உ

கணபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம் ...ட

ம. ள. ள. ஸ்ரீ ...

...ருளுமேன்மே

பொன்னுச்சாமித்தேவர ...ழுக்கியாக்கு

...கன்மான

வேண்டுகோளின்படி ...ன்னுதாக.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ...லமொழிபுணர்த்த ...திருவள்மலைவுநீர்தல்

ஆறுமுகநாவல ...வியவாய ...
...துகளிபடுஞ்செயய.

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண் ...
...மாட்சியாமுண

பரிசோதித்து, ...வாய்விண்டு

...பலரும்பரவிப்போற்ற

சென்னபட்டண ...ருவப்பவளித்தாருக.

...ந்தவரியனாலுக்

வாணிநிகேதனவச்சுக் ...யமாயிருக்கானு

பதிப்பிக்கப்பட் ...ன்தேமொழிந்தானொன்ன

...றவைதநாடியாரும்.

...பலக்கனுஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற

துன்மதி ...ழியொன்றேகருதியொழிந்தாரத்தோ

...பருளையுமுரிம்வகுத்தவாறே

...புலருபுகழ்செயிரோட்டன.

Register

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ா. ா. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பேர்குட்டிவாழ்வேசா
றென்பூத்தநான்முகத்தோனலனுலமுகத்தோனேதெளியினென்னக்
கொன்பூத்ததமிழ்வழங்குநிலத்தினறமிவையேழ்தருதிகொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கதிரின்வள்ளுவனென்றொருநாமமேவத்தோன்றி.

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறையகத்தமைந்தவறமுதனான்மொருளுமேன்மே
லொலிதரமற்றநான்குமொருமூன்றினடக்கியின்றெழுமுக்கியாங்கு
மெலிதரவில்லவாமுதற்பேருருவொருசிற்றுருவகம்விளங்கன்மான
நலிதரநீர்சிலசொல்விறபலபொருளுஞ்செறித்துநவைநண்ணாதாக. உ

மொழிசுருங்கல்பொருள்விளங்கன்மொழியினிதாதன்னலமொழிபுணர்த்தல்
வழியமையோசையிறபொலிதலாழ்ந்திருத்தன்முறைநிறுவன்மலைவுநீர்தல்
பொழிவிழுமியதுபயத்தல்காட்டாதலிப்பத்தும்பொலியவாய்ந்த
கழிபொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடந்துகளிப்புச்செய்ய. ங

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியாருன
கையேறுதிருமூலாகமச்சோதிமறைமுனைந்தகனிவாய்விண்டு
பையேறுமணிபொருமோர்துதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூல்செய்துலகுவப்பவளித்தானாக. ச

அன்னாறபெருமையுணர்ந்தான்றபாணினிபுரிந்தவரியநூலுக்
கின்னதீர்பதஞ்சலிபோறபலருரையும்வியாப்பியமாயிருக்கநூ
முன்னவாம்வியாபகமேயாகநூற்கருத்துணர்ந்தேமொழிந்தாரொன்ன
நன்னர்வான்புகழ்ப்பரிமேலழகருரையியற்றவதைநாடியாரும். ரு

ஏட்டுவரைத்தெடுத்துணர்ந்தலருநானிலெவ்வெனுஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மோட்டிப்பவையுணராராய்ப்பரம்பரையொன்றேநூறியொழிந்தாரத்தோ
மாட்டிவைனையுணர்ந்தனையமூலமும்பேருரையுமுழும்வருத்தவாறே
ஈட்டிதலிலாவெழுத்திலையிலெனவுலகுபுகழ்செய்யோடன. சு

தப்பியாயவிராமசோதிருவருளாலருமெத்தமைப்பிற
சேரதுபதியாரகமைநத்தலைத்தவியடிமிடச்செவிகொள்கைக்கொண்ட
சேதுபதிமானேசரதிகாராடாத்துசெயலின்கண்மிசய்து
மாதுபதியபர்வுயிப்பவூகமுறுலதம்புரக்குமவன்றகோமான்.

கற்புகத்திள்றவிரவியமென்னிறமூஞ்சவிமெனுமிகமலோகை
பும்பளமுமொருசாபிச்செருத்தன்மூலிகர்விரதுமொளிர்பொன்னுழி
நிற்பதியொன்கடர்மணியுமெய்நதலாந்றருசிஇயமிரன்மிதெய்வப்
பொற்பணமயாவருண்மணியிவ்வைத்துஞ்சேர்ந்தாயவெனும்புரவுக்கையுளன். ௮

பாருமெடுவிசம்புமறுவென்குளதென்னூராயப்பரந்தமார்பா
ஞோருமுணர்வுடையார்பாற்பெருங்கருணைமடைதிறந்தாலொத்தகண்ணன்
வாருமினாகைகயரும்பவிளியர்முகமலர்த்துமொழிமதுரயர்யான்
மேருவெனப்புடைபரந்துபகைவர்நிலைகலங்கவெழூஉவீங்குந்தோளான். ௯

சிவஞானந்தேவர்வரப்பிரசாதபாலனருள்செறிபூபாலன்
பவஞானமூழ்தொழியக்கோபாலனெஞ்ஞான்றும்பணிகாபாலன்
நவஞானநீறனொளியேயொளிர்பாலன்பகைகாணத்தகாப்பின்பால
னவஞானமறத்துணர்ந்தமுப்பாலன்போர்வையெனவமைசிர்ப்பாலன். ௰

ஒருகாவித்துவசத்தாவென்விர்தளவமாலிகையாறுணர்வான்மீக்கூர்ந
தருகாவித்துவசத்தானன்றபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுயக்குங்
கருகாவித்துவசத்தான்பகைநோக்கியுருமனமேகலடைகாதஞ்சா
அருகாவித்துவசத்தான்புணர்யான்செய்காயமெனவுளாக்குமவானான். ௧௧

தந்துகத்தானம்பரவுமாறுபொழிநதெழுகளிற்றான்கருதாமேறபாய்
கந்துகத்தானம்பரவுகுடியடியான்வாயிற்கட்டிதனக்குங்
கந்துகத்தானம்பரவுமாதாவெனறுயிர்கருதிகளிசெலாயி
கந்துகத்தானம்பரவுரவமாநிரீங்கலறங்கைக்கொண்டுள்ளான். ௧௨

தனாசெய்தவப்பயனுதியமைந்தபெருவளப்புதுவைத்தலைமையோன்பொன்
வனாசெய்நிதிப்பெருவாழ்க்கைமாகனவான்பெரும்புலவர்மறவாதென்று [மு
மூனாசெய்பெரும்புகழ்ப்பொன்னுச்சாமிநரோந்திரன்மகிழ்கூர்ந்துரைப்பக்கேட்
டனாசெய்திடையேறுயர்த்தசம்பிரானடிக்கன்பேயக்குநல்லோன். ௧௩

மன்னுபெருந்தமிழ்ப்பாடையிலக்கணமுமிலக்கியமும்வரம்புகண்டோன்
பன்னுசிவபுராணங்கள்பலதெரிந்தோன்சிவாகமமுற்பரவைமூழ்கி
புன்னுமறுபூதியெனும்விலைவரம்பிலாமணிகைபுறக்கொண்டுள்ளா
னின்னுமயருணத்தினனுய்ச்சைவமெனும்பயிர்வளர்க்குமெழிலிபோல்வான்.

நிபெுகழ்த்திருக்கேதீச்சரத்திருக்கோணசலமிர்நிலவாநின்ற
நாவெபுகழ்த்தலம்பொலியாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்வாழ்சைவரக்கொண்டோன்
தேவிபுரிமூலைமைந்தனாதவேடவத்துநித்தசெல்வனியாரும்
பரவியுகழாறுமுககாவலனை வரதச்சிறுமதிப்பித்தானே. ௧௫

மகாவித்துவானாகிய ம. ள. ள. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்
சிதம்பரச்செட்டியாரவர்குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யளித்த—வொருவனச் செம்மை பூத்த மலரிற்
—கருக்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மேரோ
ம்—சேர்தர யாத்த வோர்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெழுட லகலிடம் புதை
த்த—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல
ங்கிளர் தாங்க—வெண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புதவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர்
நிலா வெறிக்குந்—தாரளன் ருயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசவீற் றிருந்தில
வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்குநன் னுவுடைக் கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள் ளுவராய்—மதிநலத் தறிந்த மன்னுறு மக்க—ளறமுத லுன்றுந்
திறமுற வுணரவு—நன்மை யெய்தனு நனிசிறந் தோங்கவும்—புன்மை யண்ட
ப் புறம்போ யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ— னுள்ள
ம் பெருங்களி கொள்ளை கொள்ளவுந — தவலரும் புகழ்சால சங்கத் தமரந
த—நலவலரும் புலவர்சொ லுண்பொரு ளனைத்தலாந்—திருப்பெற கல்வி நிரப்
புந வோர்சொல்—பருப்பொரு ளாலாய் விருப்பற் றொழியவுஞ்—சிற்றளவின
தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—யுற்றவிந் தாவினி தணர்வோ ராரு—நனுகு
சொற் சுவையொடு நறுபொருட் சுவைகவர்ந்—தனுவின்மா மேரு வடக்கத்
தணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னாட்டின்முன்—மறவைய பன்மொ
ழி யுற்றபுன் னுடைலா—மன்பொரு ளுடையர்முன் வறியவா யோல—வென்
செய் வாமென் றேக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கண மெல்லாம்
—பழுத்தினி தறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வின்னலம பலவு—
துன்றின விடந்து துதிபெறத் திகழவுந்— திருவுளத் துணைவித் திருவாய மலர்
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்னுஞ் செந்த
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவாய் புலமைத் தரு
மர்முன் னுய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நாமுற முரைகளுட்
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரையொடு—விரிகடல் சூழ்
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற் பதித்துந் தருகெனக்— கற்பகச் சோ
லை ககனத் துறமெனப்—பொற்புறு புலவர் புகலுவ ரஃது — நம்போன் மா
ரு நல்வள முண்டத்தெனி—லமபர்ச் சென்றினி திறிய ஸாமென்—வெண்ணிச்
சென்றுங் கெழிஇய வளர்ந்து — விண்ணுற வீவர்து வியன்மாம் பொழிற்கட்
—சிவந்தழை மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாய்க்—கன்றிகழ் காரைக் கா
லங் குலித்த—வம்மைதிரு வளங்கவின் றடியார்க் களித்த—கனிக்கெழு ராகக்
கண்ணுத லருளிய—விளித்ததே மாங்கனி யிப்பெயுழிற் கனியே — யென்னக்
கிளைதொறுந் துன்னிக் களித்த—வென்னிலாக் கனிகளை யுண்ண விரும்பி—
வாகிப் புகுந்தினி மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கள் மீமிசை யிருந்து—

காயப் புத ... யாக்கை கனிகவர் துலையமை யிலங்கு—
கனைகட லெயிற்றிலை மேனமயி லொழுந்து—திருகணை குழியா யெயிலிடைய
வெளிப்பட—டகற வொடு ... வருதத—வலைஞர் ... நோக்க ...
யிருக்க—முத்துப் பெருமங்கலை முனைனாமுனை யுருகுத்து—வெறுத்திட வூடி
விழைந்து ... முடனே யனைவனும் தருதலி யில்லா—வுறவினாக கூ
ட்டியுனை மறவனை ...—... செமபி கனலு நிடையான—மருவொ
னெறென்று ... —குரு மியமய வளவற வயாகு—செம்
பொருளினையல செழுமணி ...—த—தம்ப குலாவு மொளிமிழை மடவ
—ரனபுரு மாடவ ... —யினபுற முயங்க வெண்ணுதங் காதல்—
குறிபிற புலப்படக் கொழுங்கனி யிதனைச்—செயவாயப் பைஞ்சிறை கிழ
ளிப்பட—புசுவே னென்று புதுமதி மருங்கப்—பளிங்கிற தமைத்து வி
ளங்கறை புகருப— ... லொத்துத் தோனறு—நீழற் பந்தா
... திறத்தல ... காதல னபுற நோக்க—வுரு ...
கைக் கோடித் தழுவும் ... மாநக ரானி—யவமெலாஞ் சா
தக ... —... தேவா—பவமெலா மு
[illegible]

மறைநெறி யொழுகலு நிலைநூற் பகுத்தனை — லெண்டையுதிர யாக்கை [illegible] யுடைய
வனந்தரை—நடையுறச் சருக்கி யுயிரினை வைக்குந—தன்மை யுயிர்க்குத் தா
னறி [illegible] யுதைப்—பாரிட மெங்கும் படர்பா சிரகப—பெருமடுவை யுருக்கிச்
சிறுதுளி யாக்கி—நீ ரளியுற சடைமுடி யிரிந்த லைக்கு — முவா முதல்வ
னேவா தமரு—காலாய பெருக்கெவ மேவா விளக்கிக்—கயின்மயி ரன்னக
கண்டவா கொண்டபவா—காணத் தருதிருக் கோண சலமுங்—குறையுறு கலமு
யிர் கலவுற மலவலி—கரகம பெருக்கிருக கெதிர் சாமு—மிருநிலை யாக மரு
வுறப பெறு—முனைதி [illegible] சன்று மடைவும — பொருவிலாத் தனதம்
கொருசிர மாயுத—மானமு பொ [illegible] பாணமச் [illegible]—கனிபெ
றக கவிக ம மணிமுடி [illegible]—[illegible] வலாக—[illegible]
[illegible] கூடி [illegible] பெருகவா மெல்லா [illegible]
சன பெயரா சொலைக்கலி [illegible] சொலின்—மனமுமுண மொழியிலை வா
ருபொரு ளாக்கி—யினரும் [illegible]—மெலிவு
ரையிலகூற சல்லு வெல—திருமம முடிக்கோ கோமளி பெண்ணைப்—
கரிலா நாலம் பகலை அறிந்தே—செங்கயி மெனவுகு [illegible] மகளை—
கந்தரக தமரு களிமய கலகா—[illegible] விளக்குக—[illegible]
க்க மிருகக தாரா விளக்குப—புணாகரு [illegible] மணையுறு புரண—முனை
ரவோா யாககு மொளியுற தேகசு—கலைநி [illegible] தொலைபவர் சொ
லைக்குமட—பலாலை கட கெலாம புலனுமோ நிலைம உ பொருதெரித் தகறி
மெயயிது வெனறுரு—வசைத்த தாதுக் [illegible] வைப்புக சனமுறுபுண
ணியங்கட் கணைரி வுயிரா—தணைணிய மாசாய புணணியப பிறமபு—விவ
ணடி யவனைச் சிவமெனா மதிக்கு—நவமது வணங்கு மவமறு சீல—னொண
ணுளங் குடிகொண் டிருக்க [illegible] முனறுமா றுமுகா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. தா. தா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்
சங்காலிங்கபிள்ளை [illegible]

தெய்வநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவார் மருமத் தருவளா பெருமா—[illegible] ளா யாநிலமர்ந்து
—புரிமுறுக் குடைாத முருகெனாப புரிபப [illegible] ளித முனிமுக்கும் வெள்ள
தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமொய் யெழுத்தினை — மனனுற நா
ளுந் தனனுற [illegible]— சொ [illegible] வெண்ணிறம் பயப்ப — [illegible] யுற
வைத்த வொருபெருந் தேய— [illegible] மறை [illegible] பொருளைப் பெருநிலத் துய்த்து
—மன்பதை [illegible] மினபுற வுணர்த்த—யுள்ளத் தூசொளிக் கொளாநுந் தெ
ய்வ—வுருவங் கரந்து திருவள் ளுவராய—மாநிலத் துற்று மேனிலைத் தவரு
—மவாவுற வென்றுந் தவாநல மமைத்துப்—பன்மலை யுளருயா பொன்மலை
யென்ன—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப்—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளடிசேர—மருவாரத் திருத்தாளை மொழிமலர் நூலைய— பொற்பார் சருககரு ட் கரைபக மொன்னய—பலருநா யுகரு ஞலவுற [illegible] — [illegible] புரியுமா [illegible] — [illegible] தருமெசன—வான்ன.. கள்று யா [illegible] —[illegible] கருறவு சூழுமிக—கறபம புகலிநு மறை [illegible] —[illegible] மருவுமப புவிமிற — பமபுயன் [illegible] —[illegible] மலிகெட [illegible] மகமெனப—பொன் னியல புரினை [illegible] — [illegible] பமெழுட் டின்றுசிர பெற்று— முறைபுகழ் [illegible] — சலகுசல [illegible] ஆதத நலம்புரி முதலினைத —[illegible] புகழுநர் வருமைக தேவா—பிறக்குமா சவத்தற் சிறுகரயா நுதற்கூறான் — பெருநிழ கள்ளுய திருந்தி யென்ன—விரவலாக கெலலாம வளாயாது கொடுக்கும— [illegible] வெளால —பன்னக் கேடக யன்னக் [illegible] — [illegible] சவைதெரி [illegible] குரிசில்—கற்றுண கெலைா [illegible] — [illegible] மிகுகுறை வாயமைய பெனவு—தொகு [illegible] —முத்தி தருநுலவ பத்தி ப்பிணை—[illegible] முறையள — பெருமபுகா சகதிற கரும்பமாம [illegible] சாமி மரியன—கழிதபெரு வகையின் மொழிகுனை [illegible] விளாயதுப பதிததன —னமபாற் [illegible] செமமொன [illegible] —[illegible] னாகவிகொரு சிழுதன ருட்டி—மேனைமாந சீரனியாழுப பாண் [illegible] — [illegible] செவ்விய வன கை திகர் [illegible]—விலைஞர் மா—[illegible] வானா—னெழுத்தமுத லாக வழு த்திலக் கணமெலாய— கடைபோக வுணாநத [illegible] மதிகுள— [illegible] லம் புகழுமிய புராணச் செல்வநே— சமை [illegible] கள்றுயா [illegible] யெனு ங்கித—தெய்வத் திறமபொலி சைவ மென்னப —[illegible] கலைபொலா [illegible] வுணாந்த—புலவரி லுயர்தோன்றா நலமலி பெருமான — புகலருந் [illegible] பொத்துருஞ்—சகமலி மூரறு முகசா வலனே.

மகாவித்துவானருமிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களருமை
வீரசெட்டியார் குமாரருமாகிய
சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் குலவுயிர்த் தொகைக — டுனைனிய வினைவழி மன்னிய போகம—தனைவிழைந் தருந்த கனைமலர்க் கோதை— மலைமக ளொருபா லிதா வமைத்த—சிவபிரா னருளின ாவலரு வலியாற—பாறபடு மணடப ரபபினை ரொழியிறுள்—[illegible] வகுத்த—தேனமுகப் பது ம நானமுகப புதசேன—வனப [illegible] மணபதை யனைததும— விதிவில க் குணாநது கதபெறப குலவது—சிரிய தெயவ வாரிய மொழியா— னலவி

ய வளமை மலிகிய சிறப்பிற்—பாயிர னான்மறை மாயிரு ஞாலத்— தம்பசை
காக்கப் பதிபொரு ளாதலி—னூலிடை யாயி னிலைபெற வம்மறைப்—பருப்பொ
ருளொரு-வி விருப்பொரு ளொருங்கு — மயிழுகின மினிய தமிழினிற் றரு
வான—பயாசனைய பனவா நூவலருஞ் சிசா—விகலய தலத்தினிற் பகவமா
முனிவரன்--செய்தவப் பயனுஞ் சைவப வந்த—மாண்டசல் வருட்கொண்டு
பூண்டகா ரணத்தா-ற்றெ. ஙப புலமைத் திருவர் ளுவரொடு—சிகரிலபோ
மேற்கொண் டகவிட முபயந்—தன்பக லறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்று—
நாற்பொருள் பயக்க மேற்படுத்த தாகத்— தப்பா தருளிய முப்பான மருவி
ய—திருக்குற ளென்னுந் தெய்வமா மறையொடு --தருமர் முதலிய சால்பினர்
வருத்த—திருவில்லே ருழாக டைக்கு நிலையில வளிமை யியல்புகழ்ப் பரி
மே லழக—குணங்களிற் சிறந்திய வளங்களி யுரையிலை த பிறைச்சியின பிக்
கோர் சிறைதகன் றுவபயக்—காலிடை தங்களான் விரவிய வழுக்கிலா--இரு
விய லச்சிற றருகெனப் பனுவலப—பன்னகரு சமைந்த பன்னக வமைப்பிற-
றுணைக்குநிலைப் புரவி வரனிகல சோறு-- வெதுப்பா வுலகம பொறுக்கடிந்த
ளிக்கும—வழுவ பிரசு குலக்கு டாமணி—கழைக்கள் புகர்முகக் கடவுளை
வெழம்—விழைதரு நூபக மெனத்தமை கொடுத்து—யான்பெறு தலுதகனை
த் தென்றேயத் தருஞ்சப—புழைக்கா ரீட்டப பழியபடு தெளிற—றறுமிய
சந்தனச் சூழல்வாயக் குலவுஞ்—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தன்பா-லா
ந்தைகெட நுவனறு வரம்பெறு பாக்கய—குண்டிபர் பிரத்தனை குடைக
மகளி—ராசகலர் காமப்பிரிக் கிரயபதை திகாயப—வாவிப டாக காதட் டவி
பபலர் சூழிய—முகையென தமிழ்முதம் பொதியமால வரையான— வீரவிய
மின்னவர் பரவி ரடியான்- றேயுல களந்த மேவரு னெய்யால— வாறறிற
ற பருவாய் வசநிவி றுருக்கொளி—யுருவமன் புருஷர தருப்பும் காதை
—வருளார் பசுங்கொடி யொருபாற் படர்த—முக்கட் கரும்பின் செக்கம
லத்தாள—களைப்பின்ற றேயாது புனைய மணக்க—ாலக்ஷா கவுரியக் கு
லக்கொழுந திட்ட—பழமறை தன்னகத் தாவளாய மணக்கு —ஈகுமலயெ
ன் மிசையெறி மயமாத நதியான் -- வரியளி மிதப்பப் புர்முறுவ கவிழுக
த—மணங்கம மூமப மனைக்கயர் தூக்கு — மனைமா தருப்பு சகமிளா
கம்ப — முகைமா தொழுக்கா தகளவ செய்ய — நுயடெறிக திணைய
ழப படப்பைபிற புகுந்து—கூழுகச் சங்கமுல் வரிமடை யுடைப்ப- மட-
டியல பூங்காகள கொட்டிச் சிறைசெயுங்— கவிழுமுனைத் தேமாம் பொழில
புடை யமர்ந்த—பம்பிய வளமபொலி செம்பியன் றடை-- பூனத முனிமா
னதத் தடமெனத—தேக்கு மபிரப்பப் பூவினை யாயனை—வெண்ணிறச் சிறக
ரண்ணிய மானை—மருடட வென்றும் விருதிடு மணிக்கடங் — நாதருசு
செல்வப் புதுவைமா நகரா—நூலம்பொரு மறவில் வலம்படு புயத்து—றைற
தரு கொறறவை யவைகளொடு குறுகை—பருமிய தொப்ப விரும்பிய வ
ணைந்த—வளியடை யெடுத்த ாளைமா விகைபான்—மாவுறி யர்தனன் மறு
த்தமுட் சினப்பிற—ரைகக்க திறலன் மேகதகனல் கொழிக்குங்—ருவே
சவாட் படையுடைக் குரி லென் றனைமு—ன்னவன் றனைநீடு நிமைகப்
போத—வசைச் சிரவமீ தண்மையே யாமெனக் — கண்டவர் பலரும்வா
ய் விண்டிடச் சிற—விழிகவர் வனப்பிற் கதிகொள்வாம் பரியான்—றன்

னூட னூடன்றமர் தாக்கிய தெய்வக் — கொன்னுறை வயிரவா—கோட்டுமா
னினங்க—ளகைப்பொடு வாயவெரீஇத் திகைத்தோட் டெடுத்துச்—செல்வழி
யின்றித் திசைதொறு மிமைபா—நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு நிற்ப—
வயங்கொடிறு மாந்து நயங்கிமதங் கவிழ்த்து— நிகரிகந் தலவும் புகர்முக
க் களிற்றன்— கடையுகத் தெழுந்த கருங்கட லெனனப்— படையொடு து
வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
வேறறிடி போல விடையறு திரட்டுவ—கூறறுற மெறுழ்வலி யேற்றுரி முர
சினன்—பலப்பல வரசர் நலப்பமே லுயார்த—பைங்கொடி யடங்கலும் பணி
செயூ நிற்பத—நிசழ்ந்துமே லோங்கிச் சிறந்தெழிற் சயமக— ளாவிக் கிணை
யதாங் காவிக் கொடியினோனை—யீடா ருலகங் கோடா நெறியினிற் —றுலவு
ற நடாத்து நிலவுசெங் கோலினன்— றண்ணிய நலநிகெழு புண்ணிய மேரு
—நிறைதரு கருணைக் குறையுணல வினபத—திரையெறி கல்விக் கரைபொரு
கடனாறுந்—தண்ணளி யரும்பிய புண்ணிய மலர்ந்து—நன்றிபல பழுத்து நி
ன்றகுண தாரு— நித்திய வருட்சிவ பத்தியின பைங்கூழ —புகழ்தரு மிரவ
லர் நிகழ்தரு குரிபபரிந—துதவிடு சீசா லதலசிந தாமணி—விளங்குறு மு
யிரொறு மிளங்கோ தனங்கள்— கூட்டமிட் டருந்தி யேப்பமிட் டுவப்பக்—
கண்ணிய வின்றவை நண்ணிய வருட்பா—லேமமொடு சுரக்குசு காம தேனு
—பொய்வகைச் சமயப புதைதயிருள புகைப—மெய்வகை யொளிவிரி சை
வ சிகாமணி —யென்றுயபற பலரு மெடுத்தினி தியம்பக—குணமலி னிலமகள்
குறுகலிப பெயர்ந்—தவஞானம்பெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவத்தா
னயக்கத் தோனறியோன் —பொதியவிழ் கடுக்கையொடு மதத்வழ் சடில—
மன்னு சாமிநன் மலர்க்கழல் பழிச்சும்—பொனனு சாமிமால் புகனறனு
க—வடங்கிய தழுநு வடங்கலு நிமிர்தசெனத—தனிநதனி மொயப்பத் து
ளித்தலர் தேமாங—கனிசிறு வளியாற கமலமென பொருட்டிற— ருக்குநீலி
யுடைந்து வாக்குறு பைந்தே— னீத்தட நிரப்பு மிழநனா டுடி—னிலமகன்
முகமெனக் குலவும்பாழ்ப பாணைத்—தநவளஞ் செறிந்து பொலிந்தலிற பலக
லை—வலலோர் புகழு நலலூ ராளி—மதலி னலமிகுழு மதமிலட் குரிசில்
—வெரிமுப ஞானறிய வரியமெய்த தவததாற—பொறைபருள் சாந்த நிறை
கொலட வாபனமயென்— றின்னநற குணங்களோர மனனிய வுருக்கொடு—
வந்தென் றியாவரும் வழங்கிட வந்தோன்— கல்வியங் கடலைக் கடபபவா
சமககோர்—சொல்லியன புணைபெனத துரிசற நிற்போ—னிருவகைப பிரம
சரியநன் னெறியின்—மபறறலை புகுந்தா கயிட்டிக நிலையினன—கறபனை கட
நத சிறபாஞ் சடாதரா—கனவினு நனவினுங் கழலாக் கருத்தனன்—பழிதரு
முதுநிப் பகுபபெலா மொருவி— யழிவில்லப ரின்ப மளிக்குறு முத்தியை—
யெளிதினிற் றெரிந்துப பளகிலின் புறுதஞ்—சைவசித்த தாந்த மெயதரு ப
னுவலை—வையக திரிபற வகத்தினன் குணாகரோன்—கையற விகந்த கருணை
யங் கடலோன்—கூறுசீர் புனையு மாறுமுக நாவலன—பாவிப வுவப்பிற் பதி
ச்சனன்—விரவிய வலகம் விளக்குதற் பொருட்டே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது உடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்ததாம்.§

---

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், கல்கியதைகல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகெடுத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனவிவை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினு ரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிதுமுடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை! சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரெனவுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் அகர முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— உலகு ஆதிபகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானு

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயருண்மையால், பகவனென்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது பொருள்.

ங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௨. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். ௨

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன் யாது— வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்! எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௨)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து-மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (ரு)

சு. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். சு

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது — பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது, — மனக்கவலை மாற்றல் அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால-நீண்டா விடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்பதாம். (எ)

---

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலையவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரோ வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமெனக. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றெனக.

௮. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது. ௮

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேகதேசவுருவகம். (௮)

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. ௯

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை† முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை‡ முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மானற்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முள்ளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே." என்னுந்திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும் "இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தினானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தினானைச்— சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை—யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

பயனிலவென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.(க)

கo. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். கo

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறைவனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தார்— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதறாமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடைத்து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின எஞ்ஞான்றும் உடம்பொடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண்டொர்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்கள்து பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயினவென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ங

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையென்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்துநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (௪)

கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ௫

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன்கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண்முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.* மழையினதாற்றல் கூறியவாறு. (௫)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. ௬

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (௬)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். ௭

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

"உம்மை சிறப்பும்மை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலை; அது யகடல்குறைபடுத்தநீர்." யகடல் குறைபடவெறிந்து" என்பதனும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடறகும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவையேழுபாட்டானும உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

க அ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது—தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், செல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற்றாழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின், அதனை முறகூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின்கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்காதெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (கூ)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அந்நீர் இடையறுதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறுதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையாதுலகென்பது எல்லாராலுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ ஆம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதலிய பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார் அவராகலின், இது வாழ்த்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை — [illegible] விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு — [illegible] எ-று.

[illegible] (௧)

௨௨. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. [illegible]

இ-ள். துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் — [illegible] (௨)

௨௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகைதெரிந்து [illegible] — [illegible] பூண்டார் பெருமை — [illegible] பெருமையே — உலகு பிறங்கிற்று — [illegible] எ-று.

“தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்” என்புழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்கணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது; இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலங்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

௨௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்—புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினானது வலிக்கு—அகல்விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபுஞ் செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவனதாற்றல் உணர்த்தினானாகலின், இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

௨௬. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ௬

இ-ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்—ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்:—செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர்—அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள், நீரிற்பல கான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்றாபதபக்கமென்பாருமுளர்,† அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக. (௬)

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணர்த்தாது தன்மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தலின், பகுதிப்பொருள் விகுதியென்னுஞ் சுவார்த்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரிற்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்—சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையா—கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துய்க்கும் வழி.” என்னும் வெண்பாவானுணர்க.

௨௭. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. ௭

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகை— சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகளைந்தனது கூறுபாட்டையும்— தெரிவான் கட்டே உலகு— ஆராய்வானறிவின் கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைந்தும், அவற்றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்துமாக இருபதுமாம். வகைதெரிவான்கட்டென உடம்பொடு புணர்த்ததனால்,* தெரிகின்ற புருடனும், அவனறிதற் கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்களும், அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெறுதும். தத்துவமிருபத்தைந்தனையுந் தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றினுந்தோன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன்றிய மானும், அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும், அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத்திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட்டோன்றுவன வின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றினுந்தோன்றாமையானும் தன்கட்டோன்றுவன வின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய நூலுள் ஓதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்தல்லது உலகெனப் பிறிதொன்றில்லையென உலகின் தன்மையறிதலின், அவனறிவின்கண்ணதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௨௮. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். ௮

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை — நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை— நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும் — நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக்‡ காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயனைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனானுணர்த்துதல். (௮)

௨௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. ௯

---

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச்சூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நியாயமென்பர்.

† மான்—மகத்தத்துவம். மகத்தென்னும் வடமொழி எழுவாயொருமையின் மஹான் என நிற்கும். அது தமிழின் மானெனத் திரிபாயிற்று.

‡ கண்கூடு— பிரத்தியட்சம்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி— துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காத்தல் அரிது— தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப்பட்டாராற் றடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஓரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின காத்தலரிதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (௯)

௩0. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௧0

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கண்மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,— அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாறாணையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧0)

௪ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப்பொருளுமின்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு— மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேற்றையுந்தரும்;—செல்வமும் ஈனும்—துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும்;— உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன— ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின் மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களு

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறாக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாத்யேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன்றாச் சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." "பகிவினை — பொறுத்தாரே பேர்ந்தா ரிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" என்புழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" என்புழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

யினை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்,* அதனாற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ௩

இ-ள். ஒல்லும் வகையான்—தத்தமக்கியலுந்திறத்தான்— அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்— அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றாற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிவை. இதனான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தனமனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக;— அனைத்து அறன் — அவ்வளவே அறமாவது;—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிந்தித்தல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆகுலநீரவென்றார். மனத்துமாசுடையனாயவழி அதனைவழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அழுக்காறு— பிறராக்கம் பொறாமையும்—அவா—புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகு,

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினும் ஒக்கும். அனுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றுமிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார். ஈண்டுப் புரோவாதம் "அறத்தினூஉங் காக்கமெவனோ" என்பது.

ளியும்—இன்னாச்சொல்— அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய— நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க. இவையிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்க— யாம் இதுபொழுது இளையமாகலின் இறக்குநான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க;—அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா,—சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை—சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவைதன்னானே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற்சொல்லாகியவாகமவளவையும், பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெற்றாம். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

இ-ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின்— செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,— அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வரும்வழியை வாராமலடைக்குங்கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தான்வரும் இருவகைவினையுமுள்ள துணையும் உயிர் யாக்கையோடுங்கூடிநின்று அவ்வினைகளினிருவகைப்பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பந் துன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௯

இ-ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம் — இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது; மற்ற எல்லாம் புறத்த — அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த; புகழும் இல — அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது, "ஐஞ்ஞூற்றுக்கு கையானோடு உடைய" என்புழிப்போல. இன்பம் காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முகத்துச் சொல்லுதும். இன்பத்திற்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தானவரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின அக்கணத்து இன்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின் துன்பமாய் விளைதலின், புறத்தவென்றார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமிலவெனவே, வருவன புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றாம். இதனான் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௩௯)

௪0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி. ௪0

இ-ள். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே — ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே; உயற்பாலது பழியே — ஒழிதற்பான்மையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன இரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றார். இதனாற் செய்வதும் ஒழிவதும் விதிக்கப்பட்டன. (௪0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இல்லறவியல்.

௫ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃது அறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

இ-ள். இல்வாழ்வான் என்பான் — இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் — இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை — அறவியல்பினையுடைய ஏனை மூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானைச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனை மூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்று ஓதுதலும்

* எனப்படுவானெனற்பாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படு விகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேக நூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்திகாரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பர்.

விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டு வனத்தின் கட்மனையொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர்; இவருள் முன்னையிருவரையும் பிரமசரியமேற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார். (௧)

௪௨. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. ௨

இ-ள். துறந்தார்க்கும் — களைகணானவராற் றுறக்கப்பட்டார்க்கும்— துவ்வாதவர்க்கும்— நல்கூர்ந்தார்க்கும்— இறந்தார்க்கும்— ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும்— இல்வாழ்வான் என்பான் துணை—இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ-று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன்முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட்செலுத்தலானும், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்குமுரித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௪௩. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை. ௩

இ-ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற—பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட— ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை— ஐந்திடத்துஞ்செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிராவார் படைப்புக்காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி, அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வமென்றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை; அஃது ஈண்டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது; அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னையோம்பலும் அறனாயிற்று. என்றவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின், ஐம்புலமெனறார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுதலானென்பதறிக. (௩)

௪௪. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ௪

இ-ள். பழி அஞ்சிப் பாத்தூண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின்— பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின், — வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல்— அவன்வழி உலகத்தெஞ்ஞான்றும் நிற்றலல்லது இறத்தலில்லை. எ-று.

பாவத்தானவந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொருளுடையார்மேலும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியென்றார். வாழ்வானதுடைமை வாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது. (௪)

௪௫. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. ௫

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்— ஒருவனில்வாழ்க்கை தன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின்,— அது பண்பும் பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம். எ-று.

நிரனிறை. இல்லாட்குங் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

௪௬. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன். ௬

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின்— ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின்,— புறத்தாற்றில் போஒய்ப் பெறுவது எவன்— அவன் அதறகுப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது! எ-று.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தெனபார், போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (௬)

௪௭. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. ௭

இ-ள். இல்வாழ்க்கை இயல்பினான வாழ்பவன் என்பான்— இல்வாழ்க்கைக்கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான்— முயல்வாருள் எல்லாம் தலை— புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன். எ-று.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றாநிலையினின்றாரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவுங் கூறினார். (௭)

---

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருள்வயினான." என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

௪௮. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. ௮

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்கணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற்றவறுத இல்வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார்நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோன்மையுடைத்தென்றார். (௮)

௪௯. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே:— அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது; இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத் துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௯)

௫0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். ௧0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழுமியல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பின்தேவனாய் அவ்வறப்பயனுகர்தல் ஒருதலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனான் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ்; அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (௧0)

---

௬ ம் அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫௧. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

இ-ள். மனைத்தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் —மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியையவழித்தல். இதனான் இவ்விரண்டுடைமையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௫௨. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். ௨

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்— மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாளிடத்தில்லையாயின்,—வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல்— அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணைமாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (௨)

௫௩. இல்லதெ னில்லவள் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவள் மாணாக் கடை. ௩.

இ-ள். இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என்— ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாதியாது?— இல்லவள் மாணாக் கடை உள்ளது என— அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதியாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௫௪. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௪

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள— ஒருவனெய்தும் பொருள்களு ள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்கள் யாவையுள,— கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— அவள்மாட்டுக் கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டாகப்பெறின்! எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின், யாவுளவென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள்-பெய் என—பிற தெய்வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள்* பெய்யென்றுசொல்ல,—மழை பெய்யும்—மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளாதாற்றல் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். ௬

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வழுவாமற் றன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி—தகை சான்ற சொற் காத்து—இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து—சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினும் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௫௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. ௭

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்—மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்?—நிறை காக்கும் காப்பே தலை—அவர் தமது நிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௫௮. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

---

* கொழுநற் றொழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற்றொழுவாளென முன்பின்னாகப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,—"இனிக் 'கொழுநற் றொழுதெழுவாள்' 'தொழுதெழுவார் வினைவளநீறெழ' என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத்துணைவினையாயுரைப்பர்: எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, நகுபு வந்தான் ஓடிவந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதென்க. "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற்—றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற் செல்கவெனப் பொருள் பட்டுவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமென்க." நான்காவது இலிங்கப்படலம், ௫-ம், பாட்டுரை.

இ-ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின்— பெண்டிர், தம்மையெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின்,— புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவர்— புத்தேளிர் வாழுமுலகின்கண் அவராற் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர். எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௫௯. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை. ௯

இ-ள். புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு— புகழை விரும்பிய இல்லாளையில்லாதார்க்கு— இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை— தம்மையிகழ்ந்துரைக்கும்பகைவர்முன் சிங்கவேறுபோல நடக்கும் பெருமிதநடை இல்லை. எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையாறுவமமாகலின், ஏறுபோலென்றார். இதனால் தகைசான்ற சொற்காவாவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௬௦. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு. ௧௦

இ-ள். மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை;— அதன் நன்கலம் (என்ப) நன்மக்கட்பேறு— அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோரணிகலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (௧௦)

எ ம் அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவராலும்* இயல்பாகவிறுக்கப்படுங்கடன் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலாலுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே கூறப்பட்டது.

௬௧. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. ௧

இ-ள். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்,— அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற— அறியவேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை— யாம் அறிவது இல்லை— யாம் மதிப்பதில்லை. எ-று.

---

* இருபிறப்பாளர்மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிகரென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரெனினும், துவிசரெனினுமொக்கும்.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அத்தொழின்மேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனான், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணொழித்துநின்றது. இதனாற் புதல்வர்ப்பேற்றினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயத்தாற்பிறக்கும் பிறப்பேழின்கண்ணும் ஒருவனைத் துன்பங்கள் சென்றடையா,— பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின்— பிறராற் பழிக்கபபடாத நற்குணங்களையுடைய புதல்வரைப் பெறுவாராயின். எ-று.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனாயினென்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன "ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மானுட— நீர்பறவை நாற்கானோர் பப்பத்தாஞ்— சீரிய—பந்தமாந் தேவா பதினொ லயன்படைத்த—வந்தமில்சீர்த் தாவரநா லைந்து." தந்தைதாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரைநோக்கிப் புதல்வர்செயயுந்தான தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்காரணப்பெயர காரியத்தின்மேனின்றது. (உ)

கூங. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும். ங

இ-ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப—தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தநதம் வினையான் வரும்— அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மை நோக்கி அவர்செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேற்றுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண்வநதது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவையிரண்டுபாட்டானும நன்மக்கட்பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—சுவையான் அமிழ்தத்தினும் மிகவினிமையுடைத்து— தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ்— தம்மக்களது சிறுகையானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்படா விதிர்த்தல்."* (ச)

*புறநானூறு,— "படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு— முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— யிட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து— மயக்குறு மக்களை யில்லோர்— பயக்குறை யிலர்தாம் வாழு நாளே."

௬௫. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. ௫

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல்; —செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லெனுறார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். ௬

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப — குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொல்லுவர்—தம்மகள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்— தம்புதல்வருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதார். எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் நன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்— கற்றோரவையத்தின்கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகாவென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் கூறப்பட்டது. (எ)

௬௮. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. அ

இ-ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து மன் உயிர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுநின்ற உயிர்கட்கெல்லாந்தம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கல்வியறிவினை. மன்னுயிரென்றது ஈண்டறிவுடையார் மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். க

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்—

தன்மகனைக் கல்வி கேள்விகளானிறைந்தானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின்கட்கண்ட பொழுதுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியல்பாற் றானுகவறியாமையிற் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார். அறிவுடையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியர் அவராகலின். தாயுவகைக்களவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (௯)

௭௰. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். ௧௰

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி—கல்வியுடையனாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறாவது— இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல் எனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுக்கமுங் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தான் கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லை நிகழ்த்துதல். எ-று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது.நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுகல்.இதனாற் புதல்வன்கடன் கூறப்பட்டது.(௧௰

௮ம் அதி.— அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத்துணையும் புதல்வரும் முதலியதொடர்புடையார்கட் காதலுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறமினிது நடவாமை "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்— துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின—விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை."* என்பதனானும், அதனாலருள் பிறத்தல் "அருளென்னு மன்பீன் குழவி"† என்பதனானுமறிக.

௭௧. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். ௧

இ-ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமலடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ?—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்—தம்மாலன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புல்லியகண்ணீரே உண்ணின்றவன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் ஆதலான். எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேலேற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான் வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுண்மை யுணர்த்தப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், ௭௫௭.

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியர்; — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர்— அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர். எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின்றபுதியஞ்சித் துலைபுக்கோன் முதலாயினார்கட்காண்க. (உ)

எ௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ௩

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறவியினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுண்டாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (௩)

எ௪. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்;— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (௪)

எ௫. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ௫

இ-ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப— அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டுமின்புறுவாராகலின், இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம். (௫)

எகூ. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை — வீரமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதற்குந்துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார், "துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார்." என்புழிப்போல.* இவையைந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (கூ)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும்—என்பில்லாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம்— அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பென்பதூஉம், அன்பிலதென்றதனான் உயிரென்பதூஉம் பெற்றாம். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற்சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகியவறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறங்களின்மேலேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்"† எனப் பிறருங்கூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்— வன்பாறகண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று— வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரந் தளிர்த்தாற்போலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம். வற்றலென்பது பாலவிளங்காவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு—யாக்கையகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

---

* "ஆதி சத்தத்தால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமருந்து என்பவற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைத்துத் தமர்த்தமென்பதுங்கொள்க." என்றார் பிரயோகவிவேகநூலார். காரகபடலத்து "உடனிகழ்கின்ற" என்னும் பதினாறுஞ்செய்யுளுரையிற்காண்க.

† ~~[illegible]~~—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே— யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

பெல்லாம் எவன் செய்யும்— ஏனைப்புறத்தின்கணின்ற உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவல்செய்வாருமுதலாயின. துணையொடு கூடாதவழி அவற்றாற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியையபில்லாமையறிக. (க)

௮0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது;— அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த— அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூம் அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செயவனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கபபட்டது.

௮க. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. க

இ-ள். இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்திற்செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—விருந்தினைப் பேணி அவர்க்குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள்செய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

௮உ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல்—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாற்று அன்று — விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒருகாற்றானுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுரைப்பினுமமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

௮௩. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. ௩

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை— பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று— நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேன்மேற்கிளைக்குமென்பதாம். (௩)

௮௪. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில். ௪

இ-ள். செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் — திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்— முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்— முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம நல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயர்தல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (௪)

௮௫. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். ௫

இ-ள். விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்—முன்னே விருந்தினை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும் இடல் வேண்டுமோ— வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௮௬. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. ௬

இ-ள். செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்— தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து—மறுபிறப்பிற்றேவனாய் வானிலுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனான் மறுமைக்கணெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௮௭. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன். ௭

இ-ள். வேள்விப் பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னவளவிற்றென்பதோரளவுடைத்தன்று;— விருந்தின் துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி* னொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், "பொருளளவு "தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் — வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்"† ஆகலின், இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றுங் கூறினார். இதனான் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௭)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேமென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ

இ-ள். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர்— நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயினேமென்றிரங்குவர்— விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்—அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்விப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ-று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்"‡ ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. கூ

இ-ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை—உடைமைக்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை;— மடவார்கண் உண்டு—அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

௯௰. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. ௰

இ-ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் — அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக் குழையாது;— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினர் முகம்வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலுமென விரு

---

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமெனவிவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல்; தேவயாகம் ஓமம்வளர்த்தல்; மானுடயாகம் விருந்தோம்பல்; பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனாற்றல்; பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்.— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்— கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்— வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை.— ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்— காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்— குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

ஈதோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் செய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், நிண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனான் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௧0 ம் அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். ௧

இ-ள். இன்சொல்— இன்சொலாவன— ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்— அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ-று.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவினையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்பதறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨

இ-ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையனாகப் பெறின். எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினுமரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (௨)

௯௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். எ-று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண்ணதன்றென்றவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரே பிணித்துக்கோடலின் விருந்தோம்புதற்கட்சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு— துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். எ-று.

நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டுமின்புறூஉமின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமு மெய்துவரென்பது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. ௫

இ-ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனாதல்— ஒருவனுக்கணியாவது தன்னாற்றொழப்படுவார்கட்டாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லையுமுடையனாதல்;—பிற அல்ல— இவையிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ-று.

இன்சொலனாதற்கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்று அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யாமையின் அல்லவெனவுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௯௬. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். ௬

இ-ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் — பொருளாற பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தானாராய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயின்,—அல்லவை தேய அறம் பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும். எ-று.

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்குநிலையின்றிமெலிதல். "தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்."* என்பதூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச்சொல்லுங்காலுங் கடியவாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இதனான் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௯௭. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். ௭

இ-ள். நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்— பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்— பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமைமேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து. (௭)

---

* நாலடியார், அறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்—றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்—தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்— மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. கூ

இ-ள். இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்— பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அநுபவித்தறிகின்றவன்— வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல்—அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி. எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற பிறர்க்குமின்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

க00. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று—இனிய கனிகளும் தன்கைக்கணுளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும். எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஒளவையுண்டநெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை இன்னாதகாய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கேயின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னாதகூறலின் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம் அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவைகூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னொருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

நல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றுவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

கoஉ. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினால் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

கoங. பயன் றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ங

இ-ள். பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (ங)

கoச. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ச

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அந்நனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (ச)

கoரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ரு

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று—கைம்மாறானவுதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து—அதனைச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று. எ-று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

௧0௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. ௬

இ-ள். துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க— துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக; — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன்கூறினார். (௬)

௧0௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. ௭

இ-ள். தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு—தங்கணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர். எ-று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடரும் ஏழுபிறப்பினை; அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான் அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௧0௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. ௮

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; —நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (௮)

௧0௯. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். ௯

இ-ள். கொன்று அன்ன இன்னா செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின்கொன்றாலொத்த இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்—அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மை யொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம். எ-று.

இனைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனான் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௧0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. ௧0

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற ம

கற்கு உய்வு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃ தில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இதனாற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௰)

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தி னொழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்றே நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஒரறமுமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின்—பகை நொதுமல் நண்பெனும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின். எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியெனறார். "ஊராண்மேனோர் தேயகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. உ

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறர்செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான இறக்குந்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானிறந்தவழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமெனறார். (உ)

ககங. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல். ங

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயப்பதாயினும்,—நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுநிற்றலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினுமெனறார். இகத்தலானென்பது இகந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு.— ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு— மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்—குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்— வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்—செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென்—றறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

௧௧௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ௪

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது—இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௧௧௫. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௫

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன; — நெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார். (௫)

௧௧௬. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். ௬

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின்— ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக— அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (௬)

௧௧௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு. ௭

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு— நடுவாகநின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமுங் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பதூஉம், கோடாதவன்றாழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (௭)

௧௧௮. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௮

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் — முன்னே தான் சமமாகநின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல — அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

௧௧௯. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். ௯

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாய் பெறின்— அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (௯)

௧௨0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். ௧0

இ-ள். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் — பிறர்பொருளையுந் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின், — வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் — வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரைநோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறாகச்சிறந்தமையின். (௧0)

௧௩-ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையார்க்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௧. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். ௧

இ-ள். அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் றேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓர்நரகவிசேடம். "எல்லாம் பொருளிற்பிறந்துவிடும்" என்றாற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (௧)

௧௨௨. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. ௨

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிக்க செல்வமில்லை;— அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க — ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (௨)

௧௨௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ௩

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின் — அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின்,— செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் — அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன்வயத்தவாதல். (௩)

௧௨௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் — இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி— மலையினும் மாணப்பெரிது — மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற புலன்களை நுகராநின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (௪)

௧௨௫. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. ௫

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றாம் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்,— அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து — அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையார்க்கே வேறொருசெல்வமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங்கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி அவைதம்மானே யடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தெனபது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பானாயுமுடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௧௨௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௬

இ-ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயின்,— எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமைபோலென்றார். ஒருமைக்கட்செய்தவினையின்பயன் எழுமையுந்தொடருமென்பது இதனானறிக. இதனான் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (௬)

௧௨௭. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. ௭

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காக்க—தம்மாற்காக்கப்படுவனவெல்லாவற்றையுங் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன்றனையுங்காக்க,— காவாக்கால் சொல்லிழுக்குப்பட்டுச் சோகாப்பர்— அதனைக்காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்கட்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர். எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையுணரநின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சொற்குற்றம் சொல்லின்கட்டோன்றுங்குற்றம். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (௭)

௧௨௮. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும். ௮

இ-ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின்— தீயவாகிய சொற்களின்பொருள்களாற் பிறர்க்குவருந் துன்பமொன்றாயினும் ஒருவன்பக்கலுண்டாவதாயின்,— நன்று ஆகாதாகிவிடும்— அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதாய்விடும். எ-று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுளர். (௮)

௧௨௯. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. ௯

இ-ள். தீயினால் சுட்ட புண் உள் ஆறும் — ஒருவனையொருவன் தீயினாற்சுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும்,— நாவினால் சுட்டவடு ஆறாது— அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடையநாவினாற் சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றுமாறாது. எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாற்றீயினும் வெவ்வுரைகொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (௯)

௧௩0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. ௧0

இ-ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி— மனத்தின்க ண் வெகுளிதோன்றாமற்காத்துக் கல்வியுடையனு யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற் கும் அவனையடையும் நெறியின்கட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல். செவ்வி தன்குறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனுங் காலம். இப்பெ ற்றியானை அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம். இதனுன் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௩௰)

கச ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினார்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும். க

இ-ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான்—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினை த் தருதலான்,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்—அவ்வொழுக்கம் உயிரினு ம் பாதுகாக்கப்படும். எ-று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக் கூறினார். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந்தருவதாய அ ஒழுக்கமென்பது பெற்றாம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (க)

கருஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க— ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காக்க;—தெரிந்து ஓம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்கள்பலவற்றையுமாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது யா தென்று மனத்தையொருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய்முடிவது அவ்வொழு க்கமேயாகலான். எ-று.

பரிந்துமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

கருங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ங

இ-ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லார்க்குந் தத்தம்வருணத்திற்கேற் ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்;—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் வி டும்— அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தாரவராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப்பிறந்தாரா

பினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தாராவாராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினர். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவ்வினைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (ங)

கஙச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ச

இ-ள். ஓத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அதனையோதிக்கொள்ளலாம்; — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்—அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழுக்கமின்றியமையாமையின், இஃது ஏனையவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (ச)

கஙரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ரு

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை—ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சியில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றாம்; எனனை? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான சுற்ற"மும் நல்கூர்தலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (ரு)

கஙசா. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. சா

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்— செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார், —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (சா)

கஙஎ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர், —இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்—அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழியெய்துவரென்றார். இவையைந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (எ)

கஙௌஅ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்;—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்— தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும். எ-று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனுல் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனுல் நல்லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனுற் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கஙகூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். கூ

இ-ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொலல்—மறந்துந் தீயசொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந்தொழில்கள்— ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினர், நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (கூ)

கச0. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார்— உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார்—பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல்சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுங் கூறினர். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றெருகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கஙு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவில்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். க

இ-ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை— பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை— ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல்— ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று* கூறுவாராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார், எனவே, அப்பேதைமையுடையார் மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௧)

கசஉ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில். உ

இ-ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம்— காமங் காரணமாகப் பாவத்தின் கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும்— பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்— பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ-று.

அறத்தினீகப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பநுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரில்லென்றார்; எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார். ங

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்— தம்மை ஐயுறாதாரில்லாளைக்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுகுவார்,— விளிந்தாரின் வேறு அல்லர்— உயிருடையரேயும், இறந்தாரேயாவர். எ-று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார். (ங)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் என்னாம்— எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்— தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல்— காமமயக்கத்தால் தினையளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல்! எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழுக்கது சிறுமையெய்தல் நோக்கி,என்னாமென்றார். பன்னீ றறியாதிர் போல விளைகூறி— மின்னீர வல்ல நெடுந

* பரகீயம்— பிறறகுரியது.

தகாய்" என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று.தே ரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுறாத பிறனென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

௧௪௫. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ௫

இ-ள். எளிது என இல் இறப்பான்—எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்வி ளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிறப்பான்—விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும்—மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெ ய்தும். எ-று.

இல்லின்கணிறத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (௫)

௧௪௬. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். ௬

இ-ள். இல இறப்பான்கண்—பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிட த்து—பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம்—பகையும் பா வமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங் காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றாம். இவையாறுபாட்டானும் பிறனில்வி ழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

௧௪௭. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். ௭

இ-ள். அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான்—அறனாகிய இயல்போடுகூ டி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் இயலாள் பெண்மை ந யவாதவன்—பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கணேநிற்பா ளது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன். எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானெனப்படு வான் அவனேயென்பதாம். (௭)

௧௪௮. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு. ௮

இ-ள். பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை—பிறனமனையாளை உட்கொ ள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழு க்கு—சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காம ம் அடக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையெ ன்றார். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக் கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (௮)

௧௪௯. நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். ௯

இ-ள். நாம நீர் வைப்பின்—அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து —நலக்கு உரியார் யார் எனின்—எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யா

வரெனின்,—பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார்—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார். எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீறு திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மையெய்துவரென்பதாம். (௯)

௧௫௦. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. ௧௦

இ-ள். அறன் வரையான் அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று—அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கணின்றாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௬-ம் அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௫௧. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. ௧

இ-ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல—தன்னையகழ்வாரை வீழாமற் றாங்குநிலம்போல—தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை—தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

௧௫௨. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. ௨

இ-ள். என்றும் இறப்பினை பொறுத்தல்—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க;—அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று—அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார். (௨)

௧௫௩. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ௩

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தோரால் பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமெ ன்பது கருத்து. (௩)

௧௫௪. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். ௪

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் — ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,— பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும்—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தன்கண் அழியாமற்காத்தொழு கப்படும். எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட் டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௧௫௫. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.௫

இ-ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார்— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழி ப் பொறாது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்து க்கொள்ளார்,— பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர்— அத னைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர். எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையா ரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

௧௫௬. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். ௬

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொ றுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே; — பொறுத்தார்க்குப பொன்றுந்துணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் பு கழுண்டாம். எ-று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன் றுமாகலின், ஏறபுடையுலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (௬)

௧௫௭. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. ௭

இ-ள். திறன் அல்ல தற் பிறர் செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற் றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும்,—நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்யா மை நன்று— அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறன ல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது "உம்மை — யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" * என்றுபரிதல். (௭)

* நாலடியார், துறவு,—தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்— றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா —லும்மை—யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

கடுஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை — மனச்செருக்கால் தங்கட்கு ஆகாதவற்றைச் செய்தாரை — தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவிடல் — தாம் தம்முடையபொறையான் வென்றுவிடுக. எ-று.

தாமும் அவர்கட்கு ஆகாதவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கடுகூ. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர். கூ

இ-ள். துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் — இல்வாழ்க்கைக்கண்நின்றேயும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார் — இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் — நெறியைக்கடந்தார்வாயின்னாதசொல்லைப் பொறுப்பவர். எ-று.

தூய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்களே பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதனிழிபு முடித்தற்கு. (கூ)

கசா0. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாசொ னோற்பாரிற் பின். க0

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் — விரதங்களான் உணவைத்தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; — பிறர் சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரிற் பின் — அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின். எ-று.

பிறர் அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றுமின்றே நோற்றலின், இன்னாச்சொனோற்பாரிற்பின்னென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

கஎ ம் அதி.— அழுக்காறாமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல்; அதறாறுப் பொருள் மேலேயுளைத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிகுதியும் பெற்று அழுக்காறாமையென நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசாக. ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு — ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை — ஒழுக்காறாக் கொள்க — தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ-று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். (க)

கசுஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ

இ-ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்—யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,— விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சிறியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்றென்பார், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கசுங. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான். ங

இ-ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுக்காறைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங)

கசுச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ச

இ-ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்— அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார் — இழுக்காற்றின ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினும் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட்கு இன்னாதனநினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

கசுரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது. ரு

இ-ள். ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது—அழுக்காறு பகைவரையொழிந்தும் கேடு பயப்பதொன்றாகலின், —அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும்—அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (ரு)

கசுசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். சு

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும்— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுப்பதன்கணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறர்பேறுபொறாமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (சு)

கசுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும். எ

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை—பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறாமையுடையானை—செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானோ" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோட்டுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானையென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கசுஅ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி—அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து,மறுமைக்கண் நரகத்திற்செலுத்திவிடும்.எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

கசுகூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்—அச்செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ-று.

கோட்டம் என்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்த—திருத்தக மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" எனநினைக்கப்பட்டவாறறிக. (கூ)

கஎ0. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். க0

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை—அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை;—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல்—அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கஅ ம் அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வௌவக்கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறாமையேயன்றி அதனைத் தான் வௌவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

களக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். க

இ-ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின்—பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறனன்றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர்நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவன் குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரிந்து நின்றது;* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

களஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். உ

இ-ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்—பிறர்பொருளை வௌவினால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வௌவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய்யார்—நடுவு அன்மை நாணுபவர்—நடுவுநிலைமையனமையை அஞ்சுபவர். எ-று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும் நடுவு. (உ)

களந. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ந

இ-ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார்—பிறர்பால் வௌவிய பொருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாதவின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்—மற்றின்பம் வேண்டுபவர்—அறத்தான் வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவர். எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார், மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (ந)

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார்—யாம் வறியமென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்யார்—புலம் வென்ற புன்

---

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனற்பாலன பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார் தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச்சென்பர்.

மையில் காட்சியவர்—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையார். எ-று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல். (௪)

௧௭௫. அஃகி யகன்ற வறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ௫

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னாம்—நுண்ணிதாய் எல்லாநூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்—பொருளைவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வாராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னாமென்றார். (௫)

௧௭௬. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். ௬

இ-ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான்—அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்,—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்—பிறர்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறநெறியால் அருள் முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த அளவியானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (௬)

௧௭௭. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். ௭

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க— பிறர்பொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக;— விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்— பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான். எ-று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (௭)

௧௭௮. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். ௮

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் — சுருங்கன்மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாராயின்,— பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை— அது பிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதென்பதாயிற்று. (௮)

௧௭௯. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. ௯

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்— இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை — திருத் திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ-று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின்குணங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௮௦. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧௦

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,— வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும்— அப்பொருளை வேண்டாமை யென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர்யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧௦)

---

௧௯ ம் அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணுதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௮௧. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. ௧

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,— புறங்கூறான் என்றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௧௮௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. ௨

இ-ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது — அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத்து — புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை — ஒருவனைக் காணுதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி கிரணிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒன்மைக்கேறல். (௨)

௧௮௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ௩

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் — பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின் — சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கணெய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. (ங)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச சொல். ச

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் — ஒருவனெதிர்நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானாயினும்; — முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க — அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூறலினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். ரு

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் — அவன புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ-று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். சு

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான் — பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன் — தன பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் — தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற்கூறப்படும். எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப புறங்கூறியவாறுகேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எடுத்துக்கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சு)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட லேற்றா தவர். எ

---

* முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்குப்படலம், "மருளாறு காரணம்" என்னும் டுசம் பாட்டிற்காண்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர் — நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர் — கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல். "கடியுமிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை" என்புழிப்போலத் தேற்றாமை தன்வினையாய்நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும பகையாவரென்பது கருத்து. (௭)

௧௮௮. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. ௮

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார் — தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார் — ஏதிலார்மாட்டு என்னைகொல் — அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

௧௮௯. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. ௯

இ-ள். புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை — பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை — வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல் — நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக்கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங்கருத்தால், அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௯௦. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. ௧௦

இ-ள். ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின் — ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர்குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின், — மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ — அவர்நிலைபேறுடையவுயிர்க்கு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றாம் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினார். இதனாற் புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

உ0 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்லென வாக்கின்கணிகழும் பாவமான்களுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல்வாழ்வாரால் கடியப்படும் ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசுக. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க

இ-ள். பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்— அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான் — எல்லாரும் எள்ளப்படும்— எல்லாரானுமிகழப்படும். எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லாருமெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

கசுஉ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல்— பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்— நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது— விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார்மாட்டுச்செய்தலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழற்பாடு பயக்குமென்பதாம். (உ)

கசுங. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. ங

இ-ள். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுரைதானே— நயன் இலன் என்பது சொல்லும்— இவன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலனெனபதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி, உரைசொல்லுமென்றார். (ங)

கசுச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ச

இ-ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லாரகத்து— பயனொடுபடாத பண்பில்சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின்,— நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும்—அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும, அவர்மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

கசுரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ-ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின்— பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும். எ-று.

நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று.

௧௯௬. பயனில்சொற் பாரட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். ௬

இ-ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல்—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ்சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க, — மக்கட்பதடி எனல்—மக்களுட்பதரென்று சொல்லுக. எ-று.

அல்விகுதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறு பாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

௧௯௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. ௭

இ-ள். நயன இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொனாராயினும், அஃதமையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நன்று—அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவெனபதாம். (௭)

௧௯௮. அரும்பய னாயு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். ௮

இ-ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர்—அரிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ-று.

அரிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (௮)

௧௯௯. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். ௯

இ-ள். பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார்—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர்—மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரொன்னும் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (௯)

௨00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். ௧0

இ-ள். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக;—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லற்க— சொற்களிற்பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பதுபோல. இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உகம் அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாகிய வினை செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனான் மெய்யின்கணிகழும் பாவங்களெல்லாமொருங்கு விலக்குதலின் முறையாகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க

இ-ள். தீவினை என்னும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்;—விழுமியார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக† உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங்கூறினார். (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால் — தனைக்கொண்டபம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந்தீவினைகள் பின அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான்,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனுக்குத் தீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுடுதல் தீக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ௩

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப — தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,— வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்— வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல— வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறுகாரணம்" என்னும் டுசம் பாட்டிற்காண்க.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினர். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ௪

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணாதொழிக;— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (௪)

௨0௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௫

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக,— செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனும். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனுமென்பதாம். அன்விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனென்றுயிரையுண்டு" எனபதனானுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி ஏறுனை நற்செய்கைகளானும் வறியனுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௨0௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். ௬

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யுங்கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க— தீமைக்கூற்றயாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்கள் அடுதல் ஒருதலையென்பதாம். (௬)

௨0௭. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். ௭

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றானுய்வர்;— வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும்— அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

யவீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

உ0அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. அ

இ-ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல்—பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,— நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று— ஒருவனிழல் நெடிதாகப் போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையுடைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு, அடியுறை நசனிழறன்னை வியக்குமென்றது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே சரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

உ0கூ. தன்னைத் தானை காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். கூ

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலனாயின்— ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,— தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க— தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தமமாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கிறராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையிரண்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற்றமக்கேகலென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். க0

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின்— ஒருவன் செம்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக— அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை "செறுவர்சேர் கல்லாப் புள்ளா புள்ளி லெனவும் பிணமாமை" எனப்புறப்போலக்கொள்க.* ஓடியெனும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

---

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

௨௨ ம் அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூல்களுட்கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற்றவிரத்தகுவன கூறினார், இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧௧. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. ௧

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும்—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா—ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

என்றாற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றாவென்பது தோன்ற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற்றினார். (௧)

௨௧௨. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. ௨

இ-ள். தக்கார்க்கு—தகுதியுடையார்க்காயின்,— தாள் ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயறலைச் செய்தீட்டிய பொருள்முழுதும்— வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—ஒப்புரவுசெய்தற்பயத்தவாம். எ-று.

பிறர்க்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற்பொருட்டுமன்றென்பதாயிற்று. (௨)

௨௧௩. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற. ௩

இ-ள். புத்தேளுலகத்தும் ஈண்டும்—தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும்—ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களைப்பெறுதலரிது. எ-று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத்தேளுலகத்தரிதாயிற்று; யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௨௧௪. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். ௪

இ-ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்;— மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்—அஃதறிந்துசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணாமையின், செத்தாருள்வைக்கப்படுமென்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு. ௫

இ-ள். உலகு அவாம் பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியஅறிவினையுடையவனது செல்வம்— ஊருணி நீர நிறைந்தற்று—ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.
நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்குமவேண்டுவன தப்பாதுதவுமெனபதாம். (௫)

உகசா. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின். ௬

இ-ள். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வானகண்ணே படுமாயின்,—பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்று— அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ-று.
உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயமென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (௬)

உகஎ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். ௭

இ-ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும பெரியதகைமையையுடையான்கணணே படுமாயின்,— மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுப்பும பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தையொக்கும். எ-று.
தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினின்றுதல், மறைந்துநின்றல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தன்குறைநோக்காது எல்லாவருத்தமுந் தீர்க்குமெனபதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். ௮

இ-ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்—செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—கடன் அறி காட்சியவர்—தாஞ்செயத்தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ-று.
பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (௮)

உகசு. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. ௯

இ-ள். நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செய்யுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று.

தானுகர்வன நுகரப்பெறாமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

உ௨0. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. ௧0

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோட்டக்கது உடைத்து—அக்கேடு தன்னை விற்றாயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அதுவுஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தலைநோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

உ௩ ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியார்க்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமைநோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௨௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. ௧

இ-ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைகொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புழி அது வென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைகொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனான் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

உ௨௨. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. ௨

இ-ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது;—மேலுலகம் இல எனினும் ஈதலே நன்று—ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கிநின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றாம். நல்லது கூறுவார் தீயதுமுடன்கூறினார். (௨)

உ௨௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩

இ-ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுமிளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்,— ஈதல்— அதனைத் தன்கட்சொன்னார்க்கு மாற்றாதீதலும்,— உள குலனுடையான்கண்ணே — இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ-று.

மேறதீதென்றது ஒழிதற்கும் நன்றென்றது செய்தற்குமுரியவற்றை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு, அவ்விளிவரவை ஒருவன்றனக்குச் சொல்வதற்குமுன்னே அவன்குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற்கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வருதபன்மையாகவுரையயா.

உஉச. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ச

இ-ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது— இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,— இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவர் அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ-று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருக்கல். அதனை இன்னாதென்றது "எல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை"* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ரு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல்— தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்;— அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற்பின்— அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையானொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (ரு)

உஉசா. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. சா

இ-ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீர்க்க,— பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றார். அறநோக்கியென்பது எஞ்சிநின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (சா)

---

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்— சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா— மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணாக் குடிப்பிறந் தார்.

உஉஎ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை — எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல்பயின்றவனை — பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது — பசியென்றுசொல்லப்படுந் தீயநோய் தீண்டுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனான் வருமுடம்புகட்குந் துன்பஞ்செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருந்தவனாகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் — தாமுடையபொருளை ஈயாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிலாதார் — ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் — வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவத்தலான் அருளுடையாரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்பமென்னுங்காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தையெய்துவரல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

உஉகூ. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். கூ

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் — பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல் — இரத்தலின் இன்னாது மன்ற — ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினுமின்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அத்துணையீட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவில்லை; தமியருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்னாதென்றார். நிரப்பியவென்பதற்குத் தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

உ௩0. சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை. க0

இ-ள். சாதலின் இன்னாதது இல்லை — ஒருவற்குச்சாதல்போல இன்னாததொன்றில்லை, — அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது — அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், இனிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

உ௪ம் அதி— புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கணிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங்கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். ஈதல்—வறியார்க்கீக; —இசைபட வாழ்தல்—அதனாற்புகழுண்டாக வாழ்க,—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவேனும், "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்றே" ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கெனப் பொதுப்படக்கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட்கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (௧)

உ௩௨. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ். ௨

இ-ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்— உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்— இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் — வறுமையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ-று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையேயெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றாம். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனாற்காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாருஞ் சொல்லுக புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழதுசிறப்பு நோக்காமையறிக. (௨)

உ௩௩. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ௩

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானேயுயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றாவென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாதுநிற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

உ௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪

இ-ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின்—ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றாதுநிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்,— புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து" எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (௪)

உ௩௫. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ௫

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங்கேடும்,— உளது ஆகும் சாக்காடும்— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடும்,— வித்தகர்க்கல்லால் அரிது— சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லை. எ-று.

நந்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான் நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

உ௩௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ௬

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க,— அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று— அக்குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரொன்றமையின் மக்களாயென்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றாம். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றார். (௬)

உ௩௭. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்— தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம்மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே— தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்— தம்மையிகழ்வாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றார். (எ)

௨௩௮. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின். ௮

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் — புகழென்னுமெச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறுதொழிவாராயின், — வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப — வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ-று.

எச்சமென்றார், செய்தவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழப்படுதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (௮)

௨௩௯. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். ௯

இ-ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் — புகழில்லாதவுடம்பைச் சுமந்தநிலம்— வசை இலா வண்பயன் குன்றும்— பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங்கூறினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவைநான்குபாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௯)

௨௪௦. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். ௰

இ-ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் — தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;— இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் — புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல் இசையிலாயாக்கையென்றதனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் வானுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற்புகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென்பது பெறாம். (௰)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்: அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க; யாமுரைப்பிற்பெருகும்.

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற்காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்துநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

---

௨௫ ம் அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

௨௪௧. அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள. ௧

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்;— பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். எ-று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(௧)

௨௪௨. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க—அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

முளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆற்றானென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருளினையென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமுதவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

உ௪௩. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்னா வுலகம் புகல். ௩

இ-ள். இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்—இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட்சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை—அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை. எ-று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர்நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது. (௩)

உ௪௪. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ௪

இ-ள். மன் உயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு—நிலைபேறுடைய உயிர்களைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (௪)

உ௪௫. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ௫

இ-ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை—அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி—அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ-று.

சான்றுவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார்யாவருஞ்சான்றென்பார், வளிவழங்குமல்லன்மாஞாலங்கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றாம். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையுடையார்க்கு இருமையினுந்துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (௫)

உ௪௬. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார். ௬

இ-ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார்—உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்ந்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச்செய்தொழுகுவாரை—பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர்—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ-று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றனையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுகாரென்பது கருத்து. (சு)

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு. எ

இ-ள். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை—உயிர்கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பமில்லை,—பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு—பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினாற்போல. எ-று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றார்மற் றாத லரிது. அ

இ-ள். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர்—ஊழான் வறியராயினார் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவர்;—அருள் அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளிலாதார் பாவமறாமையின அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலில்லை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றானொப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினுங்கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசகூ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றா றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம். கூ

இ-ள். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின—உயிர்கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று — ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ-று.

மெய்ப்பொருள் மெய்ந்நூல்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்ஞானமின்மையால் தானேயழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செயதால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றாம். இவைநான்கு பாட்டானும் அத்துணையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

உருO. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. கO

இ-ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க—தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர்முன் றானஞ்சிநிற்குநிலைமையை நினைக்க—தான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லுமிடத்து — அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும்பொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற்கூறினாராயினும், ஏனையஃறிணையுங்கொள்ளப்படும். அதனைநினைக்கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து, அதன்மேல் அருளுடையனாமென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (௫0)

உக-ம் அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு,இஃதருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். க

இ-ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிரிது ஊன் உண்பான்— தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்— எங்ஙனம் ஆளும் அருள்— எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊன்பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்பநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை— பொருளாற்பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை— அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊன்றினபவர்க்கில்லை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன்றினறாராயினும் உயிர்கட்கு ஒருதீங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருந. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ந

இ-ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல்— கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற்கொண்டவர்மனம் அதனாற்செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்றூக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

சுவைப்படவுண்டல் காயங்களான் இனியசுவைத்தாக்கியுண்டல். இதனால் ஊன்றின்றார் மனம் தீங்குகினைத்தல் உவமவளவையாற்சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ௪

இ-ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை — அருள் யாதெனின், கொல்லாமை;— அல்லது (யாதெனின்) கோறல்— அருளல்லதியாதெனிற் கோறல்;—அவ்வூன் தினல் பொருளல்லது—ஆகலான, அக்கோறலான் வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங்கூறினார். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வூனென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரதத்தையழித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. ரு

இ-ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது— ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;— உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது—ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய் வருதலின், உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றார். உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துளழுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பின்னூனுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். சு

இ-ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின்—பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின்,— விலைப்பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல்—பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை முன்னிகழுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண்—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்;—அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணாமை வேண்டும்—அது தூய்தன்மையறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மையுணராமையின், அதனையுண்கின்றாரென்பதாம். பொருந்துமாற்றானும் புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உ௫அ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். அ

இ-ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார்—மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார்—ஒருயிரினீங்கி வந்த ஊனையுண்ணார். எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமேயுணர்தலின், உண்ணாரென்றார். (அ)

உ௫கூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. கூ

இ-ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்—தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப் போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணாமை நன்று. எ-று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். (கூ)

உ௬0. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க0

இ-ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை—ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையுமுண்ணாதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்—எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அந்நற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையுமுடன் கூறினார். இப்பொருளுடையானை மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்காருமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணாமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க0)

உஎ ம் அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற் றம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருள் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௬௧. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. ௧

இ-ள். தவத்திற்கு உரு—தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே— உண்டிசுருக்கன்முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமாகிய அவ்வளவிற்று. எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவென்பது யானையதுகோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றாற்போல ஆறாவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்ததிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௧)

௨௬௨. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. ௨

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனையன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே;—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோக்கலின் தவமுடையார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (௨)

௨௬௩. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ௩

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளுமுதவலை விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த" ற்பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம். (௩)

௨௬௪. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ௪

இ-ள். ஒன்னார்த் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்— தவஞ்செய்வார் நினைப்பாராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான், அவர்க்கு அவையெண்ணாமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைத்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினாற்றல் கூறியவாறு. (௪)

உ௬௫. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
 மீண்டு முயலப் படும். ௫

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயன்றால் மறுமைக்கட்டா ம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால்,—செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்—செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோ ரான் முயலப்படும். எ-று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றாம். மேற்கதி, வீடுபேறுக ள்தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்த து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

உ௬௬. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. ௬

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்—தங்கருமஞ்செய்வாராவார் அறத்து தவத்தைச் செய்வார்; —மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார்—அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணா சையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அநித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேறாய உடற்கு வருத்தம் வ ருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான் அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம்பிறந்து வீடு பெறுமாகலி ன், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சி ற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி ன், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்க ண்வந்தது. (௬)

உ௬எ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. எ

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல்—தீயின்கணுறும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற்ப வர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும்—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனுன் வருந்துன்பம் வருத்த வருந்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடச் சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்க ப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (எ)

உ௬அ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ

இ-ள். தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை—தன்னுயிரைத் தான்றனக்குரித் தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம் தொழும்—பெறாதனவாகிய ம ன்னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினூங்குப் பெறு தற்கரியதின்மையின், பெற்றானையென்றார். அது பெறாதனவென்றது ஆசையுட் பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமை யின், தொழுமென்றார். (அ)

உசுகூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு—தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு. எ-று.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந்தொழுதலேயன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவும்மையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். க0

இ-ள். இலர் பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர்—அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து நின்றன; என்னை? "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" *என்றாராகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இம்மையின்பமுமில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (க0)

உ௮ ம் அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்டகாமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும். க

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்— உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங்கண்டு தம்முள்ளே நகும். எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனையின்மைகூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுகுங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன்மறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் றம்முள்

* நாலடியார், அறிவின்மை,— நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற்—பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத் தக்க கலம்.

னே கருதலின், அகத்தேசுருமென்றுங் கூறினர். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து. (௧)

௨௭௨. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின். ௨

இ-ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,— தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின்—தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின். எ-று.

வானுயர்தோற்றமென்பது "வான்றோய்குடி" என்றாற்போல இலக்கணைவழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்படாமையின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயவிடத்து, விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபயனில்லையென்பதாம். (௨)

௨௭௩. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. ௩

இ-ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம்— மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று —பசு காவலர் கடியாமற் புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலும். எ-று.

இல்பொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையானும், மேய்ந்தற்றென்னுந்தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை புலி புறநின்றதென்பதனானும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங்கோடற்குப் பயன் அனைகாரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையுந் துறந்து வலியுமின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறாதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லைவிட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலுமென்ற உவமையான், அறிக. (௩)

௨௭௪. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. ௪

இ-ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல்— அவ்வலியினிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்— வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று—வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக. (௪)

௨௭௫. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ௫

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,— எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும்வகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும். எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றறுமையின், பற்றற்றேமென்பாரொன்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலநிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென்றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (ரு)

உஎசு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். சு

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார— நெஞ்சாற்பற்றறுதலைவத்து—துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் —பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல— வன்கணார் இல்—வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல்; அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினா லலறு முந்நீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வர் — மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே."* என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணாரில்லென்றார். (சு)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும்— குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையுடையராயினும்,— குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து— அதன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கணிறத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை: "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகினற கோகிலமே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், கசு.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கஉஉ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்— சூழும் முகச்சுற்றும் பற்றினை வாற்றென்டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக்— கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே.

இ-ள். மனத்தது மாசு ஆக — மாசு தம்மனத்தின்கண்ணதாக — மாண்டார் நீராடி — பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையாராய் நீரின்மூழ்கிக்காட்டி — மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் — தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கிடனாக்கினார். இனி மாண்டார்நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையராயென உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரது குற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

உஎகூ. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது — அம்பு வடிவாற்செவ்விதாயினும், செயலாற்கொடிது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செவ்விது; — ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் — அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனான் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க0

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா — தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா, — உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின் — உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின். எ-று.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாராயினார். இதனாற் கூடாவொழுக்கமில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உகூ ம் அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக

இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமையீறாய நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கு ம். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்ப ற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க

இ-ள். எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான்— வீட்டினையிகழாது விரும்புவா ன் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்—— எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க— யாதொருபொருளையும் பிறனை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின் றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோ ன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்பு ப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இ ன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகா யதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞான த்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவ னைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்று ர். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல். உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே— குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருது தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;—— பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித் துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போ லாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பு ம்மை. அல்விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட் டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவதென் பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ங

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்— களவினானுளதாகிய பொருள்—— ஆவ துபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையை க் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுத லாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தை யும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொ ள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங)

உ௮௪. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். ௪

இ-ள். களவின்கண் கன்றிய காதல்—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை—விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அதனாற் பாவமும் பழியும் பயந்தே விடுதலின், வீயாவிழுமந்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௪)

உ௮௫. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். ௫

இ-ள். அருள் கருதி அன்பு உடையார் ஆதல்—அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையாராயொழுகுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வுபார்க்கும் மருட்சியராயின், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலருள்செய்தல் நமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளின் வழியொழுகுந்தெருட்சி, கூடாதென்பதாம். (௫)

உ௮௬. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர். ௬

இ-ள். அளவின்கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார்— உயிர் முதலியவற்றையளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்—களவின்கண் கன்றிய காதலவர்—களவின்கண் மிக்க வேட்கையையுடையார். எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அருவுரு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக் குற்றவினைகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்கு உபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகத தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவறிந்து நீக்கி நல்லனவற்றின்வழி நிற்றல். (௬)

உ௮௭. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில். ௭

இ-ள். களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை—களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார்கணில்லை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங்கூறினார். களவுந்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாறுகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ-ள். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிறகும்— அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு—களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாதுநிற்குமென்பது அவ்வுவமையாற்பெற்றாம். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். கூ

இ-ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர்— அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர்—களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம்புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போக்கிக் காந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங்கூறினார். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றாமை அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உகூ0. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. க0

இ-ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும்—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்; —கள்ளார்க்குப் புத்தேளுலகு தள்ளாது —அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந்தவறாது. எ-று.

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிரண்டும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும் அரசனாலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினார். "மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து"* என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திருக்குறள் ருகக.

௩0 ம் அதி.— வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௯௧. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். ௧

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல்—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இறப்பவும் பயப்பட்டு வென்பது னைரெண ப படுவ தறையூர்'' என்றாற்போல நின்றது. இதனான் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அஃதாயினும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து. (௧)

௨௯௨. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். ௨

இ-ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த—பொய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றந்தீர்ந்த நன்மை அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையான் அதனினீங்கி யின்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௨௯௩. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். ௩

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப் பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக,—பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்—பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தை யெய்துவிக்கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் "கண்டவிலெனை யுலகத்து உணராதார் — தங்காது தகையின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள் — நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா — நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்'' என்பதனானுமறிக. பொய்ம்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௩)

உ௯௪. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ௪

இ-ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய் கூறுதொழுகுவனாயின்,—உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் உளன்—அவன் உயர்ந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனாம். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுகுதலாவது மெய் கூறியொழுகுதல். அவனதறத்தினதருமைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பரெனபதாம். இதனான் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

உ௯௫. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. ௫

இ-ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்—ஒருவன தன்மனத்தோடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை—அவன் தவமுந்தானமும் ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யுமவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற்செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உ௯௬. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும். ௬

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை;—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும்—மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானே கொடுக்கும். எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றானும் துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றானும் வருந்தல்வேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமையெல்லாவறமுந் தருமென்றார். (௬)

உ௯௭. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. ௭

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்—ஒருவன பொய்யாமையையே பொய்யாமையையே செய்யவல்லனாயின்,—பிற அறம செய்யாமை செய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. எ-று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனையது துணிவின் மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௭)

௨௯௮. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். அ

இ-ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் — ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாந் தன்மை நீரானேயுண்டாம்; — அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் — அதுபோல மனந்தூய்தாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென் றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூய்தாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம். (அ)

௨௯௯. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. ௯

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா; — சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு — துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௩00. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ௧0

இ-ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் — யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள் — எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை — யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ-று.

மெய்யுணர்ந்தவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காமவெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய் இறைவனருளான் உலகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியனவாகிய ஆகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௧ம் அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுளதாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௦௧. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென். ௧

இ-ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பலிக்குமிடத்து அதனையெழாமற்றடுப்பானே அருளாற்றடுப்பானாவான்;— அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என்—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென் தடாதொழிந்தாலென! எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின்மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனான் அவர்க்கு வருவதோர்தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென்றென்றார். இதனான் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௦௨. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற. ௨

இ-ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது— ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல்—மற்றைமெலியார்மேலெழினும் அதனிற்றீயன பிற இல்லை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதமே, ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற்றீயன பிறவில்லையென்றார். ஒருவிடத்துமாகாதென்பதாம். (௨)

௩௦௩. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். ௩

இ-ள். யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல்— யாவர்மாட்டும் வெகுளியையொழிக;—தீய பிறத்தல் அதனான் வரும் — ஒருவர்க்குத் தீயனவெல்லாமுளவாதல் அதனான் வரும் ஆகலான். எ-று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தாற்றுறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனான் வருமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௦௪. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் — துறந்தார்க்கு அருளானுளவாய முகத்தின்கண் நகையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங் கொன்றுகொண்டெழுகின்ற சினமேயல்லது— பிற பகையும் உளவோ— அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. எ-று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின் மிக்க பகையில்லையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது. (௪)

௩௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க;—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்" பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்"* என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதியுணர்த்திநின்றது. (ரு)

௩0௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும். ௬

இ-ள். சினம் என்னுஞ் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி —சினமென்னும் நெருப்பு - இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் — தனக்கு இடமானவனையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது அறத்தாரினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுபகரிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (சு)

௩0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. ௭

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவன் கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

---

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி—வல்லவ ரூன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

கூ0அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள். இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்னா செயினும்— பலசுடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோய்ந்தாலொத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—வெகுளாமை புணரின் நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னாமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ்செய்தல் தோன்ற இன்னாவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

கூ0கூ. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். கூ

இ-ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின்— தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின்,— உள்ளிய எல்லாம் உடன் எய்தும்— தான்கருதிய பேறெல்லாம ஒருங்கே பெறும். எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடையுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனானுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு சிறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார், உளளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூக0. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. க0

இ-ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர்— சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்;—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை— சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரளவினர். எ-று.

மிக்கசினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரொன்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனான் அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கஉ ம் அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந்தூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறாமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௧)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௨

இ-ள். கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும்— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாதவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (௨)

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ௩.

இ-ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்— தான் முன்யோ ரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (௩)

௩௧௪. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ௪

இ-ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்—அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. ௫

இ-ள். அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினானாவதொரு பயனுண்டோ,— பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை—பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறாமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மறப்பான் அது துன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங்கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௧௬. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௬

இ-ள். இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னாதனவென அநுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுளனாயவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை. ௭

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாணா—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை— எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானாகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்துமென்றுங் கூறினார். (௭)

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். ௮

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந்தன்மையை அநுபவித்தறிகின்றவன் — மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல்—நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னாவென்பது அநுமானத்தானறிந்து வைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (௮)

௩௧௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். ௯

இ-ள். பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின்—துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின், — தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்—தமக்கின்னாதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றாமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாடமாயின், அச்செயறானே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (௯)

௩௨0. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧0

இ-ள். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்— இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார்மேலவாம்; — நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார்—அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார். எ-று.

உலகத்து வினைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலின், நோயெல்லாநோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௩-ம் அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீறாய உயிர்களைச்*சோர்ந்துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்துநிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை— அறங்களெல்லாமாகிய செயகை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

---

* புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரதத்தையுமறியும் ஈரறிவுயிர்கள், கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறியும் மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும் நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெ ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின் வினைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடி யும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவ ற்றின் பயனையுந்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தா ற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ

இ-ள். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்க ட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் — நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொ குத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந் துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன் றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெ ச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொ துப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்படநூலோரென்று ம், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினார்.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் த ன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யா மை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகார ம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமைபாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டறத் துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட் டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற பிற்கூறி யது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு என்பபடுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு ந ல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,— யாதொன்றும்

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவாமற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்பு நின்ற நிலையை அஞ்சிய பிறவாமைப்பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும் — கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. அறம் ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௫)

௩௨௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. ௬

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல் — உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அநுபவிப்பரென்னும் அறநூற்றுணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ்செய்தான்றானுங் கொல்லப்படானாகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நாள் இடையூறின்றியெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார்: செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்குமாம், நீட்டிக்கவே ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வருநன்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௩௨௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ௭

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தனதுயிர் உடம்பினீங்கிப் போமாயினும்,— தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க—தான் பிறிதோரின்னுயிரை அதனுடம்பினீக்குந்தொழிலைச் செய்யற்க. எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென்றுரைப்பாருமுளர்; பிறர் செய்ததுமாகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௭)

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. ௮

இ-ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும்—தேவர்பொருட்டு வேள்விக்கட்கொன்றால் இன்பமிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை—துறவானமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை. எ-று.

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது தாமுந்தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ஈறிலின்பமெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்குக்கள் தம்முண் மலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமன்மைக்குக் காரணம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. ௯

இ-ள். கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள்—கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந்தர்,—புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர்—அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர். எ-று.

கொலைவினையரென்றதனான், வேள்விக்கட்கொலையன்மையறிக. புலைவினைய ரென்றது தொழிலாற் புலையரென்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மையெய்துவரென்பதாம். (௯)

௩௩௰. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். ௰

இ-ள். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்—நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப—இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர் வினைவிளைவுகளையறிந்தோர். எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் — துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே"* என்பதனானுமறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலைவார்க்குவருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௰)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும்; அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. ஈண்டுரைபயிற்பெருகும்.

---

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—அக்கா—லலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

ஞானம்.

இனி அவற்றின்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினார். ஞானமாவது வீடு பயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நான்கதிகாரத்துளடக்கப்பட்டது.

௩௪-ம் அதி.— நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாந்தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற்புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றான்வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பலதிறத்தராவர்; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், நாயனார் அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற்பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. ௧

இ-ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை— நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையனவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையராதல்— கடை— துறந்தார்க்கிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கெனபது இதனாற்கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிறப்பின்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (௧)

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. ௨

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று— ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்;— போக்கும் அது விளிந்தற்று— அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, துறக்கச்செல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலெனபது பெற்றாம். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம்போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (௨)

௩௩௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல். ௩

இ-ள். அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்—நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்;—அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அல்காவென்பது திரிந்துநின்றது. ஊழுள்வழியல்லது துறந்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங்கூறினார். அதனாற்செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய் வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ௪

இ-ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர்—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்,—உணர்வார்ப் பெறின்—அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணரமாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங் கூறினார். உயிரொன்றுஞ்சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென்பதொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிரையீர்வதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதுவென்பது குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக. (௪)

௩௩௫. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ௫

இ-ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன்—உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்—வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லுமாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் முந்துதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன் நெருநல உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து — இவ்வுலகு — இவ்வுலகம். எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்தின்றன. அவை பெண்பாற்குமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந் நிலையாமையே உலகின மிக்கதென்பதாம். (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் — ஒருபொழுதளவும் தம்முடம் புழியிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்; — கோடியும் அல்ல பல கருதுப — மாட்டாராகவும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையளவே வாழ்நாளும் அளவாகலின், அஃதறியப்படா தாயிற்று. பல்வாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகர்ப்படும் இன்பங்கள் நமக்கு எளியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் இன்னதன்மைத்தாமாறும், அது முயற்சிகளான் வருமாறும், அவ்வுறுப்பு முயலுமாறும், அவ்வழிவருமிடையூறுகளும், அவை நீங்குமாறும், நீங்கி அப்பொருள் கைக்கூடுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனைக் கடனாயாக்குமாறும், கண்ணாணையாழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாதார் இயல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளர். (௭)

௩௩௮. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்பொ டுயிரிடை நட்பு. ௮

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்று — முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்ளிருந்த புள் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து — உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு — உடம்பொடு உயிர்க்குமுளதாய நட்பு. எ-று.

தனித்தொழிதலென்றதனான், முன் தனியாமை பெற்றாம்: அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறு வினையும் அதற்கு ஆதாரமாய் நிற்றல்; அதனால் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்கு உவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போதலுணர்த்தின்றது.* சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றுங் கூறுவர்.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின், வி னேயத்தாற்கூடியதல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்கு க் கூடென்றுரைப்பாருமுளர்: அது புள்ளுடன்றோன்றுமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.(அ)

௩௩௯. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. ௯

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருத ல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும்; — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும்— அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வ ருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறிவரு மென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உட ன்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௪0. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினு ளு
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. ௧0

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு — வாதமுதலியவற்றின் இ ல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு — புக்கில் அமைந்தி ன்றுகொல் — என்றுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோ லும்! எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்தவெனறார். பின் புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறரிற்களுள் ஒதுக்கிராதென்ப தாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதாருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்ட து. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகி ன்றவாறும், கழிந்தால் உளதாகிலேமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவி லே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிறகுமென்பது தெளியப்படாமையும், உ யிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௧0)

௩௫ம் அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகா ரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்— அதனின் அதனின் நோதல் இலன்—அவ ன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீக்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான்வருந் துன்பமிலனாமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட் செறலானும் வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும்— விடயங்களாகச் செவி முதலிய ஐம்பொறிக்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்;—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும் – கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருள்முழுவதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேலதாக்கி வீட்டுநெறியாகிய யோகநெறிக்கணிற்ற செல்லாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செல்லின் அவற்றைத் தொடர்ந்து விடப்பெறாது துறவின்பால் முயலுதலுடைப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்;— உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றையேனுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற்கே ஏதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீளவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னாம்! எ-று.

உடம்பெனப்பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயுக்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடுங் கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதன்கட்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாது வருதலையுணர்ந்து இவற்றானாய கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறாது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட்பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை — இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். ௮

---

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுளகப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (௮)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவனைப்பிறப்பையறுக்கும்,— மற்று நிலையாமை காணப்படும்— அவையறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணேயென்றார்; "அற்றது பற்றெனில்—உற்றது வீடு"† என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௰

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றின்றி நின்ற பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க;—அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொருளவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புழி ஆறாவது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது யோகபாவனைகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (௰)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளை [illegible] னுந்தடி உமாபதிசிவாசாரியர் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தீரத்துறந்தா—ரையனே மொழிய பிறவியில்லையென்பதூஉம்— அன்னோ யறிவைத் தெளிந்து முன்னை—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி— வலைப்பட்டார் மற்றையவரென்று—நிலைத்தமிழின் —தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் [illegible] —மெய்ம்மையுத்த சொல்லை விரும்பாமல் —[illegible]—[illegible] தப்பாமற்—பாவ [illegible] பரப்பதும் [illegible] —பூணையாதங் —கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்—குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற்—றின்மையினை—ஆவிற கொடுமை பலவிதத்தி னிட்டாறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை—நிற்குமவர்க்காயாய் நில்லாத நெஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கனுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, உ-ம் திருப்பதிகம், ரு.—அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடுயிர்— செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றே.

௩௬ ம் அதி. — மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவை யங்[illegible]ளானன்றி உண்மையாலுணாதல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமெ ன்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்கா ரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௧. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு. ௧

இ-ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வா னே உளதாம்— மாணாப் பிறப்பு— இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லை யெனவும், மற்றுமித்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்கநூல்வழக்குக்களை மெய் ந்நூல்வழக்கெனத் துணிதல்: குற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளி யென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சையென்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், வி லங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைப் பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயா கலின், மாணாப்பிறப்பென்றார். இதனாற் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற் கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௫௨. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. ௨

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு— அவிச்சையினீங்கி மெய் யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு—இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும்—அம்மெய் யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியெ னத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீங்கவென்பதன் திரிபெனினுமமை யும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவென்னுங் குறிப்புவினை ப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது நிரதிசயவின்பமென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப பொருளென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுண ர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்திநின்ற நிலவுல கத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் ப யனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங் களைந்து தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

ஐயத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகியலுணர்வு தேய்ந்துவருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின் வானநணியதுடைத்தென்றுங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுளதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௫

இ-ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும்—யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு—அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கடிந்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பதொரு குடியும், யானைக்கண்ணையுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரிளமைப்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர்சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின்றொகுதியெனவுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்டுசென்றாற் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய் நிற்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளெனற் பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. * கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார்—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றாம். ஈண்டுவாராநெறி வீட்டுநெறி: வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (௬)

௩௫௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. ௭

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளையுணருமாயின்,—பிறப்புப் பேர்த்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௫௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. ௮

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குங் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மையாற்றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற் றூய்தாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கடந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (௮)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

௩௫௯. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். ௯

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ்சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்லனாயின், — சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரால் சாருமிடத்தினையுஞ் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். அவ்வொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொடுக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்; யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அநுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான் முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமநுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன் இருள்போல ஞானயோகங்களின்முன்னர்க் கெடுதலான், அழிந்துச்சார்தராவென்றார். இதனை அருகதர் உவாப்பென்ப. பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாட்டானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறும்வழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுமையமகற்றி அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையாரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார்பின்மையானுங் கெடுமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௬0. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். ௧0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன் நாமம் கெட — ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையாக்கு விழைவு, வெறுப்பு, அறியாமையென்று

* இவ்வருமைத்திருக்குறளுக்குத் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகினென்றமையால் — சார்புணர்வு தானே தியானமுமாம் — சார்பு கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாம் கேதப் — படவருவ தில்லைவினைப் பற்று." எனவெடுத்துரைசெய்தார். இவ்வுய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது தம்மையடைந்த ஒருபக்குவான்மாவுக்குபதேசஞ் செய்து, இதன்பெருமையை உலகத்துள்ளார் அறியும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூலைவைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நீட்டி அந்நூலை ஏற்றுப் பரமகருணாநிதியாகிய நடராசரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டிலுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் இருப்பேர் ஆயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந்நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரெனத் திருநாமஞ்சாத்தினார்களென்றறிக. இது சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுளொன்று.

மிக்குற்றங்கண்மூன்றனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுதலான், — நோய் கெடும் — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதன்மறுதலைக்கட் செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார்; இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணுமடங்குதலான, மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலுமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற இவைமூன்றனுமங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின, அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவதுன்பங்களுமிலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றாம்.(௧0)

௩௭ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. ௧

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து— அவா என்ப— அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அந்தத்த வினையும, அது காட்டுங்கதிநிமித்தங்களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துநிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி*யெனனுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்றுங் கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

---

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றான் வளர்பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் றேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றைவேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமைதான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற் றுன்பமுழந்து வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஏனைச்சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வருமவழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை; — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மென்மேலுயர்ச்சிக்கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினுமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாராலுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள். தூய்மை என்பது அவாவின்மை—ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை;— அது வாய்மை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

*வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவாவின்மையென்றும், மெய்ம்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங்கூறினார். மற்று மேலைப்பாட்டுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரேயேதுவென்பதூஉம் அது வருமவழியும் இதனாற்கூறப்பட்டன. (௪)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால — வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிடுக— வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்." எனவெடுத்தருளிச்செய்யப்பட்டது.

௩௬௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர். ௫

இ-ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் — பிறவியற்றவரென்று சொல்லப் படுவார் அதற்கு நேரேயேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்; — மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமற்றுதவர்கள், அவற்றாற் சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. ௬

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா—மெய்யுணர்தலீறாகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா; — அஞ்சுவதே அறன்—ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போநத அவா, ஓரோவழி வாய்மை வேண்டலையொழிந்து பராக்காற் காவாதாயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான, அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமீற பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். ௭

இ-ள். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் —ஒருவன் அவாவினையஞ்சித் துவரக் கெடுக்கவல்லனாயின்,—தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும—அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறியானேயுண்டாம் .எ-று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புநெறி மெய்வருந்தாநெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்ய வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்*
றவாஅது மேன்மேல் வரும். அ

இ-ள். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும்—அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை;— அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும்— ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே எல்லாத்துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ-று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாது மேன்மேல் வருமென்றதனான், மூவகைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றாம். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௩௬௯. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௯

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின்— அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். வினைவின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணும் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனாநந்தம் மாறாது நிரம்பி நிற்றலான் ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௧0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் — அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே நன்றென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார்: "நன்று ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து— சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள்செற் றுக்களைந்து பசையற்று—அன்றே யப்போதே வீடு மதுவே வீடு வீடாமே."* என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினார்; இனிப் பொருளுமின்பமுங்கூறுவார், அவற்றின்முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

---

* திருவாய்மொழி, எஅ ம் திருப்பதிகம், ௬.

௩௮ ம் அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும், மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையானும், அதனிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௭௧. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம்;— போகு ஊழால் மடி தோன்றும்— அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி. பொருளினாக்கவழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

௩௭௨. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும் கைபொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃது அவனைப் பேதையாக்கும்;— ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும்—இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுயவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

௩௭௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ௩

இ-ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமூழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும், — மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும்— அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழானாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். எ-று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்"*என்பதுமது. செயற்கையானுயவறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (௩)

---

*சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், ௭௬.—காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்— மூது தற்றபு தங்கிய வண்டனார்க் — கேத மிற்றென வென்னுமென் னெஞ்சமே.

௩௭௪. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ௪

இ-ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினானாகிய இயற்கை இரண்டுகூறு;— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க் கல்லதியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையராதற் காகாது, செல்வமுடையராதற்காகுமூழ் அறிவுடையராதற்காகாதென்பதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ்செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றாம். (௪)

௩௭௫. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ௫

இ-ள். செல்வம் செயற்கு—செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்— நல்லவையெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்,— தீயவும் நல்லவாம்— அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான். எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலும்முதலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம்.* அழிக்குமூழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமூழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றாம். (௫)

௩௭௬. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. ௬

இ-ள். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்;—தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களின்நிலையும் போக்கும் ஊழினானல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானாகாவென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. ௭

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்— ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லால் துய்த்தல் அரிது— தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ-று.

---

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் அநுஷங்கமென்பர்.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருத்தலின், வகுத்தானென்றார். "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான." என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்கு மென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று.(எ)

௩௭அ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின். அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார்— வறுமையானுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங்கருத்துடையராவர்,— உறற்பால ஊட்டா கழியுமெனின்— ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின். எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆரீற்றெதிர்காலமுற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்துங் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுன்பமுறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிற்றலின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (அ)

௩௭௯. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். கூ

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக் காண்பவர்—நல்வினை விளையுங்கால் அதன்விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்— அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன— ஏனைத்தீவினை விளையுங்கால் அதன்விளைவாயதுன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டுமியைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழினவலி [illegible]றப்பட்டது.

௩௮0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். க0

இ-ள். மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்—தன்னை விலக்குதற் [illegible] ருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தானவ்வுபா[illegible]மேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின்மு[illegible] நிற்கும்;—ஊழிற் பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல [illegible]யுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர், சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகையூழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றுணைக்காரணமாய அரசநீதி கூறவேயடங்கும். அரசநீதியாவது காவல் நடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச் சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௯ம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், இறையெனப்பட்டான்; "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. ௧

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுளுக்கேற்ப வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசநீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

௩௮௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசனுக்கு இயல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ-று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற் குறித்து, ஈகை படைக்குறித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க் குணங்களுள்

---

* திருவாய்மொழி, ௩௪ம் திருப்பதிகம், ௮. — திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்—உருவுடை வண்ணங்கள் காணி லுலகளந் தானென்று துள்ளும்—கருவுடைத் தேவில்க ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெருவிலும் வீழ்விலு மோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், அஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (௨)

௩௮௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩

இ-ள். நிலன் ஆள்பவற்கு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு — தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா — அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காற் றுணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்தாங்குரைக்க. (௩)

௩௮௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன் இழுக்காது — தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி — அல்லவை நீக்கி — அறனல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற்கடிந்து — மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு — வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினையுடையான் அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். "மாணட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிழுக்காமானமென்றார், அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியார்—வேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்பின்செலி னெறியான்— மாறன்மையின் மறம்வாடு மென் றிளையாரையு மெறியா—னூறன்மையின் முதியாரையு மெறியானெறி யுழுவன்,"* எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சான்" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது. (௪)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

இ-ள். இயற்றலும் — தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுளவாக்கலும் — ஈட்டலும் — அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும் — காத்தலும் — தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும் — காத்த வகுத்தலும் — காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும் — வல்லது அரசு — வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௧௫௧.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், இறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழ்க்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமகளிர் முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங் கொள்க. இயற்றன்முதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (௫)

௩௮௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்னன் னிலம். ௬

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன் — முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய் — கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் — யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்லனல்லனுமாயின், — மன்னன் நிலம் மீக்கூறும் — அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினார் வலியாரான் மெலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டாரொடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந்தருதலின் தேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

௩௮௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. ௭

இ-ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு — இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு, — இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து — இவ்வுலகந் தன்புகழோடே மேவித் தான் கருதியவாறாயிருக்கும். எ-று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுதுமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினார். கருதியவாறாதல் கருதியபொருளெல்லாஞ் சாத்தல். (௭)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். ௮

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் — தான் முறைசெய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமரசன், — மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப

படும்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வே று வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிறவொன்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல். (அ)

௩அகூ. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. கூ

இ-ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடிக்குந்துணையாயினார் சொற்களைத் தன்செவி பொறாதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு—குடைநிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குந்துணையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர்வினனாதல். அறநீதிகளிற்றவறாமையின், மண்முழுதுந் தானேயாளுமென்பதாம். (கூ)

௩கூ0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. க0

இ-ள். கொடை—வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும்— அளி—யாவர்க்குந் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல்— முறை செய்தலும்—குடி ஓம்பல்—தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான்—இந் நான்குசெயலையுமுடையவன் — வேந்தர்க்கு ஒளியாம்— வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலர்ந்தினியகூறல். செவ்வியகோல்போறலின், செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலெனவே பித்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றாம்: அஃதாவது ஆறிலொன்றாய பொருடன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைந்துபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன்கூறப்பட்டன. (க0)

---

௪0 ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றி னூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனோக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் தூங்காமைகல்வியெனத் தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩கூக. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. க

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுநூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அங்ஙனங்கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனன், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுநான்கிப்பொருளுணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை கல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் "கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்"* தலினும், அறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மக்களுயிர்ற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவனாற் கற்கப்படுநூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற்கூறப்பட்டன. (க)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விரண்டாலும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதிமுதலொழிய வல்லா தனையெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான் - மாதே—யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்—றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றானறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்திணை பன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையயிரொன்றது மக்களுயிருள்ளும உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படுநூல்கட்குக் கருவியாவனவும், அவற்றின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

இ-ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர்— கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே; — கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ-று.

---

* நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வா—த்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா— வொருநிலையே—முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றாற் றுன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்சுண்ணனமையுண்ரநின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாரதுயர்வும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே—யாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து— புலவர் தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். எ-று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றாயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாருமன்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றாரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். ௫

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் — பிற்றை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றாதலான், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார்நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கறறுநின்றுங்கற்றார் தலையாயினர்;—கல்லாதவர் கடையரே—அந்நிலைக்குநாணிக்கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரென்றதனான் அதனமுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார், பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றார். இதனாற் கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிற்றாகவூறும்;—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றாகவூறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதனையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் தன்னூருமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்;— ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என்—இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறர்நாடுகளும் ஊர்களுந் தமபோல உற்றப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாதலிற் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (எ)

௩௯௮. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். ஒருவற்கு— ஒருவனுக்கு— தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி —தானொருபிறப்பின்கட் கற்ற கல்வி — எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து — எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குறுதிப் புறுமாதலின், எழுமையுமேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதல் நன்னெறிக்கணுய்த்தல். (அ)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். கூ

இ-ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு—தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்வியால் உலகமின்புறுதலால் அதனைநோக்கி — கற்றறிந்தார் காமுறுவர்— கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். எ-று.

தாமின்புறுதலாவது கேட்பின்கட்சொற்பொருள்களின் சுவையுணர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், மறுமையின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனான் இடையறாதவின்பமெய்துதல். உலகின்புறலாவது இம்மிக்காரோடு கூடப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினேமென்றுமுவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றான் துன்புறுத்தலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறாமையின் கற்றறிந்தாரென்றும், காமப்பெற்றதுங் கல்விபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதற்கும் ஏதுவாதலின்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங்கூறினார். (௯)

௪00. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. ௧0

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி— ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரியசெல்வமாவது கல்வி,— மற்றையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல. எ-று.

அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென்றிவரால் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமின்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றார். இவையொன்பதுபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧0)

சக ம அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனிழியவிழிபினை. கல்விச சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதனையான் முற்றப்பெருமைநோக்கி, எதிர் மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சா0க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். க

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும்— நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல்—தானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக்கல்லாதுஒருவன்அவையின்கணொன்றனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்ததானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்" என்பதனானறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டுவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண டாகுபெயர், "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி"* என்புழிப்போல. சொல்லும்பொருளும் செறிப்பாடாவென்பதாம். (க)

சா0உ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. உ

இ-ள். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல்— கல்வியில்லாதானொருவன் அவையின்கணொன்றுசொல்லுதலை அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று—இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த சினையாகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்குமென்பதாயிற்று. (உ)

சா0ங. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். ங

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் — கல்லாதாரும் மிக நல்லாரவர்,—கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் — தாமே தம்மையறிந்து கற்றாரவையின்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியைவிரும்புவராகலானும் நனிநல்லரென்றுங்கூறினார். இவைமூன்று பாட்டானுங்கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (ங)

சா0ச. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். ச

* நாலடியார் — மேன்மக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி— கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி— நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்—பல்லாரு ணாணல் பரிந்து.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும்—கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (௪)

௪௦௫. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ௫

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும். எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர் வார்த்தைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் கல்லாதாரியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

௪௦௬. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். ௬

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்— உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று பலர்சொல்லுமளவினராதலன்றி—பயவாக் களர் அனையர்—தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாதது போலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (௬)

௪௦௭. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. ௭

இ-ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையற்று— சுதையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

* அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (௭)

௪௦௮. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. ௮

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, ௧௦.—கருவி மாமழைக்கணபெயல் பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போற்றொடர்ந் தருதன வரும்பிணி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது— கல்லார்கண் பட்ட திரு—கல்லாதார்மாட்டுநின்ற செல்வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தத்தநிலையினன்றி மாறிநிற்றலால் தாமிடுக்கட்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லானைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லானைக் கெடாது நிற்றலான், வறுமையினுந்திருவின்னாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

சoகூ. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு. கூ

இ-ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும்— கல்லாதார் உயர்ந்தசாதிக்கட்பிறந்தாராயினும்— கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப் பாடு இலர்— தாழ்ந்தசாதிக்கட்பிறந்துவைத்தும் கற்றாரது பெருமையளவிற்றாய பெருமையிலர். எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

சகo. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். கo

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர்—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணைநன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்— இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் — விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ-று.

இலங்குநூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரொனபதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (கo)

சஉ-ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுயவழிபாய வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான்வருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செல்வம்பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ-று.

செவியான்வருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையுமறிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவினவாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்—வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறபயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றதிழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சகங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ங

இ-ள். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர்—நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அவ்வழிக்கண் வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையாற்றேவரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க—உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாந் துணையாகலான். எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானாதல் அறிவின்மையானாதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியினாலாய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றெனனுமாறுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது. (ச)

சகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல. ரு

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று— வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல் — காவற்சாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள். எ-று.

அவாய்நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகியகோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது ஈச் சொலறிவுடைமையாகிய சிறப்புணர நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப் பெச்சம். (௫)

சகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். ௬

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அத் துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ-று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதென்றிகழற்கவென்பதாம். (௬)

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர். எ

இ-ள். பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் — பிறழவுணர்ந்தவ ழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர்—பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாகவாரா ய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையார். எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பல வாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமுமறிந்து அறிந்தாரோடொப்பிப்பதுஞ்செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரெனபதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க் கு வருநன்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி. அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத் தகையவே— தம்புலமாய ஓசைமாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம் — கேள்வியால் தோட்கப்ப டாத செவி— கேள்வியாற்றுளைக்கப்படாத செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய்தாமை யிற் கேளாத்தகையவென்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழி யாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பழையதுளை துளையன்றெ ன்பதாம். (அ)

சககூ. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. கூ

இ-ள். நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்—நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல் லாதார்— வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது— பணிந்த மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப்புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார்

உணர்வின்மையாற் றம்மையியக்கு கூறுவனொன்பதாம். அல்லாவென்பதூஉம் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள்— செவியானுகரப்படுஞ்சுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர்— அவியினும் வாழினும் என்— சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்னை! எ-று.

செவியானுகரப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்: அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குநின்ற மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை: அது வாயானுகரப்படுஞ்சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமின்மையின், இரண்டுமொக்குமென்பதாம். வாயுணவினென்றுபாடமோதுவாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுங்கேளாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சங ம் அதி. — அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளினாய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனாதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும்— அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட்செல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு—அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

௪௨௩. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௩

இ-ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா வர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கண்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார்வாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும், உறுதிப் பொருள் பகைவர்வாயினும், கெடுபொருள் நட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யாரவாய்க்கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப் பன்மைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட்பயிலாமையுணர்த்துநின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல். சொல்வாரதியல்பு நோக்காது அப் பொருளின்பயனுணர்ந்துக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (௩)

௪௨௪. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ௪

இ-ள். தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி—தான் சொல்லுஞ்சொற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொளச் சொல்லி—பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு—பிறர்வாய்க் கேட்குஞ்சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவன்றொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல்வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பார் பொருண்மேல்வைத்துங்கூறினார். (௪)

௪௨௫. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. ௫

இ-ள். உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்;—மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அந்நட்பின்கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப் போல ஒருநிலையே நட்பாயினான் எல்லாவின்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார்.* காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின்மலர்தலும் நல்குரவிற்கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (௫)

௪௨௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬

* நாலடியார், நட்பாராய்தல், —கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை— நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றானொழுகுவதாயிற்று,— உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றானொழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெனக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையைந்துபாட்டானும் அதனிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார்—அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்;— அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் — அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்;— அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்துநிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார்தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். கூ

இ-ள். எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு — அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை—அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமுமில்லை. எ-று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனாற் காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற்கூறப்பட்டது. (கூ)

சங0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்றுமிலராயினும் எல்லாமுடையராவர்,— அறிவிலார் என் உடையரேனும் இலர்—அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து இடைப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடையரேனுமிலரென்றுங் கூறினர். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

---

௪௪ ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௩௧. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. ௧

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாதவரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து— மேம்பாட்டுநீர்மையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன. (௧)

௪௩௨. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு. ௨

இ-ள். இவறலும் — வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும்— நன்மையினீங்கிய மானமும்— மாணா உவகையும்— அளவிறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ்சினனேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௪௩௩. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ௩

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,— தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர்— தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குற்றம் களைப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொருள் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பரென்பதாம். (கூ)

சஙச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தரூஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,— குற்றமே பொருளாகக் காக்க — ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தரூஉம் பகையென்றும், இவற்றதின்மையே குணங்களனைமையாகக்கொண்டென்பார் பொருளாக வென்றுங் கூறினார். குற்றமேகாக்கவென்பது "அரும்பண்பினாற் றீமைகாக்க" என்பதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். ரு

இ-ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்தூறுபோலக் கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்பதனிற்றது பகுதிப் பொருள்விகுதி. வருமென்னும்பெயரெச்சம் முன்னரென்னுங்காலப்பெயர்கொண்டது; அதனாற் காக்கலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றாம். (ரு)

சஙசா. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சா

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்— முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின்,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என்—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகுமென்றார்: எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (சா)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்—உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல்; அது "பொன்னின் ஆகும் பொருபடை அப்படை— தன்

வி ளுருந் தரணி தரணியிற்— பின்னை யாரும் பெரும்பொருளப்பொரு— ளென்னுங் காலைத் துன்னுதன லில்லையே."* என்பதனுனறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியென்றும், இன்பப் பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங்கூறினார். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (எ)

௪௱௩௰௮. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. அ

இ-ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று— குற்றத்தன்மைகளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்பட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின்றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

௪௱௩௰௯. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. கூ

இ-ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க—தான் இறப்பவுயர்ந்தஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக;— நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக. எ-று.

தன்னைவியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும்வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தேவிடுவலென்று அறம் பொருளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றாற் பாவமும் பழியுங் கேடும்வருமாகலின், அவற்றைநயவற்கவென்றுங்கூறினார். இதனுன் மதமானங்களின்றீமை கூறப்பட்டது. (கூ)

௪௱௪௰. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். க0

இ-ள். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்— தான் காதலித்த பொருள்களை அவர் அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்கவல்லனாயின்,— ஏதிலார் நூல் ஏதில— பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படானென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முறறைக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனாற்பெரும்பான்மைத்தாகிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினைப் கொண்டொழிந்தார். (க0)

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், கஙு.

சடு ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற்காவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய அரசன் நெறியிலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையாராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். க

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை— அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை— தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல்— அரசன் அதனதருமையையோர்ந்து, கொள்ளுந்திறமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையுமறிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர்வழிநிற்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந்திறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய் நீக்கி— தெய்வத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி— உறாமை முற்காக்கும் பெற்றியார்—பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை—பேணிக் கொளல்— அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தான்வருந்துன்பங்களாவன மழையின்றின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப் பிணியென்றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும். மக்களான்வருந்துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரெனறிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏற்றதனானீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான் வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்றாற்காத்தலுமாம்: ஆகவே, புரோகிதனையும் அமைச்சனையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் குறிப்பானிகழும் உறுபபின்றொழில். ஆகாரம குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன்முதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும்பெரியாரதிலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பதூஉம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சசங. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ங

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல் — அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது — அரசர்க்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று.
உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதலனோக்கி. (௩)

௪௪௪. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ௪

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் — அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல் — வன்மையுள் எல்லாம் தலை — அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந் தலை. எ-று.
பொருள், படை, அரண்களாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (௪)

௪௪௫. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் — தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான், — மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் — அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று
இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானலல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினையொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

௪௪௬. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். ௬

இ-ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகிய இனத்தையுடையனாய்த் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை — செற்றார் செயக் கிடந்தது இல் — பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுமில்லை. எ-று.
தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினாரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்றுளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (௬)

௪௪௭. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். ௭

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை — தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளுமரசனை — கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் — கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர்? எ-று.

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவாவின்மையும் அரசன்கணன்புடைமையுமாம். அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசர் ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படாரென்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவிற் றுணையென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

௪௪௮. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். ௮

இ-ள். இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்— கெடுப்பார் இலானும் கெடும்— பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும். எ-று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவரென்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

௪௪௯. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. ௯

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை — முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால்வருமூதியமில்லையாம்;— மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை— அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாக துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனான் வரும் நிலையில்லை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நிற்றல். (௯)

௪௫0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். ௧0

இ-ள். பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்து— தான்றனியனாய்வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள்ளுதலிற் பதிற்றுமடங்கு தீமையுடைத்து— நல்லார் தொடர் கைவிடல்— அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல் — பேது செய்து பிளந்திடல்"* என்பனவையல்லது ஒருங்குவினையாக்குதல் தீது, செய்தாலும் ஒருவாற்றானுய்தல்கூடும், நல்லார்தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாற்றானுமுய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.— நீதி யாலறுத் தந்நிதி யீட்டுதெ— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்— பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே.

சசு ம் அதி—சிற்றினஞ்சேராமை

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதன்னலும் தீயதன்றீமையுமில்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்குமியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனின்றென்பதுணர்த்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சருக. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க

இ-ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும்— பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ்சாநிற்கும்;— சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்— ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாற்றமக்குவருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிரிதுநோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங்கூறினார். பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்மேனின்றன. இதனாற் சிறியவினம் பெரியோர்க்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சருஉ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றாகும்— தான் சேர்ந்த நிலத்தினதியல்பானே நீர் தன்றன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின்றன்மைத்தாம்;— மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அதாகும்— அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தினதியல்பானே அறிவுந் தன்றன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின்றன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கட்டன்றன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி நிறம், சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனிநிலைக்கட்டன்றன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சருங. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல். ங

இ-ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் — மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;— இன்னான் எனப்படும் சொல் இனத்தான் ஆம் — இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுஞ் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானாமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றாகத் தீயனென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானாமென்றுங்கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானாமென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங)

௪௫௪. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு. ௪

இ-ள். அறிவு— அவ்விசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக் காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனத்து உளதாகும்—அவன்சேர்ந்தவினத்தின்கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினத்துளதாயுமிருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந்துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௪)

௪௫௫. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும். ௫

இ-ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனாதற்றன்மையும் செய்யும்வினை தூயனாதற்றன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூய்மை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந்தூயனாதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையினீங்குதல். செய்வினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நல்வினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவறத் துறந்தாரை" என்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுந்தூயனாமென, இதனால் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

௪௫௬. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை. ௬

இ-ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும்—மனந்தூயராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்;— இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை— இனந்தூயராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல்லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங் கூறினார்.

௪௫௭. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ

இ-ள். மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;— இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும்— இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநன்றாதலே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மையாற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ண்டு அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையுந்தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௭)

௪௫௮. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து. ௮

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னைநல்வினையாற் றாமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நல்வினையுள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (௮)

௪௫௯. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. ௯

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பமுண்டாம்;— மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான் வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்று. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பநிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைந்துபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக. (௯)

௪௬௦. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். ௧௦

இ-ள். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை—ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை;— தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பதூஉம் இல்— தீயவினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண்வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன. (௧௦)

---

௪௭ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௬௧. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். ௧

இ-ள். அழிவதூஉம் — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாலழிவதனையும் — ஆவதூஉம் — அழிந்தாற்பின்னாவதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் — ஆய்நின்று பிறபொழுது தருமூதியத்தையும் — சூழ்ந்து செயல் — சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க. எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதியமென்றார்: எனவே, அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றாம். இரண்டுகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (௧)

௪௬௨. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். ௨

இ-ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு — தாந்தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு — அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் — எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல் வேறலீறாய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவறாமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செயத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௪௬௩. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். ௩

இ-ள். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செயவினை — மேலெய்தக்கடவவூதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வினையை — அறிவுடையார் ஊக்கார் — அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார். எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனுமறியாது பிறர்மண் கொளவான்சென்று தம்மண்ணுமிழத்தல்போல்வன. முன்செய்துபோந்த வினையாயினுமென்பார், செய்வினையென்றார். (௩)

௪௬௪. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ௪

இ-ள். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் — இனத்தோடு தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார் — இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் — தமக்கு இளிவரவென்னுங் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இளிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமுமில்லென்று உலகத்தாரிகழுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குகவென்பதாம். (௪)

சகூரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. (ரு)

இ-ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் — செய்யுந் திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது ஓராறு — அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும்முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமெனபதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங்கூறப்பட்டன. (ரு)

சகூசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். சு

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் — அரசன் தன்வினைகளுட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும், — செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அவ்வினைபற்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின் றுயர்விளைப்பனவுமெனவிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படையென இருவகைத்தாயபெருமைசுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனுமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனாற் செய்வனசெய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சகூஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. எ

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக — செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு —தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

அறிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் எனநால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வவைகளெல்லாங்கணக்கப்பிறபெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாறுதலால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையின்றொழிதலாகாமையானும், அரசன் றுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சசுஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்— முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும்— துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும்புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும், இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன்,முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுஞ் சேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சசுகூ. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. கூ

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றாவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம்,— அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை—அவரவர்குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நன்றாவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றாமைபாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (கூ)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசர் வினைமுடித்தற்பொருட்டுத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகம் தம்மையிகழாநிற்கும்;— எள்ளாத எண்ணிச் செயல் வேண்டும்— ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியாராய் வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தல்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியாராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடையாகைபாருரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சஅ-ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க

இ-ள். வினை வலியும்—தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தனவலியையும்—மாற்றான் வலியும்—அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரணமுற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுங்கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றாம். (க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச செல்லாத தில. உ

இ-ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண் வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியினபகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎங. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ங

இ-ள். உடைத் தம் வலி அறியார் — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியினையறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் றம்மினவலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்—அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சிநின்றது. (ங)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான்—அயல்வேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுதலுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிதலுஞ்செய்யாது —தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்—விரையக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனாய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நில்லாமையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். (ரு)

இ-ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் — பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சுமுறியும்,— அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின். எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பையன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புந் தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியவொன்று பலரோடு பகைகொள்வானாத் தான் வலியனேயாயினும், அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை நுவலாநுவற்சியென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனான் மாற்றான் வலியும் அவன்றுணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். (சு)

இ-ள். கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின் —ஒருமரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணேயேறினார் தம்மூக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேலுமேறவூக்குவாராயின்,— உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும்—அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும். எ-று.

நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்செல்வானொருவன் தன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவினில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துநிற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக;— அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம்-எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனைவெல்லையை நான்குகூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல்: பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. அ

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற்கேடில்லையாம்,— போகு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின்.எ-று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்றொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎகூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்— உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈத்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற கேடு வெளிப்படாமையின், உளபோலத்தோன்றியெனறார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். க0

இ-ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை— தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் — வள வரை வல்லைக் கெடும் — ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவைநான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்— செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை— யெய்தப்—பலநாடி நல்லவை கற்றலிம் மூன்று—நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

சகூம் அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கைபகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்;—இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆதலால் பகைவரையிகலை வெல்லக் கருதுமரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்முளொத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடைத்தாய்த் தானை வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்—அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்தொழுகுதல்— திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு —ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ்செல்வத்தைத் தன்கணீங்காமற் பிணிக்குங்கயிறாம். எ-று.

காலத்தோடுபொருந்துதல் காலந்தப்பாமற்செய்தல். தீராமையென்றதனால், தீர்தன்மாலையதென்பது பெற்றாம். வினை வாய்த்துவருதலான், அதனினாகுஞ் செல்வம் என்றுநீங்காதென்பதாம். (உ)

சஅங. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். ங

இ-ள். அருவினை எனப உளவோ—அரசராற் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,— கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்— அவற்றை முடித்தற்காங் கருவிகளுடனே செய்தற்காங்காலம் அறிந்து செய்வாராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (ங)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினானாயினும். அஃது அவன்கையகத்ததாம்,— காலம் கருதி இடத்தான் செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின். எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற் பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

௪௮௫. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். ௫

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர்—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமரசர்—காலம் கருதி இருப்பார்—தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றதனாற் பெற்றாம். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமுமுறுவராகலின், இருப்பரென்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகைபாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிறந்த மாறுயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (௫)

௪௮௬. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. ௬

இ-ள். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்—வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந்தன்மைத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட்டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௪௮௭. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர். ௭

இ-ள். ஒள்ளியவர்— அறிவுடையவரசர் — ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம் வேரார்—பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளார்,— காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர்—தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர். எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார வேர்ப்பரெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறம்வேராரென்றும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமலடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்பரென்றுங்கூறினார். (௭)

௪௮௮. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை. ௮

இ-ள். செறுநரைக் காணின் சுமக்க— தாம் வெல்லக் கருதியவரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்பணிக,—இறுவரை காணின் தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தலைகீழ்ன்றியிறுவர். எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற் றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங்கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தன்னுருங்கால் அது தன்றலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௪அகூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். கூ

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால்,— அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாதோடுதலின் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங்கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

௪கூ0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. க0

இ-ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க,— மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க—மற்றதைச் செல்லுங்காலம்வாய்த்தவழி அது செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிறகுஞ்செயலிற்குங்கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவெனறாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றுமுரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின. உவமைமுகத்தால் இருபிறகுஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறாயிற்று. (க0)

௫0ம் அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௪கூக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டியாதொருவினையையுந்தொடங்காதொழிக,— எள்ளற்க — அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் தூழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்முணைவிலாத பலபடையிருப்பிற்கும் மதிலும் அகழுமுதலிய வரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்குமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ்செய்கவென்பதாம். (க)

௪௯௨. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும். ௨

இ-ள். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையார்க்கும் —அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அரணைச்சேர்ந்தாகின்றவாக்கம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொருவரசர் மனத்தின்கணிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சோராதாமாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

௪௯௩. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ௩

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர், —இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின்—அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செய்வராயின. எ-று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படையானுங்காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியினறியும் வெல்வரொன்பதாம்.

௪௯௪. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ௪

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார்— தாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து சென்றவரசர்—துன்னிச் செயின் —அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்—அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பவென்றார், அவர் வினைசெய்யாமற் றம்மைக்காத்தலமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பவொன்பதாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும் பகைவரரணின்புறத்திருப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

௪௯௫. நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. ௫

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின் கணாயிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்;—புனலின் நீங்கின் அத

ளைப் பிற அடும் — அப்புனலின் நீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லகிற்கும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது மூன்றுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம்; அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரன்றித் தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வாராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவனா அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

சகூசா. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. சா

இ-ள். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா — நிலத்தின்கணோடுங் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலின்கணோடமாட்டா, — கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா — இனி அக்கடலின்கணோடும் நாவாய்களும் நிலத்தின்கணோடமாட்டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேதுவாய பெருமையுடையவாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவர் நிலைகளையறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சா)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ

இ-ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் — பகையிடத்து வினைசெயுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாமலெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வாராயின், — அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா — அச்செயன் முடிதற்குத் திண்மையல்லது பிறிதொரு துணை வேண்டுவதில்லை. எ-று.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இவையிரண்டு பாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும். அ

இ-ள். உறுபடையான் — பெரும்படையுடையவரசன் — சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின் — ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புகலச்சென்று சாருமாயின், — ஊக்கம் அழிந்துவிடும் — அவனாற் றன்பெருமையழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்குமென்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்லுமாயின் அஃது அப்படை

க்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானுகப் பயிற்சியின்மையானுக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகூகூ. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும்—அரணழித்தற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது—வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப்போதற்றுணிவினரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (கூ)

ரு00. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. க0

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு — பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளை — கால் ஆழ் களரின் நரி அடும் — அவை காலாழுமியல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற் பயனின்றி மிகவுமெளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேற்படைகுளித்தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய்முடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச்சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப் படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (க0)

ருக ம் அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினுரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளானுராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன்மூன்றுமறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானை வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ரு0க. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும். க

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம்— அரசனுற்றெளியப்படுவானொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான்வருமச்சமுமென்னும்— நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் — உபதைநான்கின்திறத்தான் மனவியல்பாராய்ந்தால் பின்பு தெளியப்படும். எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையுமுடை

யானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு உரிமையோடு பயின்றுளோர் தவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூடுவிக்கவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளுங்கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கணழைப்பித்து, இவர் அறைபோவாரெண்ணற்குக் குழீஇயினாரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந்திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்துந்திரிபிலனெனக் கருதலளவையாற்றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடநூற்பொருண்மையையுட்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுரைத்தார். (க)

ரு0உ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்து—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி—வடுப் பரியும் நாண் உடையான்கட்டே தெளிவு—நமக்கு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

ரு0ங. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு. ங

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார்கண்ணும் — கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும் — தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ங)

௫0௪. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றையுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து,— குற்றமும் நாடி —ஏனைக்குற்றங்களையுமாராய்ந்து,— மிகை நாடி — பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து,— மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிக்கவற்றானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானும் பன்மையானும் உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுந்தெளிகவென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது.

௫0௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ௫

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல்— பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது —— தத்தம் கருமமே — தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய அறிவார்க்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். இதனாற் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (௫)

௫0௬. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. ௬

இ-ள். அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக — சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொழிக; —அவர் மற்றுப் பற்று இலா — அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்,— பழிநாணார் — ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ-று.

பற்றிலரென்பதனால் சுற்றமெனபது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். (௬)

௫0௭. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். ௭

இ-ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல்,— அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் — பேதைமை எல்லாம் தரும்—அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையும் கொடுக்கும். எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்க்குளதேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

௫0௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். ௮

இ-ள். பிறனைத் தேறான் தெளிந்தான் — தன்னொடு தொடர்புடையனல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்—அத்தெளிவு தன்வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இடையபு தன் குடியொடு கேடாமாறு. இசையானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கேடாய் விடுவரென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

௫0௯. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள். ௯

இ-ள். யாரையும் தேராது தேறற்க—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக;—தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறாதொழிக. எ-று.

தேறற்கவெனற் பொதுவைப்பான் ஒருவினைக்கண்ணும் தெளியலாகாதென்பது பெற்றாம். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின் மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (௯)

௫௧0. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். ௧0

இ-ள். தேரான்தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்— ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடும்பை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்ந்துவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும், கூறப்பட்டன. (௧0)

௫உம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணேயாளுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫௧௧. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும். ௧

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கணாவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்— ஆளப்படும்—பின் அவனாற் சிறந்தவினைகளிலேயாள ப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர்வினையை அர சன்றன்கண்வைத்தவழி அதன்கணுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ் வியல்பினனாதல்பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணேயாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினை யாதல் பெற்றாம். (க)

௫கஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. உ

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம் படுத்து—அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து — உற்றவை ஆராய்வான் — அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நா டோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன் — வினை செய்க — அரசனுக்கு வினை செ ய்க. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் என்புழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப்பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வருநலிவுகள். (உ)

௫கங. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ங

இ-ள். அன்பு— அரசன்மாட்டன்பும் — அறிவு— அவனுக்காவனவறியும றிவும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும் — அவாவின்மை— அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேலவாவின்மையுமாகிய — இந்நா ன்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு — இந்நான்குகுணங்களையும் நிலை பெறவுடையான்மேலதே வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு. எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவே ண்டுவதில்லையென்று அரசன்றெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிட னாக்கிக் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரியானதிலக்கணங் கூறப் பட்டது. (ங)

௫கச. எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். ச

இ-ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும்— வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் —அவ்வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அத னைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பினிற்பார் அரியராகலின், வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரப்படுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப தாம். இதனான்ஒருவகையாலொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

௫௧௫. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ௫

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்—செய்யுமுபாயங்களையறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்து முடிவுசெய்யவல்லானையல்லது — வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று —வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவுமியல்புடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௫௧௬. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். ௬

இ-ள். செய்வானை நாடி— முதற்கண்ணே செய்வானதிலக்கணத்தையாராய்ந்து,—வினை நாடி—பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பையாராய்ந்து,— காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்—பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடுபடுத்துப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதன்கணுடலைச்செய்க. எ-று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமெனக் கூட்டியுணர்தல். (௬)

௫௧௭. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். ௭

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறுபடுத்தாராய்ந்து,—அதனை அவன்கண் விடல்—மூன்றுந்தம்முளியைபுந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஒன்றோடொன்று ஏனையவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாக்குதல். (௭)

௫௧௮. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல். ௮

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராய்ந்து துணிந்தால்,— அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல்.—பின்னவனை அதற்குரியனுமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையானாக்குதல். அது செய்யாக்காலுங் கேடுமென்பது கருத்து. (௮)

௫௧௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. ௯

இ-ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை—எப்பொழுதுந் தன்வினையின்கண்ணே முயறலையுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுகு

கின்ற தன்மையை—வேறாக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும் — அது பொறாதார் சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேண்மையொழுகுகின்றதன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது கேளிர்செய்யுமுரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்கொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையாளுந் திறங்கூறப்பட்டது. (௯)

ருஉ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. ௧0

இ-ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது;— மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான் அரசன் அவன்செயலை நாடோறுமாராய்க. எ-று.

அஃதொன்றனையுமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாமாராய்ந்தானாம், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற்றன்னுள்ளேயாராய்ந்து போதுகவென்பதாம். இதனான் ஆண்டவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது. (௧0)

ருக ம் அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினீங்காமல் அணைத்தல். வினைசெய்வாரைக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. ௧

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடியல்புகள் — சுற்றத்தார்கண்ணே உள — சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன. எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறாக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரந்தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனாற் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

ருஉஉ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும். ௨

இ-ள். விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின்—அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின்,— அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத்தலறாத செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பறாச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறாவாக்கமென்றும், விசேடித்தார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாறனையுநோக்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து.(௨)

௫௨௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குளவளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவுமளாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றது ஈண்டு அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫௨௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன் சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும்வகை அதனைத் தழீஇயொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகைவேறலாகிய அரசாட்சிக்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்தினாய பயனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அதனானும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௫௨௫. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். ௫

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்தார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும்—தம்மிற்றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுதலரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் அடிப்பற்றிப் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (௫)

௫௨௬. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். ௬.

இ-ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணான் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின்,— அவனின் மருங்குடையார் மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

யிக்கொடை ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை இஃதரசற்குவேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சா)

ருஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள. எ

இ-ள். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணாநிற்கும்;—ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள— சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார்க்கே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

ருஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின்,— அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ-று.

உயர்ந்தார் நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழுவுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

ருஉகூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம்—முன்றமராய்வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்— அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத்தல் பெற்றாம்: அஃதாவது அரசன்றனெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய்நிற்குமென்பார், வருமென்றார். (கூ)

ருங0. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். க0

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை — காரணமின்றித் தன்னிடத்துநின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வானா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங்காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலென்றுங்கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௫௪ம் அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான்மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினும்சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வில்வழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௩௧. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. ௧

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு — மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற் றீது—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரையடர்த்தற்கும் கொடியோரையொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (௧)

௫௩௨. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. ௨

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் —ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினையழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன் குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௩௩. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. ௩

இ-ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை,— அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பாலுவோர்க்குந் தனி வென்றார்.　(௩)

௫௩௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.　௪

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை— காடு மலை முதலிய அரண்க ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை;— ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை — அதுபோலச் செல்வமெ ல்லாமுடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனி ல்லை. எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று.　(௪)

௫௩௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.　௫

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்— தன்னாற்காக்கப்படுந்துன்பங்க ளை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும் — பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பி ழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந்துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற் றின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக் கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டாலும் பொச்சாப்பு டையார்க்கு வருமேதங்கூறப்பட்டது.　(௫)

௫௩௬. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.　௬

இ-ள். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின— அரசர் க்கு மறவாமைக் குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமா யின்;— அது ஒப்பது இல்— அதனையொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ-று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண் டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக் காமையென்றுங் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல் நேர்படுதல்.　(௬)

௫௩௭. அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.　௭

இ-ள். அரிய என்று ஆகாத இல்லை—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை,— பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத என்பதனிறுதிநிலை *விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக்காரணமாகலிற் கருவியென்றார். இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதசூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின்முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௩௮. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். ௮

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும்—நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க,— செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் — அவ்வனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லையாகலான். எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகையாற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. ௯

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாம்வலியுறும்பொழுது,— இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக— முற்காலத்து அகனிறைய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்றோன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்தென்றுங்கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறாரென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௯)

௫௪௰. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். ௰

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன் — அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம்,— மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்— பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

* அது கூடாதென்பது ஒழிந்துநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௰)

---

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதனைப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையியலுள் "நிலனும் பொருளும்" என்னும் முப்பத்தேழாஞ்சூத்திரத்துரையிலே சேனாவரையர் "நின்முகங்காணுமருந்தினனை என்புழிக் காண்டலையே மருந்தென்றாராகலிற் காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டாம். பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின் என்புழிப் பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது." எனக் கூறுமாற்றானுணர்க. இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார்க்கும் இதுவே கருத்தென்க.

ருரு ம் அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருசக. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது — இறைபுரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராய்ந்து — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

ருசஉ. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. உ

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினாயவுணவை வானென்றும், கோலினாயவேமத்தைக் கோலென்றுங்கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (உ)

ருசங. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல. ந

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது — அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிலைபெற்றது — மன்னவன் கோல் — அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார். "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்— காவலன் காவ லின்றித் தங்கா" * ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ந)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

௫௪௪. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ௪

இ-ள். குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு மணைத்துச் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ நிற்கும் உலகு—பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ-று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதுமாளுமாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடிதழீஇநிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (௪)

௫௪௫. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ௫

இ-ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு— பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி—இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட—நூல்கள் சொல்லியவியல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்துமரசனது நாட்டின்கண்ணவாம்.எ-று.

உளியென்பது மூன்றுவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (௫)

௫௪௬. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். ௬

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல்—மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,—அதூஉம் கோடாது எனின்— அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்: "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். கோடானென்பது பாடமாயின், கருவியின்றெழில் வினைமுதன்மேனின்றதாகவுரைக்க.

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். ௭

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்— அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும்,—முட்டாச் செயின்— அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ-று.

முட்டாமறசெலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் தன்கை குறைத்தான்கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினானெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௪௮. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். ௮

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்— முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

மோராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்— தண்பதத் தான் தானே கெடும்— தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரொச்சவெதிர்மறையுஞ் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம் பாவமும், பழியுமெய்திநிற்கும் நிலை. "அல்லவைசெய்தார்க் கறங்கூற்றம்" ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனான் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (௮)

௫௪௯. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். ௯

இ-ள். குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல்— குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றநிகழின் அதனை யொறுப்பானொழித்தல்— வேந்தன் வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள் ஏண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனாற் பெற்றாம். தன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல் அறனன்மையின் வடுவாமென்பதனையாசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதிதருமமென்றார். (௯)

௫௫௦. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். ௧௦

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல்—அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையானொறுத்துத் நக்கோரைக் காத்தல்— பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோடொக்கும். எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முதலாயினோரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், 'கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௫௬ ம் அதி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௫௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. ௧

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது — பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மேற்கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன் — அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து — பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குமழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

ருருஉ. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு. உ

இ-ள். வேலொடு நின்றான் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன் — இடு என்றது போலும் — ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டுதலோடொக்கும் — கோலொடு நின்றான் இரவு — ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இடுவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிப்பினனாகலின், இரவாற்கோடலுங் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருருந. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ந

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் — தன்னாட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கேற்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன் — நாடொறும் நாடு கெடும் — நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ந)

ருருச. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ச

இ-ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு — மேல் விளைவதெண்ணாது முறை தப்பச்செய்யுமரசன் — கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் — அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும். எ-று.

கோடவென்பது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்றபாட்டாற்கூறுப. (ச)

ருருரு. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ரு

இ-ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே — அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ—று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தையென் னுமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அத ற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்கடிதிற்றேயுமென்பது கருத்து. (ரு)

ருருசு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. சு

இ-ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை— அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்;— அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம் — அச்செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றுருவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் "இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என் பதனுனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுநிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன் னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுறொன்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலியவே துக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற்கூறினார். அவையெல்லாம் செ ங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கொடுங் கோலனுயினுன் எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்கட்கு. எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று—மழையில்லாமைவையத்து வாழு முயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,— அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லா மை அவனுட்டுவாழுங்குடிகட்கு. எ-று.

சிறப்புபபற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண் மேனின்றது. மேல் வானேக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னின்னு துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். அ

இ.ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோல்ன்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னுது —யாவர்க்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னுது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னுதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ னுட்டுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

ருருகூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது— அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௯)

௫௬0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். ௧0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின்— காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானாயின், — ஆ பயன் குன்றும்—அறனில்லாத அவனாட்டுப் பசுக்களும் பால் குன்றும்,— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் —அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவிவை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மையாலும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமென்பன ஓதாமையாலும், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டின்கணிகழுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௫௭ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௬௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. ௧

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து— பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

• தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் "தகுதி யெனவொன்று நன்றே" என்பதனானுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும்வினையாதல் பெற்றாம். (௧)

௫௬௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். கடிது ஓச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர்— ஆக்கந் தங்கணெடுங்காலநிற்றலை வேண்டுவார். எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டுமாம். தொடங்கினவளவிற்குறைதல் பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமையதியல்பு கூறப்பட்டது. (௨)

௫௬௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்— குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனுமாயின்,— ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்— அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும். . (௩)

௫௬௪. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ௪

இ-ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்—குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாதசொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை, கடுகி ஒல்லைக் கெடும் — ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடிதினிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டாகுபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (௪)

௫௬௫. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. ௫

இ-ள். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம்— தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியனாய்க் கண்டால் இன்னாதமுகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்— பேய் கண்டன்னது உடைத்து—பேயாற் காணப்பட்டாற்போல்வதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சார்வாரின்மையின், அவனதுசெல்வம் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (௫)

௫௬௬. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும். ௬

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின்—அரசன் கடியசொல்லையுமுடையனாய்க் கண்ணோட்டமுமிலனுமாயின்,—நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்—அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு— ளீட்டங்கட் காமமோடேழு." எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும்

இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுள்ளடக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தன்றாயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல், நீட்டித்தல். (சு)

ருசுஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். எ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லுங் குற்றத்தின்மிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம்— அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேய்க்குமரமாம். எ-று.

கடுமொழியாற்றானையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண் சுருங்கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, இன்னிசாயிலுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம். அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.* இவையைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமுமிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

ருசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன்— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவரசன்— சினத்து ஆற்றிச் சீறின்—அப்பிழைப்பாற் றன்காரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரைவெகுளுமாயின்,— திருச் சிறுகும்— அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசர்பாரம் பொறுத்தற்கொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைபடாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதியக்குமாறும் இலவுமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினார். இதனாற் பகுதியஞ்சும்வினையும் அது செய்தானெய்துங்குற்றமும் கூறப்பட்டன. (அ)

ருசுகூ. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

---

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வடமிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபர்தாக்குவயமென்பர் வடநூலார்.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றமியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகையைத் தனாமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தானெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (க)

ருஎ0. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. க0

இ-ள். கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும்— கடுங்கோலனாயவரச னீதிநூன்முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; — அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை— அக்கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான்மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவாரையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லாப்பிணிக்குமென்றும்,ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங்கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள்விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின்குற்றமுங் கூறப்பட்டது. (க0)

ருஅ ம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஎக. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. க

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான்—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான்,— இவ்வுலகு உண்டு— இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறுங்கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

ருஎஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

௫எக. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். க

இ-ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்!— கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாற்பயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினார். இது இக்கட்கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகன்ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

௫எ௨. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௨

இ-ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் — கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றோன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (௨)

௫எ௩. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ௩

இ-ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம்;— அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் —அக்கலமில்லையாயின் அஃததறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந்துயர்வினைதந்தலோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫எ௪. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். ௪

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் —ஓடுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் —இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடுபொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங்கண்ணோடியை ந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண் ணின்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையா னும், "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென் றிரக்கண்டாய்" என்பதனு னுமறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

இ-ள். கண்ணோட்டம இல்லவர் கண் இலர் — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர், — கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் —கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலுமில்லை. எ-று.

கண்ணுடையாராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோ ட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விள க்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு—உரிமை உடைத்து இவ் வுலகு—உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றார் பிழையுழிக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொ றுக்காக்கு முறை சிதைதல் மேல "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" என்ற முறையிலக் கணத்தானும் பெற்றாம். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாரா வழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கெ ன்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரி மையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது.(அ)

ருஎகூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும்— தம்மையொறுக்குமியல்புடை யாரிடத்தும்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை— கண்ணோட் டமுடையாராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவிய ல்பாவது. எ-று.

பண்பினாரென்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றாம். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தா ற்றுமென்பன ஒருசொன்னீர. (கூ)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் — பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டிருந்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னுமவரோடு மேவுவர் — நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் — யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர். எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் "முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்—நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்." என்பதனானுமறிக. அரசர் அவரையொறாது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்வழியென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௫௯ ம் அதி. — ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்மாட்டும் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒற்றரையாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணங்களுடைய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௫௮௧. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். ௧

இ-ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும் — மன்னவன் கண் தெற்றென்க — அரசன் தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெல்லாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அங்ஙனமுணர்த்தப்பட்டவற்றிற்குத் தன்னறிவு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகக் கொண்டு போற்றுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றெனவென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௮௨. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். ௨

இ-ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் — எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல் — வேந்தன் தொழில் — அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியைத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினது பயன்கூறப்பட்டது. (௨)

ருஅகூ. ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩

இ-ள். ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றானெய்தும் பயனையாராயா தவரசன்—கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றியிலலையென்றுரைப்பினுமமையும்.இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

ருஅச. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது—தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களானாராய்வானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்றமாராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வதொற்றென்றார். (௪)

ருஅரு. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ரு

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவர் ஐயுற்றறியலுறிற் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான்குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெய்யொச்சதெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினார் வடிவு. (ரு)

ருஅசா. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. ௬

இ-ள். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து—முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள்புகுதற்கரியவிடங்களெல்லாம் உள்புக்குஆராயவேண்டுவனவாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று—ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரொன்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் நால்வகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வின்மை சொல்லிவைத்து ஈண்டுபிர் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார்வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

ருஅஎ. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று. எ

இ-ள். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாரால் கேட்க வல்லனாய் — அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று— கேட்டறிந்த செயல்களிற் பின்னையப்படாது துணிய வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரையறிந்து, அவர்பிறராமறைசென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத் தொடர்பாற கேட்குங்காலும் உறாதார்போன்றுநின்று கேட்கவேண்டுதலிற் கேட்கவற்றாகியென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுறுவானது சொல்லின் அரசனால் அவற்றிறகேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடில்லதே யென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

ருஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல். அ

இ-ள். ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும்— ஓரொற்றன் ஒற்றி வந்தறிவித்த காரியந்தன்னையும்— மற்றும் ஓரொற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்— பிறனோரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின், ஒருவன மாற்றந் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

ருஅகூ. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். கூ

இ-ள். ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க— ஒற்றரையாளுமிடத்து ஒருவனையொருவனறியாமலாள்க;— உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும்— அங்ஙனமாண்டவொற்றர்மூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனானொத்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்படும். எ-று.

ஆளினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற் றமமுளிசைந்து ஒப்பக்கூறுவராகலின் உணராமையாள்கவென்றும், மூவர்க்கு நெஞ்சொற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் நிகழ்தலுங்கூடாமையிற் றேறப்படுமென்றுங்கூறினார். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற் பின்னுமாராய்கவென்பதூஉம் பெற்றாம். (கூ)

ருகூ0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை. க0

இ-ள். ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க— மறைந்தவையறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யாதொழிக;— செய்யின் மறை புறப்படுத்தான் ஆகும்— செய்தானாயிற் றன்னகத்தடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானாம். எ-று.

மறையாவது அவனொற்றனாயதூஉம், அவன் கூறியதூஉமாம். சிறப்புப்பெற்றவின் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானாகுமென்றார். இவைமூன்று பாட்டானும் ஒற்றலாயாளுமாறும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௬0)

கூ0 ம் அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம்மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவனை உடையனென்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ—அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திநின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. காக்குமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (க)

ருகூஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது;— பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்— மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பிறும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங்கூறினார். கூறவே, அஃதுடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ருகூஙு. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ௩

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார்—நிலைபெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமென்க. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள்: "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்"* என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௩)

ருகூச. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ச

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையான்மாட்டு—ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும்—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும். எ-று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றாற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினாய்ச்செல்லுமென்றார். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாயவூக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௯௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. ௫

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம்— நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப் பூக்களின்றாளினது நீளங்கள்;—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு— அதுபோல் மக்கடம்மூக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி. எ-று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலர்த்தாள் நீளுமென்பது பட, வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிக்கதுணையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் பொருள் படைகளான் மிகுதல். (௫)

௫௯௬. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. ௬

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் — அரசராயினோர் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற்கூடிற்றில்லையாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ-று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோராற்பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற்கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (௬)

௫௯௭. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு ௭

இ-ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்;— உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார்— அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது 'தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ-று.

புதை அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடூன்றுதல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினுந்தவருதுள்ளியது முடிப்பரென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௭)

௫௯௮. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. ௮

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசர்—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வண்மையுடையேமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெறார். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியிருமையின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

௫௯௯. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். ௯

இ-ள். பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும்—எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமன்றிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும்,— யானை புலி தாக்குறின் வெரூஉம்—யானை தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின் அதற்கஞ்சும். எ-று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல். (௯)

௬00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கைய∴ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. ௧0

இ-ள். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை— ஒருவற்குத் திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிகுதி;— அஃது இல்லார் மரம்—அவ்வூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்;— மக்களாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம மரங்களிடை வேற்றுமைவடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் "உரனென்னுந் தோட்டியான்" என்பதனுனுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் பழமுதலியவும், தேவாகோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

௬௰௧ம் அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதனோக்கி, இஃதூக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬0௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். ௧

இ-ள். குடி என்னும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ-று.

உலகத்தையுள்ளதனையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாசென்றும், அஃது ஏனையிருள்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாய்ந்துகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமில்லையாதல். (௧)

௬௦௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர்— தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவார்— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாய்நிலையான வந்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றாற்போல மடியிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினார். அங்ஙனங்கருதியதனைக் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக்குடியாகவேண்டுபவரொன்றார். அங்ஙனமொழுகாக்காற் குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுகவென்று உரைப்பாருமுளர். (௨)

௬௦௩. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ௩

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி — விடத்தகுவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி —தன்னினும் முந்து மடியும்—அவன்றன்னினும் முந்துறவழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுந்துறவழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முறபடுமென்பதாம். (௩)

௬௦௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. ௪

இ-ள். மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு—மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற் றிருந்திய முயற்சியிலராயினார்க்கு—குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் —குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும். எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவொன்னுங்குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவைநான்குபாட்டானும் மடியின்றீமை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௦௫. நெடுநீர் மறவி மடி துயி லன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன். ௫

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும்—மடியும் விரைந்துசெய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்— கெடும் நீரார் காமக் கலன் — இறக்குமியல்பினையுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுனோக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழ்வதாயசெயன்மேனின்றது. கால்நீட்டத்தையுடைய செயல் முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற்றோன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு சாஅதல். இவை 'தன்பு றுகிரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், சாஅலர்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (ரு)

கூ0சு. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. சு

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும—நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வம் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்— மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது— மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும்முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

கூ0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சியில்லாதார்— இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர்— தந்நட்டார்முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பர். எ-று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றாம். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (எ)

கூ0அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். அ

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின், — தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும்— அஃதவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாந்தன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று.

மடியினதுதன்மைகாரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேற்றாதல், தன்னொன்னார்க்கென்றதனான், அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

கூ0கூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ

இ-ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தன்மடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே,——குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும்— அவன்குடியுள் ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மை யை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (௯)

௬௧௦. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
தாஅய தெல்லா மொருங்கு. ௧௦

இ-ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவுல கையுமளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும்—— மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய நின்றது. தாவியதென்பது இடை க்குறைந்துநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீ டின்றியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௬௨ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயறசியுடையனாதல். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற கூறபபட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியா னன்றியாளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௧௧. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும
பெருமை முயறசி தரும. ௧

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும — தஞ்சிறுமை நோக்கி நாமிவ்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக; ——பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேறற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமெனறதனானும், வினைமுடித்தலெ ன்பது அதிகாரத்தானும, வருவிக்கபபட்டன. விடாது முயலத தாம பெரிய ராவர், ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம. (௧)

௬௧௨. வினைக்கண் வினைகெட லோமபல வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு. ௨

இ-ள். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று— வினையாகிய குறை யைச் செய்யாதுவிட்டாரை உலகமு விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்— அதனாற் செய்யப்படும வினைக்கட்டவிர்ந்திருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது "பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே" என்பதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டின் குறையை நீங்கினு ரினீங்கிற்றென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

௬௱௰௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ௩

இ-ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வேளாண்மை என்னும் செருக்கு—எல்லார்க்குமுபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வக்குணங்கண்மேல்வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லையென்பார் தங்கிற்றே யென்றுங்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௱௰௪. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ௪

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாந்தன்மை—பேடி கை வாள் ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தன்கையில் வாளை ஆளுதற்றன்மைபோல இல்லையாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணிகோடற்கருத்துடையளாயினும் அது தன்னச்சத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்குமுபகரித்தற்கருத்துடையனாயினும் அது தன்வறுமையான்முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற்செய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனான் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௪)

௬௱௰௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். ௫

இ-ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் — தனக்கின்பத்தை விரும்பாளுகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்—தன்கேளிராகிய பாரத்தின்றுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந் தூணும். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் "மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு"* என்பதனானுமறிக. சுற்றத்தார் நட்டாரது வறுமையுந்தீர்த்து அவர்க்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனுமெனவே, தன்னைக்கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனுமெய்துமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தைவிழைவான் யாதுமெய்தானென்பது பெற்றாம். இதனால் அஃதுடையானதுநன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௱௰௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬

---

* நாலடியார், தாளாண்மை,—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற—புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்,—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும்—அஃது இல்லாமை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (௬)

௬௧௭. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள். ௭

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள்— கரியசேட்டை ஒருவன்மடியின்கண்ணே யுறையும்;— தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப — திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறபபட்டது. (௭)

௬௧௮. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. ௮

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று— பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது;— அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி—அறியவேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (௮)

௬௧௯. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (௯)

௬௨0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௧0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்— பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புறங்காண்பர்— உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் — அவ்விலக்கிற்கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகா

முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தா லிடுக்கண்வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டா னுங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

௬௩-ம் அதி.— இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானாக, பொருளின்மை யானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கல ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். ௧

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக—ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண் வரு மிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க;— அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல்—அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்துழி நிகழ்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு க்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றலுடையனுமாகலின், அதனையடுத்தூர்வதஃதொ ப்பதில்லென்றார். (௧)

௬௨௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை — வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம்,— அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்—அறி வுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றனை நினைக்க,அத்துணையானே கெடும். எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்தது ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்ப தூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள வென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வழிநிலைய இடுக்கணால் அழி யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௨௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர்—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடை யேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்— இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்— அத்துன்பந்தனக்குத் துன்பம் விளைப்பர். எ-று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திட்பமுடையராய் விடாது முய லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமிலவா மாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (௩)

௬௨௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪

இ-ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான்—விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்க வல்லானை— உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து—வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னானென்றார். (௪)

௬௨௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௫

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடைவிடாது மேன்மேல் வருதனவாயினும்,— அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும்— தனதுள்ளங்கோட்டாது விடாதான் உற்றவிடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன பலவாய்வருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் செய்வத்தாலாயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௨௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். ௬

இ-ள். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறியமாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பரோ— பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர்—செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலையறியாதார். எ-று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடில்லையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௬)

௬௨௭. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். ௭

இ-ள். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று—நாற்கதியினுமுள்ளவுடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து,— கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்—தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல். இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

௬௨௮. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன். ௮

இ-ள். இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான்—தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாலிடும்பையெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்— துன்பம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் றுன்பமுறான். எ-று.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையையியல்பென்றது காக்கக்கருதினும், துன்பம் வினைதலின்,இவ்விரண்டுஞ்செய்யாதானைத் துன்பமுறுதலிலனென்றார்.

கூ௨௯. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
றுன்ப முறுத லிலன். ௯

இ-ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான்—வினையாற் றனக்கின்பம் வந்துழி அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான் — துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் — துன்பம் வந்துழியும் அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான். எ-று.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்களுமிலவாயின. (௯)

கூ௩0. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. ௧0

இ-ள். இன்னாமை இன்பம் எனக் கொளின்—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,— தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனாற் றன்பகைவர் நன்குமதித்தற்கேதுவாய உயர்ச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அசற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனாய் அதனாற் றொடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானுயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாறனதியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வாசற்கிணையாய அமைச்சனதியல்புபத்ததிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கிமுதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

கூ௪ ம் அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

கூ௩௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும்—காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்—செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற்செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும்—மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையென்றவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதென்பார், அருவினையென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

சுகஉ. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. உ

இ-ள். வன்கண்—வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல்—குடிகளைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல்—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறிதலும்—ஆள்வினை—முயற்சியும்—ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு—மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை ஈண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற்காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (உ)

சுகங. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ங

இ-ள். பிரித்தலும்—வலியாவர் வந்தடுப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும்—முன்னே தம்மினும் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே, அமைச்சனாவான். எ-று.

இவற்றுள அப்பொழுதைநிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (ங)

சுகச. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியஞ்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும்— தேர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால் வாய்க்

சூழ்திறனுடைச் செய்தலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனு வான். எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (ச)

கூங௫. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. ௫

இ-ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் — அரசனாற் செய்ய ப்படும் அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியானிறைந்தமைந்த சொல்லையு டையனாய் — எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான்— எக்காலத்தும் வினை செய் யுந்திறங்களையறிந்தான்— தேர்ச்சித் துணை— அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத் துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஓடுவுருபின்பொ ருட்டாய ஆனுருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அமைச் சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

கூங்கூ. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. கூ

இ-ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு— இயற்கையாகிய நுண்ணறி வைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்க்கு— அதிநு ட்பம் முன் நிற்பவை யா உள—மிக்கநுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன் னிற்பன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந்தரவேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. நூலென்பதூஉம் மதிநுட்பமென்பதூஉம் ஆகுபெயர். அதி யென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோரிடைச்சொல்; அது இரிந்து நுட்பமென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிற்றல் மாற்றார்சூழ்ச்சியாயின தஞ்சூ ழ்ச்சியால் அழியாதுநிற்றல். இனி அதினுட்பமென்று பாடமோதி, அதனினுட் பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய் முன்சுட்டப்படு வதொன்றில்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு நில்லா மையுமறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிந்த ழியாதன தாஞ்சூழ்வரென்பது கருத்து. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்ப ட்டது. (கூ)

கூங்எ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — நூனெறியான் வினைசெய்யுந்தி றங்களையறிந்தவிடத்தும்,— உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்—அப்பொ ழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்க. எ-று.

* கிடைத்துமென்புழித் து பகுதிப்பொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு. (௭)

௬௩௮. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். ௮

இ-ள். அறி கொன்று அறியான் எனினும்—அறிவிக்குஞ்சொல்லியாரது அறிவையுமழித்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன்— அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொள்ளாமையேயும் இகழ்ந்துகூறுதல். உழையிருந்தானெனப் பெயர் கொடுத்தார், அமாத்தியனென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின்.* உறுதிகூறுக்கால் அவனதிறுதியெய்தற்குற்றத்தை உலகந் தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல் கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (௮)

௬௩௯. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும். ௯

இ-ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின்— பக்கத்திருந்து பிழைப்பவெண்ணும் அமைச்சனொருவனில்— ஓரெழுபதுகோடி தெவ் உறும்— அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார் ஓரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நிற்றலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல்லவொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௯)

௬௪௦. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர். ௧௦

இ-ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்—செய்யப்படும் வினைகளை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடியிலவாகவே செய்யாநிற்பர்—திறப்பாடு இலாதவர்—முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வாராவந்தவிடையூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தாந்திண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ணவல்லராய் வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

* அமாத்தியனென்பதனுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அண்மை.

௬௯ ம் அதி.— சொல்வன்மை

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற் கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௪௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. ௧

இ-ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று—அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ-று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேருகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி நாநலமென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (௧)

௬௪௨. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. ௨

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்—தம்மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல் — அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட்சோர்தலை அமைச்சர் தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காக்க. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௬௪௩. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ௩

இ-ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் — நட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேட்ப மொழிவது—மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம்—அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அக்குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறிப்பனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்

தின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் மொழி வதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாரொன்ப தற்கு நூல்கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுரைப் பாருமுளர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்று ரைத்தார், அவர் அப்பன்மை மொழிவதென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். இதனாற் சொல்லினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

கூசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில். ௪

இ-ள். சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்களையறிந்து சொல்லுக,— அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல்—அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லையாகலான். எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவமென்பனவற்றான் வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றாற் றமக்கும் அவர்க்குமுளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளையறிந்து அவ்வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுகலையும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார். (௪)

கூசரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. ௫

இ-ள். சொல்லைப் பிறிது ஓர்சொல் வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து— தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல்லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து,— அச்சொல்லைச் சொல்லுக — பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோர்சொல் மாற்றாரது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களான்மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோர்சொல் வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணாக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற் சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளர். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

கூசகூ. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். ௬

இ-ள். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோடல்— பிறர்க்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்சொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல்,— மாட்சியின் மாசு அற்றார் கோள்— அமைச்சியலுட்குற்றமற்றாரது துணிபு. எ-று.

பிறர்சொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழாரென்பதாம். வல்லாரையிகழ்தல் வல்லுநர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவுமுடன்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

கூசஎ. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. எ

இ-ள். சொலல் வல்லன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறர்க்கேற்பச் சொல்லுதல்வல்லனாய்— சோர்வு இலன்—அவை மிகப் பலவாயவழி யொன்றிலுஞ்சோர்விலனாய்— அஞ்சான்—அவைக்கஞ்சானாயினன் யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்குமரிது. எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவதனை மறப்பானொழிதல். இம்மூன்றுகுணமுமுடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருந்தல்செய்து வெல்வாரில்லையென்பதாம். (எ)

கூசஅ. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ

இ-ள். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் — சொல்லப்படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல்வல்லாரைப் பெறின்,— ஞாலம் விரைந்து கேட்கும—உலகம் அவற்றை விரைந்தேற்றுக் கொள்ளும். எ-று.

தொழில் சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொல்வனவும் பின் சொல்வனவுமறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் நூற்றுயிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றார். ஈண்டுங் கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

கூசகூ. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர். கூ

இ-ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர்—குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாற் சொல்லுதலையறியாதார்—பல சொல்லக் காமுறுவர்—பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச்சொல்ல விரும்புவர். எ-று.

குற்றம் மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாருளர், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரோ, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (கூ)

கூருo. இணருழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார். கo

இ-ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார்—கற்றுவைத்த நூலைப் பிறரறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர் — இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர் அனையர் — கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்திருந்தும் நாறாத பூவையொப்பர். எ-று.

செவ்விபெற மலர்ந்திருந்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறுபோல நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாரிழிபு கூறப்பட்டது. (கo)

௬௬ம் அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்னின் றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௫௧. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம்— ஒருவனுக்குத்துணையது நன்மை செல்வமொன்றனையுங்கொடுக்கும்;— வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்— அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டான்விரும்பிய பதங்களையும். இதனுற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும்வினைநன்மைசிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௬௫௨. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. ௨

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை— தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும் —அமைச்சர்க்கு எக்காலத்தும்ொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடெல்லாக் காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமெனபது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (௨)

௬௫௩. ஓஒதல வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ௩

இ-ள். ஆதும் என்னுமவர்— மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார் — ஒளி மாழ்கும் வினை செய் ஓதல்வேண்டும்— தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க. எ-று.

ஓதல்வேண்டுமெனபது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஒவுதலென்பது குறைந்து நின்றது. ஒளி தாமுளகாலத்து எல்லாராலும் நன்குமதிக்கபபடுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென்பதாம். (௩)

௬௫௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ௪

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவாத செய்யார்—தாமிடுக்கணில்பட்டவிடினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவர்— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்கணோக்கி எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எய்தற்பாலதன்றென்பதூஉம் அஃதெய்தினும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவாராகலால், செய்யாரென்றார். (௪)

௬௫௫. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ௫

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க—யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின் றானேயிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ்செய்யாதொழிக,— செய்வானேல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று — அன்றி ஒருகான்மயங்கி அவற்றைச்செய்யுந்தன்மையனாயினானாயின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னின்றிரங்குவனாயின், அது தீரும் வாயிலறிந்திலனெனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனில்லன செய்கின்றானெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றானெனவும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும், வினைத்தூயார் செயலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிற்றொடர்தற்குச் செய்வானாயின் அவைபோல்வனவுஞ்செய்யாமை நன்றெனப் பிறசொல்லாம் இயைபறவுரைத்தார். (௫)

௬௫௬. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. ௬

இ-ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும்—தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாற்கண்டிரங்குந் தன்மையனாயினானெனினும்,— சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க—அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அறநூற்பொதுவிதி பொருணூல்வழியொழுகுதலும் அரசர்தொழிற்குரியராதலும் நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௬௫௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. ௭

இ-ள். பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்—சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின்— சான்றோர் கழிநல்குரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது. எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால்போடமையாமையின், சான்றோர்கழிநல்குரவே தலையென்றார். (௭)

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும். ௮

இ-ள். கடிந்த கடிந்து ஓரார் செய்தார்க்கு—நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளாசையாற் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை தூயவன்மையின் முடியாது ஒருவா ற்றான் முடியினும் பின்றுன்பத்தையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல் கருதியபொருடருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளின்றொழில் அத ற்குக் காரணமாய வினைகண்மேலேற்றப்பட்டது. (௮)

௬௫௯. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. ௯

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றானிரங் கப் போகாநிற்கும்;—நற்பாலவை இழப்பினும் பிற்பயக்கும்—மற்றைத் தூய வினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையுமடங்கிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக் கார ணமாய வினைகளதியல்பு கூறியவாறு. (௯)

௬௬௦. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. ௧௦

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல்— அமைச்சன் தீயவினைக ளாற்பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்— பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று— பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ் செய்ததனோடொக்கும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றோன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சல மெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்தலென்றாயிற்று: ஏமத்தைய டையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அர சனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாட மோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலு மென்றுமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறவின்வினையுமாய உவமை யிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௬௭ ம் அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்தூய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௬௧. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. ௧

இ-ள். வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்— வினைசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்ினது இன்மை;— மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

௬௬௨. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். ௨

இ-ள். ஆய்ந்தவர் கோள்— முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர்—பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும்வினை தெய்வத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் நூலோர். எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினுறென்றுங் கூறினார். ஊறொராரொன்று பாடமோதுவாருமுளர்; அஃது ஒல்காமையென்னுமெண்ணோடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (௨)

௬௬௩. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும். ௩

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை — செயப்படும் வினையை முடிவின்கட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது;— இடைக் கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும்—அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச்செய்வதாவது அங்கமைந்தமெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிந்ததஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றாவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் சாதிப்பெயர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவா
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ௪

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற் செய்துமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய;— சொல்லியவண்ணம் செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்குமரிய வாம். எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையென்னிச்சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௬௫. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். ௫

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களாலும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம்,— வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும்— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான், எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணூறெய்தல் எடுத்தவினை அதனான் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான் மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௬௬௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். ௬

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றார். அவர் அவ்வாறல்லதெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங்கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௬௭. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. ௭

இ-ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து— உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணாணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்;— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்— அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெற்றாம். அச்சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவர் அத்திட்பநோக்கி அறிந்துகொள்கவென்பதாம். இதனால் அவராயறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

௬௬௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். ௮

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்— துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பகைகளாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்ந்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். கலங்காமை திட்பமுடைமை. (௮)

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,— இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க — அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௬௭0. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧0

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை — வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,— எனைத்திட்பம் எய்தியக்கண்ணும் — ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,— வேண்டாது உலகு — நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

௬௮ ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௭௧. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது. ௧

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் — விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல்,— அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது — அங்ஙனந்துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமென்பது பெற்றாம். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார். (௧)

௬௭௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவாயாவென்பது கருத்து. மேற்றூங்காமையென்றார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (உ)

கூஎங. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். ங

இ-ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்செய்தல் நன்று;— ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்—அஃதியலாவிடத்து ஏனைமூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செய்க. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிற்றன் வலியுடைய காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டுகாலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத்தற்பயத்தாற் றம்முளொக்குமாகலின். இதனுன் வலியான், ஒப்பான், மெலியானென நிலை மூவகைத்தென்பதூஉம் அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (ங)

கூஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்— நினையுங்கால் தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற் றீயினதொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்கவென்பதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனுன் வலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ச)

கூஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல். ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐந்தும் — வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல்—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணும்மை பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும்பொருளும். கருவி தன்றானையும் மாற்றார்தானையும். காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துந்திறத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம். (ரு)

சுஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். சு

இ-ள். முடிவும் — வினைசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குண்டாம் முயற்சியும் இடையூறும்— அதற்கு வருமிடையூறும் — முற்றியாங்கு எய்தும் படு பயனும்— அது நீங்கி முடிந்தாற் றனெய்தும் பெரும்பயனும்— பார்த்துச் செயல்— சீர்தூக்கிச் செய்க. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளளவிற் பயனதனினு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (சு)

சுஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ

இ-ள். செய்வினை செய்வான் செயன்முறை— அவ்வாற்றாற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல்— அதனதுளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணலையும் முடிவுமுதலியனநோக்கலையும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்து அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பயனெய்துமெ ன்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க; — நனை கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று—அது மதத்தானனைந்த கபோலதலினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர்யானையைப் பிணித்ததனோடொக்கும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமெ ன்பதாம். (அ)

சுஎகூ. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். கூ

இ-ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே— வினைசெய்வானாற் றன் னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும்— ஒட் டாரை ஒட்டிக் கொளல்—தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனாவதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைந்ததென்றார். விரைந்து செய்ய ப்படுவதென்றவாறு. வினைசெய்யுந்திறமாகலிற் பகைவரோடொட்டாராயிற்று. தன்னொட்டார் பிறருட்கூடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினுமமையும். (கூ)

௬௮௰. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. ௰

இ-ள். உறை சிறியார் — உறையுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர், — உள் நடுங்கல் அஞ்சி — தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி, — குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர் — அவ்வலியார்க்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ-று.

இடம் நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியாராயினார் தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவாராகலின், அது வாராமற்சிறிது கொடுத்துஞ் சந்தியையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௰)

---

௬௯ ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானென அது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சரோடொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

௬௮௧. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. ௧

இ-ள். அன்பு உடைமை — தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனாதலும் — ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் — அமைச்சப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும் — வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை — அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும் — தூது உரைப்பான் பண்பு — தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கிலக்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டானும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்குவாராமற் றன் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் அறியல் கேட்டறிதலும், பெறலும். வேந்தவாம்பண்புடைமை முனைவர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தாதல் பெறுதும். (௧)

௬௮௨. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு — தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராய்ந்த சொல்வன்மை — அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென — தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௮௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது— நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல்— நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மரிலையொன்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூதுவினையிரண்டுமடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (௩)

௬௮௪. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ௪

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்— உரு—கண்டார்விரும்புந் தோற்றப்பொலிவும்— ஆராய்ந்த கல்வி—பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான்— நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான்— வினைக்குச் செல்க — வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவினைக்குச் செல்க. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற்கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (௪)

௬௮௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்— தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி—இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச்சொல்லியும்— நன்றி பயப்பது தூதாம்— தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாயதொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை விளையுமாறறிந்துணரவருமையானுஞ் சுருக்கத்தானுமுடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற்குடம்படாதார் தம்மனமகிழச்சொல்ல அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றானும் தன்காரியந்தவறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். என்னும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன.

௬௮௬. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. ௬

இ-ள். கற்று— நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்—அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது.

அதாம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதுவான். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனுணர்ந்தப்பிறிதொன்றுள் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

௬௮௭. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. ௭

இ-ள். கடன் அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறைமையறிந்து — காலம் கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து — இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவரதிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாயாருள்ளவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின் றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற்றொடர்வன கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்துவிடப்பட்டாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவர்மதமுமிதுவென்றற்குத் தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவைமூன்றுபாட்டானும் தான் வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௭)

௬௮௮. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. ௮

இ-ள். வழி உரைப்பான் பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றூயனாதலும் — துணைமை— தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மையும் — துணிவுடைமை — துணிதலுடைமையும்— இம்மூன்றின்வாய்மை — இம்மூன்றொடுகூடியமெய்ம்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கிஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளிநீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவனேதஞ்செய்வனென்றொழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவராலுந்தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒப்பின்பொருட்கண் வந்தது.

௬௮௯. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். ௯

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான்— வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன்— தனக்கு வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்

வான வார்த்தையைவாய்சோர்ந்துஞ்சொல்லாத இன்மையையுடையன்.எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமன்மையின், வடுவென்றார். வாய்சோராவெனக் காரியங் காரணத்துளடக்கப்பட்டது. (௯)

௬௯0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. ௧0

இ-ள். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தருமாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது— இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம்— தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிருதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதனுவான். எ-று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனல், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.(௧0)

எ0 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுகுமாறு. இது, வேந்தவாம்பண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், அதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். ௧

இ-ள். இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் — மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க—அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின் வெகுளுந்தன்மையரென்பது தோன்ற, இகல்வேந்தரென்றார். மிகவகலிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிபற்றித் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலிற் குளிர் நீக்காது மிகவணுகிற் சுடுவதாயதீயோடொத்தாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது. (௧)

௬௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும. ௨

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை— தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்— மன்னரான் மன்னிய ஆக்கம் தரும் — அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை நகைப்பன, ஒப்பனை, மேன்மையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்கஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வச்சநோக்கியுவந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் நல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு தருமென்பதாம். (௨)

௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற் காக்க,—கடுத்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவர்க்குமரிதாகலான். எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராற்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவலென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுறாது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றாற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான்றோன்றப் பொருடோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை கிளைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௯௪. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து. ௪

இ-ள். ஆன்ற பெரியாரகத்து— அமைந்தவரசருழையிருக்குங்கால், — செவிச் சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அயலானொருவன்செவிக்கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையுந் தவிர்ந்தொழுகுக. எ-று.

சேர்தல் பிறனொடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங்குற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (௪)

௬௯௫. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ௫

இ-ள். மறை—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி— எப்பொருளும் ஓரார்—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது,— தொடரார்— அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்யாது,—அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க —அம்மறைப்பொருளை அவன்றானே அடக்காது சொல்லியக்காற்கேட்க. எ-று.

ஓர்தற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எப்பொருளுமென்றார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

௬௯௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். ௬

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து— அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினையறிந்து,— காலம் கருதி — சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்பச் சொலல் — வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை அவன்மனம் விரும்புமவகை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தினைக்கணன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டுபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொலலென்றுங்கூறினார். (௬)

சுகூஎ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவன வுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும் பயனில்லவாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறு தலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான்வருதலின் வினையென்றும், வறு மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல் லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

சுகூஅ. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். அ

இ-ள். இளையர் இன முறையர் என்று இகழார்— இவர் எம்மினிளையரென் றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரசரையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும்—அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகு தல்செயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வாராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (அ)

சுகூகூ. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். கூ

இ-ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செய்யார்—அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர் — நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தநிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின்றம்மை வே றொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியருசியொழுகுவாரைத் துளக்கற்றகாட்சியவரென்றார். (கூ)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை— அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய் யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறுத்து செறும்பொழுதின அப்பழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரைவௌவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பரென்று அரசர் வெறு ப்பன செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எகஎ-ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாததாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன்முகமானுங் கண்ணானுநோக்கி அறியுமமைச்சன்— எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையக்கு அணி— எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீராற்சூழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ-று.

ஒப்புமையுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணர்வானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும் பிறர்நினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன்மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். ௩

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை—தங்குறிப்பு நிகழுமாறறிந்து அதனாற் பிறர்குறிப்பறியுந்தன்மையாரை, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று.

உண்ணிகழ்நெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர்மனக்குறிப்புணர்வாரையென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எ0ச. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ச

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்துக் கருதியவதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனையர்—மற்றைமாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராகவொப்பாராயினும்,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதாரென்பதூஉம் ஆயினுமென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்தவறிவின்மையின், விலங்கென்னுங்கருத்தான் வேறென்றார். (ச)

எ0ரு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ரு

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,—— உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் டுணையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறியாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (ரு)

எ0சு. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். சு

இ-ள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்—தன்னையடுத்தபொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல—— நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காட்டும்—ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகந் தானேகொண்டு காட்டும். எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொருபொருளின்பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. (சு)

எ0எ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும். எ

இ-ள். உவப்பினுங் காயினும் தான் முந்துறும்—உயிர் ஒருவனையுவத்தலானுங் காய்தலானுமுறின், தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனின்முற்பட்டுநிற்குமாகலான,—— முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கில்லையென்பாரை நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குமின் மலர்தலுங் காய்வுழிக்கருகியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் — குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின்,—— முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்—அவர் தன்முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெல்லைக்கணிற்கவமையும். எ-று.

உணர்வாரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். கூ

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் — வேந்தர் தகநோக்கு வேறுபாட்டின்றன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், —— பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையையும் கேண்மையையும் வேற்றுவேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிக்கட்கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்குறிகளானறிதல். (௯)

எ௧0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. ௧0

இ-ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல்—யாம் நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்கருத்தினையளக்கும் கோலாவது — காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தனைக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொழிகலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலைக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசரலைக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தன்வெருளிநோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

எ௨-ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதியல்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ௧௧. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். ௧

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் — சொல்லின் குழுவினையறிந்த தூய்மையினையுடையார் — அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக— தாமொன்றுசொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக. எ-று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூய்மை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன் முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (௧)

---

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பனவற்றை முறையே வடநூலார் அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனைவிருத்தியென்பர்.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். உ

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவர் — சொற்களினடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார் — இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக — அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன்செவ்வியையாராய்ந்தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். ங

இ-ள். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் — அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கோள்வார் அச்சொல்லுதலின்கூறுபாடும் அறியார், — வல்லதூஉம் இல் — கற்று வல்லதொன்றும் அவர்க்கில்லை. எ-று.

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரதுணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாராலுமிகழப்படுதலின் வல்லதூஉமில்லென்றுங் கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ங)

எகச. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல். ச

இ-ள். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் — அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட்டாமுமொள்ளியராக, — வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல் — ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட் டாமும் வாலியசுதையினிறத்தைக் கொள்க. எ-று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தந்நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனாற்றொகுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே — ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டகுணங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே — முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு — தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றினைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தன்னுறைவும் அவர்மிகுதியும் முக்குணிகள்தாற்படுமிழுக்கும் விளைவாக்காலெயீது நன்மையும் அறிந்தேயடக்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளுநன்றென்றார். முன்னிளத்தலையேவிலக்கினமையின், உடனிளத்தலும் பின்னிளத்தலுமாமென்பது பெற்றாம். இதனான் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எகசு. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. சு

இ-ள். ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று—வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்றாெருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்— வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு—அகன்ற நூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின்மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியானோரைந்துங்காத்தொழுகியான் பின்னிழுக்கிக்கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம். இதனான் அதன்கணிழுக்கியவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

எகஎ. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ

இ-ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து— வழுப்படாமற் சொற்களையாராய்தல்வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,— கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் — பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றினுய பயனையறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. அ

இ-ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல்—பிறருணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல— வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று—தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எககூ. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் — புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையாற் புல்லவைதாமும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றார். (க)

எஉ௦. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். ௧௦

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லற்க;—அங்கணத்துள் உக்க அமி
ழ்தற்று—சொல்லின், அது தூய்தல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர்மறை
யல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல்" என்பதுபோனின்றது. சொல்லின் அது
வென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாங் கொளலென்பதனைத் தொ
ழிற்பெயராக்கியுரைத்தார். அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவாமருந்தாதலறிந்து நுகர்வார்கை
யினும்படாது அவ்வங்கணத்துக்குயிலையின்றிக்கெட்டவாறு தோன்ற, உக்க
வமிழ்தென்றார். அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டு
பாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லற்கவென்பது கூறப்ப
ட்டது. (௧௦)

எரு ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஉ௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். ௧

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கற்றுவல்லவவை, அல்லா
வவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல்லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்
மையவர்—சொல்லின்றொகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவையென்பதற்குத்
தாங்கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென்
பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்றொகை, தூய்மையென்பனவற்றிற்கு
மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (௧)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். ௨

இ-ள். கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்—கற்றாரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற்
றாரென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார்—கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனும் புகழப்படுவாரும் அவரொன்
பதாம். (௨)

எஉங. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரியர்
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்துப் பலர்;—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவ்வையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங் கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாதார் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எஉச. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி—பலநூல்களையுங்கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாறுசொல்லி — தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அம்மிகக்கற்றாரிடத்தறிந்துகொள்க. எ-று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக, சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான், ஏனைக்கற்கப்பெறாதன கேட்டறியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன்கூறப்பட்டது.

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ௫

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க— சொல்லிலக்கணநெறியானே அளவைநூலை அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு — வேற்றுவேந்தரவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற்கஃதாறெனப் பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றார், ஆகுபெயரான். அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வாதசெற்ப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றார்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்க வென்பதாம். இதனால் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது. (௫)

எஉசு. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. ௬

இ-ன். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளொடு என—வன்கண்மையுடையரல்லாதார்க்கு வாளோடென்னவியைபுண்டு;— நுண்ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என்—அதுபோல நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு நூலோடென்னவியைபுண்டு! எ-று.

இருந்தாரது தன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லரென்பதாம். (௬)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். ௭

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒள்வாள்— எதிர்ப்படும் பகைநடுவண் அதனையஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சுமவன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண் அதனையஞ்சுமவன் கற்றநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்குற்றத்தால் வாள் சிறப்பின்றா யினாற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினுங் கற்ற வன்குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றாயிற்று. (எ)

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார். அ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள்களைத் தம்மச்சத்தான் அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார் — பல்லவை கற்றும் பயம் இலரோ— பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகி ற்குப் பயன்படுதலிலர். எ-று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மையறிவாரில்லையென்பதாம். இனிப் பயமிலரென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடையரல்லரென்றுரைப்பாருமுளர்.

எஉகூ. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார். கூ

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார்—நூல்களைக் கற்றுவை த்தும் அவற்றாற்பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை—கல்லாதவரின் கடை என்ப—உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையென்று சொல்லுவர். எ-று.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன்றாமெய்தாது பிறரையெய்துவிப்பதுஞ்செய் யாது கல்வித்துன்பமேயெய்தினிற்றலின், கல்லாதவரிற்கடையென உலகம்பழி க்குமென்பதாம். (கூ)

எகூ0. உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். க0

இ-ள். களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார்— அவைக்களத்தையஞ் சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்,— உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் — உயிர் வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாராலெண்ணப்ப டாமையின் இறந்தாரோடொப்பர். எ-று.

களன்டுக் களனென்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எச-ம் அதி.— நாடு.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய் வினையாண்முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய நாடு அதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுளும்— குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும் — தக்காரும்— அறவோரும் — தாழ்வு இலாச் செல்வரும்—கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்— சேர்வது நாடு— ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது. எ-று.

மற்றையுயர்திணைப்பொருள்களோடிதனைச் சேர்தற்றொழிலொன்றும் இயையாமையின், விளையுளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனான் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் அறந்தோர், அந்தணர்முதலாயினார். நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடமென்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. உ

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாராலும் விரும்பத்தக்கதாய் — அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு—கேடின்மையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மையென்றிவற்றான் வருவது. "மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி— யக்கணர சண்மையோ டாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்றதின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவையின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று. (உ)

எகங. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ங

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி—பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு—அதன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண்முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்கள் மக்கட்டொகுதியும் ஆனைகுதிரைமுதலிய விலங்குத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (ங)

எகூச. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிக்க பசியும்—ஓவாப் பிணியும்—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறத்துநின்றுவந்தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையாலும் ஆற்றவிளைதலாலும் சேராதாயிற்று. ஓவாப்பிணி தீக் காற்று மிக்கருளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எகூரு. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. ரு

இ-ள். பல் குழுவும் — சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு—அளவுவந்தால் வேந்தனையலைக்குங்கொல்வினைக்குறும்பருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார், கள்வர், சூறைகூறுவார் முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி, காடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரசனாலும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

எகூசா. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. சா

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற் கெடுதலறியாதனவாய்— கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றா நாடு— அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந்தன்வளங் குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின் தலை என்ப— எல்லாநாட்டினுந்தலையென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றாதவென்னும் பெயரெச்சங்களினிறுதிநிலைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கடவுட்பூசையறங்களென்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம், ஆகரங்களிற்படுவனவும் வயலினுந்தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே யுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுங்குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்டிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சா)

எகூஎ. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— கீழ்நீர் மேனீரெனப்பட்ட தண்ணீரும்—வாய்ந்த மலையும்—வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினின்றும் வருவதாய நீரும்— வல்லரணும் — அழியாத நகரியும் — நாட்டிற்கு உறுப்பு—நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

ஊண்டுப் புனலென்றது ஊரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றுள் வானம் வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் நன்வளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனையவன் கூறப்பட்டது. (௭)

௭௩௮. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. ௮

இ-ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து — நோயின்மையுஞ் செல்வமும் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும் — நாட்டிற்கு அணி என்ப — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அரசன்காவலும் வாழ்வோர்காவலும் அரண்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனழகு இதனாற்கூறப்பட்டது. (௮)

௭௩௯. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. ௯

இ-ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப — தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்றானேயடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்;— நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல — ஆதலாற் றேடிவருந்தச் செல்வமுடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா. எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. பொருள்செய்வார்க்குமஃ திடமென்றார் பிறரும். நூலோர்விதப்பற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற்குற்றங்கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்படவுரைப்பின், அனுவாதமாம். (௯)

௭௪0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. ௧0

இ-ள். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு — வேந்தனொடு மேவுதலில்லாத நாடு — ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே — மேற்சொல்லியகுணங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்றான் இவர்மாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றாற்பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

எகு ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குமுப்பாயடக்குமாயினும் பகைவராற்றெலிவுவந்தழி அந்தனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பிரிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற்கூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.   க

இ-ள். ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையராய்ப் பிறர்மேற்செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது;—அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் — அவையின்றித் தம்மேல்வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேயடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறர்மேற்செல்லுங்கால் உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வௌவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை தொலைந்தி றுதிவந்துழிக் கடலுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காணுதிறுவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில் வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.   உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண் —மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைநிலமும் மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினார். மதிற்புறத்துமருநிலம்பகைவர் அரண்பற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்கரணுஞ்சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.   ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு — உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை — அரண் என்று உரைக்கும் நூல் — அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாகுந் தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற் பொறியு மயிற்செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுங்— தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு—மைய

வித் தூலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்— கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்"* என்றிவை முதலாயின. (௩)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ௪

இ-ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்வூக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றுங்கூறினார். (௪)

எசரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். ௫

இ-ள். கொளற்கு அரிதாய்— புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய் — கொண்ட கூழ்த்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய்— அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணாவது. எ-று.

கோடற்கருமை இளைவிடங்களாலும் பொறிகளாலும் இடங்கொள்ளுதற்கருமை. உணவு நிலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள ஆகரப்பயன்களும் அடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவம்புமுதலிய புறத்தார்மேலெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார்மேற்செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின. (௫)

எசசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண். ௬

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய் —அகத்தோர்க்கு வேண்டும்பொருள்களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய் — இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெய்துமெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதவிக்காக்கும் நல்லவீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மறமும்சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (௬)

எசஎ. முற்றியு முற்றா தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முற்றியும் —புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—முற்றாது எறிந்தும்— அங்ஙனஞ்சூழாது நெகிழ்ந்தவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

---

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;— அறைப்படுத்தும்,— அகத்தோரை அவர்தெளிக்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்—பற்றற்கு அரியது அரண்— புறத்தோராற்கொள்ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ-று.

இம்மூன்றுபாயத்தள்ளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண். அ

இ-ள். முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும்—தானைப்பெருமையாற் சூழ்தல்வல்லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும் — பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண்—தன்னைப்பற்றியவகத்தோர் தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணாவது. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணேயாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெயர். வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மேனின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந்துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். இவையேழுபாட்டானும் அதனிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசகூ. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண். கூ

இ-ள். முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி—போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர்செய்யும் வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண்—மற்றும் வேண்டுமாட்சியையுடையதே அரணாவது, எ-று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங்கூடிப்பொருதல் கூடாமையின், முனைமுகத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவர் தொடங்கியபோரினையறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினைகளுள் அதனைச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும்வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயினவுடைமை. (கூ)

எரு0. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். க0

இ-ள். அரண்—அரண்,—எனைமாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும்— மேற்சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்லது—வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியில்லாரென்றும், ஏற்றவினையையளவறிந்துசெய்து காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றியழியுமென்பார் அவையுடைத்தன்றென்றுங் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானுங் காப்பாராயின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

௭௬ ம் அதி:—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின்றிறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

௭௫௧. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். ௧

இ-ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று சிறக்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லையென்பதாம். (௧)

௭௫௨. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. ௨

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்—எல்லாநன்மையுமுடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்;— செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர்— எல்லாத்தீமையுமுடையராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய்வர். எ-று.

உயரச்செய்தல் தாந்தாழ்ந்து நிற்றல். இகழ்தற்கண்ணும் தாழ்தற்கண்ணும் பகைவர், நட்டார், நொதுமலரென்னும் மூவகையாருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுங்கூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருட்டு. (௨)

௭௫௩. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ௩

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாராலுஞ்சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாவிளக்கு— எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும்—தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல்பற்றிப் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றுங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௭௫௪. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ௪

இ-ள். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் — செய்யுந்திறத்தினையறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலனாக உளதாய பொருள்— அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும்— அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந்திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன்றியெனத் திரிந்துநின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற் பயனெய்தலானும் அறனினுமென்றும், நெடுங்காலநின்று துய்க்கப்படுதலான் இன்பமுமீனுமென்றுங்கூறினார். அதனான் அத்திறத்தானீட்டுகவென்பதாம். (ச)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம்— தாங்குடிகண்மாட்டுச் செய்யுமருளோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யுமன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புல்லார் புரள விடல்— அரசர் பொருந்தாது கழியவிடுக. எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துணீர்போலச் செய்தானையுங்கொண்டிறத்தலின், அதனைப் புல்லாதொன்றொழியாது புரளவிடலென்றுங்கூறினார். (ரு)

எருசு. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரின்மையிற் றானேவந்துற்ற பொருளும்— உல்கு பொருளும்— சுங்கமாகிய பொருளும்— தன் ஒன்னார்த் தெறு பொருளும் — தன்பகைவரைத் திறையாகக்கொள்ளும்பொருளும்—வேந்தன் பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று.

உறுபொருள் வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறுதலூஉமாம். சுங்கம் கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எருஎ. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. எ

இ-ள். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி— அன்பினானீனப்பட்ட அருளென்னுங்குழவி— பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு— பொருளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுஞ்செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும். எ-று.

தொடர்புபற்றாதே வருத்தமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லுமன்பு முதிர்ந்தவழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பீன்குழவியென்றும், அது வறியார்மேற்செல்வது அவ்வறுமை களையவல்லார்க்காதலிற் பொருளை அதற்குச் செவிலியென்றும், அஃது உலகிற்செவிலியர்போலாது தானேயெல்லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியென்றுங் கூறினார். (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை—தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையையெடுத்துக்கொண்டான் அதனைச் செய்தல்— குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டற்று—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப் போரைக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதல்செய்வானென்றதனாற்பெற்றும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லானாயேவித் தானினிதிருந்து முடிக்குமென்பதாம். (அ)

எ௫௯. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில. ௯

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளையுண்டாக்குக;— செறுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவர்தருக்கினையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்;— அதனிற் கூரியது இல்— அதுறகது போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நட்புமுடையராவர், ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவரென்பார் செறுநர்செருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற்கூரியதில்லென்றுங் கூறினார். (௯)

எ௬0. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. ௧0

இ-ள். ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு— நெறியான் வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு— ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற்றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒண்பொருளென்றும், ஏனையிரண்டும் அதன்விளைவாகலிற் றமேயொருகாலத்திலேயுளவாமென்பார் எண்பொருளென்றுங் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனான் வரும் பயன் கூறப்பட்டது. (௧0)

எஎ ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினானுவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டினொத்தார் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படையினது நன்மை.

எ௬௧. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. ௧

இ-ள் உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல்படை—யானை முதலிய நான் குறுப்பானும் நிறைந்துபோரின்கணூறுபடுதற்கஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய படை— வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை— அரசன்செல்வங்களெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செல்வம். எ-று.

ஈண்டுப் படையென்றது அநநான்கன்றொகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின் ஊறஞ்சாவென்றும், ஒழிந்தவங்கங்கட்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின் வெறுக்கையுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். (௧)

௭௬௨. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது. ௨

இ-ள். தொலைவிடத்து உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான் சிறிதாயவழியும் அரசற்குப் போரின்கணுலைவுவந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொல்படைக்கல்லால் அரிது— அவன்முன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படைக்கல்லது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படையென்னும் அறுவகைப்படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் "வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங் — கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளிக்க"* என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மௌலமென்ப. (௨)

௭௬௩. ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். ௩

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னாம்—எலியாய பகைதிரண்டு கடல்போலவொலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம் வரும்! — நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்—அந்நாகமுயிர்த்ததுணையானே அதுதானே கெடும். எ-று.

உவமைச்சொற் றொக்குநின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் றிரட்சிபெற்றாம். வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான் அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவர்தாங்கெடுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது மொழிதலென்னுமலங்காரம். வீரரல்லாதார்பலரினும் வீரனொருவனையாடல் நன்றென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப்படை ஏனையங்கங்களுட்சிறந்ததென்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௩)

௭௬௪. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இன்று— போரின்கட்கெடுதலின்றி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற் கீழறுக்கப்படாததாய்— வழிவந்த வன்கணதுவே படை—தொன்றுதொட்டுவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரசன்மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை "கன்னின்றானெந்தைகணவன் களப்பட்டான்—முன்னின்று மொய்யவிந்தானென்னையர்—பின்னின்று—கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி—யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு."† என்பதனானறிக. குற்றியலுகரத்தின்முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான்வந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும். (௪)

---

* வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨.—வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்—கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான்—பல்புரவி—நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்—பன்மணிப் பூணான் படைக்கு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨.

எகூரு. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. (ரு)

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றுவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும்— கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை— நெஞ்சொத்து எதிர் நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்தில்கூற்றாகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (ரு)

எகூகூ. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. கூ

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே—தறு கண்மையும் மானமும் முன்வீரராயினார் சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசனாற்றேறப்படுதலுமென இந்நான்குகுணமுமே— படைக்கு ஏமம்—படைக்கு அரணாவது. எ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்றுநிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், அழியுநர்புறக்கொடையயில்வாளோச்சாமை முதலியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாவென்பதாம். (கூ)

எகூஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ

இ-ள். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து— மாற்றாரால் வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக் கொண்டு—தார் தாங்கிச் செல்வது தானை—அவர் தூசியைத் தன்மேல் வாராமற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற்செல்வதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்றாய், வகையானான்காய், விரியான்முப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற்றேட்டியீறாயின. வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிவை. விரி முப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறும், போகவிரியைந்துமெனவிவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநான்குபாட்டானும் படையினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எகூஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானை,— அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகைமேற் றான்சென்றடுந்தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தாற் பொறுக்குமாற்றலும் இல்லையாயினும்,— படைத்தகையால் பாடு பெறும் — தன்றோற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்தகையென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல்

லியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றுமழகு. பாடு கண்டவள விலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (௮)

எ௬௯. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை. ௯

இ-ள். சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான் றேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தன க்கில்லையாயின்,— படை வெல்லும்— படை பகையை வெல்லும். எ-று.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான் வருவன. செல்லாத்துனியாவது மகளிரை வெளவல், இளிவரவாயின செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொ ராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (௯)

எ௭0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். ௧0

இ-ள். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் — போரின்கணிலையுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும்,— தலைமக்கள் இல்வழித் தானை இல்—தனக் குத் தலைவராகிய வீரரில்லாதவழித் தானை யில்லாது. எ-று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லெனப் பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களில்வழியில்லென்றார். இவைமூ ன்றுபாட்டானும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧0)

எ௮ ம் அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எ௭௧. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர். ௧

இ-ள். தெவ்விர் என் ஐமுன் நின்று கல் நினறவர் பலர்—பகைவீர், இன் றிங்கென்றலைவனெதிர் போரேற்று நின்று அவன்வெல்வாய் வீழ்ந்து பின்கல் லின்கண்ணே நின்றவீரர் பலர்,— என் ஐமுன் நில்லன்மின்— நீவிர் அதன் கணின்றி நும்முடற்கணிற்றல்வேண்டின், என்றலைவனெதிர் போரேற்றுநிற்ற லையொழிமின். எ-று.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின், அவன்வேல் வாய்வீழ்தல்பெற்றாம். கல் நடுகல். "நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா—லம்பொன் முடிப்பூ ணரசும்மிலை"* எனப் பதுமுகன்கூறினாற்போல

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௩௧௭.—பைம்பொற் புள கப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்— செம்பொ னெடுந்தேர்த் தொகைமாக்கடற் றானை வெள்ள—நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா — லம்பொன் மணிப்பூ ணரசும்மிலை யென்று நக்கான்.

ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழிவஞ்சி.* (க)

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல் எய்த அம்பினில்—கானத்தின்கணோடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது—வெள்ளிடைநின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலையேந்துதல் நன்று. எ-று.

கானமுயலென்றதனால் வௌளிடைநின்றவென்பதூஉம், பிழைத்தவென்றதனாற் பிழையாமலென்பதூஉம், முயற்குத் தக எய்தவென்றதனான் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையொடு பொருதாரோர் வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நாணிப் பின்னவன்றன்மேற்செல்லலுற்றானது கூற்று. (உ)

எஎங. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு. ங

இ-ள். தறுகண் பேர் ஆண்மை என்ப—பகைவர்மேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை நூலோர் மிக்கவாண்டன்மையென்று சொல்லுவர்,—ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு (என்ப)—அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்தாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை நூலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர். எ-று.

என்பவெனபது பின்றுமியையாநின்றது. ஊராண்மை உபகாரியாந்தன்மை. அஃதாவது இலங்கையர்வேந்தனை போரிடைத் தன்றானைமுழுதும்பட்டுத் தமியனாயகப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியர்இறை மேற்செலலாது இன்றுபோய் நாளை நின்றானையொடு வாவென விட்டாற்போல்வது. இவையிரண்டுபாட்டுந் தழிஞ்சி.† (ங)

எஎச. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். ச

இ-ள். கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் — தன்கைப்படையாய வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றொடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேறுதேடித் திரிவான்—மெய் வேல் பறியா நகும்— தன் மார்பின்கணின்ற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ-று.

களிற்றொடு போக்கல் களிற்றினதுயிரைக் கொண்டுபோமாறு விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனாற் களிற்றையல்லதெறியானென்பதூஉம், வினைமிகுதியான் வேலிடைபோழ்தறிதலினனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினனென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. தூசிலாட்டு.‡ (ச)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்னுதார் படைகெழுமித்—தன்னாண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

† தழிஞ்சியென்பது அழிபவர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்—கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

‡ தூசிலாட்டென்பது களங்கழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

எஎரு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ரு

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண் — வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின்—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ— அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (ரு)

எஎசு. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து. சு

இ-ள். தன் நாளை எடுத்து — தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி, —விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும்—அவற்றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ-று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெறாத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழலயாப்புக் காரிகை நீர்த்து. எ

இ-ள். சுழலும் இசை வேண்டி வேண்டா உயிரார்—துறக்கத்துத் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து—கழலகட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றாம். செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதினெய்துவராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎ௮. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர். ௮

இ-ள். உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர்—போர்பெறிற் றம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர்—இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இலர்—தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்றுமுனியினும் அவ்வீரமிகுதி குன்றார். எ-று.

போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்றடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம். பிறரும் "போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்" என்றும் "புட்பகத்—தேவ ராகலிற் சாவேம் யாமென— நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினர். (௮)

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். கூ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை — தாங்கூறிய வஞ்சினந்தப்பா மைப்பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் — அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்! எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகுகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுந் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (கூ)

எஅ0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகிற்பின் — தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை போரிடைச் சாவப்பெறின், — சாக்காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து — அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. கிளையழ இல்லிடைநோயால் வீவார் பழவினைப்பயனெய்தலின், அத்தவினையாற் றுறக்கமெய்துஞ்சாதலை இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவைநான்குபாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகூ ம் அதி.— நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசர்க்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுவான்றொடங்கி, விதிமுகவதிகாரமைந்தனுள் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதிகாரமுறைமையும் உரையுள் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. க

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யா உள — நட்புப்போலச் செய்துகோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள! — அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள — செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள! எ-று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமுஞ் செய்தாற் றிரிபின்றி நிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியனவில்லையென்றும், செய்தாற்பகைவருஞ்சில வினைதொடங்காராகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயதூஉம் தேயமுறையானாயதூஉமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலுளடங்கிற்று; ஏனையது பகையிடையிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

௭௮௨. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. ௨

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறுநிறையுந்தன்மையவாம்;—பேதையார் நட்பு மதிப் பின் நீர — மற்றைப்பேதைமையுடையார்நட்புக்கள் நிறைந்த மதி பின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுங்குறையுந்தன்மையவாம். எ-று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும்,பேதையாரும்பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குங்காரணம் தம்முண்முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (௨)

௭௮௩. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ௩

இ-ள். பண்புஉடையாளர் தொடர்பு பயிறொறும்—நற்குணமுடையமக்கள் தம்முட்செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல்—நூல் நவிறொறும் நயம்போலும்— நூற்பொருள் கற்குந்தோறுங் கற்றார்க்கின்பஞ்செய்தலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக்கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (௩)

௭௮௪. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. ௪

இ-ள். நட்டல் நகுதற்பொருட்டன்று— ஒருவனோடொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணகுதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற்பொருட்டன்று,—மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு— அவர்க்கு வேண்டாதசெய்கையுள தாயவழி முற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுந்தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்வேண்டுதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்பொருட்டென்றுங்கூறினார். இதனான் நட்பின்பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

௭௮௫. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும். ௫

இ-ள். புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனோடொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும்பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை,—உணர்ச்சிதான் நட்பாங் கிழமை தரும்— இருவர்க்குமொத்தவுணர்ச்சிதானே நட்பாமுரிமையைக் கொடுக்கும். எ-று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தாராதல்; "இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி தானே." என்றவழியும் அதனை. பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உண

ர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர்நீக்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமெ ன்பதாம். நட்பிற்குப் புணர்ச்சி,பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னுங்காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.(ரு)

எஅசு. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. சு

இ-ள். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகாது.—நெஞ்சத்தகம் நக நட்பது நட்பு— அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது. எ-று.

நெஞ்சின்கணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றாம். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து — கேட்டினைத்தருந்தீநெறிகளைச் செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் செல்லாக்காற் செலுத்தி— அழி வின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம்—தெய்வத்தாற்கேடுவந்துழி அது விலக் கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனநுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ-று.

ஆறெனவருகின்றமையின், அழிவினைத்தருமவையென்றொழிந்தார். "தெரு ண்டவறிவினவர்" என்புழிப்போல இன்சாரியை நிறக இரண்டனுருபு தொக் கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வவழி வினும்வந்த துன்பங்களென்றும், அழிவின்கணென்பதற்கு யாக்கையழிவின் கணென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு. அ

இ-ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடையுரிந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளியால் களையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் — நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொ ழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கைதன்மனத்தினுமுற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவன்றொ ழில் நட்பின்மேலேறறப்பட்டது. (அ)

எஅகூ. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. கூ

இ-ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா ன்றுந்திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிற்றளராமைத் தா ங்குந் திண்மை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களிற்றளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிறுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (க)

எசுo. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. கo

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர் நமக்கித்துணையன்பினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று ஒருவரையொருவர் புனைந்துசொல்லினும், — நட்புப் புல்லென்னும் — நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றும். எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரொன்னும் வேற்றுமையின்றிவைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லென்னுமென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் நட்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

அ0ம் அதி. — நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாரையாராய்ந்தறிந்தே நட்கவேண்டுதலின், அவரையாராயுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எசுக. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. க

இ-ள். நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்டபின் வீடு இல்லை—நட்பினைவிரும்பி அதன்கண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவரோடு நட்புச்செய்தபின் அவனை விடுதலுண்டாகாது;—நாடாது நட்டலிற் கேடு இல்லை—ஆகலான், ஆராயாது நட்புச்செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆராய்தல் குணச்செய்கைகளது நன்மையையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். நட்டிற்றமவரொன்னும் வேற்றுமையின்மையின் வீடில்லையென்றும், அவ்வேற்றுமையின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தமவாமாகலின் இருமையுங்கெடுவரென்பது நோக்கி நாடாது நட்டலிற்கேடில்லையென்றுங்கூறினார். (க)

எசுஉ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும். உ

இ-ள். ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலகாலாராய்ந்தும் பலவாற்றானாராய்ந்தும் ஒருவனோடு நட்புக்கொள்ளாதவன் — கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும் — முடிவிற றான்சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தன்மாற்றார் விளைக்க வேண்டாமற் றானே விளைக்கும். எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செயலுந் தீயானொடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந் தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றானிறந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எசுங. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ங

இ-ள். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறிந்து,—நட்பு யாக்க—அவனோடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டுவருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிற் றங்குறையாமென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றுங்கூறினார். (௩)

எகூச. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ௪

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை — கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றன் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றாம். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்பதாம். (௪)

எகூரு. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ரு

இ-ள். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து—செய்தக்காற் பின்னுஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார்—அவ்வழக்கைச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லியிடித்தெனவந்த பரிகாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (ரு)

எகூசா. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். சா

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல்;—கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோர்நல்லறிவுண்டு. எ-று.

தத்தநட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்தோர்க்குத் தோன்றுமற்போந்தார் பின்கேடு வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறினார். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தாலநட்கப்படுவார் இவரென்பதூஉங்கூறப்பட்டன.

எகூஎ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்—அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின், விடலென்றும், நீங்கியவழித் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்றுங் கூறினார். (எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மூக்கஞ்சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக;— அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எகூகூ. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். கூ

இ-ள். கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நட்பு,— அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனினைப்பினும், அந்நினைத்தவுள்ளத்தைச் சுடும். எ-று.

நினைத்ததுணையானே இடையில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன்றானே ஆக்கியகேடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. க0

இ-ள். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக—உலகோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க;—ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக— உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறாயினார்நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலைகொடுத்துக்கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

௮௧-ம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொனிலும் பொறுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் நட்டார் மாட்டுப்பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௮௦௧. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. ௧

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்று வினவின்,— கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா நட்பு— அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௮௦௨. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். ௨

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன,— அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஈண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரொன்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (௨)

௮௦௩. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. ௩

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை— தாமுடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவறறிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின்,— பழகிய நட்பு எவன் செயயும்—அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையானுடம்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான் வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

௮௦௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகை
கேளாது நட்டார் செயின்.

இ-ள். நட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின்,—விழைதகையான் வேண்டி

—அச்செயலது விழையப்படுந்தன்மைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார். எ-று.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமந்தாமறியாமன் முடிந்திருத்தலினூஉங்கு நன்மையின்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லதின்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினர். வேண்டியிருப்பரென்பது எழுந்திருப்பரென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனாற் கேளாது செய்துழி அதனைவிரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ0ரு. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். ரு

இ-ள். நோதக்க நட்டார் செயின்—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நட்டார் செய்தாராயின், —பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணர்க—அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையென்றுதல் ஒன்றின்மிக்கவுரிமையென்றுதல் கொள்க. எ-று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம்மியல்பாற்செய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொக்கும். இழவூழான் வரும் பேதைமை யாவர்க்குமுண்மையிற் றமக்கேதங்கொண்டாரென்றுதல் ஊழ்வகையான் எம்மின்வரற்பாலது ஒற்றுமைமிகுதிபற்றி அவரின்வந்ததென்றுதல் கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (ரு)

அ0சா. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு. சா

இ-ள். எல்லைக்கண் நின்றார்—நட்புவரம்பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர்—தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு தொலைவிடத்தும் துறவார்—தம்மொடு பழைமையிற்றிரியாது நின்றாரது நட்பினை அவராற்றொலைவுவந்தவிடத்தும் விடார். எ-று.

பழைமையிற்றிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும் போர்க்கேடும். (சா)

அ0எ. அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். எ

இ-ள். அழிவந்த செய்யினும் அனபு அறார்— நட்டார் தமக்கழிவுவந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட்டன்பொழியார் — அன்பின் வழி வந்த கேண்மையவர்— அன்புடனே பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையார். எ.று.

அழியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அழிவு மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற்றன்றென் கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின். அ

கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நட்டார்
ழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர்சொன்னுளுங் கொள்ளாத உரிமை

நட்
வகைக
கூறுமின்
ஒற்றுமைப்ப
ருயிற்று. அகூ

அகக. பரு
பெருக்

இ-ள். பருகுவார்போல
பருகுவார்போன்றாராயினுங்
இனிது— வளர்தலிற்றேய்தனை
"பருகு வன்ன வருகா நோக்
கெனவே, நீக்குணமுடையாரென்பது அரு.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௪௩	௨௨	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
௫௩	௧	புறங்கூஞாமை	புறங்கூறாமை
,,	௩௪	பொளின்	பொருளின்
௫௪	௩௩	ஒபபக்	ஒப்பக்
௭௨	௩௨	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
,,	௩௩	விற்பாா	விற்பார்
௧௧௮	௯	உள்ளப	உள்ளப்
௧௩௪	௩௭	இனத்தானுடுமன்று	இனத்தானுமென்று
௧௯௫	௨௮	ஒருசொல்	ஒருசொல்
௨௦௨	௨௨	இகல்வேந்தரொன்றா	இகல்வேந்தரொன்றார்
௨௨௪	௩௪	காநதருவத்தையாா	காந்தருவதத்தையார்
௨௩௪	௧௧	பேதைத்மைஒன்றே	பேதைமைஒன்றே
௨௩௭	௯	கேழீஇய	கெழீஇய
௨௫௧	௧௧	மல்லன	மல்லன்
௨௯௩	௨௧	பெண்டிா	பெண்டிர்
௨௭௭	௨	பாடமாயின	பாடமாயின்
௨௯௧	௨	யென்பன்	யென்பன
௩௩௮	௨௮	பொறுத்தலனறே	பொறுத்தலன்றே
௩௫௦	௯	நன்வின்	நனவின

ந்தவற்
ழி வாத
ர். எ.று.
ங்கிய கேடுகள்.
விடற்பாற்றன்றென்
(எ)
மை வல்லார்க்கு
அ
மை வல்லார்க்கு — கட்டார்
பர்சொன்னுஞ்சொன்னாத உரிமை

யறியவல்லார்க்கு— நட்டார் இழுக்கம் செயின் நாள் — அவர் பிழை செய் வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம். எ-று.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வௌவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லாரென்பது ஒருபெய ராய்க் கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோந்ததியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழைபொறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௮)

௮௦௯. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு. ௯

இ-ள். கெடா வழி வந்த கேண்மையார் கேண்மை—உரிமையறாது பழைய தாய் வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை — விடார் உலகு விழையும்—அவர் பிழைநோக்கி விடுதல்செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும். எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. விடாதாரையெனவே, விடுதற்காரணங்கூறப்பட்டது. தம்மாட்டும் இவரித்தன்மையராவரென்று யா வருந்தாமே வந்து நட்பாவரென்பதாம். கெடாவென்று பாடமோதி, நட்புத்த ன்மையிற் கெடாரையென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௮௧௦. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். ௧௦

இ-ள். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்—பழைய நட்டார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம்பண்பினீங்காதார்— விழையார் விழைய ப்படுப— பகைவராலும் விரும்பப்படுவர். எ-று.

பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுந் தொழிற்பன்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அத்திரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நட்டாராவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௮௨ம் அதி. — தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட்பாராய்தற்கட்சுருங்கச்சொல்லிய ஆணையானடங்காமையின் அதனையிரு வகைப்படுத்து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்து, முதற்கட்டீநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின்தீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார்மேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற் றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறாமையே விளங்கும்.

௮௧௧. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது. ௧

இ-ள். பருகுவார்போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை—காதன்மிகுதியாற் பருகுவார்போன்றாராயினும் தீக்குணமுடையார்நட்பு— பெருகலின் குன்றல் இனிது— வளர்தலிற்றேய்தனன்று. எ-று.

"பருகு வன்ன அருகா நோக்கமொடு" என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா ரெனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகி

ளால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராமையின், குன்றலினிதென்றார். இதனாற் றீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட் டறினொருஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென். உ

இ-ள். உறின் நட்டு அறின் ஒருஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை — தமக்குப் பயனுள்வழி நட்புச்செய்து அஃதில்வழியொழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை— பெறினும் இழப்பினும் என்— பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற் கேடியாது! எ-று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலாரென்றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகங. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். ங

இ-ள். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும்— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்டாரும்— பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும்—கள்வரும்—பிறர்கேடு நோக்காது அவர்சோர்வு நோக்குங்கள்வரும்—நேர்—தம்முளொப்பர். எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேகுறித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வரொன்றிவரோடொப்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுந் தமக்குறுவது பார்ப்பார் நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (ங)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின்— அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப் போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில் — தனிமை தலை— தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும்பொருமுறைமையும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந்துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவ ரென்பது உவமையாற் பெற்றாம். அவர் தமரானால் வருமிறுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார்; எனவே, அதுவுந்தீதாதல் பெறுதும். (ச)

அகரு. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ரு

இ-ள். செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை— செய்துவைத்தாலும் அரணாகாத கீழ்மக்களது தீநட்பு—எய்தலின் எய்தாமை நன்று—ஒருவற்குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அரணாகாமை தொலைவின்கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க.

சாராதவென்னும்பெயரெச்சம் கேண்மையென்னும்பெயர் கொண்டது; சிறிய வரென்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது நின்று வற்றும். இவையிரண்டுபா ட்டானுந் தொலைவிற்றுணையாகாத நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (௫)

அ௧௬. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும். ௬

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநட்பின் — அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

கெழீஇயவென்பதனிறுதிநிலைவிகாரத்தாற்றொக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௬)

அ௧௭. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். ௭

இ-ள். நகை வகையர் ஆகிய நட்பின்— தாமறிதல்வகையராகாது நகுதல் வகையராதற்கேதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின் — பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உறும்— பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போ ன்று பலவகையானகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலென்பது அவாய்நிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அந்நட்பான் வருமின்பங்களின் அபபகைவரான்வருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறரொல் லாஞ்சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுரைத்தார். (௭)

அ௧௮. ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். ௮

இ-ள். ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை— தம்மான் முடியுங்கரும த்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை —சொல்லாடார் சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறியச்சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாகநடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன் றாமல் ஒருகாலைக்கொருகாலேயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநட்பாயொழுகக்கருதுவராக லின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபாட் டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரென்றிவர்க ணட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (௮)

அ௧௯. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. ௯

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுவேறாயிருப்பார்நட்பு—கனவினும் இன்னாது — நனவின்க ண்ணேயன்றிக் கனவின்கண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்களொவ்வாமை முதன்மேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். இகழ்ச்சிக்கண் உளதாயிரு த்தலால், கனவினுமின்னாதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை, இழிவுசிறப்பும்மை யுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (௯)

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. ௧0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு — தனியே மனைக்க ணிருந்தவழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்கணிருந்தவழிப் பழிகூறுவார்நட்பு —எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் — சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிக ரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சர்நட்பின்றீமை கூறபப ட்டது. (௧0)

அக ம் அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத் தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தாற் கூடி யொழுகுவார் நட்பு.

அஉ௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. ௧

இ-ள். நேரா நிரந்தவர் நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறு ந்துணையுங்கூடியொழுகுவார்நட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்கும் தொழிலொப்பு மையுண்மையான், அதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தார். சீரி டமென்று பாடமோதி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளர். (௧)

அஉஉ. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறுபடும். உ

இ-ள். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை—தமக்குற்றார்போன்று உறா தாரோடு உளதாய நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்—இடம்பெற்றுழ பெண்பாலார்மனம் போல வேறுபடும். எ-று,

அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின் றொருப்படுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்" என்பதனானுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட் டது. (உ)

அஉ௩. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது. ௩

இ-ள். நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் — நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத்தும்— மனம் நல்லர் ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது— அதனான் மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவர்க்கில்லை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லோனைச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையானைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (௩)

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும். ௪

இ-ள். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா வஞ்சரை — கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னாராய வஞ்சரை— அஞ்சப்படும்— அஞ்சல்வேண்டும். எ-று.

நகையகத் [illegible]ற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையா[illegible], ப[illegible]யைப் புறத்துவிளைத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கு[illegible]ய முகத்தானுந்தோன்றாமையின் அஞ்சுதல்செய்யப்படுமென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. ரு

இ-ள். மனத்தின் அமையாதவரை — மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை — எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று — யாதொருகருத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்றென்று சொல்[illegible] நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவரைக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்றென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். சு

இ-ள். நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும்— நட்டார்போன்று நன்மைபயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் — பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றாம். ஒட்டாராதலாற் றீமைபயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (சு)

அஉஎ. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான். எ

இ-ள். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான்—வில்லினது வணக்கம் ஏற்றவர்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒன்னார்கண் சொல்வணக்கம் கொள்ளற்க—பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினார். வில்லியதுகுறிப்பு அவனுடைய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாதகுறிப்பும் அவருடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங்குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ௨அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பையுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்;— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கிடனாம். எ-று.

தாநட்பென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந்தேற்றி [illegible] கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்று[illegible]ற்பொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை காட்டித் தொழினுமழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அ௨௯. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. ௯

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டம்மையிகழும் பகைவரை,—நகச்செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாம்வண்ணம், பொருந்தற்பான்மையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அகனென்று புறனென்றுதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். சாவவென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, "கோட்டின்வாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக்கூட்டுக. (௯)

அ௩0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். ௧0

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாராயொழுகுங்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல்—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்தவிர்க. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அந்நட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (௧0)

அசு ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நட்பினையெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற்கூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குற்றமன்மையினுள்வாய வெகுளியானும் காமத்தானும்வருவதாம். அவற்றுள்வெகுளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங்காமத்தான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங்கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமய க்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அருக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டூதியம் போக விடல். க

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று;— யாது எனின் ஏதம்கொண்டு ஊதியம்போகவிடல்—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங்கெடுத்துக்கோடலென்பதாம். (க)

அருஉ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கட் செயல். உ

இ-ள். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண் காதன்மை செயல்— தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட்காதன்மை செய்தல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

அருங. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில். ங

இ-ள். நாணாமை—நாணவேண்டுமவற்றுக்கு நாணாமையும்— நாடாமை—நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்— நார் இன்மை—யாவர்மாட்டும் முறிந்தசொற்செயலுடைமையும்— யாதொன்றும் பேணாமை—பேணவேண்டுமவற்றுள் யாதொன்றனையும் பேணாமையும்— பேதை தொழில்—பேதையது தொழில். எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செய்வன தவிர்வன. முறிதல் கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்றுமியல்பாய் வருதலின், தொழிலென்றார். (ங)

அருச. ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் பேதையிற் பேதையா ரில். ச

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்ந்தும் — அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு

உரைத்தும் — அதனையறியவுறப் பிறர்க்குரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின்— தான் அவையடங்கியொழுகாத பேதையோல— பேதையார் இல்— பேதையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவ ற்றுற்றீராமையாலும், வேற்றுமருந்தின்மையாலும், பேதையிற்பேதையாரில் லென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற்கூறுப. (ச)

அகூடு. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு. ரு

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான்— எழுமையும் தான் புக்கு அழுந்தும் அளறு—வரும்பிறவிகளெல்லாந் தான்புக்கழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச் செயல் ஆற்றும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனாம். எ-று.

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடு த்தார். அழுந்துதற்கிடனாய நிரயம். ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவ யத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுழந்துவருதலின், எழுமையுந்தான் புக்கழுந்து மளறென்றார். முடிவில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவா ங்கொடுவினைகளையேயறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதா கலின், ஆற்றுமென்றார். இதனான் அவன்மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அகூசு. பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். சு

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின்—செய்யுமுறைமையறியா தபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின்,—பொய்படும் ஒன்றோ புனை பூணும்— அதுவும் புரைபட்டுத் தானுந்தளைபூணும். எ-று.

புரைபடுதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச் சொல். அதனையுங்கெடுத்துத் தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல் வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

அகூஎ. ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. எ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செல்வம் உற்றக்கடை — பேதையாயினான் பெரிய செல்வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி,— ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர்— தன்னோடு ஒரியைபுமில்லாதார் நிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயினார் பசியாநிற்பர். எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செய்துகோடற்கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்செல் வமென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்கடையெ ன்றும், எல்லாம் பெறுதலோன்ற ஆரவென்றும், உணவும்பெருமை தோன்றப் பசிப்பரென்றுங்கூறினார். (எ)

அகூஅ. மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள். பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின்—பேதையாயினான் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றனையுடைமையாகப் பெற்றானாயின், — மையல் ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெறாமை பெற்றாம். பேதைமையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோற் றலைதடுமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அ௩௯. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். ௯

இ-ள். பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவந்தவழி அஃதிருவர்க்குந்தருவதொருதுன்பமில்லை,—பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது—ஆகலாற் பேதையாயினார் தம்முட்கொண்ட நட்பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

அ௪0. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். ௧0

இ-ள். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினான் புகுதல்—கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று—தூயவல்ல மிதித்தகாலை இன்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௧0)

அரு ம் அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினையாடற்றன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அ௪௧. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு. ௧

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை— ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்கவில்லாமையாவது அறிவில்லாமை; — பிறிதின்மை இன்மையா வையாது உலகு — மற்றைப்பொருளில்லாமையோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார். எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்ருனும் இயைவதன்றெ ன்பதாம். (௯)

௮௱௫௰. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
அலகையா வைக்கப் படும். ௰

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் — உயர்ந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோர்பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான். —வையத்து அலகையா வைக்கப்படும்—மகனென்று கருதப்படான், வைய த்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப் பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரந்து மக்கள்யாக்கை யுட்டோன்றுதல்வல்ல அலகையென்றுங்கூறினர். இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (௰)

---

௮௬ ம் அதி. — இகல்.

இனி அவற்றுன் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின், அதனுன் வருவன கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றுர். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொருது வலிதொலைதற்கேதுவாய மாறுபாடு.

௮௱௫௧. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். ௧

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய் — எல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங்குற்றம் — இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்கு மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற பகலென்னும் பண்பின் மையென்றுங் கூறினுர். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற்றீக்குணமாயிற்று. இதனுல் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (௧)

௮௱௫௨. பகல்கருதிப் பற்ரு செயினு மிகல்கருதி
யின்னுசெய் யாமை தலை. ௨

இ-ள். பகல் கருதிப் பற்ரு செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், — இகல் கருதி இன்னு செய்யாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது. எ-று.

செய்யிற்பகைமைவளரத் தாந்தாழ்ந்துவராலானும், ஒழியின் அப்பற்ருதன தாமேயோய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவரலானும், செய்யாமை தலையென்றுர். பற்ருதவென்பது விகாரமாயிற்று. (௨)

அ௫௩. இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும். ௩

இ-ள். இகல் என்னும் எவ்வ நோய் நீக்கின்— மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின்,— தவல் இல்லாத் தாவில் விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அந்நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளதாதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவலில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில்விளக்கம் வெளிப்படை. யாவருநண்பராவர், ஆகவே எல்லாச்செல்வமுமெய்தக் கொடை முதலியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (௩)

அ௫௪. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௪

இ-ள். இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக்கில்லையாயின்,—இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் —அவ்வின்மை அவனுக்கு இனபங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும். எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான் யாவர்க்குமெளியனாயுறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்னுமென்றார். இன்பத்துளின்பம் யாவருநட்பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது. (௪)

அ௫௫. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர். ௫

இ-ள். இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை — தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை—மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் யார்—வெல்லக் கருதுந்தன்மையுடையார் யாவர்! எ-று.

இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லாரையென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார் யாவருமில்லையென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

அ௫௬. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. ௬

இ-ள். இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை— பிறரோடுமாறுபட்டு தற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை —தவலும் கெடலும் நணித்து—பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதுள் உளவாம். எ-று.

மிகுதல் மேன்மேலூக்குதல். இனிதென்பது தான்வேறல்குறித்தல். பிழைத்தல் வறுமையானின்னுதாதல். முற்றக்கெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு நணித்தென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந்தழீஇய வெச்சவும்மையாகவுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேயுளவாமென்பதாம். (௬)

அருஎ. இகன்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவர். எ

இ-ள். இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் — இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னாதவறிவினையுடையார்—இகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார்—வெற்றிபொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டார். எ-று.

இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குந்தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றி வழிநின்றார்க்கு உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாகலின், மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், காணாரென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இகலினார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம்—தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்;—அதனை மிகல் ஊக்கின் கேடு ஊக்குமாம் — அதுசெய்யாது அதன்கண்மிகுதலை மேற்கொள்வானாயிற் கேடுந்தன்கண்வருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்கமென்றார். இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருகூ. இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு. கூ

இ-ள். ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணான் — ஒருவன் றனக்காக்கம் வரும்வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான்,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல் காணும்—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றத் தரற்கென்றார், நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்னடப்பன இகலினது இன்மை உண்மைகளென்பதாம். (கூ)

அசு0. இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். இகலான் இன்னாத எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன்றானே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்;— நகலான் நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம்—நட்பொன்றானே நல்லநீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்பதூஉஞ் செருக்கென்பதூஉம் தத்தங்காரணங்கட்காயின. நயமென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

அஎம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக;— மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரொன்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரொன்புழித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகன்முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அசுஉ. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன், — ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்—அதன்மேற் றன்வலியிலன்,— ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந்தொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் துவ்வினைச்செய்யான். (உ)

அசுங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,—அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமிலன்,—ஈகலான்—இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்சமெளியன்—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்குகுற்றமுமுடையான் பகையின்றியுமழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனென்றார். (ங)

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது. எ—று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடன்மாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறல்வேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவன்பகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. ௫

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் நீதிநூலையோதான்,— வாய்ப்பன செய்யான்,—அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான்,— பழி நோக்கான்—தனக்கு வரும்பழியைப் பாரான்,—பண்பு இலன்—தான்பண்புடையனல்லன்,—பற்றார்க்கு இனிது—அவன்பகைவர்க்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்பட்டு வழங்கிவர்ததாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையான் றானேயழிதலிற் பற்றார்க்கினிதென்றுங்கூறினார். (௫)

அ௬௬. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும். ௬

இ-ள். காணாச் சினத்தான்— தன்னையும் பிறரையுந் தானறியாமைக்கேதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன்,— கழி பெருங்காமத்தான்—மேன்மேல் வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான் யாவன்,—பேணாமை பேணப் படும்— அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ-று.

காணாதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியந்தோன்றாமையானும், தாமேயழிவரென்பது பற்றி, இவர்பேணாமை பேணப்படுமென்றார். (௬)

அ௬எ. கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. எ

இ-ள். அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான் பகைமையை—கொடுத்தும் கொளல் மன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினுங் கோடல் ஒருதலையாகவேண்டும். எ-று.

ஏலாதன மெலியனாய்வைத்துத்துணிதலும், வலியனாய்வைத்துத் தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனாற்சிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய்தற்கு ஐயமின்மையின், கொளல்வேண்டுமன்றவென்றார். இவையாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

அ௬அ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். குணன் இலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் இனன் இலனாம்— ஒருவன் குணமொன்றுமிலனாய் உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனாம்;

— மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்விலனுதலுனே அவன்பகைவர்க் குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுட்சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லி யனவும் மற்றுமத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றானுளதாம் பயன்றானேயுளதாமாகலின், ஏமா ப்புடைத்தென்றார். இலனுயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் ஈடையவென வந்த பெயரொச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அ௬௯. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். ௯

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்—நீதியையறிதலில்லாத அஞ் சும் பகைவரைப் பெற்றால்,—செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா —அவ ரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்தவின்பங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்கும் திண்மையுமில்லாதாரே பகை வராதல் கூடாமையிற்பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இக வாவென்றுங்கூறினார். (௯)

அஎ0. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி. ௧0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானை—நீதிநூலைக் கல்லாதா ளோடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது—எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதா யிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இத ற்குப் பிறரெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதனமேலும் ஓர்பொருட்டொடர்பு படாமலுரைத்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனினுய பயன கூறப்பட்டது.

அஅ ம் அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணுத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகிநின்ற பகை யுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வதும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற்படு மிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமெனை விரிக்கப்பட்டது. இவையெ ல்லாம் மாணுப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஎ௧. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௧

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுகி ன்ற தீமைபயப்பதனை —ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் விளையாட்டின்கண்ணேயாயினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்றென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாறுதபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந்தீமையேபயத்தலிற் பண்பில தென்றும், அதனை விளையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைந்து மெய்யாமாகலின் நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணி வென்பார்நீதிநூன்மேல்வைத்துங்கூறினார். அப்பெயர் அவாய்நிலையான்வந்தது.

அ௭உ. வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவர் பகை கொளினும்—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானாயினும்,—சொல் ஏர் உழவர் பகை கொள்ளற்க — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான் நீதிநூன்மேனின்றது. வீரம் சூழ்ச்சியென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைச்சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றன்வழியினுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்கவென்றார். உம்மையான் அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அ௭ங. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். ங

இ-ள். தமியனாய்ப் பல்லார் பகை கொள்பவன் — தான் தனியனாய்வைத்துப் பலரோடு பகைகொள்வான்—ஏமுற்றவரினும் ஏழை— பித்துற்றாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏமுற்றவர் அதனாற்றீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங்கூறப்பட்டது. (ங)

அ௭ச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் — வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிற்று உலகு— அடங்கிற்று இவ்வுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தான்வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமையினீக்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இருவகைத்தாய ஆற்றல். அதன்வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றுந்திரிபின்மையின், அத்துணிவுபற்றித் தங்கிற்றென்றார். (ச)

அஎரு. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று. ரு

இ-ள். தன்றுணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை, — பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாக் கொள்க— அங்ஙனமாய்நின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருந்தியது ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும் பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையாவென்றார். ஆல்கள் அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

அஎசு. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல். சு

இ-ள். தேறினும் தேறாவிடினும்—பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினும்—அழிவின்கண் தேறான் பகான் விடல்—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றாழ்வு வந்தவழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க.எ-று.

முன்றெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்தனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனான் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (சு)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. எ

இ-ள். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க—நொந்ததனைத் தரமாகவறியாத நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க;—மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க—வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க. எ-று.

நோவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கணாயிற்று. பகைவர்கட்டவிர்வது கூறுவார், நட்டார்கட்டவிர்வதும் உடன்கூறினார். இதனால் அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது. (எ)

அஎஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. அ

இ-ள். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றன்னைக் காக்கவே,— பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தன்பகைவர்மாட்டுள தாயகளிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனாயவழிவிற் போர் விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவரென்பதாம். இதனாற் வினைதற்பாலதன்கட்செய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

அஎகூ. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. கூ

இ-ள். முன் மரம் இளைதாகக் கொல்க — களையவேண்டுவதாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக, — காழ்த்தவிடத்துக் களையுநர் கைகொல்லும் — அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுறிற் களைவார்கையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுறிற்றம்மை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல். இதனாற் களையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். க0

இ-ள் செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார் — தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாதவரசர் — உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற — பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக. எ-று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவரென்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிறப்பரெனினுமமையும். இதனாற் களையாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (க0)

அகூ ம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந்துணையும் உள்ளாய்நிற்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின். க

இ-ள். நிழல் நீரும் இன்னாத இன்னா — ஒருவனுக்கு அநுபவிக்கவேண்டுவனவாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இன்னாவாம்; — தமர் நீரும் இன்னாசெயின இன்னாவாம் — அதுபோலத் தழுவவேண்டுவனவாய தமரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமரென்றதனால் உட்பகையாதற்குரியராய ஞாதியரென்பதறிக. இன்னாசெயல் முன்வெளிப்படாமைநின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (க)

அஅஉ. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. உ

இ-ள். வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க — வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக; — கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ்சுக — அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்துநிற்கும் பகைவர்நட்பினை அஞ்சுக. எ-று.

முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றுங்கூறினார். பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௮௮௩. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். ௩

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தற்காக்க—உட்பகையாயினாரையஞ்சித் தன்னைக் காத்துக்கொண்டொழுகுக;—உலைவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும்—அங்ஙனமொழுகாதவழித் தனக்கோர்தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தையறுக்குங்கருவிபோல அவர் தப்பாமற்கெடுப்பர். எ-று.

காத்தல் அவரையணையாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப்பகுக்குங்கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (௩)

௮௮௪. மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும். ௪

இ-ள். மனம் மாணா உட்பகை தோன்றின்—புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,— இனம் மாணா ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய்நின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான்றேறாமையும், பின் அவற்றான் விளைவனவுமாம். (௪)

௮௮௫. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும். ௫

இ-ள். உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின்—புறத்து உறவுமுறைத்தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தன்முறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறன்முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (௫)

௮௮௬. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது. ௬

இ-ள். ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின் — பகைமை தனக்குள்ளாயினார் மாட்டே பிறக்குமாயின், — பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது— அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றுமரிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற்பெரியனாயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். இவைநான்குபாட்டானும் அதனாற்றனக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௬)

அஅஎ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. எ

இ-ள். செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும்—செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், — உட்பகை உற்ற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணர்ச்சி செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகைடான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றாவரென்பதாம். குடிகூடாதெனபதனை நாடு வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. அ

இ-ள். உட்பகை உற்ற குடி—முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும்—அரத்தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினைகொண்டது. அஃது, உரத்தின்றொழிலாயினுங்குடிமேலேற்றுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருதலை மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. கூ

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அனன சிறுமைத்தே ஆயினும்— அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாயகேடு தனக்கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வநதால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதெனறு இகழப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. க0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை— மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை— குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று— ஒருகுடிலுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்துநின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற்கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றாம். இதனாற் கண்ணோடாதவரைக் கடிகவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

௯௰ம் அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை

அஃதாவது பெரியாராயினாரை அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற்பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அகூக. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்கவல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை — போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கட்டீங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங்காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் நிற்றலிற் சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களையவல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவ்விகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவ்விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற்கூறப்பட்டது. (க)

அகூஉ. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். உ

இ-ள். பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின்— ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினாரை வேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத்துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுப. (உ)

அகூங. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு. ங

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு— வேற்றுவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை— கெடல் வேண்டின கேளாது செய்க— தான் கெடுதல்வேண்டினானாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது — வேலீண்டுதானை விழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தர்" என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்றுகூறலின், கேளாதென்றார். (ங)

அகூச. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல். ச

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்—மூவகையாற்றலுமுடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனாய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்குரியானை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேந்தரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௪)

அகூ௫. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ௫

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர்— யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வௌவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

அகூகூ. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். கூ

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றானொருவன் ஆண்டைத்தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கூடும்; —பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார—தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (கூ)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின் — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்,—வகை மாண்டவாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னாம்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும்! எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படையெனவிவை. செறினென்பது அவர் செறாமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடநினைப்பாராயின்,—நிலத்து நின்று அன்னார் குடியொடு மாய்வர்—அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னாரென்றார்: "மல்லன மலையனைய மாதவர்" என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றாற்போறலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற்கருதப்படுதல். (அ)

அகக. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்—காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின், — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெறற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய அதனாற்சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்—கழியமிக்க தவத்தினையுடையார். வெகுள்வராயின்,—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவரான்வெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியதிறுதிக்கட்கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்—மூவகையாற்றலுமுடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனைய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்குரியானை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவ்விரண்டுபாட்டானும் வேந்தைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகூரு. யாண்டுசென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ரு

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர்— யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வௌவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகூகூ. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். கூ

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றானொருவன் அங்கெழுந்த தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கூடும்;—பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார்—தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (கூ)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின் — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்,—வகை மாண்டவாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும்! எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படையெனவிவை. செறினென்பது அவர் செறுமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடநினைப்பாராயின்,—நிலத்து நின்று அன்னார் குடியொடு மாய்வர்— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னாரென்றார்: "மல்லன மலையனைய மாதவர்" என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றாற்போறலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற்கருதப்படுதல். (அ)

அகூகூ. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்—காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின், — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய அதனாற்சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்—கழியமிக்க தவத்தினையுடையார். வெகுள்வராயின்,—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவரான்வெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியதிறுதிக்கட்கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

௯0௧. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. ௧

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிப் பொருள்செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவறத்தினும் அவ்வறத்திற்குந் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம்.

௯0௨. பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். ௨

இ-ள். பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்றாண்மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்திநின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும்— இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனுகலின். அச்செல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலார்யாவரும் நாண அதனாற் றன்றாண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோர்நாணுக நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

௯0௩. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும். ௩

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட் டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் —அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாதலின், அவளையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பாரில்லையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமெ ன்றார். (௩)

௯0௪. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ௪

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன்—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு— வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராற்கொண்டாடப் படாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் மறுமையிலாளனென்றும், வினையையாளுந்தன்மை தன்றன்மையில்லாத அவனான் முடிவுபோகாமையின் வீறெய்தலின்றென்றுங்கூறினார். (௪)

கூ0ரு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். ரு

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான்—தன்மனையாளையஞ்சுவான் — நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும்— தான்றேடிய பொருளேயாயினும் அதனால் நல்லார்க்கு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லார் தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர் முதலாயினாரும் நல்விருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் அவர்விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் நாள்களினுமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். "இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாளனாக"* என்றார் பிறரும். (ரு)

கூ0சா. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர். சா

இ-ள். இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர்—தம்மில்லாளுடைய வேய்போலுநதோளினை அஞ்சுவார்,—இமையாரின் வாழினும் பாடு இலர்— வீரத்தாற்றுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மையிலர். எ-று.

அமரர்போலவாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களையெல்லாம் வேறலான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றார். அமையார்தோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எணமை கூறியவாறு. வீரர்தோளகளை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையிலரென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் அவளையஞ்சுதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சா)

கூ0எ. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ

இ-ள். பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்— நாணின்றித் தன்னில்லாளது ஏவற்றொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின்—நாண் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள் பெண்டன்மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல்செய்வானது நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.

---

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாள னாக மறந்தோற்கி லெனப்பு கைநது—வில்லா ளழுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக்— கொல்யானை யுந்திக் குடைமேலுமோர் கோறொ டுத்தான்.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கட்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்தக் கோடற்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்—தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்,—நன்று ஆற்றார்—அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள்" எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல்—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையெனப் பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூக0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். க0

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு— கருமச்சூழ்ச்சிக்கட்சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனிறைய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு—பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல்—மனையாளைச் சேர்தலான் வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவத்தும்" எனவும் "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கூஉ ம் அதி.— வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான் வருங்குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும். க

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன் சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னாமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆய்ந்ததொடியினையுடையாரென்றதனானும், இனியசொல்லென்றதனானும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பின்மகளிரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானுமறிந்தென்பார் நயன்றூக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (உ)

கூகங. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று. ங

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்— கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் தழீஇயற்று—பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதாரை முயங்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போடொக்குமெனவே, 'அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணோக்கிப் புறத்தாற்றழுவுவர் அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

கூகச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுந்தவமென்னும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரு ம்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரென்ப தாம். (௪)

கூகரு. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ரு

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மை யான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையி னையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற்செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத் தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்ம் மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரெ ன்றுங்கூறினார். (ரு)

கூகசு. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். சு

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்— ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றாற் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவரு மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை— தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்— அறி வொழுக்கங்களானும் தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.

ஆடன்முதலிய மூன்றமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென் றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றாற்புகழ்பரப்புவார் தோயாரொன்றுங்கூறினார். தந்நலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபா ட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூகஎ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். எ

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள்— நெஞ்சினாற்பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் — நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ-று.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின்மே லதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வரென்றார். (எ).

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலையுடைய மகளிரது முயக்கத்தை — ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவ்வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியுமறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத் தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான் அம்முயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல் பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினார். அப்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. (அ)

௯௧௯. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. ௯

இ-ள். வரைவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள்— உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்றுது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரமெல்லிய தோள்கள்—புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு—அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்துநிரயம். எ-று.

உயர்தற்கேதுவாகலின், புரையெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினிக்குத்தற்குப் புரையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவர் ஆழ்தற்கேது உருவமுதலியமூன்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு ஆளற்றினையிடையின்றிய பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினார். (௯)

௯௨0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧0

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென இம்மூன்றும்— திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு— திருமகளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒரு தகுற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானறிக. தினைவிராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

௯௩ ம் அதி.—கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். ௧

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார — கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகுமரசர் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் -- எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார், — ஒளி இழப்பர்—அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையுமிழப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராயகாலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரானெய்தி நின்ற ஒளியினையும் இகழறபாட்டான் இழப்பனென்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணறக—அறிவுடையராயினார் அஃசிலராதறகு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணாதொழிக;— உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க—அனறியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின, நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணாராகலின், சான்றோரானெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

கூஉங. ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச
சான்றோர் முகத்துக் களி. ங

இ-ள். ஈன்றாள் முகத்தேயும் களி இன்னாது—யாது செய்யினும் உவக்குந தாய்முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்;— மறறுச் சான்றோர் முகத்து என்—ஆனபின் குறறம் யாதும் பொறாத சானறோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்! எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னாதாயிற்று, ஆனபின், கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்.

கூஉச. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ச

இ-ள். கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுறறத்தினையுடையாரை— நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் — நாணென்று சொல்லபபடுகின்ற உயர்ந்தவள நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணாவென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குறறமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பாலாக்கியது வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழத்தறகாரணங் கூறப்பட்டது. (ச)

கூஉரு. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ரு

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற்றனக்கு மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறியாமை உடைத்து—அவன் பழவினைப்பயனாய செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லல்வேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பழுதுடைய பெருமரம் வீழ்க்கெனக் கையறது" என்பதனானுமறிக. அறிவார் வில்கொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளுங் காறறிபது கொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொளல் முன்னையறியாமையான் வந்ததென்பதாம். (ரு)

கூஉசா. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். சா

இ-ள். துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர் — உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுதலுடையரேனும், அக்காலத்து அறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; — கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார் — அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையரேனும், எக்காலத்தும் அறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர். எ-று.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புண்மையான். வேறுதலும் வேறன்மையுமுடைமைகாட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, 'துயிக்கப்படுதலால் உறங்குவாரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங் கள்ளுண்பாருமொப்ப' ரென்றுரைப்பாருமுளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து அதன்கட்கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கேலாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவரது இழிவு கூறப்பட்டது. (சா)

கூஉஎ. உள்ளொற்றி யுள்ளூரார் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். எ

இ-ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் — கள்ளை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற் றம்மறிவு தளர்வார்; — உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர் — உள்ளூர் வாழ்பவரான் உள்ளிகழ்ந்தவை யாதுணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல்செய்யப்படுவர். எ-று.

உள்ளூர் — அருகியது. உண்டென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. ஒற்றுதல் — களிப்பினைப் புணர்ந்து அதனாற் கள்ளுண்டதுணர்தல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக — மறைந்துண்டு வைத்து யான் களித்தறியேன் என்று சொல்லுதலைத் தம்மொழுகலாலறியாமையான் ஒழிக; — நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும் — அவ்வுண்டபொழுதே பிறரறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்ததும் முன்னையளவின் மிக்கு வெளிப்படுதலான். எ-று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தாற் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉகூ. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. கூ

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல்—கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீர்க் கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇயற்று — நீருண்மூழ்கினானொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலையொக்கும். எ-று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது "அறிவுடை யந்தண னவனைக்காட் டென்றானே" என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன்மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனான் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௯௩0. கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. ௧0

இ-ள். கள் உண்ணாப் போழ்தில் களித்தானை—கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணாது தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே,— காணுங்கால் உண்ட தன் சோர்வு உள்ளான்கொல்— காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன்சோர்வால் அதுவுமிற்றென்று கருதான்போலும்! எ-று.

சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான் அதனிழுக்கினையுய்த்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௯௪ ம் அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம்பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்சூதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

௯௩௧. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. ௧

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனாயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக; — வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினாற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள்பலவுங்கெடுதலின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர்தளையென்பதூஉம், அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெற்றாம். (௧)

௯௩௨. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. ௨

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் — அத்தூண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதுமென்னுங்கருத்தால் நூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதர்க்கும் — நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண்

டாங்கொல் — பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டாமோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாற்றாற் பொருளிழந்தேவருதலான், அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க்கில்லையென்பதாம். (உ)

கூ௩௩. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும். ௩

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின்,— பொருள் ஆயம் போயப் புறமே படும்—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டுப் போய்ப் பகைவர்கண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனுடைய ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அதுகூறலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டுங்கூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத்தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கணணும் கருத்திலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற்செல்லுமென்பதாம். (௩)

கூ௩௪. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ௪

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின்—தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள்பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்குஞ் சூதுபோல்— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நல்குரவினைக் கொடுக்க வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவதொன்பதாம. (௪)

கூ௩௫. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ௫

இ-ள். இல்லாகியார்—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழிகின்றார்—கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார்—கவற்றினையும் அஃதாடுங்களத்தினையும் அவ்வாடற்குவேண்டுங்கைத்தொழிலினையும் மேறகொண்டு கைவிடாத வேந்தர். எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற்பாண்டவர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினவொன அநுபவங்காட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௫)

கூ௩௬. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். ௬

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார்— தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற்சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் —அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர்—இம்மைக்கண் வயிறாரப்பெறார், மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர். எ-று.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவுகொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையிற் சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றிதோல்விகளுக்கு ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாராரென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பரென்றுங்கூறினார். வயிறாரா என்று சொல்லவே, ஏனைப்புலன்களுகரப்பெறுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பரென்பது எதிர்காலவினை. (சு)

கூங௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். எ

இ-ள். காலை கழகத்துப் புகின் — அறம் பொருளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகளத்தின்கட் கழியுமாயின், — பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் — அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் போக்கும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலியவேயன்றி முன்னோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த நல்வினையின்பயனாய பண்பும் இலவாமென்பதாம். (எ)

கூங௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. அ

இ-ள். சூது — சூது — பொருள் கெடுத்து — தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்து, — பொய் மேற்கொளீஇ — பொய்ம்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி, — அருள் கெடுத்து — மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து, — அல்லல் உழப்பிக்கும் — இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும். எ-று.

இத்தொழில்கண்மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனான் இம்மையினும், ஏனையவற்றான் மறுமையினுமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை. (அ)

கூங௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். கூ

இ-ள். ஆயம் கொளின் — அரசன் சூதினைத் தனக்கு விழைதொழிலாக விரும்புமாயின், — ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடையாவாம் — அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ் வைந்துஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளேக்கப் பிறழநின்றது. செல்வம் அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூச0. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். க0

இ-ள். இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல்—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதல்செய்யுஞ்சூதன்போல—துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்—உடம்பான் மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதலையுடைத்து உயிர். எ-று.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிர்மறைமுகத்தால் சூதினைவெறுத்தொழிந்தாரையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயிரெனவுங்கொள்க. இதனான் அதனொழிதற்கருமையும் அதனசாரதுபெருமையுங்கூறப்பட்டன. (௰)

௯௫ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலியபிணிகள்வரும்; அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவற்றையொழித்து, ஏனைக்காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தினைக் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களதொவ்வாமையாகலின், பிணிகளுங்காரணத்தான் வருவனவாயின.

௯௪௧. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. ௧

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்தவளவினவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளி முதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேதமுடையாரால் வாத முதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவற்றைத் துன்பஞ்செய்யும். எ-று.

நூலோரெண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றான்வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப் பகுதி ஐயபகுதியெனனும் பகுதிப்பாகுபாடு பெற்றாம். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழிமெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்தாவகையறிந்து முன்னேயொழுகல். இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தநிலையினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும் அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால், யாக்கைக்கட்டியல்பாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறுப. (௧)

௯௪௨. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். ௨

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற்றெளியவறிந்து பின்றுண்ணுமாயின்,—யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவனியாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்ம்மை, தேக்கின்றூய்மை, கரணங்கடொழிற்குரியவாதல், பசிமிகுதலெனவிவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசரு. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு. ௩

இ-ள். அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றாற் பின்னுண்பதனை அறுமளவறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க,—உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது—இறப்பவும்பலவாய பிறயாக்கைகளிற்பிழைத்துப் பெறற்கரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான். எ-று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெறறானென்றும், அது நெடிதுநின்றுழி அவை பெருகச்செய்துகொள்ளலாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங்கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩)

கூசச. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ச

இ-ள். அற்றது அறிந்து—முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து,—துவரப் பசித்து—பின் மிகப்பசித்து,—மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க—உணணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. எ-று.

அறறதறிந்தென்னும்பெயர்த்துறை அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றாலும் அதன்பயனாகிய இரதமறாதாகலான் அதுவுமறலவேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல்வினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான்பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாறறம்முண் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளாயை பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுந்தம்முளொத்து நஞ்சாதல்போல்வனவுமாம். அவற்றைக்குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றாற்றுய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

கூசரு. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ரு

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின்— அம்மூவகைமாறுகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினானன்றிப் பிணிவாராவளவினால் ஒருவனுண்ணுமாயின்,— உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை—அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற்றுன்பம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறென்றார்; அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடில்வழியுங்குறைதல் நன்றென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனுங்கூறப்பட்டன.

௯௪௬. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். ௬

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல்—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு போல்,— கழி பேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற்சிறிதுகுறைய வுண்டல். இன்பமாவது வாதமுதலியமூன்றும் தத்தநிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனான் அறமுதலியநான்குமெய்தலுமாம். இரையையளவின்றியெடுத்து அதனான்வருநதும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (௬)

௯௪௭. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும். ௭

இ-ள். தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் — தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்காலத்து வயிற்றுத்தீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,— நோய அளவு இன்றிப் படும்—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையிற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயபபடுபொருள்கள் அதிகாரத்தான்வந்தன. நோய் சாதியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுண்ணுவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. (௭)

௯௪௮. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். ௮

இ-ள். நோய் நாடி— மருத்துவனுயிருள் ஆதுரான்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து,— நோய் முதல் நாடி— பின் அதுவருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அதுதீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல்—அதனைச் செய்யும்வழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுள்வேதமுடையார் நிதானமென்ப. அவைநாடுதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணிதல். மருநதுசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடஙகுதற்கு, அதுதணிக்கும்வாயெனறார். "கழுவாயுமுள" என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்றமுறைமையிற்றப்பாமை. (௮)

௯௪௯. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். ௯

இ-ள். கற்றான்—ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன்,— உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் —அவ்வுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதுரனளவினையும் அவன்கணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினையும் அந்நூனெறியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க.எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெறியானும் உணர்வுமிகுதியானும் ஆராய்ந்துசெய்கவென்பார், கற்றான்கருதிச்செயலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன்றீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூறுo. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. கo

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீர்க்குமருத்துவன்,— மருந்து—அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,—உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாற்கூற்று— அதனைப்பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது. எ-று.

நான்கென்னு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றொழிந்தார். நாற்கூற்றதெனபது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகைநான்காவனபொருளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிற்றல், நோய்நிலையுணர்த்தல்வன்மை, மருத்துத்துன்பம்பொறுத்தலெனவிவை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன பலபிணிநோய்காண்டற்கஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகல்வியுநுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கடூயவாதலெனவிவை. மருந்தின்வகைநான்காவன பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம்விளைவாற்றல்களான்மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிவை. இயற்றுவான்வகைநான்காவன ஆதுரன்மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்கடூயவாதல், சொல்லியன அவ்வாறேசெய்தல்வன்மை, அறிவுடைமையெனவிவை. இவையெல்லாங்கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை காலகளாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங்கூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாந்தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (கo)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

---

* சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொள்ளத்தக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

௯௰௬ ம் அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாததாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

௯௫௧. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. ௧

இ-ள். செப்பமும் நாணும்—செம்மையும் நாணும்—ஒருங்கு இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுங் குடியென்பன ஈண்டுயர்ந்தவற்றின்மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முண்மாறுகாமை. நாண் பழிபாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற்றாமேயுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் கெடுதலில்லாவென்பதாம். (௧)

௯௫௨. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். ௨

இ-ள். குடிப் பிறந்தார் — உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார் — ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார் — தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார். (௨)

௯௫௩. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ௩

இ-ள். வாய்மைக் குடிக்கு—எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு—நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப—வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையின் திரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல்லாரை யெல்லாருமெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர்கூறாக்கியுங்கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கானுளதாமென்றுரைக்க. இவைமூன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியல்பு கூறப்பட்டது. (௩)

௯௫௪. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். ௪

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிற்றாய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்— உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்தம்மொழுக்கங்குன்றுந்தொழில்களைச்செய்யார். எ-று.

அடுக்கியகோடியென்பது எண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாயதொழில்கள். (ச)

கூ௫௫. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. ௫

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிற்சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ-று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியரொன்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (௫)

கூ௫கூ. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். கூ

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினேடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—சலம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் — வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருந்தி, அமைவிலவாய தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமைவின்மை அம்மரபிற்கேலாமை. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின்வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ௫எ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

இ-ள். குடிப் பிறநதார்கண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்மாட்டுளதாங்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்நது விளங்கும்—தான்சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண்மதியிடத்துமறுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடியதுயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரநது வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூ௫அ. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மையுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுங்கடுஞ்சொல்லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமைவிளக்கிநின்றது.

நலனுடையனாய்வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. ஐயப்படலென்பதுபாடமாயின, ஐயப்படுகவென விதியாக்கியுரைக்க. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப் படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௯)

௯௫௯. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். ௯

இ-ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும் — நிலத்தினியல்பை அதன்கண் முளைத்த முளை காட்டும்;— குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல் காட்டும் — அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட்பிறந்தார்வாயிற்சொற்காட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மைபுந்தீமையுந்தெரிதலின், இலைமுதலிய கூறாராயினார், ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதறகருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல்வேண்டுமென்றவாறாயிற்று. (௯)

௯௬0. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. ௧0

இ-ள். நலம் வேண்டின் நாண் உடைமை வேண்டும்— ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், தானாணுடையனாதல் வேண்டுக;—குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டுக— குலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், பணியப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலை வேண்டுக. எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, "வினைபபடு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரெல்லாருமடங்க, யார்க்குமென்றார். பணிவு இருக்கையெழலும் எதிர்செலவும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன. (௧0)

---

௯௭ ம அதி.— மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் மானங்கூறுகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுந் தந்நிலையிற்றாழாமையும், தெய்வத்தாற்றாழ்வுவந்தவழி உயிர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்துதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

௯௬௧. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல். ௧

இ-ள். இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்—செய்யாதவழித் தாம் அமையாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும்,—குன்ற வருப விடல்— தங்குடிப்பிறப்புத் தாழவருஞ்செயல்களையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுந்தூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (௧)

கூகூஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் — புகழ்செய்யுமிடத்துந்தங்குடிமைக் கொவ்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யார்— சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர் — புகழுடனே மானத்தைநிறுத்துதலை விரும்புவார். எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திண்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (உ)

கூகூஙூ. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. ஙூ

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வமுளதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்;— சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும்—குறைந்த நல்குரவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும். எ-று.

பணியாமை தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே நிற்றல். செல்வக் காலை அஃதுயர்ச்சி செய்யத் தாந்தாழ்தலும், அல்லற்காலை அது தாழ்வுசெய் யத் தாமுயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவைமூனறுபாட்டானும் தாந்தாழ் தற்கேதுவாயின செய்யாமைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஙூ)

கூகூச. தலையி னிழிந்த மயிரனையா மாந்தா
நிலையி னிழிந்தக் கடை. ச

இ-ள். மாந்தர்—குடிப்பிறந்தமாந்தர்,—நிலையின் இழிந்தக்கடை—தம்முய ர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனினின்றுதாழ்ந்தவழி,— தலையின் இழிந்த மயிர் அனை யர்—தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பர். எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழி க்கப்படுதலும், உவமையாற்பெற்றாம். (ச)

கூகூரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின். ரு

இ-ள். குன்றின் அனையாரும்—குடிப்பிறப்பான் மலைபோலவுயர்ந்தோரும் — குன்றுவ குன்றி அனைய செயின் குன்றுவர்— தாழ்தற்கேதுவாகியசெய ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செய்வராயிற்றாழ்வர். எ-று.

குன்றியனையவுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயல்களாவன இளிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூகூகூ. புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமதிப்பா ர்பின்னே ஒருவன்சென்று நிற்கின்றநிலை — புகழ் இன்று— இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது;—புத்தேள் நாட்டு உய்யாது—அனைப்புத்தேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மற்று என்—இனி அவனுக்கு அது செய்வதியாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப புகழென்றார். பயனுடைய இவ்விரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

கூகூஎ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின்—தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின், — அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அந்நிலையேயென்றது செல்லாத முன்னைநிலைக்கண்ணே நின்றென்றவாறு, அப்பொழுதேயென்றுமாம். புகழும் புத்தேணாடும் பயவாதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பாரை நோக்கிக் கூறியது.

கூகூஅ. மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து. அ

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்து— உயர்குடிப்பிறப்புத் தன்வலியாகிய மானம் அழியவந்தவிடத்து, — ஊன் ஒம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ — இறத்தலொழிந்து பயனில்லாதவுடம்பினைக் காக்கும்வாழ்க்கை பின்னுமிறவாமைக்கு மருந்தாமோ! எ-று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நற்குணங்கட்கெல்லாம் இடனாதறசிறப்புபற்றிப் பெருந்தகைமையென்றும், அவையெல்லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பினறுமிறத்தல் ஒருதலையென்பார் மருந்தோவென்றுங்கூறினார். மானத்தன்றொழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேனின்றது. (அ)

கூகூகூ. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். கூ

இ-ள். மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்— தன்மயிர்த்திரளின் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொப்பார், — மானம் வரின் உயிர் நீப்பர் — உயிர்நீக்கத்தான் மானமெய்துமெல்லைவரின், அதனைத்தாங்காதிறப்பர். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரைநீத்து என்றுமொன்றும் நிற்பதாய மானத்தையெய்துவரென்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது. (கூ)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி — தமக்கோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுது ஏத்தும் உலகு — என்றுந்தொழுது துதியாநிற்பர் உலகத்தார். எ-று.

“புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின் — வலவ னேவா வான வூர்தி யெய்துப” ராகலின், துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௯௮-ம் அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கின்மை, பிறர்குற்றங்கூறாமை யென்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற்பெரியராந் தன்மை. நிலையினுமேன்மே லுயர்த்தற்பயத்தவாயவிவை உளவாவது நிலையிற்றாழாமையுள்வழியாகலின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௱௭௰௧. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். ௧

இ-ள். ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரார்செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்கமிகுதி; — ஒருவற்கு இளி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் — ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிந்து உயிர்வாழ்க்கடவேமென்று கருதுதல். எ-று.

ஒளி தானுளனாதலைக் காலத்து மிக்குத்தோன்றுதலுடைமை. “ஒளிநிறீஇத் தோன்று புகழ்ச்செய்யான்” என்றார் பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வார் பெரியரென்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்தவொப்புரவு ஈகைமுதலியவாம். அவற்றிற்கேதுவாய பெருமையை அதன்காரணத்தின்மேலிட்டு உள்ளவெறுக்கையென்றும், அதுதன்னையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். இவ்வாறு இன்னோர்மறைக்கண்ணுமொக்கும். இதனாற் பெருமையின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௱௭௰௨. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். ௨

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும் — எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், — சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுந்தொழில்களது வேறுபாட்டான். எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுமாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினைவயத்தாற் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்திநின்று அதன்பயனநுபவித்தல் எல்லாவருணத்தார்க்குமொத்தலிற் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வாவென்றுங் கூறினார். (௨)

௯௱௭௰௩. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர். ௩

இ-ள். மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் — செயற்கரியசெய்கலாத சிறியராயினர், உயர்ந்தவமளிமுதலியவற்றின்மிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார்; — கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார் — அவைசெய்த பெரியராயினர், தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற்பெருமைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடிமைமாத்திரத்தானுஞ்செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமைகூறப்பட்டது.

௯௭௪. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு. ௪

இ-ள். ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையின்வழுவாமற் றம்மைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுகுமாறுபோல, — பெருமையும் தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு — பெருமைக்குணமும், ஒருவன் நிறையின்வழுவாமற்றன்னைத் தான்காத்துக்கொண்டொழுகுவானாயின், அவன்கணுண்டாம். எ-று.

பொருளின்றொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

௯௭௫. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ௫

இ-ள். பெருமை உடையவர் — உலகத்தாற் பெருமையுடையராயினார் — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார் — தாம் வறியராயவழியும் பிறராற்செய்தற்கரியவாய அச்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுநெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை வல்லராவர். எ-று.

வறியராயவழியென்பது, முன்செய்துபோந்தமை தோன்றப் பெருமையுடையவரென்றதனானும், ஆற்றுவாரென்றதனானும், பெற்றாம். இதனால் அதனையுடையார்செய்தி கூறப்பட்டது. (௫)

௯௭௬. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. ௬

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு — அப்பெற்றியராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை — மற்றைச் சிறியராயினார்மனத்தின்கண் உளதாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவைதமக்கியல்பாக அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல் கூடாதென்பதாம். (௬)

௯௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின். ௭

இ-ள். சிறப்புந் தானும் — தனக்கொத்தபெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாயசிறப்புத்தானும், — சீர் அல்லவர்கட் படின் — தனக்கொவ்வாத

சிறியாரிடத்தப்படுமாயின், —இறப்பே புரிந்த தொழிற்றும் — அதனையொ ழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிக்கசெய்கையுடைத்தாம். எ-று.
தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கல்வி களிறாயமிருதி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அஃதிலார்செய்தி கூறப்பட்டது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாந் தன்னை வியந்து. அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும்— பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டா யஞான்றுந் தருக்கின்றி அமைந்தொழுகுவார்;— சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந்து அணியும்—மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாதஞான்றுந் தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர். எ-று.

பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்மேலேறறப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக் கும்பெருமையென்புழியுமொக்கும். என்றுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது. ஆமென்பனவிரண்டும் அசை. புனைதல் பிறரிற்றமக்கோர்மிகுதியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்ந்தார் உயர்வார் இஃதொரு விரோதமிருந்தவாறென்னென உலகியலைவியந்து கூறிற்றுக்குவாருமுளர். (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல். கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இன்மை—பெருமைக்குணமாவது காரணமு ண்டாயவழியும் அஃதியல்பாதனோக்கித் தருக்கின்றியிருத்தல்; — சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்— சிறுமைக்குணமாவது அஃதில்வழியும் அதனை யேற்றிக்கொண்டு தருக்கின்முடிவின்கண்ணே நின்றுவிடுதல். எ-று.

அளவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளர்: முற்றுத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும் தம்முளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். கூ0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார் பிறர்மானத்தை யேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்;—சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும்—மற றைச் சிறுமையுடையார் பிறர்குணத்தை மறைத்துக் குறறத்தையே கூறிவிடு வர். எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயர். தா னென்பது அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் இருவர்செயலும் ஒருங்குகூறப் பட்டன. (கூ0)

கூகூ ம் அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகு ணங்களானுமென்பது சாலுதற்றொழிலாற்பெறப்படுதலின், அவற்றையென் பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுளடங்காத குணங்கள்பலவற்றையுந் தொ குத்துக்கொண்டுநிற்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ௮௧. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு— நமக்குத்தகுவது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப— நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களில்லாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ் சான்றாண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ்வேறுப்பெயர் ஏற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவரென்பதாம். (க)

கூ௮௨. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. உ

இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர்நலமாவது குணங்களாலாயநலமே;— பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவுறுப்புக்களாலாயநலம் ஒருநலத்தினுமுள்ளதன்று. எ-று.

அகநலத்தை முன்னேபிரித்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புங்கல்வியுமுதலாக நூலோரெடுத்த நலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் சால்பிற்கேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற்கூறப்பட்டன. (உ)

கூ௮௩. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண். ௩

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாயவன்பும் — நாண— பழிபாவங்களினாணலும்— ஒப்புரவு — யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெய்தலும்— கண்ணோட்டம் — பழையார்மேற்கண்ணோடலும் — வாய்மை —எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலுமென — சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து — சால்பென்னும்பாரத்தைத்தாங்கிய தூணகளாம். எ-று.

எண்ணேடு முன்னவற்றோடுங்கூடிற்று. இக்குணங்களில்வழிச் சால்பு நில்லாமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

கூ௮௪. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. ௪

இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களும்வேண்டுமாயினும் தவம் ஒருயிரையுங்கொல்லாதவறத்தின்கண்ணதாம், — சால்பு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர்குற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டனையும் தன்மைநோக்கி இவ்விரண்டாகுமதிகாரமாக்கிக் கூறினார். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாக்குணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (௪)

கூ௮ரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. ரு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார தாற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாரைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல்; — சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது—இனிச் சால்புடையார் தம்பகைவரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற்குணத்தது சிறப்புக்கூறுவார், ஏனைய துமுடன்கூறினார். (ரு)

௯அசு. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். சு

இ-ள். சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்— சால்பாகிய பொன்னினளவறிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,— தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல் —அது தம்மினுயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந்தார்மாட்டுங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெறரும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருநதே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயர்வராயின், அதனாற்சால்பளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

௯அஎ. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. எ

இ-ள். இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சால்பு என்ன பயத்தது— அச்சால்பு வேறென்னபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னாசெய்தற்கிடனாதல்விளக்கிநின்றது. ஓகாரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னாசெய்வராயின், சால்பாலொருபயனுமில்லையென்பதாம். இவையைந்துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறப்பட்டது. (எ)

௯அஅ. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். அ

இ-ள். சால்பு எனனும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— சால்பென்றுசொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,— ஒருவற்கு இன்மை இளிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடையரென்பதாம். (அ)

௯அகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். கூ

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுமில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங் கிக்கொண்டிருத்தலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுங் கூறினார், "பெருங்க டற் காழி யனையன் மாதோ" என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (௯)

௯௯0. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை. ௰

இ-ள். சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவராயின்,— இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது — மற்றை யிருநிலந்தானுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாய்முடியும். எ-று.

* தானுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவர்க்கது குன்றாமையும் அதற்கதுதாங்கலும் இயல்பாகலான், அவையென்றுமுளவாகாநின்றன வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர்துணையாகவருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்றாதென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவற் றானிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௰)

---

௯௯ ம் அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற்றாம்வழுவாதுநின்றே எல்லா ரியல்புகளுமறிந்தொத்தொழுகுதல், "பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழு கல்" என்றார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௯௯௧. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௧

இ-ள். யார்மாட்டும் எண்பதத்தால் — யாவர்மாட்டுமெளியசெவ்வியராத லால் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப — அரிதா யபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

குணங்களானிறைந்து செவ்வியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமைதானே உளதாமாகலின், எண்பதத்தாலெய்தலெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தற்பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனையெளிதினெய்துதற்கு இது நூலோரோதியவுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துங்கூறினார். (௧)

௯௯௨. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௨

இ-ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும்— பிறர்மேல ன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விர ண்டும்— பண்புடைமை என்னும் வழக்கு—ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ ன்று உலகத்தார்சொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபா ட்டானும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

௯௯௩. உறுப்பொத்த லொப்பதா மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ௩

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று;—ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாயவொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று வேறன்றிநிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (௩)

௯௯௪. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ௪

இ-ள். நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந்தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை— உலகு பாராட்டும்— உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சம் ஈண்டுக்காரணப்பொருட்டு. நயனொடுநன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டுமென்றார். (௪)

௯௯௫. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது —தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது;—பாடு அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள —ஆகலாற் பிறர்பாடறிந்தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமைபறிதலும் பெற்றாம். அதனையறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடருக்கும்முனியையாமதுரைப்பாரும், இன்றாதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதென்றுரைப்பாருமாயினர். (௫)

௯௯௬. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய் வாராநின்றது;—இன்றேல் அது மண் புக்கு மாய்வது— ஆண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பில்லார் சார்பன்மையின் ஓர்சார்பின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிற்றென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனையுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

௯௯௭. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். ௭

இ-ள். மக்கட்பண்பு இல்லாதவர்—நன்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர்,—அரம்போலும் கூர்மையரேனும்—அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடையரேயாயினும்,—மரம் போல்வர்— ஓரறிவிற்றாயமரத்தினையொப்பர். எ-று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனுள், முன்னது தீர் மடிவின்றித் தன்னையுற்றபொருள்களை மடிவிர்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது; ஏனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாய மக்கட்பண்பின்மையின், அதுதானுமில்லையென்பதாயிற்று. (௭)

௯௯௮. நண்பாற்ற ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்ற ராதல் கடை. ௮

இ-ள். நண்பு ஆற்றராகி நயம் இல செய்வார்க்கும்—தம்மொடு நட்பினைச்செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுகுவார்மாட்டும்—பண்பு ஆற்றராதல் கடை— தாம்பண்புடையராயொழுகாமை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம். எ-று.

நயம் ஈரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றமைக்கேதுவாதல் தோன்றநின்றது. அதனைச்செய்யிற்றாமும் அவர்தன்மையராவரென்பார், கடையென்றார். (௮)

௯௯௯. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். ௯

இ-ள். நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு—பண்பின்மையான் ஒருவரோடுங்கலந்து உண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு — மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறபட்டன்று— மிகவும்பெரியஞாலம இருளில்லாத பகறபொழுதினும் இருளின்கட்கிடந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுங்கலந்தறியப்பெறுமையிற்பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாதென்பார், உலகமிருளின்கட்பட்டதென்றார். பாழ்பட்டன்றிருளென்றுபாடமோதி, இருணீங்கிற்றன்றென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௧௦௦௦. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. ௧௦

இ-ள். பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் — பண்பில்லாதவன் முன்னைநல்வினையானெய்திய பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும்பயன்படாதுகெடுதல்— நன்பால் கலந்தீமையால் திரிந்தற்று — நல்லவாண்பால் ஏற்றகலத்தின்குற்றத்தால் இன்சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும். எ-று.

கலத்தீமையென்பது மெலிந்துநின்றது. தொழிலுவமமாகலின், பொருளின்கண் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது.படைக்குமாற்றலிலனுதரோன்றப்பெற்றவென்றும், எல்லாப்பயனுங்கோடற்கேற்ற இடனுடைமைதோன்றப்பெருஞ்செல்வமென்றுங்கூறினார். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனான் வருகின்ற அதிகாரப்பொருண்மையுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. இவைநான்குபாட்டானும் அஃதில்லாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (௧௦)

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியார்க்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின தியல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்றோற்றுவாய்செய்தவதனாற்பெறும்.

க00க. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில். க

இ-ள். வாய சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான் — தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய பெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான் செயக் கிடந்தது இல் — உளனாயினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனானைம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையில்லையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு. உ

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று — பொருளொன்றுமுண்டாக அதனாலெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி — ஈயாது இவறும் மருளான் — பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே — மாணாப் பிறப்பு ஆம் — ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெய்துமின்பங்கள்பலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசிகண்டிருந்ததீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமென்றுங்கூறினார். (உ)

க00ங. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ங

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் — யாம் பிறரின் மிகவீட்டுதுமென்று பொருளினதீட்டமாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு — நிலக்குப் பொறை — நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (ங)

க00ச. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ச

இ-ள். ஒருவர்க்கும் நச்சப்படாதவன் — ஒருபொருளுமீதலியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல் — தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்துநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்துநிற்கும்புகழ் ஈவான்மேலன்றி இல்லாமையின் அவனுக்கது உண்டாதலில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௪)

௧00௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில். ௫

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீதலும் தாமநுபவித்தலுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல் — பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது எண்ணைப்பற்றும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லாரைப்போலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இல்லென்றார். (௫)

௧00௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். ௬

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான் — தானுகரானாய் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையிலனாயினான் — பெருஞ்செல்வம் ஏதம் — இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (௬)

௧00௭. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. ௭

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான செல்வம் — ஒருபொருளுமிலராயினார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழிதல் — மிகநலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று — பெண்டிரின் மிக்கநலத்தினைப் பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய் மூத்த தன்மைத்து. எ-று.

நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெறுதலரிதாகலின், பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிதற் குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (௭)

௧00௮. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. ௮

இ-ள். நச்சப்படாதவன் செல்வம்— வறியார்க்கணியனுயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன் செல்வமெய்துதல்— ஊர் நடுவுள் நச்சுமரம் பழுத்தற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுத்தாற்போலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பின்முன்னாகத்தொக்கவாறும்வேற்றுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாற் பயனில்லையென்பதாம். (அ)

கOOசு. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர். சு

இ-ள். அன்பு ஒரீஇ— ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தார்கட் டார்கண் அன்புசெய்தலையொழிந்து— தற்செற்று—வேண்டுவன நுகராது தன்னைச்செறுத்து— அறம் நோக்காது—வறியார்க்கு ஈதன்முதலியவறத்தை நினைப்பதுஞ்செய்யாது— ஈட்டிய ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்— ஈட்டிய வொள்ளியபொருளைக் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர். எ-று.

பயனுய அறனும் இன்பமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுக்குப்பொருளானுள்ளது ஈட்டற்றுன்பமேயென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன்வழியினுள்ளார்க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறரென்றுங்கூறினர். (சு)

கOகO. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. கO

இ-ள். சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுனி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடையவரது நிற்குங்காலஞ்சிறிதாய் வறுமை— மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமைமிக்காற்போல்வதோரியல்பினையுடைத்து. எ-று.

துனி வெறுப்பு; அதனைச்செய்தலாற்றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும்பயன்பட்டார் அதனுண்வறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதினீங்குதலிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது; படவே, நன்றியில்லாதசெல்வம் என்ஞான்றும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில்வெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைப்பாருமுளர். இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (கO)

கO௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலியகுணங்களானுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந்தன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கOகக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
லல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்— நன்மக்கணுணுவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்;— பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மன

மொழிமெய்களைதொடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவராலல்ல அழகியஅதலினையுடைய குலமகளிர்நாண்கள். எ-று.

பிற குலமகளிர்நாணென்றதனுன் ஏனையது நன்மக்களுனென்பதும், நாணு தலென்றதனுற் கருமத்ததிழிவும், பெற்றும். இருமதனல்லவொன்பது புகழ்ச் சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்ருர். இனி அற்றமறைத்தன்முதலி யன பொதுமகளிர்நாணுெடொக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையாலும், அவர்பெயராற்கூறப்படாமையா லும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனுன் நாணினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.(க)

கoகஉ. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. உ

இ-ள். ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது; — மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவை யல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங்காமமும்.சிறப்பு அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கoகங. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு. ங

இ-ள். உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த— எல்லாவுயிர்களும உடம்பினைத்தம க்கு நிலைக்களனுகக்கொண்டு அதனைவிடா; — சால்பு நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சால்பு நாணென்னுநன்மைக்குணத்லதத் தனக்கு நிலைக்களனுகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு நாணுெடுகூடியல்லது பயனெ ய்தாதென்பதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (ங)

கoகச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை. ச

இ-ள். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சான்றோர்க்கு நாணு டைமையாபரணமாம்;— அஃது இன்றேல், பீடு நடை பிணியன்றோ— அவ் வாபரணமில்லையாயின் அவர்பெருமிதத்தையுடையநடை கண்டார்க்குப் பிணி யாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் பிணியென்றுங் கூறினர். ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவைமூன்றுபா ட்டாலும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கoகரு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு. ரு

இ-ள். பிறர் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் — பிறர்க்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறை பதி என்னும்— உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவர். எ-று.

ருப்பமறித்தல் அதுவுந்தமக்குவந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோர்யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௧௬. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். ௬

இ-ள். மேலாயவர்—உயர்ந்தவர்,—வேலி நாண் கொளளாது—தமக்குக்கம மாகநாணினைக்கொள்வதன்றி,— வியன் ஞாலம் பேணலர் — அகன்றஞாலத் தைக்கொள்ள விரும்பார். எ-று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற்காத்தலின், வேலியென்றார். யாணும் ஞாலமுந்தம் முண்மாறுயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுநெறியாயு ஞால த்தினைக்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஓவும் அசை. நாணாகிய வேலி யைப்பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௧௦௧௭. நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ணண்டுறவார் நாணாள் பவர். எ

இ-ள். நாண் ஆள்பவர் — நாணினதுசிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகு வார்— நாணால் உயிரைத் துறப்பர்— அந்நாணுமுயிருந்தம்முண்மாறுயவழி நாண்சிதையாமற்பொருட்டு உயிரைநீப்பர், — உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துற வார்— உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்கார். எ-று.

உயிரினும் நாண்சிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (எ)

௧௦௧௮. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணா னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ

இ-ள். பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணானாயின்— கேட்டாருங்கண்டாருநா ணத்தக்கபழியை ஒருவன் தானாணாதுசெய்யுமாயின்,— அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து— அந்நாணாமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடை த்து. எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணுடைமையி ல்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

௧௦௧௯. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை. ௯

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும்— ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழை க்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றனையுங்கெடுக்கும்;—நாணி ன்மை நின்றக்கடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம்யாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

நிற்றல் ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம்,செயல், இனமென்றிவற்றான் வந்தனவெல்லாங்கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பத்தீதென்பதாம். (௯)

௧௦௨௦. நாணகத் தில்லா தியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று. ௧௦

இ-ள். அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம்— தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாத மக்கள் உயிருடையார்போன்றியங்குகின்றவியக்கம்— மரப்பாவை நாணால் உயிர் மருட்டியற்று — மரத்தாற்செய்தபாவையை இயந்திரக்கயிற்றினாய தன் னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினாற்போலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவையியக்கம்போல்வதல்லது உயிரியக்கமன்றென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் நாணில்லாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௧0௩ ம் அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்றன்பிறந்தகுடியை உயரச்செய்தலின்றிறம். இது தாழ்வின்கண்ணாணுதலுடையார்க்குளதாவதாகலின் நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். ௧

இ-ள். கருமம் செயக் கைதூவேன் என்னும் பெருமையின்—தன்குடிசெய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின், எண்ணியகருமஞ்செய்தற்கியான்கையொழியேனென்னும் ஆள்வினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு உடையது இல் — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிறிதில்லை. எ-று.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாயகருமச்செயலாற் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுயருமாகலின், பீடுடையதில்லென்றார். குடிசெய்தற்கருமமே நடத்தலால், தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறர்கருமஞ் செய்யவென்றுமுரைப்பாருமுளர்; தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரேவல்செய்தல் தலைமையன்மையானும், அவையுரையன்மையறிக. (௧)

௧0௨௨. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி. ௨

இ-ள். ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான்—முயற்சியும் நிறைந்தவறிவுமென்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையறாத கருமச்செயலால்— குடி நீளும்— ஒருவன்குடியுயரும். எ-று.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை மடிபுகுதாமற்பொருட்டு, ஆன்றவறிவு உயர்தற்கேற்றசெயல்களும் அவைமுடிக்குந்திறமும் பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

௧0௨௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். ௩

இ-ள். குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு— என்குடியினையுயரச்செய்யக்கடவேனென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின்முயலும் ஒருவனுக்கு — தெய்வம் மடி தற்றுத் தான் முந்துறும்—தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு தான்முந்துற்றுநிற்கும். எ-று.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற்கூறினர். தற்றுதல் இறுகவுடுத்தல். முன்னடப்பார்செயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

௧0௨௪. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு — தங்குடிக்காம்வினையை விரைந்துமுயல்வார்க்கு—சூழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவ்வினைமுடிக்குந்திறம் அவர்சூழவேண்டாமற்றானேமுடிவெய்தும். எ-று.

குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந்துறுதலாற் பயன்கூறியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந்துணையாதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௧0௨௫. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. ௫

இ-ள். குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானை— குற்றமாயின செய்யாது தன்குடியையுயரச்செய்தொழுகுவானை— சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு— அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுசூழ்வர் உலகத்தார். எ-று.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தனோக்கி யாவருஞ்சென்றுசார்வரென்பதாம். (௫)

௧0௨௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். ௬

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது— ஒருவனுக்கு நல்லவாண்மையென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது— தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல் — தான் பிறந்தகுடியினையாளுந்தன்மையைத் தனக்குளதாக்கிக்கோடல். எ-று.

போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினையாளுந்தன்மை குடியினுள்ளாரையுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச்செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். (௬)

௧0௨௭. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. ௭

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணர்போல—களத்தின்கட்சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேலதானாற்போல, — தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார்மேற்றே— குடியின்கட்பிறந்தார் பலராயினும் அதன்பாரம்பொறுத்தல் அதுவல்லார்மேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன்குமதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெயவாரெய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௧0௨௮. குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். ௮

இ-ள். மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும்—தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மான

த்தையுங்கருதுவாராயிற் குடி கெடும்;—குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை—ஆகலான் அவர்க்குக்காலமறியவேண்டுவதில்லை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல் வெயில்மழைபனியென்பனவுடைமைநோக்கிப் பின்னர்ச்செய்துமென்றொழிந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் இக்குடியிலுள்ளார்யாவரும் இன்புறுமாறு இக்காலத்துத்துன்பமுறுவேன் யானோவென்று உட்கோடல். மேல் இகல்வெல்லும்வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுதென்றதுட்கொண்டு இவர்க்கும்வேண்டுமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (௮)

௧0௨௯. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. ௯

இ-ள். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு—மூவகைத்துன்பமும் உறற்பாலதாய தன்குடியை அவையுறாமற்காக்கமுயல்வானது உடம்பு—இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்—அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்கலமாவததனையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ! எ-று.

"உறைப்பெயலோலை போல—மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்து வருவலே" என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுழுதுமின்புறுயாவேனாவிருமையுமெய்துதலான் இமமெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்குநன்றென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருஞான்றுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (௯)

௧0௩0. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. ௧0

இ-ள். இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நவியம் புகுந்து தன்முதலைவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாநிற்கும்—அடுத்து ஊன்றும் நல்லாள் இலாத குடி — அக்காலத்துப் பற்றுவனகொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்துபயன்படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கினார்; "குங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன — வோங்குகுல மையவது ளுட்பிறந்த வீரர்—தாங்கல்கட னாகுந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொ—னீங்கன்மட வார்கள்கட னென்றெழுந்து போந்தான்."*என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனான் அவரில்லாதகுடிக்குளதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௧0௪ ம் அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்குமுரித்தாய உழுதற்றொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்குமுரித்து. இது, மேற்குடியுயர்தற்கேதுவென்ற ஆள்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬.

௧௦௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழவே தலை. ௧

இ-ள். சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் — உழுதலான்வரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார்வழியதாயிற்று உலகம்; — அதனால் உழந்தும் தலை உழவே — ஆதலான் எல்லாவருத்த முற்றும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற்பொருளெய்தியவழியும் உணவின்பொருட்டு உழுவாரகட்செல்லவேண்டுதலின் சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும், வருத்தமிலவேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழந்துமுழவே தலையென்றுங்கூறினார். இதனால் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. ௨

இ-ள். அஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து — அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண்மேறசெல்வார யாவரையுந்தாங்குதலால், — உழுவார் உலகத்தாக்கு ஆணி — அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவர். எ-று.

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டென்றாற்போல உழுவாரொன்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரொன்றது ஏனைடிவரையொழிந்தாரை. கலங்காமனிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றார் தொழுவாரேயெல்லாம்பொறுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார் புரப்பார்செய்யும்பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத்தொழுவாரேயாவரென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

௧௦௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். ௩

இ-ள். உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் — யாவருமுண்ணும்வகை உழுதலைச்செய்து அதனானுந்தாமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்; — மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவர் — மற்றையாரெல்லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற்றாமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவர். எ-று.

மற்றென்பது வழக்குபற்றி வந்தது. தாமுமக்கட்பிறப்பினராய்வைத்துப் பிறரைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர்பின்செல்வார் தமக்குரியரல்லரென்பது கருத்து. (௩)

௧௦௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர். ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவர் — உழுதற்றொழிலான் நெல்லினையுடையராய தண்ணளியுடையோர் — பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர் — பல வேந்தர்குடைநிழலதாய மண்முழுதினையுந் தம்வேந்தர்குடைக்கீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிர்; அஃதீண்டாகுபெயராய் நென்மேலதாயிற்று. உடையவென்பது குறைந்துநின்றது. நீழல்போறலின், நீழலெனப்பட்டது. நீழலவென்றது

இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதலேனுக்கி. ஒற்றுமைபற்றித் தங்குடையென்றார். குடை நிழலென்பதூஉம் ஆகுபெயர்; "வென்றுசான் மருங்கி னின்றதன் பயனே" என்றதனால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம்பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பரென்பதாம்; "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்" என்றார் பிறரும். (ச)

க0கூரு. இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். ரு

இ-ள். கைசெய்து ஊண் மாலையவர் இரவார்— தங்கையாலுழுதுண்டலை யியல்பாகவுடையார் பிறரைத் தாமிரவார்; — இரப்பார்க்கு ஒன்று கரவாது ஈவர் — தம்மையிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடுப்பர். எ-று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்தூண்மாலையவரென்பது ஒருஞான்றும் அழிவில்லாதசெல்வமுடையரென்னும் ஏதுவையுட்கொண்டு நின்றது. (ரு)

க0கூசு. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. சு

இ-ள். உழவினார் கைம்மடங்கின் — உழுதலையுடையார்கை அதனைச்செய்யாது மடங்குமாயின்,— விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை —யாவரும்விழையுமுணவும் யாந்துறந்தோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்குமில்லையாயின. அவருறுப்புமாத்திரமாய கை வாளாவிருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம். ஒன்றனை மனத்தால்விழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

க0கூஎ. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். எ

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஃசாம்வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயின்,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப் படும் —அதன்கட்செய்தபயிர் ஒருபிடியின்கணடங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பணைத்துவிளையும். எ-று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன்விகாரமெனபாருமுளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்துநின்றன. (எ)

க0கூஅ. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல் நன்று—அப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதலினும் எருப்பெய்தல் நன்று;— கட்டபின் அதன்காப்பு நீரினும் நன்று— இவ்விரண்டுஞ்செய்து களைகட்டால் அதனைக்காத்தல் அதற்கு நீர்கால்யாத்தலினுநன்று. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்கால்யாத்தல், காத்தலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (௯)

கoகூகூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். கூ

இ-ள். கிழவன் செல்லான் இருப்பின்— அந்நிலத்திற்குரியவன் அதன்கணே நாடோறுஞ்சென்றுபார்த்து அடுத்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்,— நிலம் இல்லாளிற் புலந்து ஊடிவிடும் —அஃது அவனில்லாள்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனோடூடிவிடும். எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறல்வேண்டுமென்பது போதரக் கிழவனென்றார். தன்கட்சென்று வேண்டுவனசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாளூடுமாறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தலநோக்கி. இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கoசo. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கo

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்—யாம் வறியேமென்றுசொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், — நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும் —நிலமகளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும். எ-று.

உழுதன்முதலிய செய்வார்யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறுபற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டுவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுங்கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளர். இதனான் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்றவதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுமிது. (கo)

கo௫ ம் அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவனயாவுமில்லாமை.

கoசக. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின் இன்னாதது யாது எனின்— ஒருவனுக்கு வறுமைபோலவின்னாதது யாதென்று வினவின்,— இன்மையின் இன்னாதது இன்மையே —வறுமைபோலவின்னாதது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாதது துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (க)

கoசஉ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-று.

...பாவியென்பதற்கு மேல் அழுக்காறெனவொருபாவி குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையா... யாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாடமோதிப் பாவியாலெனை விரித்துரைப்பாருமுளர். (௨)

௧௦௪௩. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. ௩

இ-ள். நல்குரவு என்னும் நசை — நல்குரவென்றுசொல்லப்படுமாசை — தொல்வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையில்வழி நல்குரவுமில்லையாகலின் நல்குரவையேநசையாக்கி, அஃது அக்குடியிற்றொல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களையும் இளிவந்தசொற்களையுமுளவாக்கலான் அவ்விரண்டனையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார்: "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" என்றார் பிறரும். தோலாவது "இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவறல்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றுரைப்பாருமுளர்: அஃததற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோர்பொருட்சிறப்பில்லாமையறிக. (௩)

௧௦௪௪. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ௪

இ-ள். இற்பிறந்தார்கண்ணேயும் — இளிவந்தசொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும் — இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் — அதுபிறத்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்தசொல் இளிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாமுறுகின்றதுன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (௪)

௧௦௪௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். ௫

இ-ள். நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் — நல்குரவென்று சொல்லப்படுந்துன்பமொன்றனுள்ளே — பஃறுன்பங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செலவு வினையின்கண்வந்தது. துன்பமுந்தானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத்துன்பமாக்கியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வர்கடை நோக்கிச்சேறற்றுன்பமும், அவரைக்காண்டற்றுன்பமும், கண்டான்மறுத்துழிநிகழுந்துன்பமும், மறாவழியும் அவர்கொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும், அதுகொடுவந்து நுகர்வனகூட்டற்றுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறாக வருதலின் எல்லாத்துன்பங்களுமுளவாமென்றுங்கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௪௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். ௬

இ-ள். நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும்—மெய்ந்நூற்பொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தார் சொற் பொருள் சோர்வு படும்—நல்கூர்ந்தார்சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத்தலைப்படும். எ-று.

பொருளின்மையைத்தலைப்படுதலாவது யாமிவர்சொல்லியன விரும்பிக்கேட்குமாயிற் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவருங்கேளாமையிற் பயனில்சொல்லாய்முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம்.

௧௦௪௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். ௭

இ-ள். அறம் சாரா நல்குரவு —அறத்தோடியையில்லாத நல்குரவுடையான் —ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் — தன்னையீன்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றாயியையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளதியற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது. கொள்வதின்றுதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவருந்துறப்பரென்பதாம். (௭)

௧௦௪௮. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. ௮

இ-ள். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநற்றுங்கொன்றதுபோன்று எனக்கின்னாதவற்றைச்செய்த நல்குரவு — இன்றும் வருவதுகொல்—இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதுசெய்வேன்! எ-று.

அவ்வின்னாதனவாவன மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன்மிகவருந்தித் தன்வயிறுநிறைத்தானொருவன்கூற்று. (௮)

௧௦௪௯. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. ௯

இ-ள். நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடந்துறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது— நிரப்புவந்துழி யாதொன்றானுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவன்கூற்று. இவை நான்குபாட்டானும் நல்கூர்ந்தார்க்குளதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦௫௦. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. ௧௦

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை— நுகரப்படும்பொருள்களில்லாதார் தம்மாற்செயற்பாலது முற்றத்துறத்தலேயாகவும் அதுசெய்யாதொழிதல்— உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று— பிறரில்லினுளவாய உப்பிற்குங்காடிக்குங்கூற்றாம். எ-று.

மானமழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவேயாயிற்று. முற்றத்துறத்தல் கூற்றாதானைவிட்டமையின் ஒருவாற்றாற்றுறந்தாராயினார் நின்ற தம்முடம்பினையுந்துறத்தல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டனையுமாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக்கூற்றென்றார். இனி முற்றத்துறத்தலாவது துப்

புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றானுந் துறந்தாராயினார் பின்னவற்றைமனைத்தாற்றுற வாமையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனான் அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப் பட்டது. (௧0)

௧0௬ ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்தீராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனானும் வீடெய்தற் பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல்வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவரத்துறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவுகூறுகின்றார். அதிகாரமுறைமை யும் இதனானே விளங்கும்.

௧0௫௧. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று. ௧

இ-ள். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க — நல்கூர்ந்தார் இரத்தற்கேற்புடை யாரைக் காணின், அவர்மாட்டிரக்க;— கரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று —இரந்தால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி யாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயரதிறுதிக்கண் நான்கனுருபு விகாரத்தா ற்றொக்கது. இரத்தற்கேற்புடையராவார் உளையாமைமுன்னுணருமொண்மை யுடையராய் மாற்றாதீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர் மாட்டிரந்தார்க்கு இரவான்வருமிழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவரீதலிற் குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி ஆவெள்ளறு வைக்கண் மாசுபோல அவர்கட்கடிதுசேறலின் அவர்பழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட்டிரவன்மையிற் றம்பழியன்றென்றுங்கூறினார். (௧)

௧0௫௨. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின். ௨

இ-ள். ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் — ஒருவற்கு இரத்தறானும் இன்பத்தி ற்கேதுவாம்,—இரந்தவை துன்பம் உறா வரின்— இரந்தபொருள்கள் ஈவார துணர்வுடைமையாற் றான்றுன்புறாமல் வருமாயின். எ-று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உறாமலென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. துன்பம் சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன ஈவார்கட்காலமுமிடனுமறிந்துசேற லும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தம்வயத்தராக்கலும், அவர்மனநெகிழ்வ னநாடிச்சொல்லலுமுதலியவற்றான் வருவனவும், மறுத்தவழி வருவனவுமாம். அவையுறாமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தீயக்கோடல். இரந்தவர்து ன்பமுறாவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மைமுதலிய வற்றாற்றுன்புறாது எதிர்வந்தீவராயினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் நல்குரவானுயிர்நீங்குமெல்லைக்கண் இளிவில்லாவிரவு விலக்கப்ப டாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௧0௫௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து. ௩

இ-ள். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும்—கரத்த லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னர்நின்று அவர்மாட்டொன்றிர த்தலும்—ஓரேர் உடைத்து—நல்கூர்ந்தார்க்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமுயர்வென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனெனப்ப ட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றுரைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய ல்பினையறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன்மாத்திரமேயமைதலின் மு ன்னின்றென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமைமையெய்தாமையின் ஓரேருடை த்தென்றுங்கூறினார். உம்மை அதனிழிபுவிளக்கிநின்றது. (௩)

௧0௫௪. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு. ௪

இ-ள். கரத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும்—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின்கண்ணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றொன்றனையிரத்தலும்—ஈதலேபோலும்—வறியார்க்கீதலேபோலும். எ-று.

உம்மை ஈண்டுமவ்வாறுநின்றது. தான் புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம் ஈற்றசை. (௪)

௧0௫௫. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ௫

இ-ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது — சொல்லுதன்மாட்டாது முன்னிற்றன்மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற் கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான்—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பார்சிலர் உலகத்துளராய தன்மையானே, பிறிதொ ன்றானன்று. எ-று.

அவரில்லையாயின், மானநீக்கமாட்டாமையின் உயிர்நீப்பரென்பதாம். (௫)

௧0௫௬. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். ௬

இ-ள். கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில் லாரைக் கண்டால்,— நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானம்விடா திரப்பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்பங்களெல்லாஞ்சேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃ தில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெ டுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௧0௫௭. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. ௭

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுவக்குந் தன்மையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்துவரா கக் கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

௧0௫அ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின்,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—ஈர்ங்கண் மா ஞாலம்—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள்—மரப்பாவை சென்று வந்தற்று—உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிற்றாற்சென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோ டொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொன்றது அவரையொழிந் தாரை. அவர்க்கீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடை யரல்லரென்பதாம், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து— வாழ்வாரே வன்க ணவர்" என்றார்பிறரும். இத்தொடையின்பரோக்காது இரப்பவரில்லா யினென்று பாடமோதுவாருமுளர். (அ)

௧0௫௯. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. ௯

இ-ள். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை— அவர்பாற்சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி— ஈவார்கண் தோற்றம் என் உண்டாம் —கொடுப்பார்மாட்டு என்னபுகழுண்டாம்! யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்வன் மை வெளிப்படாமையின், அதனாற்புகழெய்தாரென்பதாம். இவையிரண்டுபா ட்டானும் உலகிற்கிரப்பார்வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௧0௬0. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. ௧0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் — ஈவானுக்குப் பொருளுதவா வழி இவனெனக்கீகின்றிலனென்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதல்வே ண்டும்;— நிரப்பிடும்பைதானேயும் கரி சாலும்— அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்பைதானே யிஞ்சான்றாதலமையும். எ-று.

யாவர்க்கும்வேண்டிதலும் நிலையின்மையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது பட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார் க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள்கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுந்துன்பத்தைத் தன க்கேயாகவைத்துத் தானுறுந்துன்பந்தானறிந்து வெகுளற்கவென்பதாம். இத னல் அவர்க்கின்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௧0௭ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்தீரவருமிரவிற்கஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧0௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். ௧

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை— தமக்குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்துகொடுக்குங்கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூர்தல் — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நல்குரவுமறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் ஆகாதென்பதுபடநின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண்வந்தது. அவ்விரவான்மானந்தீராதென்னுந்துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர்முயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து. (௧)

௧0௬௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். ௨

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்—இவ்வுலகத்தைப்படைத்தவன் இதன்கண வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலையன்றி இரந்துமுயிர்வாழ்தலைவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடுக — அக்கொடியோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்குமலைந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாயவுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவன்றே அவன்கற்பிக்குமன்றே, அவறறுட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௨)

௧0௬௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩

இ-ள். இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம என்னும் வன்மையின்— வறுமையான் வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்துநீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல— வன்பாட்டது இல்—வலிமைப்பாடுடையது பிறிதில்லை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவாற்றீர்க்கக்கருதுதலின், வன்மையாயிற்று. வன்பாடு முருட்டுத்தன்மை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிற்றல். இதனான் வறுமைதீர்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௩.)

௧0௬௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. ௪

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு—அகரவேண்டுவனவின்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தாலுங்கொள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மேலே ற்றப்பட்டது. இதனான் அந்நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது கருத்து. (௪)

௧௦௬௫. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில். ௫

இ-ள். தாள் தந்தது தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும்—நெறியாய முயற்சியொடுவந்து தந்தது தெளிந்தநீர்போலும் அடுபுற்கையேயாயினும்,— உண்ணலின் ஊங்கு இனியது இல்— அதனையுண்டற்குமேலினியதில்லை. எ-று.

தாடந்தகூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழிவாய இரவானவந்ததன்றித் தம்முடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். இதனால் நெறியினானாயது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௬௬. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில். ௬

இ-ள். ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறாது இறக்குநிலைமைத்தாயதோராவினைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமென்றிரந்துசொல்லுங்காலும்,— இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல்— அவ்விரவுபோல ஒருவனாவிற்கிளிவந்தது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆகாத்தோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்துக்கொள்ளவேண்டாத எண்மைத்தாகலின் நீரென்றும், இரக்கின்றானுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மேற்படுதலின் இளிவந்ததில்லென்றுங்கூறினார். இதனான் அறனும் முயன்றுசெய்வதல்லது இரந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௧௦௬௭. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. ௭

இ-ள். இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாரையெல்லாம் யானிரவாநின்றேன், — இரப்பிற் கரப்பார் இரவன்மின் என்று — யாது சொல்லியெனின், நுமக்கிரக்கவேண்டுமாயிற் நமக்குள்ளது கரப்பாரையிரவாதொழிமினென்றுசொல்லி. எ-று.

*இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்விளிவந்தசெயலான் ஊட்டியவுறியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனென்றார். இதனான் மானந்தீரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (௭)

௧௦௬௮. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். ௮

இ-ள். இரவு என்னும் ஏமாப்பு இல் தோணி—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதனாற்கடத்துமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி —கரவு என்னும் பார் தாக்கப் பக்குவிடும்— அதன்கணோடுங்காற் கரத்தலென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

முயற்சியாற்கடப்பதனை இரவாற்கடக்கலுற்றான் அதன்களைகாணுமையின், ஏமாப்பிரேணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுக டத்தற்கேற்றதன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கிணைறற்கவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

கூ0சுசு. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். கூ

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்— உடையார்முன் இல்லார்சென்றிர ந்துநிற்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்கரைந்துருகாநிற்கும்;— கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்—இனி அந்நிலையைக்கண்டுவைத்த வர் இல்லையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவ்வுருகுமளவுதானுமின்றிப் பொன்றிவிடும். எ-று.

"இரவினை— யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ— கொள்ளுங் காற் கொள்வார் குறிப்பு."*என்றார் பிறரும். இரவினுங்கரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுரைத்தார். (கூ)

கூ0எ0. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர். க0

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம்—கரப்பார் இல்லையென்றுசொ ல்லாடியதனையானே இரபபார்க்கு உயிர்போகாநின்றது; — கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்குங்கொல்— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர்பின்னு நிற்றலான் அப்பொழுது எப்புரையுட்புக்கொளித்துநிற்கும்! எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேங்கிச் செயலற்றுநிற்றல்; "அந்நிலையே—மாயானோ மாற்றி விடின்"† என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக்கொ ல்லவற்றாயசொற் சொல்வாரைக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா ண்கின்றிலம் இஃதென்னோவென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்க ப்படுவாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறை க்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற் போகாதெங்கேயொளித்துநிற் கும் இரண்டானும்போமேயன்றோவென இரவஞ்சினானொருவன் கூற்றாக்கியுரை ப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் கரவின்குற்ற மும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (க0)

---

* நாலடியார், இரவச்சம்,—கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை— யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகு மா லென்கொலோ—கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவச்சம், — புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்த ன்,—னன்ஞான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென் றிரப்பானே லந்நிலையே—மாயானோ மாற்றி விடின்.

௱அ-ம் அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டகுணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பினால் யாவர்க்குமெய்தவைத்தமையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற்கூறியனவும் ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமிலராய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃதெல்லாவற்றிற்கும்பின் வைக்கப்பட்டது.

௲எக. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். க

இ-ள். மக்களேபோல்வர் கயவர்— வடிவான் முழுதும் மக்களையொப்பர் கயவர்;— அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல்— அவர் மக்களையொத்தாற்போன்றவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதில்லை. எ-று.

முழுதமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். அவரென்றது அவர்மாட்டுளதாயவொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்குங்கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளானல்லது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது. (க)

௲எஉ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். உ

இ-ள். நன்று அறிவாரிற் கயவர் திரு உடையர்—தமக்குறுதியாவனவறிவாரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள் நன்மையுடையர்,—நெஞ்சத்து அவலம் இலர்— அவர்போல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின்கட்கவலையிலராகலான். எ-று.

நன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவைசெய்யாநின்றே மிகச்செயப்பெறுகின்றிலேமென்றும், செய்கின்றவினைதமக்கு இடையூறுவருங்கொலென்றும், இவற்றின்மறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யாதுவிளையுமோவென்றும், இவ்வாற்றாற்கவலையெய்துவர், கயவர் அப்புகழ்முதலியவொழித்துப் பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையரல்லராகலாற் திருவுடையரெனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தவாறு. இதனாற்பழிமுதலியவற்றிற்கஞ்சாரென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

௲எங. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான். ங

இ-ள். தேவர் அனையர் கயவர்—தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையர்,— அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான் — அஃதியாதனானெனின், தேவரைப்போன்று தம்மை வியமிப்பாரின்றிக் கயவருந்தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான். எ-று.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய அதன்காரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றோன்றநின்றமையின், இது புகழ்வார்போன்றுபழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டியசெய்வரென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

௲௭௪. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். ௪

இ-ள். கீழ்— கீழாயினான்,— அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின்— தன்னிற் சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக் கண்டானாயின்,— அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் — அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற்றான்மேம்பட்டு அதனாற் றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாக்கும். எ-று.

அகப்பட்டி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறேயொழுகலின், பட்டியென்றார்; "நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்றார் பிறரும். இதனால் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௲௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ௫

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே— கயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டாயின் அதற்குக்காரணம் அரசனான் ஏதம் வருமென்றஞ்சுமச்சமே;— எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம்— அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும் பொருள் அதனானுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றுங்கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இயல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௫)

௲௭௬. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். ௬

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான்— தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுந்தாங்கிக்கொண்டுசென்று பிறர்க்குச்சொல்லுதலான், —கயவர் அறை பறை அன்னர்—கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர். எ-று.

மறை வெளிப்படிற்குற்றம்விளையுமென்று பிறனாமறைத்து ஒருவன்சொல்லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கதுபெரும் பாரமாதனோக்கி. பறை ஒருவன்கையாற்றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறுங்கொண்டுசென்று யாவரையுமறிவிக்குமாகலான், இதுதொழிலுவமம். இதனால் அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௲௭௭. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. ௭

இ-ள். கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு—கயவர் தங்கதுப்பினைநெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு— ஈர்ங்கை விதிரார்—தாமுண்டுபூசியகையைத் தெறித்தல்வேண்டுமென்றிரந்தாலுந்தெறியார். எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடார், நலிவார்க்கு எல்லாங்கொடுப்பரென்பதாம். (௭)

௧௦எஅ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்—மெலியார் சென்று தங்குறை யைச்சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினோர்;—கீழ் கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும்— மற்றைக்கீழாயினோர் கரும்புபோல வலியார் நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

• பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினோரதிழிவுதோன்ற, மேலாயினோரையும் உடன்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

௧௦எ௯. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ். ௯

இ-ள். உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின்— பிறர் செல்வத்தாற்பட்டுந்துகிலுமுடுத்தலையும் பாலோடடிசிலுண்டலையுங் கீழாயினான் காணுமாயின்,— பிறர்மேல் வடுக் காண வற்றாகும்— அவற்றைப் பொறாது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்கவல்லனாம். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத்தொழின்மேனின்றன: அவற்றாற் பூண்டல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணையானே பொறாமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டார் இதுகூடுமென்றியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றாகுமென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறர் செல்வம்பொறாமை கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦அ௦. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து. ௧௦

இ-ள். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்றற்கு உரியர்—கயவர் தம்மை யாதானுமொருதுன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற்குரியர்;—எற்றிற்கு உரியர்— அதுவன்றி வேறெத்தொழிற்குரியர்! எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவரதுற்றதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலின் விரைந்தென்றுங்கூறினார். ஒருதொழிற்குமுரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற்றம்பிறர்க்கடிமையாய்நிற்பரென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்ப தாயவின்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத் தொருபொருளான ஐம்புலனுநுகர்தற்சிறப்புடைத்தாயகாமவின்பத்தினை. இச் சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினன். இது புணர்ச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென் பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வட நூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான், அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கணடக்கினரொ ன்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்க ளவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றை ச்சுவைமிகுதிபயப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமைஒவ்வாமையுமுடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்க ளின்றி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மையராய் உருவுந்திருவும்பருவமுங்குலனுங்கு ணனுமன்புமுதலியவற்றாற் றம்முளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமக ளும் பிறர்கொடுப்பவு மடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையானுமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் டகையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

---

௧0௯ ம் அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டுவிருப்பான் ஆயநீங்க அதன்கட்டமியளா ய்நின்றாளை வேட்டவிருப்பான் இளையார்நீங்கத் தமியனாய்வந்துகண்ணுற்ற தலைமகன் அவள்வனப்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

௧0௮௧. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. ௧

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகனையுற்றது.

இ-ள். கனங்குழை— இக்கனவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல் —இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்தெய்வமகளோ, — ஆய்மயில்கொல்— அன் றியொருமயில்விசேடமோ,— மாதர்கொல்— அன்றியொருமானுடமாதரோ, —என் நெஞ்சு மாலும்— இவளையின்னளென்று துணியமாட்டாது என்னெ ஞ்சு மயங்காநின்றது. எ-று.

ஓ அசை. ஆய்மயில் — படைத்தோன் விசேடமாகவாய்ந்துபடைத்த மயில்; மயிற்சாதியுட்டெரிந்தெடுத்தமயிலென்றுமாம். கனங்குழை ஆகுபெயர்.* கனங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்த்திரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமுளர். எழுதலாகாவுருவுந்தன்வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும் பொழில்வயினிற்றலும்பற்றி ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சஞ்சென்றமையும் அவளெதிர்நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலெனவுங்கூறினான்.

௧0௮௨. நோக்கினா ணோக்கெதிர் நோக்குத றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதராதறெளிந்த தலைமகன் அவணோக்கினானாய
வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் — இப்பெற்றித்தாய வனப்பினையுடையாள் என்னோக்கிற்கெதிர்நோக்குதல்— தாக்கு அணங்கு தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து— தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையுங்கொண்டுவந்தாற்போலுந்தன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாய்மயில்கொலென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலென்றமையின், அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வனப்பால்வருந்துதன்மேலுங் குறிப்புநோக்கால்வருந்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினாளென்பதற்கு என்னானோக்கப்பட்டாளென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

௧0௮௩. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூற்றென்று நூலோர்சொல்வதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன் — இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால் பேர் அமர்க் கட்டு — அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்த கண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளானறியப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல், பெயரடியாயவினை. பெண்டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும் துன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான். (௩)

௧0௮௪. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண் —பெண்டகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் — கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன — தம்மைக்கண்டாருயிருண்ணுந்தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருந்தன. எ-று.

---

*கனங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரன்றென மறுத்து, அன்மொழித்தொகையெனக்கொள்வர் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

அமர்த்தல் மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்குமேலாத கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம். (௪)

௧0௮௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
ணோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ—என்னைவருத்துதலுடைமையாற்கூற்றமோ,— கண்ணோ—என்மேலோடுதலுடைமையாற்கண்ணோ,— பிணையோ— இயல்பாகவெருவுதலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன்;— மடவரல் நோக்கம் இம்மூன்றும் உடைத்து— இம்மடவரல் கண்களினோக்கம் இம்மூன்றன்றன்மையை யுமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இன்பமுந்துன்பமும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம். (௫)

௧0௮௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின்—பிரியாநட்பாய கொடும்புருவங்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்,— இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவள்கண்கள் எனக்குநடுங்குந்துயரைச்செய்யமாட்டா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவார்க்குத் தாஞ்செம்மையுடையராதல்வேண்டலிற் கோடாவென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றுவிலக்குங்காலுஞ்சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறைப்பினென்றுங்கூறினர். நடுங்கஞர் நடுங்கற்கேதுவாயவஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயினவென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௬)

௧0௮௭. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். ௭

அவண்முலைகளினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதர் படா முலைமேற்றுகில்—இம்மாதர் படாமுலைகளின்மேலிட்ட துகில்,— கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படாம்— அவை கொல்லாமற்காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத்தினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கட்படாமென்றான். துகிலான்மறைத்தல் நாணுடைமகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின்வெம்மையும்பெருமையுங்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனியெஞ்ஞான்றுஞ்சாய்விலவெனக்கருதிப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொல்லுமென்பதுதோன்ற நின்றது. (௭)

௧0௮௮. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. ௮

நுதலினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொள்ளியநுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றாம். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஓவென்னும்வியப்பின்கட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் அதலது சிறுமையுந்தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று. (௮)

௧௦௮௯. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. ௯

அணிநலத்தானாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு — புறத்து மான்பிணையொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு — ஏதில தந்து அணி எவன் — ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கணங்காதலுங்கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம். (௯)

௧௦௯௦. உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. ௧௦

தலைமகள்குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

இ-ள். அடுநறா — அடப்படுநறா, — உண்டார்கண் அல்லது — தன்னையுண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது, — காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று — காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநறா வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதற்கேதுவாகிய இவளை. கண்டார்கணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்பறியாமையின் யானதுபெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம வருவித்துரைக்க, "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல. (௧௦)

---

௧௧௦ ம் அதி. — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகள் குறிப்பினையறிதலும், தோழி குறிப்பினையறிதலும், அவடான் அவ்விருவர் குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன்றலைமகளைக்கூடுங்கால் இது வேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௦௯௧. இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. ௧

தலைமகன்றலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பினை
அவணோக்கினானறிந்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு—இவளுடைய வுண்கணகத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று;—ஒருநோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கணோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோயசெய்யுநோக்கு அவண்மனத்துள்ள காமக்குறிப்பினைவெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்கின்ற அற்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளர்; அது நோய்செயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந்தீரும்வாயிலுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (௧)

௧0௯௨. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யான்காணாமல் என்மேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம— காமத்தில் செமபாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணர்ச்சியின ஒத்தபாதியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருதலாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்கமென்றும், அஃது உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலையென்பான செம்பாகமன்றுபெரிதென்றுங்கூறினான். (௨)

௧0௯௩. நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினாணாணிறுதுமகிழ்ந்தது.

இ-ள். நோக்கினாள் — யானோக்காவளவில் தானென்னையன்போடுநோக்கினாள்,—நோக்கி இறைஞ்சினாள்—நோக்கி ஒனறனையுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினாள்,—அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேமிடையுந்தோன்றிய அற்புப்பயிர்வளர அதனகணவள்வார்த்த நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின்றது. யாப்பினுறையுதனை யாபபென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௧0௯௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ௪

நாணினையுமகிழ்ச்சியினையுமறிந்தது.

இ-ள். யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும் — யான்றன்னைநோக்குங்காற் றானெதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,— நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்துயானோக்காக்காற் றானென்னைநோக்கித் தன்றுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல. மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதற்கு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

௧0௯௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

[illegible] நோக்காமை அல்லால் — நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காதுடன் — ஒருகண் சிறக்கணித்தாள்போல நகும் — ஒருகண்ணைச் சிறங்கணித்தாள்போல என்னை நோக்கிப் பின்றன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

சிறங்கணித்தாளென்பது செய்யுள்விகாரம். சிறங்கணித்தல் சுருங்குதல். [illegible] வெளிப்பட மகிழாமையிற் போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியவளையெய் துதல் ஒருதலையென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

௧௦௯௬. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
ல்லொல்லை யுணரப் படும். சா

[illegible]

[illegible]

இ-ள். உறாஅதவர்போல [illegible] [illegible] — செறாஅர் சொல் ஒல்லை [illegible] [illegible] எ-று.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இது [illegible] (சா)

௧௦௯௭. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு. எ

[illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] எ-று.

[illegible] (எ)

௧௦௯௮. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். அ

[illegible]

இ-ள். [illegible] — [illegible] — [illegible] எ-று.

[illegible] அக்குறிப்பு [illegible] (அ)

௧௦௯௯. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ

[illegible]

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார் போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தானோக்குதல் — காதலார்கண்ணே உள — இக்காதலையுடையார்கண்ணேயுளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்றொழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்க[illegible]ங்குறிப்புவேறுபாட்டாற பலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார் போலவென்றுங்கூறினாள். (௯)

கக00. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கு ஒக்கின்—காமத்திறகுரியவிருவருள் ஒருவர்கண்களோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்காலொக்குமாயின், —வாய்ச்சொற்கள் என்னபயனும் இல — அவர்வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்காலொத்தல் காதலனோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றி வாயளவிற்றோன்றுகின்றசொறகள். இருவர்சொல்லுங்கேட்டு உலகியன் மேல்வைததுக்கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன அவள் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (க0)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்துகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள. க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும்—கண்ணாற்கண்டும் செவியாறகேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கான்மோந்தும் மெய்யாற்றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள — இவ்வொளளியதொடியையுடையாள்கண்ணேயுளவாயின. எ-று.

உம்மை முற்றும்மை: தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கிக்கூறப்பட்டன. (க)

கக0உ. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. உ

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற — வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறாயவியல்பினையுடையனவாம்; — அணியிழை தன் நோய்க்கு மருந்து தானே — அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினையுடையாள் தன்னானாயபிணிக்கு மருந்துந்தானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினானாகலிற் றன்னோயெனவும், அவ்வருத்தந்தமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாகலிற் றன்மருந்தென்றுங்கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற்றீரப்பெறாதிலமென்பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (௨)

௧௧0௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு. ௩

நிரதிசயவின்பத்திற் குரியநீ இச்சிற்றின்பத்திற்கின்னையாதல்
தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிதுகொல் — ஐம்புலன்களையுநுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்புமகளிர்மெல்லியதோளின்கட்டுயிலுந்துயில்போல வருந்தாமலெய்யதலாமோ — தாமரைக்கண்ணான் உலகு — அவற்றைத்துறந்தயோகிகளெய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுநுகர்வாரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின் அம்மைமேலோர்க்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இஃதூடலைக்கென்றுரைப்பாருமுளர்; தாமரைக்கண்ணானென்பது அவனுக்குப் பெயராகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௩)

௧௧0௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ — தன்னையகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகியுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை — இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் — என்கட்டுதற்கு இவளெவ்வுலகத்துப்பெற்றாள்! எ-று.

கூடாமுன்றுன்புறுதலின் நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற் குறுகுங்காற்றண்ணென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோர்தீ உலகத்தில்லையாகலின் யாண்டுப்பெற்றாளென்றுங்கூறினான். தன்காமத்தீத்தன்னையே அவளடைந்தாளாகக்கூறினான், அவளான்அது வெளிப்படுதலின். (௪)

௧௧0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள். ௫

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெறாது அவற்றின்மேல்விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல இன்பஞ்செய்யும், — தோட்டார் கது

ப்பினாள் தோள்—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையாள் தோள்கள். எ-று.

தோள் ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத் தாக்கங்கள் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம்பிணித்தமையின், அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறு கூறினான். தொழிலுவமம். (௫)

௧௧0௬. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால்—தன்னைப்பெறாது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுந்தோறும் தளிர்க்கும்வகை தீண்டுதலான்,—பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தின் இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்தினாற்செய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்திற்குமெய்த்திற்று. வாடியவுயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான். தளிர்த்தல் இன்பத்தாற் றழைத்தல். (௬)

௧௧0௭. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு. ௭

இவளை நீங்காது கொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து
தமதுபாத்துண்ணுதலிலறாத் தோய்படல்வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அம் மா அரிவை முயக்கு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம் —தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்று—இன்பம்பயத்தற்கட் டமக்குரியவில்லின்கணிருந்து உலகோர் தந்தாளான்வந்த பொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்கட்குப்பகுத்துத் தங்கூற்றையுண்டாற்போலும். எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறநெறிப்புகாவொப்புரவுகளைக்கத்தினபம எனக்கிப்புணர்ச்சியுந்தருமென வரைவுடன்படானகூறியவாறாயிற்று. (௭)

௧௧0அ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. அ

ஒத்தவன்புடைய நமக்கு ஒருபொழுதும்விடாத முயக்கமே
இனியதென வரைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். [illegible],— வளி இடை போழப்படா முயக்கு—ஒருபொழுதும் நெகிழாமையிற் காற்றாலிடையறுக்கப்படாதமுயக்கம்—வீழும் இருவர்க்கு இனிதே — ஒருவரையொருவர் விழைவாரிருவர்க்குமினிதே. எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை இன்மையான் இஃதொவ்வாதென்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியைமகிழ்ந்து வரைவுடன்படானகூறியவாறு. (அ)

ககOகூ. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். கூ

கரத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாதகூட்டம் இன்பப்பய
னுடைத்தென வரைவுகடாயின பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை — புணர்ச்சியின் [illegible] வேண்டுவதாய ஊடலும் அதனை அளவறிந்து தீர்தலும் [illegible] ப்புணர்ச்சிநிகழ்தலுமெனவிவையன்றே — காமம் கூடியார் பெற்ற பயன் — வரைந்துகொண்டு காமத்தைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள். எ-று.

ஊடாக்கால் [illegible] மாட்டாதாலும் [illegible] யாதாம் [illegible] முன்வரைந்து [illegible] [illegible] லியாதகூறியவாறு. (கூ)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்ந்துடன்போகின்றான் சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று — நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை அறியவறிய முன்னை அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படா நின்றது — செறிதோறும் சேயிழைமாட்டுக் காமம் — [illegible] யாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய [illegible]. எ-று.

காமவொழுக்கத்து [illegible] இது பொழுது [illegible] [illegible] அறியாமையாய் [illegible] [illegible] முன்னை [illegible] [illegible] கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் [illegible] வதல்லது [illegible] (க0)

கஉஉ ம் அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகளது நலத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்தல் நிகழ்ந்தபின் நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை — அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீயெல்லாப்பூவினும் நலமிகுதியையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மென்னீரள் — அங்ஙனமாயினும் எம்மால்விரும்பப்பட்டவள் நின்னினுமெல்லியவியற்கையையுடையள். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந் தருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறிந்தானாகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க)

௧௧௧௨. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. ௨

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—இவள் கண் பலர்காணும் பூ ஒக்கும் என்று—யானேகாணப்பெற்ற இவள்கண்களைப் பலராலுங்காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி—மலர்காணின் மையாத்தி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களைக்கண்டால் மயங்காநின்றாய், நின்னறிவிருந்தவாறென்! எ-று.

மையாத்தல் ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றையொக்குமெனக்கோடல், இதுமாத்தல் செம்மாத்தலென்பனபோலவொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைமகள்கண்களைக் காணப்பெறாமையின் அவற்றோடொருபுடையொக்குமலர்களைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கட்காதல்செய்துபோந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களினலமுழுதுந்தானே தமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தானாகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்ந்து கூறியவாறு. (௨)

௧௧௧௩. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. ௩

கூட்டுதலுற்றபாங்கற்குத் தலைமகன்றலைமகளதியல்புகூறியது.

இ-ள். வேய்த்தோளவட்கு—வேய்போலுந்தோளினையுடையவட்கு—மேனி முறி—நிறந்தளிர்நிறமாயிருக்கும்,—முறுவல் முத்தம்—பல்லுமுத்தமாயிருக்கும்,—நாற்றம் வெறி—இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்,—உண்கண் வேல்—உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையானும் ஒரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற்கூறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. நின்னாற்கருதப்பட்டாளையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

௧௧௧௪. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று. ௪

பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்றுசார்தலுறுவான் சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைப்பூக்கடாமும்,—காணின்—காண்டற்றொழிலையுடையவாயின்,—மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்—மாண்டவிழையினையுடையாள்கண்களை யாமொவ்வேமென்றுகருதி அந்நாணினலிறைஞ்சி நிலத்தினைநோக்கும். எ-று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானுமொவ்வாதென்பான் காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுங்கூறினான். காட்சியுநாணுமின்மையிற் செம்மாந்து வானோக்குமென்பதாம். (ச)

கககரு. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. (ரு)

பகற்குறிக்கட் பூவணிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள்— இவள் தன்மென்மைகருதாது அனிச்சப்பூவை முகிழ்களையாது சூடினாள்,— நுசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா— இனியிவளிடைக்கு நல்லபறைகளொலியா. எ-று.

அம்முகிழ்ப்பாரம்பொறாமையின் இடை முரியும், முரிந்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையேயொலிப்பதென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காட்டுப் பறைபடுதலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் நுசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன.* (ரு)

கககசு. மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். (சு)

இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். மீன்— வானத்து மீன்கள்,— மதியும் மடந்தைமுகனும் அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையும் எம்மடந்தைமுகத்தினையும் இது மதி இது முகமென்றறியமாட்டாது,— பதியிற் கலங்கிய— தம் நிலையினின்றுங் கலங்கித் திரிபாநின்றன. எ-று.

ஒரிடத்து நில்லாது எப்பொழுதுமியங்குதல்பற்றிப் பதியிற்கலங்கியவென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். இனியிரண்டனையும் பதியினகலாத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினுமமையும். (சு)

கககஎ. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. (எ)

இதுவுமது.

இ-ள். அம்மீன்கள் அங்ஙனங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது!— அறுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப்போல— முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிரம்பியே விளங்குமதிக்கட்போல— மாதர் முகத்து மறு உண்டோ— இம்மாதர்முகத்து மறுவுண்டோ! எ-று.

இடம் கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவெனவிசைந்து கூறியவாறு. (எ)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி. (அ)

இதுவுமது.

---

*இவ்விலக்கணையடியாய்த் தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணாமூலத்தொனியென்பர்.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக; — மாதர் முகம்போல் ஒளி விட வல்லையேல் காதலை—இம்மாதர்முகம்போல யான் மகிழும்வகை ஒளிவீ சவல்லையாயின், நீயுமென்காதலையுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின் என்னாற்காதலிக்கவும் படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

ககக௯. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்தியாயின்—இம் மலர்போலுங்கண்ணிணையுடையாண்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுதியாயின், — பலர் காணத் தோன்றல்— இதுபோல யான்காணத் தோன்று, பலர்காணத் தோன்றாதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுழுதுங்கண்டனுபவித்தாலாகலின் ஈண்டும் பலர்காண த்தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின் நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென் பதாம். (௯)

ககஉ0. அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். க0

உடன்போக்குரைத்த தோழிக்கு
அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும்—உலகத்தாரான் மென்மைக்கெ டுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின்சிறகுமாகியவிரண்டும்—மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்— மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செ ய்யும். எ-று.

முள் வலிதாதலுடைமையிற் பழமென்றான். இத்தன்மைத்தாயவடி பாத்தி யன்னகுடிமிக்கூர்ங்கற்களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனங்கடக்குமென்பது குறிப்பாற்பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடி நலனழியாமையாகலின், இதுவுமிவ்வதிகாரத்ததாயிற்று. (க0)

ககஈ ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்காதன்மிகுதிகூறலும், தலைமகள் தன்காதன் மிகுதிகூறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர் ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன்
றன்னயப்புணர்த்தியது.

இ-ள். பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர் — இம்மெல்லியமொழியினை யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன் கலந்தற்று— பாலு டனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

கலந்தற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதனால் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்தவழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க. (க)

ககஉஉ. உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. உ

பிரிவச்சங்கூறியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன — உடம்போடுயிரிடையுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய,— மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு —இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவெனப் பன்மையாற்கூறியது, இரண்டும்ஒன்றாயொட்டி வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியிலளாகியாள் பின்றுணையளாமன்றே, ஆயவழி இவனையாவனோ கொல்லெனவும் என்கணன்புடையன்கொல்லெனவும் இன்னுயிரோத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொல்லெனவும் அவள்மனத்தின்கணிகழும், அங்ஙிகழ்பனவற்றைக் குறிப்பானறிந்து அவைபோக்கக்கூறியவாறு. என்னையென்பது பாடமோதுவாருமுளர்.

ககஉங. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம். ங

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்டலைமகனீக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய் — என்கண்ணிற்கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக;— யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை — போதராதிருத்தியாயின், எம்மாலவிரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணுந்தன்மையளாயின இவள்புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணுளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னொடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நினவிருஞ்செறதயிட்டு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்பதாம். (ங)

ககஉச. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாதல்
அதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ச

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும்,— நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினான். (ச)

௧௧௨௫. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். ௫

ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் நீயிர் தணந்தஞான்று
எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் — ஒள்ளியவாய் அமரைச்செயயுங்கண்ணினையுடையாள்குணங்களை யான்மறந்தேனாயின், நினைப்பேன்;— மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று; மேற்றலைமகள்கூற்று. (௫)

௧௧௨௬. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். ௬

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகளைத் தோழி இயற்ப
ழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணாமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று கருதுவாரா கருதுக,— எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார்—எம்முடையகாதலர் எங்கண்ணகத்துநின்றும் போகார்,— இமைப்பிற் பருவரார்— யாமறியாதிமைத்தேமாயின் அதனால்வருந்துவதுஞ்செய்யார்,— நுண்ணியர்—ஆகலாற் காணப்படா நுண்ணியர். எ-று.

இடைவிடாதநினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற் கண்ணுள்ளிற்போகாரென்றும், இமைத்தவழியும் அது நிற்றலான் இமைப்பிற் பருவராரென்றுங்கூறினாள். (௬)

௧௧௨௭. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம—காதலர் எப்பொழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணையஞ்சனந்தாலெழுதுவதுஞ்செய்யேம்,— கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும் அவர்மறைதலையறிந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற வேபாக்கென்பதுமஃது. யானிடையீடின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

௧௧௨௮. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் —காதலா எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம்,— வேபாக்கு அறிந்து—அவர் அதனான் வெய்துறலையறிந்து. எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சின்கணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரெனக் கருது மாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (௯)

ககஉகூ. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமிவ் வூர். கூ

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கட்டலைமகளாற்றாதபொருட்டுத்
தோழி தலைமகனையியற்பழித்தவழி அவளியற்படமொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற் கரப்பாக்கு அறிவல் — என்கண்ணுள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலறிந்து இமையேன்;— அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர் — அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலாநோய்செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ-று.

தன்கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்துசொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியை அயலாக்கி இவ்வூரென்றாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம். (கூ)

ககஙூ. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ் வூர். ௧0.

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர் — காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்துள்ளேயுவந்துறையாநிற்பர்;— இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர் — அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ-று.

உவந்துறைவரென்றதனால் அன்புடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அன்புடைமையும் இலரெனப் பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம். (௧0)

ககச ம் அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்ட ஆற்றானாய தலைமகன் தோழிக்குத் தனாணின்றுறவுரைத்தலும், காதன்மிக்குப்பிரிவாற்றாத தலைமகள் அவட்குத் தன்னாணின்றுறவுரைத்தலுமாம். இது, காதன்மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், காதற்சிறப்புரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஙூக. காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி. க

சேட்படுக்கப்பட்ட ஆற்றானாய தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு — பெரியதாய மகளிரால் காமநோயை அனுபவித்துப் பின்னதுபெறாது அன்புறாவாடுவார்க்கு — ஏமம் மடல் அல்லது வலி இல்லை — பண்டு ஏமமாய்வருகின்ற மடலல்லது இனியுனக்கு வலியாவதில்லை. எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்குமவகை அவ்வறுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வலி ஆகுபெயர். பண்டுமடலூர்ந்தார் இன்பமெய்திவருகின்றவாறறிந்த இன்னியைய தற்குத்துணையென்று கருதிக் கொண்டேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லாமையையறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவ்வாற்றான் அதனையெய்துவலென்பது கருத்து. (க)

கககூஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. உ

நாணுடையநமக்கு அது முடியாதென மடல்விலக்கலுற்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும்— அவ்வருத்தத்தினைப்பொறாதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடன்மாவினையூர்கருதாநின்றன,—நாணினை நீக்கிநிறுத்து— அதனை விலக்குவதாய நாணினையகற்றி. எ-று.

வருந்தினார்க்கென் மேல்வந்தமையிற செயப்படுபொருள் இரண்டுக் கூறாரயினார். மடல் ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவுநிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடிமுதலிய முனனேநீங்கவும் நாணீங்காதுநின்றது, அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந் தம்முணீங்காமறபொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன்னாற்றாமையறிந்து கடிதிற்குறைநேர்தனோக்கி. (உ)

கககூகூ. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல். கூ

நாணையன்றி நல்லாண்மையுமுடைமையின்
முடியாதெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன்— நாணும மிக்கவாண்டகைமையும் யான் பண்டுடையேன்; — காமுற்றார் ஏறும மடல் இன்று உடையேன்— அவை காமத்தானீங்குதலான், அக்காமமிக்காரேறும் மடலினையின்றுடையேன். எ-று.

நாண் இழிவாயினசெய்தற்கண்விலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குந்தளராது நிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின்முடியுமென்பதாம். (கூ)

கககூச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ச

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேயென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை —யான்றன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை— காமக் கடும்புனல உய்க்குமே—என்னிற்பிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டுபோகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலினீக்குதற்குக் கடும்புனலென்றான். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனான் அவை நீங்குமென்பதாம். (ச)

கககூரு. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர். ரு

இவ்வாற்றாமையும் மடலும் நமக்கெவ்வாறு
வந்தனவென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு— மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக்குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக்குறுந்தொடி தந்தாள்— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாள் தந்தாள். எ-று.

காமம் எனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந்துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வருவதாகலின் அவ்விரண்டும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீகூறியதேகூறுமியல்பினளென்பது தோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுங்கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகலின் நின்னானீங்குமென்பது கருத்து. (டு)

ககூசு. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். சு

மடலூரும்பொழுது இறைக்குமகழ்ந்ததென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நின்பேதைகாரணமாக என கண்கள் ஒருகாலுந்துயிறலைப்பொருந்தா;— யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன்— ஆதலால் எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநின்றேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனித்துறைமுடிப்பது நானேயெனவேண்டாவென்பதாம். (சு)

ககூஎ. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். எ

பேதைக்கெனகண்படலொல்லாவெனபதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையாரயவாடவரன்றே
ஆற்றலொன்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறாப் பெண்ணின்— கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையநுபவித்தும் மடலூர்தலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல— பெருந்தக்கது இல்— மிக்கதகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்தில்லை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிந்திலைபென்பதாம். இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (எ)

ககூஅ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். அ

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள். நிறை அரியர் (என்னாது)— இவர்நிறையால் நாம்நீர்தற்கரியரென்றஞ்சுதல்செய்யாது,— மன் அளியர் என்னாது— மிகவுமளிக்கத்தக்காரென்றிரங்குதல்செய்யாது,— காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும்— மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்னாதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மன்றென்பது தந்தைதன்னையரைநோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார்காமத்தியல்புகூறுவாள்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாறும் இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமெனபதுங்குறிப்பாற்கூறியவாறாயிற்று.

௧௧௩௯. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காமம்
மறுகின் மறுகு மருண்டு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலார் என்று—யான்முன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லாருமென்னையறிதலிலர் இனியவ்வாறுநில்லாதியானேவெளிப்பட்டறிவிப்பலென்றுகருதி,—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும்—என்காமம் இவ்வூர்மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது. எ-று

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். அறிகிலாரென்பதூஉம் பாடம். (௯)

௧௧௪௰. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. ௰

செவிலிக்கறத்தொடுநின்றுவைத்து யானிற்குமாறென்னை
யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம் கண்ணிறகாண அறிவில்லார் நகுப—யாங்கேட்குமாறுமன்றிக் கண்ணுற்காணுமாறு எம்மையறிவிலார் நகாநின்றார், — யாம் பட்ட தாம் படாவாறு—அவரங்ஙனஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள் தாமுறாமையான். எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணரநின்றது. அறத்தொடுநின்றமையறியாது வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலளெனப் புலக்கின்றாளாகலின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறினாள். இது, நகாநின்றுசேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (௰)

௧௧௫-ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன் பிறர்கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுந்தோழியும் அவ்வலரையவன்றனக்கறிவுறுத்தலுமாம். இது, நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௪௧. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். ௧

அல்லகுறிப்பட்ட பிற்றைஞான்றுவந்த தலைமகனைத் தோழி
யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

இ-ள். அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் — மடந்தையொடெம்மிடைநட்பு ஊரின்கணலராயெழுதலான் அவளைப்பெறுதலுறுதுமென்னரியவுயிர் பெற்றது

போன்று நிலைபெறும்;— அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பெற்றதைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலருமறியார். எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகளையெய்தப்பெறாத வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அரியவுயிரென்றும், அங்ஙனமரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃது வ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகாகின்றதென்பான் அலரொழவாருயிர்நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அஃதறிலாதியிற்றுற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அலரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினான். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

ககச௨. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். மலர் அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது—மலர்போலுங்கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது,— இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது— இவ்வூர் அவளையெளியளாக்கி அவளோடலர்கூறலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென்றான், தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலர்கூறுவாரை அவர்செய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான். (௨)

ககச௩. உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர் அறிந்த கௌவை உறாஅதோ—எங்கட்குக்கூட்டமுண்மை இவ்வூரறிதலான் விளைந்தவலர் எனக்குறுவதொன்றன்றோ,— அதனைப் பெறாது பெற்றன்ன நீர்த்து—அதுகேட்டவெனமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறாதிருந்தே பெற்றாற்போலுநீர்மையையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றன்னநீர்மை பெற்றவழியுளதாமின்பம்போலுமின்பமுடைமை. நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩)

ககச௪. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவ்விது—என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரானேயலர்தலையுடைத்தாயிற்று;— அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென்னும்— அவ்வலரில்லையாயின், தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலர்தல் மேன்மேன்மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச்செவ்விதென்றாற்போலக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றார். இயல்பு இன்பம்பயத்தல். தவ்வென்னுமென்பது குறிப்புமொழி; "நாள்கால யாத்த மாலை வெண்குடை— தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப" என்புழியுமது. (௪)

ககச௫. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். களித்தோறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறுங்கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றுலென்பது வேட்டற்றுலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (ரு)

௧௧௪௬. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. ௬

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன்சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலனைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநாளன்றே;—அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனானாயவலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும்பரந்தது.எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (௬)

௧௧௪௭. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய். எ

வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்ததோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றல்வேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள்சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும்—இவ்வூரின்மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். கருங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவாறுதல் பயன். (எ)

௧௧௪௮. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். அ

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல்— ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் நாங்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமென்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண்வந்தன. கிளர்தற்காரணமாய அலரால் அவித்தல்கூடாதென்பதாம். (அ)

௧௧௪௯. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. ௯

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கண்ஆற்றாளாய தலைமகள் அவன்வ
ந்து சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து அலரஞ்சியாற்றல்வேண்
டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக்கடை — தம்மையெதிர்ப்பட்டஞான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார்பலரும் நாணும்வகை நம்மைத் துறந்தபின் — அலர் நாண ஒல்வதோ — நமேதிலார்கூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னு'தொழிற்பெயருள ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார்நாணுநிலைமையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககடு௦. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர். க௦

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச்சொல்
லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு
நயப்பச் சொல்லியது.

இ-ள். யாம் வேண்டும் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும்—உடன்போகற்கேதுவாகலானுக்கி யாம்பண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவ்வூர்தானேயெடாநின்றது;—காதலர்தாம் வேண்டின் நல்குவர்—இனிக்காதலர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனையினிதினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்குநன்றாய்வந்தது. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின மறுபொன்பது தோன்றக் காதலரென்றாள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம். (க௦)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவானதொடங்கி, முதற்கட்பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

ககசு ம் அதி.—பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின தலைமகன் அறம்பொருளின்பங்களின்ஒன்றுபற்றிச் சேயிடையிலும் ஆயிடையிலும் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை ஆற்றாளாந்தன்மை. அஃது சண்டுப் பிரிவுணர்ந்த தலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவனைக்குத் தலைமகடானே அவனகுறிப்பானுணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறலும், தலைமகன்பிரிந்தவழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள்மறுத்துக்கூறலுமென நால்வகையாற்கூறப்படும்.

ககடுக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. க

பிரிந்தகடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையு ண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல்சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகளையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின் மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுளர். (௧)

கக௫௨. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. ௨

பிரிவு தலைமகன்குறிப்பானறிந்த தலைமகள
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்து— தழையுங்கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்றஞான்று அவர்நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சிகுறித்தமையான் நமக்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும், — புணர்வு பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து— இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினையுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினிலைமையிது. எ-று.

பார்வலென்றதனாற் புணர்ச்சிபெறாத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேலதாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது "முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறு தீநீரைக் — கள்ளினு மகிழ் செய்யு மெனவுரைத்து மமயாரொன் — றௌள்ளிழை திருத்தும்" பண்டையிற்சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன். (௨)

கக௫௩. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையார்கண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும் அறிதலுடையாராய காதலர்கணணும்,—ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான்—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது—அவர்சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரெனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (௩)

கக௫௪. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்— எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின், — தெளித்த சொற் றேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ — அவர்க்கன்றி அவர்தெளித்தசொலலை மெய்யெனத் தெளிந்தாரக்குக் குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியாரென்பது தன்னைப் பிறர்போற்கூறல். சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வாமைக் குற்றம் அவர்க்கெய்தும், அஃதெய்தாவகை யழுங்குவியென்பது கருத்து.

கக௫௫. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல்—என்னுயிரைச்செல்லாமற்காத்தியாயின், அதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக; —மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது—அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வராயின் அவராலாளப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றாற் பின்னவரைக்கூடுதல் எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலுறப்புடையராதல். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

கக௫௬. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை. ௬

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின்—நங்கவவுக்கண்மையறிந்து தலைவராதாமே நம்முனின்று நம் பிரிவினையுணர்த்தும் வன்கண்மையுடையராயின்,—நல்குவர் என்னும் நசை அரிது—அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றாமையறிந்து வந்து தலையளிசெய்வரென்றிருக்குமாசை வீடப்படும். எ-று.

அருமை பயன்படுதலின்மை. கூடியிருந்த அன்பின்றிப் பிரிவொழுகலும் உணர்த்தலும்வல்லராயினார் பிரிந்துபோய அன்புடையராய வாராமையினைத் துவந்து நல்குதல் யாண்டையதென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன. (௬)

கக௫௭. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை—முன்கையிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றாகொல்—அவனுணர்த்தாமற்றாமேயுணர்ந்து என்முன்கையினிறையினின்று கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியாவோ, அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தல்வேண்டுமோ! எ-று.

முன்னே நிகழ்ந்தமையிற் றுறந்தமையென்றும், கேட்டதனையான் மெலிந்து ஆற்றாமையின் இறவாநின்றவென்றுங் கூறினாள். அழுங்குவித்தலுவந்துகூறற்பாலையல்லையாய நீயும் இவ்வளைகள்செய்தனவே செய்தாயெனப் புலந்துகூறியவாறு. (௭)

கக௫௮. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

னும் இன்னாது—அதன்மேலூர் தங்காதலனைப்பிரிதல் அதனினுமின்னாது.எ-று.

தலைவன்செலவினையழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டுவந்தமைபற்றிப் புலக்கின்றாளாகலின், இனனில்லூரென்றாள். உலகியல்கூறுவாள்போன்று தனக்கவ்விரண்டுமுண்மைகூறியவாறு. (அ)

௧௧௫௯. தொடிற் சுடினல்லது காமநோய் போல
விடிற் சுடலாற்றுமோ தீ. ௯

காமந்தீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான்
நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தீத்தொடிற் சுடிற் சுடலல்லது — தீத் தன்னைத்தொட்டாற்சுடுமாயிறசுடுதலல்லது— காமநோய்போல விடிற் சுடல் ஆற்றுமோ—காமமாகிய நோயபோலத் தன்னையகன்றாற் றப்பாதுசுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றம்பிக்கப்படாதாயினென்றவாறு. காமத்திற்கதுவுமில்லையென்பாள் வாளா சுடலென்றாள். அகறல் நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானாற்றுமாறென்னையென்பதாம். (௯)

௧௧௬0. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். ௧0

தலைவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர் அது. நீசெய்கின்
றிலையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி—பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லனோயினையு நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்—பிரிந்தால அப்பிரிவுதனையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழுமகளிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிற்சிறப்பத் தலையளிபெற்றின்புறுகின்றவெல்லைக்கண்ணே அஃதிழுந்து துன்புறுதற்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச்செய்தென்றும், செல்லுந்தேயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாறறியிருக்குமாறென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாற்றானிகழுங்கவலை மனத்துநீங்காதாகலான் அல்லனோய்நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங்காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலனையின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்துவாழ்வார்பலரென்றுங்கூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்கணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்றதருமையுணர நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுமிறந்துபடுவலென்பது கருத்து. (௧0)

கக௭ ம் அதி.— படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படர்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றுளாய தலைமகள் தாருறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அதனை வான் மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும். க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினைவுணுக்கேலா
தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான் மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறியாமல் யான மறையாநின்றேன்;— இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போல மிகும்— நிற்பவும், இஃது அந்நாண்வரை நில்லாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர்மிகுமாறுபோல் மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னெனப்படுவது நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக் கண்வந்தது. "இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனையான்" என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்துநின்றது. இஃதோர்நோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர்; அது பாடமன்மையறிக. இனி அதற்கடுத்தது நீசெயல்வேண்டு மென்பதாம். (க)

ககசுஉ. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ

ஈண்டையாரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்தூதுவி
டுதலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டுமெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன்—இந்நோயை ஈண்டையாரறியா மன்மறைத்தலும் வல்லேனுகின்றிலேன்;—நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும் — ஆகாக்கால், நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியென்செய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகான்மிகுதலிற் கரத்தலுமாற்றேனென்றும், சேய்மைச்சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமெனுங்கருத்தால் நாணுத்தருமெனவுங்கூறினுள். (உ)

ககசுஙு. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து. ஙு

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்க லொல்லாத நாணும் — நோனா என் உடம்பின் அகத்து—தம்மைப்பொறுத என்னுடம்பின்கண்ணே—உயிர் காவாத் தூங்கும்— உயிர் காத்தண்டாக அது விருதலையினுந் தூங்காநின்றன. எ-று.

பொறுமை மெலிவானுயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினென்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசிரவென்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும்பண்ணுவன வாய காமநாண்கள் தம்முளொத்து உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்று ளொன்றின்கணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ஙு)

௧௧௬௪. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில். ௪

நல்லியர் காமக்கடற்படார் படினும் அதனை ஏற்ற
புணையானீந்திக் கடப்பரென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவர்க்கும் உளவாய்வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே;—அது நீந்தும் ஏமப் புணை இல்—அதனை நீந்தும் அரணாகிய புணையில்லை. எ-று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. அதுவிட்டு இதற்குப்புணையாகற்பாலையாயநீயும் ஆயிற்றில்லையென்பது கருத்து. (௪)

௧௧௬௫. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர். ௫

தூதுவிடாமைநோக்கித் தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். நட்பினுள் துயர்வரவு ஆற்றுபவர்—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவர்—துப்பின் எவனாவர்கொல்—துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வர்கொல்லோ! எ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய—னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்" என்பதனானுமறிக. அப்பகைமை ஈண்டுக்காணாமையின் அவர்செய்வதுமறியப்பெற்றிலேமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெய்கின்றிலையெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவுசெய்தாளாக்கியும் பிறளாக்கியுங்கூறினாள். (௫)

௧௧௬௬. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது. ௬

காமத்தானின்பமுற்றார்க்கு அதனினாய துன்பமும் வரு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணர்வாலின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்;—மற்றஃது அடுங்கால் துன்பம் அதனிற்பெரிது—இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும்பெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலையெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்தவரின் ஆற்றலாம், இஃததனளவன்றென்பது கருத்து. (௬)

௧௧௬௭. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். ௭

காமக்கடல் இறை புணையாக நீந்தப்படு
மென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன்—காமமாகிய கடலை நீந்தாதேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தும் யானே உளேன்—அக்காமமிக்க காலந்தான் எல்லாருந் துயிலும் அரையிருளாயிற்று, அவ்வரையிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையின்றி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுய்ந்து போகாதுளேனாகின்றேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்தவாறென்! எ-று.

கடுமை என்பது மிகுதிக்கணின்றது. உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிற்றிலையென்னுங்குறிப்பிற்று. (௭)

௧௧௬௮. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை. ௮

இரவின்கொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள். இரா அளித்து—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இல்லை—உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெல்லாந்தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றில்லை. எ-று.

துயிற்றியெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் அவாய்நிலையான்வந்த உடைத்தாதலொடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையெனுப என்னையே துணையாகக் கொண்டமையின் அறியின்றென்பது பற்றி அளித்தென்றாள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௮)

௧௧௬௯. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா—காதலரைப் பிரிந்த இந்நாள்களில் முடிவில்லாதனபோல நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள்—கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய—அக்கொடியாரது கொடுமையின் மேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தன்னானுறுமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரென்றாள். கொடுமை கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர்பிரிவாற்றாமை நீட்டிப்பான் தோன்றுவனவற்றால் ஆற்றாமைக்குக் கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம். (௯)

௧௧௭0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண். ௧0

நின்கண்கள் பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலை
யல்லையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளம்போன்று உளவழிச் செல்கிற்பின—மனம்போலக் காதலருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்லவல்லனவாயின்,—என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல—என்கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ளதென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டுதலிற் கண்கள் அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுங்கருத்தாற் செல்கற்பினென்றுங்கூறினாள். இதனான் வருகின்றவதிகாரமுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. (௧0)

கக௮-ம் அதி.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத் தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, படரான்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௭க. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது. ௧

நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகிழவாநின்றன நீயாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட — இத்தணியாநோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றே; — கண் தாம் கலுழ்வது எவன்கொல் — அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லியழுகின்றது என்கருதி! எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (௧)

கக௭௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண் — மேல்விளைவதனையாராய்ந்தறியாது அன்று காதலரை நோக்கின்ற உண்கண்கள் — பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன் — இன்று இது நம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி! எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருத்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (௨)

கக௭௩. கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது — இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்றவிது — நகத்தக்கது உடைத்து — நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கதோர்பல்லிளியுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நகைவிளைக்குமாகலான், நகத்தக்கதுடைத்தென்றாள். (௩)

௧௧௭௪. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்வினோ யென்க ணிறுத்து. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள்,—உயலாற்றா உய்வில் நோய் என்கண் நிறுத்து—அன்று யானுய்யமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவில்லாத நோயை என் கண்ணே நிறுத்தி,—பெயலாற்றா நீர் உலந்த—தாமுமழுதன்மாட்டாவண்ணம் நீர்வறறிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையாரைக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச்செய்தல். முன் எனக்கின்னாதனசெய்தலாற் பின் தமக்கின்னாதன தாமே வந்தனவென்பதாம். (௪)

௧௧௭௫. படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கடல் ஆற்றாக் காமநோய் செய்த என்கண்—எனக்குக் கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்—படல் ஆற்றா பைதல் உழக்கும்—அத்தீவினையால் தாமுந் துயிலல்லவாய்த் துன்பத்தையுழவாநின்றன. எ-று.

காமநோய் காட்சியான் வருதலின், அந்நோயைக் கண்களே செய்தனவாகக் கூறினாள். துன்பம [illegible]. (௫)

௧௧௭௬. ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இந்நோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டது—எமக்கிக்காமநோயைச் செய்த கண் [illegible] பட்டது—ஓஒ இனிதே—மிகவுமினிதாயிற்று. எ-று.

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண் வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருந்தமுற்றவெமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்றதென்பதாம். (௬)

௧௧௭௭. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண்—விழைந்து உண்ணெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள்—உழந்துழந்து உள் நீர் அறுக—இன்று இடைவிடாதழுங்கலாய துன்பத்தினையுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளநீர் அறப்போக. எ-று.

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுகவென்பது இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. (௭)

௧௧௭௮. பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண். ௮

காதலர் பிரிந்துபோயினால்லர் அவருண்மையின்
அவரைக் காணுமளவும் ஆற்றல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணாது பெட்டார் உளர்—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன் மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்;—மற்று அவர்க் கண் காணாது அமைவில—அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணாதமைகின் றனவில்லையாயின். எ-று.

செயலாற்பிரிந்துநின்றமையிற் பேணாதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவ ச்சமும் வன்புறையுங்கூறினாராகலிற பெட்டாரென்றுங்கூறினாள். மன் ஒழியி சைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யூா ற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்புகின்றனவென்பதாம். இனிக் கொண்கனையென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக் காணாதமைகின்ற கொண்கனைத் தாங்காணாதமைகின்றனவில்லை இவ்வாறே தம்மையொருவர்வி ழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இத ற்கு மன் அசைநிலை. (௯)

கக௭௯. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண். ௯

நீயுமாற்றி நின்கண்களுந்துயில்வனவாதல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலர் வாராதஞான்று அவர்வரவுபார்த்துத் துயிலா,— வரின் துஞ்சா—வந்தஞான்று அவர்பிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயி டைக் கண் ஆரஞர் உறறன—ஆகலான் அவ்விருவழியும் என்கண்கள் பொறு த்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமி ல்லையென்பதாம். (௯)

கக௮0. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து. க0

காதலரை இவ்வூர் இயறபழியாமல் அவர்கொடுமையை
மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் — எம்மைப போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தநெஞ்சின்கணடக்கிய மறையையறிதல்—ஊரார்க்கு அரிதன்று—இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்து ள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒறறுமையுண்மையின், அறைபறையா கியகண்ணென்றாள். இங்ஙனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணா ரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநி ன்றனவென்பதாம். (க0)

ககக-ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புற்றபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய வருத்தம். இதனைப் பசுதெறிந்தவயர்வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காணப்பெறாத வழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. க

முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் — என்னை நயந்தவர்க்கு அன்று பொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான் — பசந்த என்பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ — அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன்! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்கூறித்தப் பிரிவுணர்த்தினராகலின அவரன்புடையரென்பதுபடக் கருத்தான் நயந்தவரென்றும், இதுவேயுடம்பாடாக மேலும் பிரிவுக்கூமாகலின் இனிப் பயவாக் கூறுதலின்றென்பதுங் கருத்தான நல்காமையென்றும், முன்னருடம்பட்டதும் பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிறர்செய்தனவல்லவென்பாள் பசந்தவென பண்பென்றும், யான் செய்துகொண்டதன்பத்தினை இனியொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றுங்கூறினாள். (க)

ககஅஉ. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு. உ

ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பது
படச் சொல்லியது.

இ-ள். யானுற்றியுளேனாகவும், — பசப்பு — இப்பசப்புத்தான், — தந்தார் அவர் என்னும் தகையால் — என்னையுடம்படாக்கினார் அவரென்னும் பெருமிதத்தான், — என்மேனிமேல இவர்தந்து ஊரும் — என்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

“குருதிகொப் பளிக்கும் வேலான் கூர்த்தனமா விவர்ந்து செலல” என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உண்மைபற்றியூர்கின்றது, இதற்கு நீகவலல்வேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையுந் தந்து. ௩

அழகுநாணுமழியாமல் நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கைம்மாறா நோயும் பசலையும் தந்து — பிரிகின்றஞான்றே அவ்விரண்டற்குங் கைம்மாறாக இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து, — சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் — என்மேனியழகினையும் நாணினையும் அவர்கொண்டுபோயினார். எ-று.

எதிர்நிரணிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் காணிற்குத் தலைமா ருயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்கூ டாவென்பதாம். (௩)

ககஅ௪. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. ௪

பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர்
நற்றிறங்களையுமறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவதொன்ற
வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன்—அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன்; —உரைப்பது அவர்திறம் — வாக்கானுரைப்பதும் அவர்நற்றிறங்களையே;— பசப்புக் கள்ளம்— அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஓவும் அசைநிலை. மெய் மற்றைமனவாக்குக்களின்வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றுயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமா யிருந்ததென த் தானுற்றுநின்றமை கூறியவாறுயிற்று. (௪)

ககஅ௫. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. ௫

காதலர் பிரிந்தவித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார்— பண்டும் நங்காதலர் உங்கேசெல் வாராக,—என் மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண்— என்மேனி பசப்பூர்வதிங்கே யன்றே! அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றுமோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண் மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினதுவரவும் பக லிரவுகளின்செலவும்வரவும்போல்வதறிந்துவைத்து அறியாதாய்போல நீசொ ல்லுகின்றதென்னையென்பதாம். (௫)

ககஅ௬. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல்—விளக்கினது மெலிவுபா ர்த்து நெருங்கவருமிருளேபோல— கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு—கொண்கன்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாச ம்பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (௬)

ககஅ௭. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன்— முன்னொருநாள் காத லனைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்;— அவ்வளவில்

பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று— அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொள்வென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

௧௧௮௮. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். ௮

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல்—இவளையவர் துறந்துபோயினாரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பதொன வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (௮)

௧௧௮௯. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின்—இப்பிரிவை யானேயுடம்படுமவகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான் நல்லநிலைமையினராவராயின் — என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க— என்மேனி பட்டது படப் பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. முன் இப்பிரிவினை கொண்மையாமியையாயென்னை இசைந்துடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராக வேண்டுவையாயின், என் மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென்னையென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௯)

௧௧௯௦. பசப்பெனப் பேர்பெறுத லன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின். ௧௦

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையியற்
பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றாரெனின்—அன்று தாம் துறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை கட்டோர் தூற்றாராயின், — பசப்பெனப் பேர்பெறுதல நன்றே—பசப்புற்றாளென வேறுமையபடுனின்றிப் பசப்புத்தானாயினாளென ஒற்றுமையாற்றுஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல எனக்கு நன்று. எ-று.

கட்டோரென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறாது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற்கூறினாள். அவரை அருளிலரென்றது இன்னும் பசந்தாளிவளென்கையே யானாற்றுநெறியாவதென்பதாம். (௧௦)

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃதாவது படர்மிகுதி தலைவன்கணின்றித் தன்கண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட்குரியதாகலின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கககக. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரோ
காமத்துக் காழில் கனி. க

காதலரும் நின்னிறுமாற்றாராய்க் கடிதின்வருவர் நீயவரொடு
பேரின்பநுகர்தியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர்—தம்மாற்காதலிக்கப்படுங்கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரோ காமத்துக் காழ் இல் கனி—பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சியென்னும் பரலில்லாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். அத்து அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னைநல்வினை இல்வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றாரென்றும், அவராற் றடையின்றி நுகரப்படுதலிற் காழில்கனியென்றுங்கூறினாள். நங்காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாராமையுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (க)

கககஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. உ

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மையின்றியமையாத மகளிர்க்கு அவரையின்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று—தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளியில்லையாகலான், மழைவறந்துழி அதனுன் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதெனபதாம்.

கககங. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான் விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து—வாழுநம் என்னும் செருக்கு— காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின்வருவர் வந்தால் நாமின்புற்று வாழ்தமென்றிருக்குந்தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடென்பதாம்.

கககச. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காதலரையியற்பழித்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுதியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழப்படுவார் — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்— தாம் வீழ்வார் வீழப்படாரெனிற் கெழீஇயிலர்— தாம் விரும்புங்கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினையாட்டியர். எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்குமதிப்பாற் பயனில்லையென்பதாம். (௪)

௧௧௯௫. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ௫

அவர்மேற்காதலுடைமையின் அவர்கருத்தறிந்தாற்றினு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்னவின்பத்தைச் செய்வர்,— தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை—அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதல்செய்யாவழி. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமேயென்பதாம். (௫)

௧௧௯௬. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான் இன்னாது — மகளிர் ஆடவரென்னுமிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் அஃதின்னாது; — காப்போல இருதலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃதினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். என்மாட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்பமுழத்தல் கூடுமோவென்பதாம். (௬)

௧௧௯௭. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமநுகர்தற்குரியவிருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்றலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள்— பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் — அவ்விடத்துப் பசப்பானுய பருவரலும் படர்மிகுதியும் அறியான்கொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லாருகண்ணுநிகழ்தனவறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான், இனி யாருமுய்யுமாறென்னையென்பதாம். (எ)

௧௧௯௮. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். ௮

தலைமகன்றூதுவரக்காணாது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெறாது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்படுங்காதலர்திறத்துநின்றும் ஓரின்சொல்லளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி உயிர்வா

ழ்கின்ற மகளிர்போல—வன்கணார் உலகத்து இல் —வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

காதலர்திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங்கருத்தால்,இன்சொலென்றாள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யான் வன்கண்ணேனாகலின், அதுவும்பெறாது உயிர்வாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

௧௧௯௯. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நல்கார் எனினும்— என்னால் நச்சப்பட்டகாதலர் என்மாட்டன்பிலரோயாயினும்,— அவர்மாட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய— அவர் திறத்தியாதானுமோர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமெனப்படுநின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (௯)

௧௨00. உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. ௧0

தலைமகன்றூதுவரப்பெறாது தான்றூதுவிடக்கருதியாள்
நெஞ்சொடு சொல்லியது.

இ-ள். உறார்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு—நின்னோடுறாதார்க்கு நின்னுறுநோயையுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே,— கடலைச் செறாஅய்— நீயாற்றுயாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்து, நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்தநோயாகலானுங் கேட்பார் உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது கருதாது, முயலாநின்றாயென்னுங்குறிப்பான், வாழியவென்றாள். (௧0)

கஉக ம் அதி.—நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகடனிமையெய்தலும், பாசறைக்கட்டலைமகன்றனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற்கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணதாகநினைந்த தலைமகட்குமுரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற்றித் தனிப்படர்மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨0௧. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது. ௧

தூதாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,— கள்ளினும் காமம் இனிது— உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத கள்ளினுங் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகளைமறவாமையுங்கூறியவாறு. (௧)

௧௨0௨. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல்—தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கணினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் துன்பமில்லையாம்;— காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — ஆதலாற் காமம் எத்துணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்பவினிதென்பாள், எனைத்துமினிதென்றாள். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தானுற்றவகை கூறியவாறு. (௨)

௧௨0௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். ௩

தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். தும்மல் சினைப்பதுபோன்று கெடும் — எனக்குத் தும்மல் எழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது;— நினைப்பவர்போன்று நினையார்கொல் —அதனாற் காதலர் என்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராகல்வேண்டும். எ-று.

சினைத்தல் அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல்தோன்றுமென்னு முலகியல்பற்றி, தலைமகனைத் தக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்த்தாளாய் சொல்லியதாயிற்று. (௩)

௧௨0௪. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரோ யவர். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவர் ஓஒ உளரே — எம்முடைய நெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதுமுளராயிராநின்றார்; — அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்கொல் — அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுளமாதுமோ, ஆகேமோ! எ-று.

ஓகாரவிடைச்சொல் ஈண்டிடைவிடாமையுணர்த்திநின்றது. உளமாயின் வினை முடியாமையின் வாராராயினரோ, அது முடிந்தும் இலமாயின் வாராராயினரோவென்பது கருத்து. (௪)

௧௨0௫. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் — தம்முடையநெஞ்சின்கண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட— காதலர்— எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல் நாணார்கொல்—தாமெம்முடையநெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை நாணார்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவழிாத தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலுமுடம்படாது தாமவர்கட்பலகாலுஞ்சேறல் நாணுடையார்செயலன்மையின், நாணார்கொலென்றாள். (௫)

கஉ0சா. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன். சா

அவரொடு புணர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய் தாநின்றாய் அதுமறத்தல்வேண்டுமென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உற்ற நாள் உள்ள உளேன்—யான் அவரோடு புணர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன்;—மற்று யான் என்னுளேன்—அதுவின்றாயின், வேறெத்தால் உயிர் வாழ்வேன்! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலேனென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றூதுவருதல், தன்றூதுசேறன்முதலாயின. அவை யாவுமின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லையென்பது கருத்து. (சா)

கஉ0எ. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது;—மறப்பின் எவனாவன்—அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மன் ஈண்டும் அது படநின்று ஒழியிசையாயிற்று. கொல் அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. அ

இத்துன்பமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ் செய்வரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயார் — தம்மை யானெத்துணையும் மிகநினைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார்;— காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ—காதலர் எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சினின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற்சிறந்ததின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றாள். காதலர்நம்மாட்டருளென்றும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பானிகழ்ந்துகூறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. கூ

தலைமகன்றூதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து — முன்பெல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியின்மையை மிகவுநினைந்து,— என் இன்னுயிர் விளியும்—எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது.எ-று.

அளியின்மை பின்வருவராகலுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்துவாராமையும், ஆண்டுநின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு.' (௯)

கஉக௦. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. ௧௦

வன்புறையெதிரழிந்தாள் காமமிக்ககழிபடராற்சொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப் படாஅது—என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினாரை யானென்கண்ணளவானாயினும் எதிர்ப்படும்வகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவராலும்நோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையிற் சென்றாரைக்காணவென்றும், குறையுறுகின்றாளாகலின் வாழியென்றுங் கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினாற்காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாற்றுயில்பெறாது வருந்துகின்றாள் கூற்றாக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧௦)

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கணினைவுமிகுதியாற்கண்டதாகலின், இது நினைந்தவர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகக. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. ௧

தலைமகன்றூதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ-ள். காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான் வருந்துகின்றதறிந்து அதுதீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு —விருந்து யாது செய்வேன்—யான் விருந்தாக யாதனைச்செய்வேன்! எ-று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யுமுபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று காணாமையின், யாதுசெய்வேனென்றாள். (௧)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். ௨

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

இ-ள். கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின்— துஞ்சாதுவருந்துகின்ற என்கயல்போலுமுண்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயின்,— கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன்—கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியானுத்தியுளேனாயதன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ-று.

கயலுண்கணென்றாள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. உயல் காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ் சுரு

க்குவனவற்றின்பரப்புந்தோன்றச்சொல்வேனென்னுங்கருத்தாற்சாற்றுவேனெ ன்றாள். இனி அவையுந்துஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மூன்றுங்கண்டாள்கூற்றுகளின், கனவுநிலையுரை த்தலாயிற்று. (௨)

கஉகங. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ௩

ஆற்றாளெனக் கவன்றாட்கு ஆற்றுவலென்பதுபடச்
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினான் நல்காதவரை—நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதா ரை—கனவினாற் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு — யான் கனவின்கட்கண்ட காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யாற் றியுளேனாகின்றேன் நீகவலல்வேண்டாவென்பதாம். (௩)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு — நனவின்கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான்,— கனவினாற் காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின்கணே எனக்கின்பமுண்டாகா நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இய ல்பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்து சென்று கொண்டுவந்துதந்து நல்குவித்த கனவால் யானாற்றுவலென்பதாம். (௪)

கஉகரு. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினாற் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே—முன்னனவின்கண் அவ ரைக்கண்டு நுகர்ந்தவின்பந்தானுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,— கனவுந்தான் கண்டபொழுதே இனிது—இன்று கனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்தவின்பமும் அக் கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, ஆகலான் எனக்கிரண்டுமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யா ன்பெற்றதிவ்வளவே, இன்றும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (௫)

கஉகசா. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் — நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவியில்லையாயின்,—கனவினாற் காதலர் நீங்கலர் — கனவின்கண்வந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழி யிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெறலாற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (௬)

௧௨௧௭. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது. ௭

விழித்துழிக் காணாளாயினாள் கனவிற்கூட்டநினைந்து
ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

இ-ள். நனவினான் நல்காக் கொடியார்—ஒருஞான்றும் நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாத கொடியவர்— கனவினான் எம்மைப் பீழிப்பது என்—நாடோறுங்கனவின்கண்வந்து நம்மைவருத்துவது எவ்வியைபுபற்றி! எ-று.

பிரிதலும் பின்னினைந்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவிற் றோண்மேலராய் விழித்துழிக் கரத்தலின் அதுவுந்துன்பமாகின்றதெனும் பாள் பீழிப்பதென்றுங்கூறினாள். நனவினில்லது கனவினுமில்லையென்பர், அது கண்டிலமென்பதாம். (௭)

௧௨௧௮. துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. ௮

தானாற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனையியற்பழித்தாட்கு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால் தோள்மேலராகி — என்னெஞ்சைவிடாதுறைகின்றகாதலர் யான்றுஞ்சும்பொழுது வந்து என்றோள்மேலராய் — விழிக்குங்கால விரைந்து நெஞ்சத்தராவர்—பின விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழையவாறுநெஞ்சின்கண்ணராவர். எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்கடுமைபற்றி விரைந்தென்றாள். ஒருகாலும் என்னினீங்கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (௮)

௧௨௧௯. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினாற் காதலர்க் காணாதவர் — தமக்கொருகாதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் — நனவினான் நல்காரை நோவர் — தாமறிய நனவின்கண் வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பிலரென நோவா நிற்பர். எ-று.

இயற்பழித்ததுபொறாது புலக்கின்றாளாகலின், தன்மைதோன்றக் கூறினாள். தமக்குங்காதலருளராய் அவரைக்கனவிற் கண்டறிவாராயின நங்காதலர் கனவின்கணுற்றுநல்குதலறிந்து நோவாரென்பதாம். (௯)

௧௨௨௦. நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர். ௰

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவர் நனவினான் நநீத்தார் என்பர் — இவ்வூரின்மகளிர் நனவின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறாநிற்பர்,—கனவினாற் காணார்கொல்—அவர் கனவின்கண் நீங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ! எ-று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றாயின் யான்கண்டது தானுங்கண்டமையும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளோயாமென்னுங்கருத்தால், இவ்வூரவரென்றாள். (௰)

௧௨௩ ம் அதி.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். கனவுநிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௨௧. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. ௧

பொழுதொடுபுலந்து சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அல்லை — நீ முன்னாள்களின் வந்த மாலையோவெனின், அல்லை,—மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை — இருந்தவாற்றான் அந்நாட்காதலரைமணந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முன்னாள் கூடியிருந்தநாள். அந்நாண்மணந்தாரெனவே, பின்பிரிந்தாராதல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் “வாலிழை மகளி ருயிர்ப்பொதியவிழ்க்குங் காலை” என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாருமுளர். (௧)

௧௨௨௨. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை. ௨

தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மாலை— மயங்கியமாலாய்,—புன்கண்ணை—நீயுமெம்போலப் புன்கணுடையையாயிருந்தாய்,—நின் றுணை எங்கேள்போல் வன்கண்ணதோ —நின்றுணையும் எந்துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயங்குதல்பகலுமிரவுந்தம்முள்ளே விரவுதல், கலங்குதலுந்தோன்றநின்றது. புன்கண் ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத்துனபஞ்செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றிலையென்னுங்குறிப்பால் வாழியென்றாள். (௨)

௧௨௨௩. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். ௩

ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பனி அரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை — காதலர்கூடியநாளெல்லாம் என்முன் நடுக்கமெய்திப்பசந்துவந்த மாலை— துனி அரும்பித் துன்பம் வளர வரும்—இந்நாள் எனக்கிறந்துபாடு வந்துதோன்றி அதற்குளதாந்துனபம் ஒருகாலைக்கொருகால் மிகவாராநின்றது. எ-று.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்புணரநின்றது. துனி உயிர்வாழ்தறகண்வெறுப்பு. அதனால் யானாற்றுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (௩)

௧௨௨௪. காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். மாலை — காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தளிர்ப்ப வந்தமாலை,— காதலர் இல்வழி — அவரில்லாத இப்பொழுது — கொலைக்களத்து ஏதிலர்போல வரும் — அஃதொழிந்துநிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங்களரியிற்கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலர் அருள்யாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்துவந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்துவாராநின்றது, இனி யானுற்றுமாறென்னையென்பதாம். (௪)

கஉஉ௫. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச செய்த பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன: அவற்றுள்,— யான் காலைக்குச் செய்த நன்று என — யான காலைக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது? — மாலைக்குச் செய்த பகை எவன் — மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் நன்றென்கொலென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங்கருத்தாற பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தன்றுணைபுணர்ந்த காலைபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற்றுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௫)

கஉஉ௬. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன். ௬

இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர்பிரிவிற்குடம்பட்டதெனையெனாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செய்தல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாய் இன்பஞ்செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை — மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன் — காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! எ-று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்குடம்படேனென்பதாம். (௬)

கஉஉ௭. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். எ

மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற்குக் காரணமென்னையெனாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய் — இக்காமநோயாகிய பூ — காலை அரும்பி — காலைப்பொழுதின்கணரும்பி,— பகல் எல்லாம் போது ஆகி — பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்து,— மாலை மலரும் — மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும். எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவின்கட்கூட்டநினைந்தாற்றுதல்பற்றிக் காலையரும்பியென்றும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றாதல்பற்றிப் பகலெல்லாம்போதாகியென்றும், தத்தந்துணையையுள்ளிவந்து சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்தினுகர்ந்தவின்ப நினைந்தாற்றாமைமிகுதிபற்றி மாலைமலருமென்றுங்கூறினாள். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்ததாகாநின்றதென்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம். (எ)

கஉஉஅ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன் குழல் — முன்னெல்லாம் இனிதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல் — அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோலச் சுடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய்,—கொல்லும் படை—அது வருதென்னைக்கொல்வுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று. எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலிற் றூதாயிற்று, கோறற்கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இத்துணையும் பெறமுல் என்செய்யாதென்பதாம். (அ)

கஉஉகூ. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன்,—மதி மருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து — இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும்பொழுது— பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் — இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும். எ-று.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினாளாகலின், மாலைபடர்தரும்போழ்தென்றாள். யானிறந்துபடுவலென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென பதிநிலைகலங்கி நோயுழக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

கஉ௩0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். க0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என் உயிர்—காதலர்பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் — பொருண்மாலையாளரை உள்ளி மருண்மாலை மாயும் — இன்று பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்கண்ணே இறந்துபடாநின்றது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினார், காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனில்லையென்பதாம்.(க0)

௧௨௪ ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன் கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௩௧. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். ௧

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நங்கணேநிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நினைந்தழுதலால், — கண் நறுமலர் நாணின — நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாநாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளலென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவர் நீயாற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧)

௧௨௩௨. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்றோனீர்வாராநின்ற நின்கண்கள் — நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும் — நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்தற்கேதுமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨)

௧௨௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணந்த நாள் வீங்கிய தோள்—காதலர் மணந்தஞான்று இன்பமிகுதியாற்பூரித்த நின்றோள்கள் — தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று அவர்பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவனபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது. எ-று.

அன்றுமவ்வாறுபூரித்து இன்றுமிவ்வாறுமெலிதலால் இரண்டுங்கண்டவர் கடிதினுணர்ந்து அவரைத் தகவின்மைகூறுவரென்பதாம். (௩)

௧௨௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். துணைநீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள் — அன்றுநந்துணைவர் நீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கைய

முகுமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றத ற்குமேலே தம்பெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்ஙனஞ்செயற் பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொன்னாற்செய்ததொடி. சோருமென்னும் வினைத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரொன்று அவரன்பின்மையுணர்த்தி இன்றுங் குறித்தபருவத்து வந்திலரொன்று அவர் பொய்ம்மையுணர்த்தாநின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றார்மேற குறையுண் டோவென்பதாம். (௪)

௧௨௩௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார் கொடுமை உரைக்கும்— கலவுக்கை நெகிழினும் ஆற்று தாட்கு இக்காலநீட்டத்து என்றுமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமை யைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொல் கவின் வாடிய தோ ள்—வளைகளுங்கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியத னை யாமறைக்குமாறென்னை! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானல் அயலார்சொல்லுதல் சொலல்வேண்டுமோவென்பதாம். (௫)

௧௨௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து. ௬

தானாற்றுதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யானாற்றவும் என்வயத்தவன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய,— அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல்—அவற்றைக் கண்டு, நீயவரைக்கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொறாது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன். எ-று.

ஒடு மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யானாறறேனுகின்றது அவர் வாராததற் கன்று நீகூறுகின்றதற்கென்பதாம். (௬)

௧௨௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. ௭

அவ்வியற்பழிப்புப்பொறாது தன்னெஞ்சிறகுச்
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என் வாடு தோட்பூசல் உரை த்து—இவர் கொடியரென்கின்றவர்க்கு நீசென்று என்மெலிகின்றதோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி— பாடு பெறுதியோ— ஒருமேம்பாடெ ய்தவல்லையோ, வல்லையாயின் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

கொடியார்க்கென்பது,கொடியரல்லரென்பது தோன்றநின்றகுறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பதும் அவை தாமே வாடாநின்றனவெனபது தோன்றுநின்

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவள் தோளுக்கியெய்தழிந்தன்மேலும் அதனாற்றனக்காற்றாமைமிகன்மேலும் நின்றது. இன்னாமைகேட்டாலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெல்லாநீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்துறுப்செய்தாலன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துதியென்னுங்கருத்தாற் பாயி பெறுதியோவென்றாள். (எ)

௧௨௩௮. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். ௮

வினைமுடித்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக முயங்கிய கைகளை இவட் குநோமென்றுகருதி ஒருஞான்றியானெகிழ்த்தேனாக,— பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது—அத்துணையும் பொறாது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிறவியாதுசெய்யுமோ! எ-று. இனிக் கடிதிறசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

௧௨௩௯. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதைப் பெருமழைக் கண். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளையூக்குதலான் அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக,— பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற—அத்துணையிடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத்தன்மையவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாடுமாய இவ் விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன! எ-று.

தண்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (௯)

௧௨௪0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று— தண்வளி போழவந்த கண்ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது,— ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு— தனக் கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவ்வளவிற பசந்தது, யான் கைகளையுமூக்கி மெய்களை நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும் பசந்திலனெனத் தன்வனமையும் அதன்மென்மையுங்கருதி வெள்கிறதென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாங்கடிதிற்சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

---

௧௨௫ ம் அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதூரத் தனக்கோர்பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௪௧. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. ௧

தன்னுற்றதிருந்திறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று— இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை,—எனைத்து ஒன்றும் நினைந்துச் சொல்லாய்— யானறியுமாற்றலிலன், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும் நீயறிந்தெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுந்நீங்காமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதியாதொன்றாயினுமென்பாள், எனைதொன்றுமென்றாள். (௧)

௧௨௪௨. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. ௨

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக,— அவர் காதல் இலராக நீ நோவது—அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது— பேதைமை —நினபேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்பதறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீசெய்துகொள்கின்றதெனனுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாறசேறலே அறிவாவதென்பதாம். (௨)

௧௨௪௩. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என்—நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதென்னோ! — பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல்— இப்பையுளைச்செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகாது. எ-று.

நம்மாட்டருளுடையரனமையிற் றாமாக வாரார, நாஞ்சேறலே இனித் தகுவதென்பதாம். (௩)

௧௨௪௪. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி—நெஞ்சே, நீயவர்பாற்சேறலுற்றாயாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டுசெல்வாயாக,— இவை அவர்க் காணல் உற்று என்னைத் தின்னும்—அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாங்காட்சிவிதுப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம்: என்றது தான்சேறல்குறித்து. (௪)

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர். ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம் உற்றால் உறாஅதவர் — யாம் தம்மையுறத் தாமுறாத நங்காதலரை—செற்றாரெனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல் அன்புபடுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற்செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. சு

தலைமகன்கொடுமைநினைந்து செலவுடன்
படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — கலந்து உணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து உணராய்—யானதம்மொடு புலந்தால் அப்புலவியைக் கலவிதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனைநீங்கமாட்டாய்,—பொய்க் காய்வு காய்தி— அதுவுமாட்டாதநீ இப்பொழுது அவர்கொடியரெனப் பொய்க்காய்வுகாயாநின்றாய், இனியிதனையொழிந்து அவர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. கலந்துணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினையொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலையில்வெறுப்பு. கண்டால் மாட்டாதநீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லையென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாண்டடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினைவிடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண் விடு—ஒன்றினைவிடமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, — இவ்விரண்டு யானோ பொறேன்— அன்றியே இரண்டும்விடாமை நின்கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண்டனையும் உடன்றாங்குமதுகை யானிலன். எ-று.

யானோவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமென்பதுபட நின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது, இரண்டையும்விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லையென்னுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் எனதுயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து நல்காரென்று—அவர் இவ்வாற்றாமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரெ

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாய் பேதை—அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச் செலலுற்ற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்றாமைகண்டுவைத்தும் நல்காது போயினானைக் காணுதவழிச் சென்றறிவித்ததுணையானே நலகவருவனென்று கருதினமையிற் பேதையென்றாள். (அ)

கஉசகூ. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு— என்னெஞ்சே,— காதலவர் உள்ளத்தாராக—காதலர் நின்னகத்தாராக,— நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி—முன்பெல்லாங்கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து! எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (கூ)

கஉருo. துன்னத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். கo

அவரைமறந்தாற்றல்வேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா — நம்மைக்கூடுதவண்ணந்துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின் இழத்தும் — முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

"குன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்"என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னமற்றுறந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தன்மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (கo)

கஉ.கூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்; "நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை" என்றார் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகிளத்தலையின், இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. க

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு— நாணாகிய தாழினைக்கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யானாற்றலுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூந்தாலி. நாணுள்ளதுணையும் நிறையழிபாதாகலின் அதனைத்தாழா க்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற்காத்தலின் நிறையைக் கதவாக் கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினாள். (௧)

கஉ௫உ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில். உ

நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு மென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந்தொழி லொழியுமிடையாமத்தும் என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநி ன்றது,— காமமென ஒன்று கண் இன்று — ஆகலாற் காமமென்றுசொல்ல ப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின்கண்ணொழியாடல் தலைமகன்பாற்செ லவிடுத்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மை பிற காமமெனவொன்றெ ன்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின் றெனறுங்கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉ௫௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான் மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,— குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும்— அதனான் இஃதென்கருத்தின வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின் றது. எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. தும்மலட ங்காதாறபோல அடங்குகின்றதில்லையெனபதாம். (௩)

கஉ௫௪. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம மறையிறந்து மன்று படும். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யான் நிறையுடையேன் எனபேன்—இன்றினாங்கெல்லாம் யானென் னைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்; — என காமம் மறை இறந்து மன்று படும்— அதனான் இவறெனகாமம் மறைத்தலைகடந்து மன்றின்கண வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மன்னும் ஓவும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி யன்வனைத்தன்றென்பதாம். (௪)

கஉ௫௫. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. ௫

நம்மைமறந்தாரை நாமுமறக்கற்பாலமெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை — காமநோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுறாதார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இன்பத்தொடுகெழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செய்தலிற் செற்றாரென்றாள். பின்சேறல் மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்தகைமை ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுறாதார் மானமுடையார். நன்றெனவுணரார் மாட்டுஞ் சென்றேநிற்கும் யானறிவதொன்றன்றென்பதாம். (ரு)

கஉ௫௬. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி — என்னையகன்றுசென்றார்பின்னே யான் சேறலைவேண்டுதலான்,—என்னை உற்ற துயர் எறறு அளித்து—என்னை யுற்றதுயர் எத்தன்மைய.து! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தெனபது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடிதென்பதாம். (௬)

கஉ௫எ. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாற்கூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம யாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின்— நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செயயுமளவின், — நாண் என ஒன்றோ அறியலம்—நாணென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கைமிகவிற்றற்கருப்பிருந்த கலவிகள். நாண் பரத்தையர்தோய்ந்தமார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தனகுறறநோக்கி, அவனையுமுளப்படுத்தாள். (எ)

கஉ௫அ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை — நந்நிறையாகியவரணையழிக்குந தானை—பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ— பலபொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறென்னை! எ-று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற்புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட்

ன்னினுமுற்பயிம்வகை வருததோன்றினுனென்பாள், பன்மாயக்கள்வனென்றாள். பணிமொழி நம்மினுந்தானன்புமிகுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நந்நிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கஉருகூ. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல் எனச் சென்றேன் — அவர்வந்தபொழுது புலக்கக்கடவே னென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; — நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன் — போயும், என்னெஞ்சம் நிலையில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தலைத் தொடங்குதலையறிந்து, இனி ஈது வாயாதென்று புல்லினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கருவியாய் நிற்றலின் அது முடியாமை. (கூ)

கஉசு0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். க0

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு — நிணத்தைத் தீயின்கண்ணேயிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந் துருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, — புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ — அவர் புணராமுடிய பின்பு உணராது அவரிலேயே நிற்கக்கடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணர்தல் என்பது மிகநெருங்குதல், எதிர்ப்படுதலுமாம். புணர்ந்தென்பது புணரவெ னத்திரிந்துநின்றது. யானத்தன்மையேனாகலின் எனக்கஃதுகூடியதில்லையாயிற்றெ ன்பதாம். (க0)

கஉஎ ம் அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேய்மைக்கட்பிரிவின்கட் டலைமகளுந் தலைமகனும் வேட்கைமிகு தியின் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகள் பிரிவுமுதலிய மூன ற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுங் கூடிய பொதுவா கிய பன்மைப்பாலாற் கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனை நினைத்துத் தலை மகள்விதுப்புறலென்றார்: சுட்டிப்பெயர் சொல்லவாராமையின் அப்பெயர் கூடியபொ ருளுணர்த்துவதல்லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற்பன்மையாற் கூறப்படாமையானும், அஃது ஆயன்மையறிக. இதனுட்டலைமகள்கூற்று நிறையழிவானிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉசுக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். க

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினாற்சொல்லியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த — அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற — அதுவேயன்றி அவர்வரும்வழிபார்த்து என்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறாயும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாறசெய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (௧)

௧௨௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. ௨

ஆற்றுமைமிகுதலின் இடையினதிநினைக்கற்பாலையல்லை
சிறிதுமறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிகுச்
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,— இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளைகழல்வனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதும்பரியலையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்று., மேலும் மறுபிறபபினும். எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனுல மறக்கறபாலேனல்லேனென்பதாம். (௨)

௧௨௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச செனறார் — இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாமதுணையாதலையிகழ்ந்து ஊக்கந்துணையாகப் போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து மீண்டுவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௩)

௧௨௬௪. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்கியகாமத்தராய் நம்மைப்பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைந்து,— என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏறும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற்பணைத்தெழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமமின்பநோக்காமையும் வினைமுடிந்துழி அதனை நோக்கலுந்தலைமகற்கியல்பாகலின், கூடியகாமமென்றாள். ஒப்புருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சின்மேலேறறப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்துநின்றது. அஃதாற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௪)

கஉசாரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ரு

தலைமகன்வரவுகூறி ஆற்றாயாய்ப் பசக்கற்பாலை
யல்லையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க — என்கண்கள் ஆரும்வகை என் கொண்கனை யான் காண்பேனாக;— கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீங்கும் — அங்ஙனங்கண்டபின், என்மெல்லியதோளின்கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ-று.

காண்கவெனபது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதனையாயினுங் காதென்பதாம். (ரு)

கஉசாசா. வருகமற் கொண்கனொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட. சா

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன் ஒருநாள் வருக— இத்துணைநாளும் வாராக்கொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக;— பைதல் நோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன் — வந்தாற் பையுளைச்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட அவ்வமிழ்தத்தனை வாயில்களானாளும் பருகக்கடவேன். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. இக்குறிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனி காக்கடவதோயகளுமெல்லாம் பெறுவலென்பதாம். (சா)

கஉசாஎ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண் அன்ன கேளிர் வரின் — கண்போற்சிறந்த கேளிர் வருவராயின், — புலப்பேன்கொல் — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ,— புல்லுவேன்கொல் — அன்றி என்னாற்றாமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ,— கலப்பேன்கொல் — அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயலையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன்! எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்றாள். மூன்றனையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதும்பலாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுகுவேனோவென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கஉசுஅ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து. அ

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்புரிந்து வெல்வானாக;— மனை கலந்து மாலை விருந்து அயர்கம்—யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயர், "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண்வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தன் முதலியவின்மையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுன்கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைத்தார்: தலைமகனைக் கூடுது வேந்தன்வெல்கவென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கமென்றும் வந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று. (அ)

கஉசுகூ. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்சென்ற தங்காதலர் மீண்டுவரக்குறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்துமகளிர்க்கு— ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் — ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, "ஒருவர்கூறையெழுவருடுத்து" என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனான் இதுவுந்தலைமகள்கூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

கஉஎ0. பெறின்என்னாம் பெற்றக்கா லென்னா முறினென்னா
முள்ள முடைந்துக்கக் கால். க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்— காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள்ளமுடைந்திறந்துபட்டவழி,— பெறின் என் — நம்மைப் பெறக்கடவளாயின் என்,—பெற்றக்கால் என்— அதுவன்றியே பெற்றாலென்,—உறின் என்— அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ-று.

இம்மூன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னைவழக்குண்மையின். அதற்குமுன்னே யான்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள்கூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர்குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன்வந்து கூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினாற் புதுவதாயவன்புறைபாராட்
டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவுள்கியவழி அதனையவள
குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச்சொல்லியது.

இ-ள். கரப்பினும் — நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும், — ஒல்லா கையிகந்து — அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து — நின் உண்கண் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு — நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக. எ-று.

கரத்தல் நாணுடைக்குதல். தன்கட்பிரிதற்குறிப்புள்ளதாகக் கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக் குறிப்பறிவுறுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ

நாணால் அவள் அதுசொல்லாமையறிந்து
அவன்றோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட் பேதைக்கு — என் கண்ணிறைந்தவழகினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய பேதைக்கு, — பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது — பெண்பாலார்க்கு நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேற்றி அஞ்சுகின்றதலான், இவ்வாறு கூறினான். (உ)

கஉஎங. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல் — கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாம் நூல்போல — மடந்தை அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு — இம்மடந்தையதணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்றதொரு குறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனகத்துக் கிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றி வைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீயறிந்து கூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல—பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு— நின்பேதை என்னுடை நகக்கருதுநகையதுமுகிழப் பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர்குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாறபுடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது.

௧௨௭௫. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடை யாள் என்கணில்லாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னைமறை த்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து— என்மிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமு டன்போக்குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அது தான்தீர்த்திறம்பெறுமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழி யாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெயதல்வேண்டுமென்பதாம். (௫)

௧௨௭௬. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. ௬

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அறுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினு ளய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழும்வண்ணங்கலக்கின்ற கலவி— அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன் பத்தினை அரிதாகவாறறியிருநது அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத் து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னாதாகாநின்றதென்ப தாம். (௬)

௧௨௭௭. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந்துறைவன் தணந்தமை — குளிர்ந்ததுறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை— நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று..

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், யான்றெளியவுணர்தற்குமு ன்னே தோள்கண்மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னை யுணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (௭)

௧௨௭௮. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலர் சென்றார் நெருநற்று — எங்காதலர் பிரிந்துபோயினார் நெருநற்றே;— யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம்— அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து எழுநாளுடையமாயினேம். எ-று.

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநற்றுச்சென்றாரென்றும், அதனையுணர்ந்துச்செல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசந்ததென்பாள் மேனிபசந்தெழுநாளேமென்றுங் கூறினாள். இவ்வாற்றாற் றலைமகனதுபிரிதற்குறிப்பினையுணர்த்தினின்றது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது. கூ

தலைமகள்குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெளிபாளாய்,— தொடி நோக்கி — அவர் பிரிய யானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கி, — மென்றோளும் நோக்கி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றோள்களையுநோக்கி,— அடி நோக்கி — பின்னிவ்விரண்டும் நிகழாமல் நீ கொண்டு காத்தல்வேண்டுமெனத் தன்னடியையுநோக்கி, — ஆண்டு அவள் செய்தது அஃது — அங்ஙனம் அவள்செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செயற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதெனறாள், தெறிதொடி செய்திறந்த கள்ளமென்றாகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின அஃதொழிதல் பயன். (கூ)

கஉஅ0. பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகன்பிரியாமைக்குறிப்பினைத்தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய் கண்ணினாற் சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணினாற்சொல்லி அதுதீர்க்க வேண்டுமென்று அவரையிரவாது உடன்போதலகுறிப்பால் தம்மதுபிரிவினையிரத்தல்— பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து என்ப—தமக்கியல்பாகிய பெண்மைமேலும் ஓர்பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிவுடையார். எ-று.

தலைமகளுடன்போதற்குறிப்புத் தோழியாற்றெரிந்தானாகலின், தன்பிரிவின்மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவள்பெண்மையினைப் பாராட்டி யிவ்வாறு கூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம் அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண் விரைதல். மேற் புணர்ச்சியிருந்தபற்றித் தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பைத் தலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்கைமிகவினாற்பின்னும் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஅக. உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. க

பிரிதற்குறிப்பினளாகியாளோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— கள்ளுக்கு இல் காமத்திற்கு உண்டு—கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழியல்லதின்மையிற் கள்ளுக்கில்லென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉ௮உ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினும் மிகவுண்டாமாயின்,— தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவரால், தங்காதலரோடு தினையளவுமூடுதல்செய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

'பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின் வருத்தமிகுமெனப் பிறர்க்குறுதிகூறுவாள்போன்று, தன்விதுப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉ௮௩. பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். பேணாது பெட்பவே செய்யினும்—நம்மையவமதித்துத் தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும்,— கொண்கனைக் கண் காணாது அமையல—கொண்கனை என்கண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லை. எ-று.

தன்விதுப்புக் கண்கண்மேலேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையானொடு புலக்குமாறென்னையென்பதாம். (௩)

கஉ௮௪. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடற்கண் சென்றேன்—காதலனைக் காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னொடுநினைந்து யானவரோடூடுதற்கண்ணே சென்றேன்;—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது— கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தல்நினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறையோகலான், அது முடிந்ததில்லையென்பதாம்.

கஉ௮௫. எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண்ணேபோல்—முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணேபோல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்— கொண்கனது தவறு காணாதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். எ-று.

கோல் ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (௫)

கஉஅகூ. காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால் தவறாய காணேன்— கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன்றவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,—காணக்கால் தவறல்லவை காணேன் — காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நாவின்றோறி சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனெனபதாம். (௬)

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல்— தம்மையீர்த்துக்கொண்டுபோதலறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார்செயலேபோல,—பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என்—புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்துபெறுவதென்! எ-று.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புணைபடுதல்; புலந்தாலும் பயனில்லையென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட்பாயவார்போல முடிவறியப் பன்னொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அதுசெயற்பாற்றன்றெனவுரைக்க. (எ)

கஉஅஅ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. அ

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கள்வ— வஞ்சகா,— களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும் கள்ளற்றே—தன்னையுண்டுகளித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும்,அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்ளைப்போலும்— நின் மார்பு—எங்கட்கு நின்மார்பு. எ-று.

அவ்வின்னாதன நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மையென்றிவைமுதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்றதென்பதாம்; கள்வவென்றதும் அதுநோக்கி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். கூ

உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கட்டலைமகன்
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெல்லிது — காமவின்பம் மலரினுமெல்லிதாயிருக்கும்,— அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர்—அங்ஙனம் மெல்லிதாதலையறிந்து அதன்செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர். எ-று.

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தினகண்ணேயொத்துநுகர்தற்குரியாரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிநுகரவேண்டுதலின் அதன்செவ்விதலைப்படுவார்சிலரென்றும், அவற்றுள் யாதானுமொன்றனுற் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் மலரினுமெல்லிதென்றுங்கூறினன். குறிப்பொவ்வாமையின் யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமகளூடறீர்வது பயன். (௯)

கஉ௯0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் துனித்தே— காதலி முன்னொருநான்று புல்லல்விதுப்பினாற்சென்ற என்னொடு தன்கண்மாத்திரத்தானூடி, — புல்லுதல் என்னினும் தான் விதுப்புற்றுக் கலங்கினள் — புல்லுதலை என்னினுந்தான்விதும்பலால் அதுதன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அதனால் யானித்தன்மையேனாகவும் விதுப்பின்றியூடிநிற்கின்றவிவள் அவளல்லள். எ-று.

கண்மாத்திரத்தானூடல் சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்த துணையேயாதல். அவளாயின் இங்ஙனமூடறகணிடாளென்பது பயன. (க0)

கநு0 ம் அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாது புணர்ச்சிவிதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஉ௯க. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது. க

தலைமகன்கடவதுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத
நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டும்— அவருடையநெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க்காய்நிற்றல்கண்டுவைத்தும்,— நீ எமக்கு ஆகாதது எவன்— நீயெமக்காய் நில்லாது அவரை நினைத்தறகாரணம் யாது! எ-று.

அவர்க்காதல் அவர்கருதியதற்குடம்படுதல். எமக்காகாதென்றது புலவிக்குடம்படாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக்கண்டாயினுஞ்செய்வர், நீயதுவுஞ்செய்கின்றிலையென்பதாம். (க)

கஉ௯உ. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு. உ

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — உறாதவர்க் கண்டகண்ணும் — மேலும் நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும், — செறாரென அவரைச் சேறி — நாஞ்சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கருதாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉகூங. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். ங

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே — நெஞ்சே, — நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல் — என் மாட்டுநில்லாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம் — கெட்டார்க்கு நட்டார் இலலென்பதோ — கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்து இல்லையென்றுநினைந்தோ, நின்னியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேபயின்றதென்பாள் பெட்டாங்கென்றும், தானிப்பொழுது மானமிலளாகலிற் கெட்டார்க்கென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஈண்டிடப்பொருட்டு. செலலென்பது ஆகுபெயர். இல்லென்புழி உலப்பிலாவுணர்விலலார் தொடராயிற்று நின்றதாம். (ங)

கஉகூச. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே — நெஞ்சே, — துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய் — நீயவரைக்கண்டபொழுதே இனப்புலவியைக் கருதலைகலல்து அவர் ... முன்புலவியைப்பயுண்டாக்கிப் பின்னுகர்வாய்க்கருதாய், — இனி அன்ன நினைன்னொடு சூழ்வார் யார் — ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னொடெண்ணுவார் யார் யானெண்ணேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குங்குறிப்புக்கள். காணென்பது உரையசை. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (ச)

கஉகூரு. பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ரு

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். பெறாமை அஞ்சும் — காதலரைப் பெறாதபொழுது அப்பெறாமைக்கஞ்சாநின்றது, — பெறின் பிரிவு அஞ்சும் — பெற்றக்கால் வரக்கடவபிரிவினையுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது, — என்னெஞ்சு அறா இடும்பைத்து — ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன்றென்றுவகருத்தான் வாயினேர்கின்றாளாகலிற் பெறாமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலாற் பெறிற்பிரிவஞ்சுமெ

ன்றும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின் எஞ்ஞான்றுமறுவிடும்பைத்தெ ன்றுங்கூறினாள். (ரு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு இருந்தது— என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யா ன்றனென்றுநினைத்தக்கால்,— என்னைத் தினிய— அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

என்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காற்ரு மைசெய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (சு)

கஉகூஎ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என் மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு— தன்னைமறந்த காதலரைத் தான்மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நாணும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாணுடன்னையும் மறந் துவிட்டேன். எ-று.

மாணாமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணாவழி மறக்குந்தவற்றைக் காணாவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான் றுங்கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்றொடுங்குதல். கண்டபொ ழுதே புணர்ச்சிவிதும்பலின், அதனைமறந்தேனென்றாள். (எ)

கஉகூஅ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல் நெஞ்சு— உயிர்மேற்காதலையுடைய என்னெஞ்சு,— எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றாரொனறு நா மும்மெள்ளுவேமாயிற பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி,— அவர் திறம் உள்ளும் — அவர்திறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயின்மறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையா னும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

கஉகூகூ. துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. கூ

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு —ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்தவழி, அதனீக்குதற்கு,— தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவார் யாரோ—வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது கூடுதற்கண் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவனையன்பிலனென்றறியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதாற்றவிதலேயுள்ளதென்பதாம். (க)

க௩00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி. க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்வழி—தாமுரித்தாகவுடைய நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம்—அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறன் புலக்கின்றதென்னென்பதாம். (க0)

க௩க ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க௩0க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்—அங்ஙனம்புலந்தாற் காதலரெய்தும் அல்லனோயினை யாஞ்சிறிதுகாணக்கடவேம்;—புல்லாது இராஅப் புலத்தை—நீயவனைவிரைந்துசென்று புல்லாதே இத்தொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதென்றாள், புலவியைநீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் "கடம்பூண்டொருகானீவந்தை" என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி. புலத்தியென்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியளாய் நின்று காமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதுற்றறிதல்வேண்டுமென நகையாடி நேர்வித்தவாறு. (க)

க௩0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். உ

புலவியொழிந்து வாயினேரும்வகை
அவள்சொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்தற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல்போலும்;—சிறிது நீள விடல் அது மிக்கற்று—இனி அதனையுவ்வளவிற்சிறிதுமிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின்மிக்காற்போலும். எ-று.

நீளவிடல் அளவறிந்துணராது கலவிமேலெழுந்தகுறிப்பழுங்குமளவுஞ் செய்தல். சிறிதுநீளவிடலாகாதென்றாள், நோவிக்கின்றாளாகலின். உப்புமிக்க வழித் துய்ப்பது சுவையின்றானாற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி இன்பமன்றாமென்றமையின், இது பண்புவமை. (௨)

௧௩௦௩. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். ௩

பரத்தையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனொடு
தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

இ—ள். தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லா விடல்— தம்மைப்பெறாது புலந்த மகளிரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவர்சேறல் — அலந்தாரை அல்லல் நோய் செய்தற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்கதுன் பத்தினைச்செய்தாற்போலும். எ—று.

பிறர்பாற்சேறலின் றம்மைப்பெறாது புலந்தூடியிருக்கின்ற பரத்தையரைப் போய்ப் புலவிநீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றாரொன்பதாம். (௩)

௧௩௦௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. ௪

இதுவுமது.

இ—ள். ஊடியவரை உணராமை — நும்மோடூடிய பரத்தையரை ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்—வாடிய வள்ளி முதல் அரிந்தற்று—பண்டே நீர் பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ—று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம் நும்மோடூடுதற்குரியமல்லம், அன்மையின் எம்மையுணர்த்தலவேண்டா, உரியராயூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது, அதனால் ஆண்டுச் சென்மினென்பதாம். (௪)

௧௩௦௫. நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. ௫

தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகன்
றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ—ள். நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏர் — நற்குணங்களாற்றகுதியுடையராய தலைவர்க்கும் அழகாவது — பூ அன்ன கண்ணார் அகத்துப் புலத்தகை— தம்பூவன்னகண்ணார்நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவிமிகுதியன்றே. எ—று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், நலத்தகைநல்லவர்க்குமென்றான். அழகு இன்பப்பயனைத்தலைப்படுதல். தானுகர்ந்தவின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியந்துகூறியவாறு. (௫)

௧௩௦௬. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. ௬

இதுவுமது.

இ—ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முதிர்ந்தகலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று— காமம் செவ்விமுதிர்ந்தபழமும் இளங்காயும்போலும். எ—று.

மிகமுதிர்ந்திருமெல்லிதாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றனியில்லையாயிற்கனியற்றென்றும், கட்டினமைந்தாய காய் நுகருஞ்செவ்வித் தன்றாகலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றுங்கூறினான். இவ்விரண் டும் வேண்டுமென்று வியந்துகூறியவாறு. (கூ)

கூகூ0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,— ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு —இன்பத்திற்கின்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பநிகழும். எ-று.

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப் பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கூ ட்டுக. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண்விளைவித்தல்கூறியவாறு.

கூகூ0அ. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. அ

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் தலைமகளோடு
புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். நொந்தாரென்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி—இவர் நம்பொ ருட்டாக நொந்தாரென்று அந்நோவினையறியுமன்புடையாளைப் பெறாவழி— நோதல் மற்று எவன்—ஒருவர் நோகின்றதனாற்பயனென்? எ-று.

அறிதல் ஈண்டிடைவிடாதுணர்தல். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இவள் நங்காதலியல்லள், அன்மையின் இந்நோவறியாள், அறியாமையின் நாம் புலக் கின்றதனாற் பயனில்லையெனத் தன்னாற்றாமையுணர்த்தியவாறு. (அ)

கூகூ0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும் நிழலதே இனிது—உயிர்க்கின்றியமையாத நீரும் நிழலின்கண் ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலின்கண்ணது ஆகாது;—புலவியும் வீழுநர்கண் ணே இனிது—அதுபோலக் கலவிக்கின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார் கண்ணே இனிதாவது, ஏனையன்பிலார்கண் ஆகாது. எ-று.

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழு நர் ஆற்றாமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையுமுடையராவார். இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டுமின்மையின இப்புலவிதானுமின்னாதாகாநின்றதென்ப தாம். (கூ)

கூகூக0. ஊடி யுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல் உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா ரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூ டக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறற்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, எ-று.

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையரொன்றும் அவரோடியாங்கூடுவேமென்று ங்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றார்செயலாகலின், கூடுவேமென்பதவாவென்றான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (௰)

௧௩௰உம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமகளும் ஓரமளிக்கட்கூடியிருந்தவழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனையவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௩௧௧. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. ௧

உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய்,— பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் — நின்னைப் பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந்தங்கண்ணாற் பொதுவாகவுண்பர்,—நின் மார்பு நண்ணேன்—அதனால் அவர்மிச்சிலாய நின்மார்பினைப் பொருந்தேன். எ-று.

கற்புநாண்முதலியநற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண்ணியற்கைமாத்திரமேயென்னுங்கருத்தாற் பெண்ணியலாரென்றாள். பொதுவாகவுண்டல் தஞ்சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோக்குதல்: அதுவுமோர்குற்றம். தாநோக்கியின்புற்றவாறே அவருநோக்கியின்புறுவரெனவாசங்கித்து அவர்பாற்பொறாமையெய்துதலின், நுணுக்கமாயிற்று. (௧)

௧௩௧உ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. ௨

தலைமகனிக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார்—யாந்தம்மோடூடியுணையாடாதிருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினார்,— யாம் தம்மை நீடு வாழ்கென்பாக்கு அறிந்து— அதனைக்கேட்டுத் தம்மை நீடுவாழ்கென்றுணையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல்வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று. (௨)

௧௩௧௩. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

தலைமகள்புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர்கூடியொழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான் கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடினேனாயினும், — ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும் — நும்மாற்காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும்; இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வினையமாகச்சூடினுமென்பதாம்; "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனியம்மருதநிலத்துப பூவன்றி வேறுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினுமமையும். (௩)

௧௩௧௪. யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமுறுகற்குரியவிருவராயினார் யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக, — யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் — நின்றோழி அது கருதாது, என்னாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர்பலருள்ளும் நின்கட்காதலுடையேனென்றேனாகக்கருதி, அம்மகளிர்யாரினும் என்கட்காதலுடையராயினீரென்றுசொல்லிப் புலந்தாள். எ-று.

தலைமகள்கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண்வந்தது. யானன்புமிகுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லையென்பதாம். (௪)

௧௩௧௫. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா — காதன்மிகுதியான் இம்மையாகியபிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, — கண் நிறை நீர் கொண்டனள் — அதனான் வினைமறுமையாகியபிறப்பின்கட்பிரிவலென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள் தனகண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள். எ-று.

வெளிப்படைச்சொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்பாற்றவறில்லையென்பதாம். (௫)

௧௩௧௬. உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன் என்றேன் — பிரிந்தகாலத்து நின்னை இடையின்றி நினைந்தேனெனனுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்; — மற்று என் மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் — என, அதனை ஒருகான் மறந்து பின்னினைந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீரென்றுசொல்லி முன்புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்தியான் மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (௬)

கந௧எ. வழுத்தினாடும்மினே ளாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழுத்தினாள்—கூடியிருக்கின்றவள் யான்றும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினாள்,— அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள்— அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே மறித்து, தம்மைநினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர்நினைத்தலாற்றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மலுண்டாமென்பது மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கந௧அ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ளுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்முச் செறுப்ப — எனக்குத் தும்மலுண்டாகியவழி யாருள்ளித் தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன்; அங்ஙனமடக்கவும், — தமர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள்—நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மைமறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

தும்முவென்பது முதனிலைத்தொழிறபெயர். செறுப்பவுமென்புழி இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மையென்பது நும்மோடியாதுமியைபில்லாதவெம்மையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்காற் செயற்பாலதியாதென்பதாம். (அ)

கந௧௯. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணர்த்தினும் காயும்—இவ்வாற்றானூடிய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும், — பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று—பிறமகளிர்க்கும் அவரூடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீர்மையையுடையீராகுதிரென்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவறை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனியிவண் மாட்டுச் செய்யத்தகுவதியாதென்பதாம். (௯)

கந௨0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும்— என்சொற்களுஞ்செயல்களும்பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்களதொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநிற்கும்,— அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத்

தம் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான் எம்மகளிரை இன்னாக்கெண்று சொல்லி. எ-று.

யான் எல்லாவவ்யவங்களாலும் ஒருத்தியோடொத்தல்கூடாமையின் ஒன்றுமொருவராகப் பலரையுமினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமினென்னுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளியென்றுள். வாளாவிருத்தலுக்குற்றமாயிற்றென்பதாம். (௩0)

கக௩-ம் அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் றமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறந்தமையின் அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்வூடலைத் தலைமகளுவத்தலும் தலைமகனுவத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக௨க. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. க

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி அங்ஙனநீபுலக்கின்றதென்னையென்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

இ-ள். அவர்க்குத் தவறு இல்லையாயினும், — அவர்மாட்டுத்தவறில்லையாயினும்,— அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது — நமக்கவர்தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோடூடுதலைவிளைக்க வற்றாகின்றது. எ-று.

அவர்க்கென்பதுவேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்தவின்பத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவரெனக் கருதி அதுபொறாமையான் ஊடனிகழாநின்றதென்பதாம். (க)

கக௨உ. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலவாக்காலும் அத்தலையளிபெறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவியான்வருந்துவதென்னையெனறாட்கு அவள் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி— ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனிதன்னால்—நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும்— காதலர்செய்யுநல்லதலையளி வாடுமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல கடிதினீங்கலின் அதுதன் பழுதில்லாதென்பான் சிறுதுனியென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதென்பான் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம்பயத்தலுமெண்பான் பாடுபெறுமென்றுங்கூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (உ)

கக௨௩. புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல— புத

தேன் நாடு உண்டோ — நமக்கின்பந்தருவதொருபுத்தேளுலகமுண்டோ, இல்லை. எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலருந் தாங்கூடியமகளிரியல்பினராகலான், அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள் நிலத்தொடுநீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்பயவாநின்றதென்பாள் புல்த்தலிற்புத்தேணாடுண்டோவென்றுங்கூறினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

௧௩௨௪. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. ௪

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும்—காதலனைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுளதாம் — என் உள்ளம் உடைக்கும் படை— அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம். எ-று.

புலவியுளென்னுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக்கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமென்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநீங்குந்திறங்கூறியவாறு.

௧௩௨௫. தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து. ௫

தலைமகளையூடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார் மென்றோள் அகறலின் — ஆடவர் தங்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட்டுத் தாம்விரும்புமகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாதவெல்லைக்கண— ஆங்கு ஒன்று உடைத்து—அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. எ-று.

உடையராயக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெய்துவாராகலின் அது சிறப்பன்று, மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததில்லையென்னுங்கருத்தால், தவறிலராயினுமாங்கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினாய வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றியூடியதூஉம் எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம். (௫)

௧௩௨௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல் இனிது—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதறுதல் இன்பந்தரும்;— காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது—அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னைத்தவறுபற்றி யூடுதல் இன்பந்தரும். எ-று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. பசித்துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்துமாம் அதுபோல அவன் றுகடும்வழி ஆராதுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (௬)

௧௩௨௭. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார்—காமநுகர்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்றவர் வென்றாராவர்;— அது கூடலிற் காணப்படும்— அஃதப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட்பேரின்பமெய்தலின் வென்றாராயினார். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (௭)

௧௩௨௮. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு—இதுபொழுது இவளுநுதல்வெயர்க்கும்வகை கலவியின்கணுளதாய இனிமையை,— ஊடிப் பெறுகுவங்கொல்லோ—இன்னுமொருகால் இவளூடி யாம்பெறவல்லேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடம்பற்றி நுதல்வெயர்ப்பவென்றான். இனிமை கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலானாயவின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு. (௮)

௧௩௨௯. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள் இன்னுமெம்மோடூடுவாளாக;— யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்— அங்ஙனம் அவளூடிநிற்றற்கும் அதனையுணர்த்துதற்பொருட்டு யாமிரந்துநிற்றற்குங்காலம்பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாதுநீட்டித்தல்வேண்டுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற்பொருள. மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலேயமையுமென்பதாம். (௯)

௧௩௩௰. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். ௰

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை நுகர்தற்குரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்முளூடுதல்; — அதற்கு இன்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின் — அவ்வூடுதற்கின்பமாவது, அதனையளவறிந்து நீங்கித் தம்முட்கூடிமுயங்குதல்கூடுமாயின், அம்முயக்கம். எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்ததனியாயவழித் துன்பம்பயத்தலானும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியின்பம்பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினென்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவியெனநால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கன்முதல் நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்வயின்விதும்பன்முதற்புணர்ச்சிவிதும்பலீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடுபுலத்தன்முதல் ஊடலுவகையீறாயவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினானாயநீக்கத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும்,முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோர்குற்றத்தானதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தம ✱
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துரைத்தான் ✱
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனு ✱
மன்னு முயர்நாமன் வந்து. ✱

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள ✱
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ — நூலிற் ✱
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன் ✱
றெரித்தவுரை யாமோ தெரி. ✱

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க — விருக்க
வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு— அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு— உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசன்மர் ஒக்க இருக்க என உரைத்து— அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மர் ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஓவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள புலவர்களையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஓவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-று.

"அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள், திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையையுடையரென்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள் போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் முதனிலை, அர் இடைநிலை, உ சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திரசன்மர் உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தையுடையவரென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாய் எங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தார் விதிவிலக்குக்களை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நான்முகன் நாவில் நான்மறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி,— இடைப் பாரதம் பகர்ந்தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்;— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என் வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின் கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நான்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினாள். பாரதம் வியாசனைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்திய வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற சிறப்புடைத்தென்பதூஉம், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ங. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையதாய்—எக்காலத்துந்தன்னழகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபின்குணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

௪. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத் தந்து உரைத்த நூன்முறையை—நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாயவதரித்து நான்குவேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளாராகத் தமிழிற்றநதகூறிய திருக்குறளொழுதிய திருமுறையை—சென்னி வந்திக்க—என்றலை வணங்குக,—வாய் வாழ்த்துக—வாய் துதிக்க,—நன்னெஞ்சம் சிந்திக்க—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றறகொன்று மாறாகக் கொளளப்பட்ட பொருள்கள்போல்வதன் றென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர் புலமையிற் றலைமையோனாகி விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவர் பெருமான் தான் மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேறகொள்ள், இவ்வாறு வழிபாடுகூறினன், "மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி" ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (௪)

கபிலர்.

௫. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மனையில வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைபபேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,—வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி—திருவள்ளுவரால் அருள்ச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து—தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின் கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங்குணம்போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளபபொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கி விளக்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

௬. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் நயந்து அளந்தான்—திருமாலும் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்;— வாலறிவின் வள்ளுவரும் தம் குறள்வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் ஓர்ந்து அளந்தார்— மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மினின்றுந்தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டுசிறிய அடிகளால் அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார். எ-று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு மாறாகிய நிலைநிற்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநிற்றலும் அதன்சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (௬)

நக்கீரர்.

௭. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானா வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள். தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும் அறிந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆனா அறம் முதலா அந்நான்கும் ஏனோருக்கு ஊழின் உரைத்தாற்கும்— தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டுநீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதினறிய முறையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும்—உலகு மற்று என் ஆற்றும்—இவ்வுலகம் எதிர்கன்றி யாது செய்யும்? செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை;—வாழி—அவரும் அதுவும் வாழ்க. எ-று.

ஆறுமை நீங்காமை- தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறரதிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னும்மை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை நூலின்முப்பொருள்களின் இடக்கை யொழுங்கு. நாயனார்கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கின் திறம் தெரிந்து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை—மறந்தேயும் வள்ளுவன் என்பான் பேதை—மறந்தாயினும் ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின், அவன் அறிவில்லாதவனாவன்;—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார் கொள்ளார்—அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார் கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள். மறந்தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்துச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது; அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதியிழிவு தோன்ற வள்ளுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவனை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு என்ப — அறுவகைமதத்தோரும் ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவோராயின், மற்றொருமதத்தார் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவர்;—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படிவேறென்று நாட்டின், பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர்; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன;—வள்ளுவனார் முப்பால மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைப— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவார். எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்றது எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட லைசனம், பௌத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சித்தலைச்சாத்தனார்.

கo. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தேர் முப்பால்—திருவள்ளுவரது பாக்களின்முன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது— மும்மலையும்—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முந்நாடும்—குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும்—கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—மும்முரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும் — விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—மும்மாவும்— கனவட்டம் பாடலம கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும்—தாம் உடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றே — தாம்முறையேயுடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அன்றேயென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவர்குடிமரபிற்கு இயைத்தனபோலும். அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்சொல்லியபடி. (கo)

மருத்துவன்றாமோதரனார்.

கக. சிந்நிநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சிந்நிநீர்க்கண்டம்

தெறி சக்குத் தேன் அளாய் மோந்தபின் பார்க்கும் தலைக்குத்து இல்—சிறு நீர்ச்சருக்கரையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனொடு கலந்து மோந்த பின் அதனால் தலைக்குத்துடையோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும். —வள்ளுவர் முப்பாலால் சாத்தற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு— திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே சித்தலைச்சாத்தனாக்குத் தலைக்குத்து இல்லையாயிற்று. எ-று.

யானைபோல்பவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொருது தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புண்பட்டுக் குத்தல் உண்டாயிருந்தது; இதன்கண் ஓர்குற்றமுங்காணப்பெறாமையால் அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்றுசரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம் மூன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீர்வென்னுந்தொழிற்பெயர் முற்று ப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

இ-ள். தாள் ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழிதல் வியப்பு அன்று—தாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களையுடைய ஒரு குளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைச் செய்வதன்று;— வள்ளுவனார் முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம் வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆய்பவோ—திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவரோ! விரும்பார்; ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலரெனலால், தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற்றன்மேனின்றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையால், இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவானபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாற்றானே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

கங. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார் அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரச் சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லார்— அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லார்—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளுவரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார் ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதிசொல்லியபடி. (கங)

பொன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

இ-ள். கான் நின்ற தொங்கலாய் —மணநதங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனார் தந்தது கூ நின்று அளந்த குறள் என்ப —முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை அளந்த குறளென்று சொல்லுவர்;—தாம் நின்று வள்ளுவனார் அளந்த குறள் நூன்முறையான் வான நின்று மண் நின்று அளந்தது—தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆறுருபு ஒடுவுருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றனத்தலால் நூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டுவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாகலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாகலின் மண்ணின்றென்றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இந்நூல் அளத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோதமனார்.

௰. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கள் நான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதார் — ஏட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டின்புறத்து எழுதார் — அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வாய்ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்; — வள்ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டின் எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சோர்வின்று — திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஓதினாலும், வலிமை குறைதலில்லை. எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அநுதாத்தம் சுவரிதமென்னும் சுரங்களின் வழுவாமல் ஓதல்வேண்டுமெனும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினார்; இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினுமெனறதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

௧௧. ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின் — போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது அருங்குறளும் பகர்ந்ததற்பின் போய் ஒருத்தர் வாய்க் கேட்க நூலுளவோ — பாயிரநான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்து தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ? இல்லை; — மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம் — நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிய பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆசனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்குகின்றமையின், கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது குறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (௧௧)

மூகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

கஎ. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகர்வார் எப்பாவலரினும் இல் — திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை;—செயற்பால உள்ளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே—ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறரா லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென்றும், தமிழின்மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரையுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொருளெல்லாம் தோற்ற —அறிவுடையோரால் சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லப்பட்ட விடயங்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பார் எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவரையொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறாமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஓததற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர்; நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற்றலின், அக்குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையரொன்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாட்டினான்
முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாடலினால் முப்பாலின் நாற்பால் மொழிந்தவர்—சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனர். எ-று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்காமையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

உ0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கறம்
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றூழ்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தையுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையுடைத்து,—ஊழ் ஒன்று—ஊழ் ஒரதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுபது—பொருள் எழுபததிகாரத்தையுடைத்து,—இன்பம் இருபதிற்றைந்து—காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத்தற்சிறப்பிற்றாய் மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுபட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்கூறுபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம இவற்றினடங்குதலின எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினர். எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழையநூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உக. உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்த
வுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேறுகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்;—இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர் நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி திருமால்; இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவள் உபகேசியென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற்றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந்நழைத்திஷிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௨௧)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

௨௨. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆணபாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகண்மூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நனகு உணர்வார்போலும்—அவற்றுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நன்றாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோவென்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவதனறென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (௨௨)

வெள்ளிவீதியார்.

௨௩. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

இ-ள். செய்யாமொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யாமொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தன்வழியொழுகுவோர்க்குப் பயன்வினைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;— ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்தணரே— ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோ அதற்குரியவர் அந்தணரே,—இதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொய்படாத இத்திருக்குறளாகியதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று பலவேறுபாடுடையன போற்றோன்றினும் நுண்ணுணர்வாற்றோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறுவேறென்றும், இதனையோதற்கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழுமைற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடி மருதனார்.

உ௪. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்றும் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சிமையைச் சொல்லின்,— ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாயும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாயும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,— தீது அற்றோர் உள்ளுதோறு உள்ளுதோறு உள்ளம் உருக்கும்—குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நல்லோசையினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதோறுள்ளுதோறுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்தும் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனால் அற்புதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உ௪)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்த நூலின் திறத் துப்பால் தேர்ந்து—திருவள்ளுவநாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட நூலினது திறத்திற்குத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,—இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபததிகாரமும்,—துறவறம் பன்மூன்று—துறவறவியல் பதின்மூன்றதிகாரமும், — ஊழ் ஒன்றாக —ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,— ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவ்வாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், தூயதுறவறமென்றார். துப்பு நன்மை; அது எல்லாவருணாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
தருவ்வ லரணிரண்டொன் றொண்கூ—ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைந்து—அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,—அமைச்சியல் ஈரைந்து — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண் இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து,— படை இருவியல்— படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப் பதினேழ்—நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று—ஒழிபியல் பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கம்போரிற் பின்கொடாத திண்மை உரித்தாகலின், திண்படையென்றும், கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலியவைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால் ஏழ்—ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும்,— பெண்பால் ஆறிரண்டு—பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும்,— அடுத்து அன்பு பூண்பால் இருபால் ஓராறாக—ஒருவரையொருவர் அடுத்து அன்பைப் பூணுதற்பகுதியுடைய அவ்விருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக,— மாண்பு ஆய காமத்தின்பக்கம் ஒருமூன்றாக நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு கட்டுரைத்தார் — மாட்சியுளான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர் நன்குகூறினார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக் களவியல் கற்பியலென இரண்டாக்கப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா — அதிகாரம் நூற்றுமுப்பத்துமூன்றாக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க—வடமொழியிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறாது விளங்கும்பொருட்டு,— அந்தாமரைமேல் அயன் தான் வள்ளுவனாகித் தந்தான்—அழகிய தாமரைமலாமேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகக்கடவுள் தான்திருவள்ளுவனாகி உலகத்தார்க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொயயாய் மறைந்தும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உகூ. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உள—பலவகைநூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன;— இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும் எந்நூலகத்தும் இல்லை;—சொல்லாற் பரந்த பாவால் பயன் என்—ஆதலால், சொல்லளவினாலே விரிந்த நூல்களாற பயன் யாது!— வள்ளுவனார் சுரந்த பா வையத்துணை—திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலைமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல வீட்டுநூல் என்பவற்றிற செம்பொருள் ஆக்கப்

பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற்பரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல் அசை. பா, வையம் ஆகுபெயர்கள். சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றார். முற்றொருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப பண்டை மறை நேர்வன— பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் முப்பாற்கு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும எவவகையோரும் அவற்றின்றன்மையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லலால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அரிதறகரிய வேதாகதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரோயன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றியறியவென்றறகு இயல்பினறிவுறவெனறும், இதுவே சுருதிகுருவிரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையென்பது சீராமகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருநது பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற்கின்மையால், முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்திறெப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

கூக. மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆய்தொறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

*கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறியதைப் பெரிதாகவும் பெரியதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (௰௧)

பெருஞ்சித்தனார்.

௰௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முரைத்ததனாற்
றாதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தாது அவிழ் தார் மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,—ஏதம் இல் வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பாவினால் ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உரைத்தலால்—குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாங் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே — மேம்பாட்டிற்குத் தக்கவை அக்குறள்வெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௰௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௰௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூல்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் உள்ள அரிது என்று— இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரப்படுதற்கரிதென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார்—திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சர்ப்பிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப்பிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டுரையிற்காண்க. தேயவழக்கிற்படாததும் வருந்திக் கற்போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கும் முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நிற்றலின், முதுமொழியென்றார். அறமுதலியநான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரிதாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணர்த்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவர் திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—பூவுலகின்கண்ணே புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி வேறுசிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர் மற்றும் கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர் (செப்பல்) —மாலையெனபது நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக மற்றும் சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் சொல்லுதல்போலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனார்க்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர—பின் வரக்கடவனவாய சுகமுந் துக்கமுமென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,—அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ—த ம்மேலன்பு நீங்காமல் உள்ளங்கனிகூரவும்,—மனபதைக்கெல்லாம் ஓதுசீர் வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தார்—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழப்ப டுஞ்சிறப்புடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினா. எ-று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்கு றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழுதல் சொல்லபபட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மனபதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு "வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்—வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—றாங்குத லின்றி வழி நனி பயக்குமென் — றோம்படைக் கிளவியின வாயுறுத் தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல் லியபடி. (கரு)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

கசு. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத் தாமரை—மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்— பொன் னுக்குச் சாம்புனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்— ஆவி ற்கு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம் பல்—யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்—தேவில் திருமால் என—தேவர்களு க்குள்ளே திருமாலும்போல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என ப—நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அ றிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம் புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (கசு)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

கஎ. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தா றெனிய—முறைமையால
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் — அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட் டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடு எழுப தநிகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால் — காமத்தின்கூறு பாடு இருபத்தைந்ததிகாரங்களாலும்,—தெனிய—தெளியும்பொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத—கார ணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்க ளாலே திருவள்ளுவனார் ஓதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. எ-று.

திறமும் ஆறும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள் கருமகா ண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்தி நின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன் மை சொல்லியபடி. (௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩௮. அறமுதல நான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத் தேர்ந்து தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநா ன்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும்பொருட்டுக் குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ நாயனாரது முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னை முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது— முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நேர் தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களா வன மனு முதலியோராலே செயப்பட்ட அறநூன்முதலியன. இதன்புத்தகத் தில் முன்னூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதன்றென்று சொல் லியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

௩௯. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திடு முப்பால் பகரார் — தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாக் களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற முப்பால்களையும் ஓதாரது—நாவிற்கு உயல் இல்லை—வாக்கிற்கு இன்சொற்சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,—சொ ற்சுவை ஓர்வு இல்லை—மனத்திற்குச் சொற்களின்சுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மற்றும் செயல் இல்லை—இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செய

லுண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். எ-று.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதற்குளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல், பிறன்பொருள்விழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க் கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறன்மனைபுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறர்பொருள்வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதாமென்றபடி. (௩௯)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

௪0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபரங்கட்காவனவிரண்டையும் வினைப்பயன்றொடர்தற்குரிய எழுபிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால் யாவரும் தெளிதல்பெறவும்,—மும்மையின் அவற்றின் வீடு நான்கின் விதி வழங்க—அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பால்களுள் அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வள்ளுவனார் இன் குறள்வெண்பாப் பாடினர்—திருவள்ளுவநாயனார் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினர். எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமும்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாது கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (௪0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

௪௧. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்ப—தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்;—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார்— ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (௪௧)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

௪௨. வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதப்பொருளை உலகோர் ஓத விரகால் விரித்துத் தமிழால் உரை செய்தார்—வேதத்தின்பொருளை உலகத்தார் ஓதியுணரும்பொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார்,—ஆதலால் உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாட்டு உண்டு என்ப—ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போர்து அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றனவென்று கூறியபடி. (௪௨)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

௪௩. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ-ள். ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது,—ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருந்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்கு

றன் உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினூ சீரியதென்றெனை
ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு
ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சூகூ)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் நம் வள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களைந்தும் அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உலகத்தார்க்குப புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்;—ஒருவர் இருகுறளே முப்பாலின் ஓதும் தருமமுதல் நான்கும் சாலும்—ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில் அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாற்பொருள்களும அவருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி, அருமறைகளைந்துமென்றார். சமயநூலாறும ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டினையிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியர் இவரேயெனவுமுரிமைதோன்றற்கு நம வள்ளுவனொனறார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் நமவள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கணணே அடங்கிநின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆகுபெயர். ஒருவரெனப பொதுப் படக்கூறலால், இதனை ஓதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளபபட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணாந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ்சமயநூலாறும் ஓதியுணாந்தோராவரொனறபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

சடு. எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பினா
னின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இல் வனப்பு அணி வண்ணம இழுக்கு இன்றி என்று எவர் செய்தன — எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்திலெவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவர் இன் குறள்வெண் பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

வனப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்றூ ங்கிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத்தினுலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர், இவரோவெனின் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின், இவ்வாறு கூறினார். இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

சசு. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத்து எனினும்—மதியமும் முப்பாலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில் ,நிரம்புகின்ற தன்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல் நயந்த இன்பயன் தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியந்தனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனோற்றகுவதன்றென்றபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகளி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இன்பு நெய்—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல் தீ— செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவநாயனார் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளிமுதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இவ்வணம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தருங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள் தள்ளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிறிதொன்றனாலே நீக்கபபடாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்,—வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தரும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனபபடுதலின், குணமெனப்பட்டது; அது மலர்த்தலும், தள்ளுதலுமாம. குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனிக்குடிக்கீரனார்.

சகூ. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெயவத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செப்பிய குறளால்— தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறிய குறளைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப பொயபபால பொய்யேயாயப போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின, — பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்ம்மையல்லாத மெய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளாற் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்பபால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை அணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சகூ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

ருo. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
திறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள் ஆர் நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரஞ்சேரும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனார்தம் வாயால் கேளாதனவெல்லாம் கேட்டு அறன்திறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக்கால் இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின்திறத்தையறிந்தேம்,—பொருட்டிறன் அறிந்தேம்—பொருளின்திறத்தை அறிந்தேம்,—இன்பின் திறன் அறிந்தேம்—இன்பத்தின்திறத்தை அறிந்தேம்,—வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டின்திறத்தை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளாதன பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணாதற்குரிய உறுதிப்பொருணன்குமுணர்தலின், இனி யாதொன்றானுங் குறைவில்லையென்றபடி. (ருo)

கவுணியனார்.

ருக. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம் அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன்குறள்வெண்பா—முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாரால் சொல்லப்பட்ட இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிக்கு இனிய—கேட்டாற் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஓதினால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைக்கு மா மருந்து—தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயென்னாமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்வழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின், நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன்முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (ருக)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொள்ளென நீக்கும்—சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்;— தெள்ளிய வள்ளுவர் இனகுறள்வெண்பா அகிலத்தோர் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி—முற்றுணர்ந்த திருவள்ளுவநாயனாரது இனிய குறள்வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின வளம் உரைக்கின் வாயமடுக்கும் தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது;—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு அதன்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின முப்பால் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழினகண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் முமமடிசிறநத பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின் கணிலைபெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலேஷ்டருபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின், உலகடையவுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியபிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வரென்பதுபற்றி, அங்ஙனங்கூறினாரெனினுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (௫௩)

திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையர் செய்த

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனாரது நூலின் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீரையும் அத்துளையுட்பெய்து தன்னளவிற் குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோல்வனவாகும். எ-று.

மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு நுண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென்வினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகவிடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றலின், புகட்டியென்றாயது. துளையினிடைவெளிக்கும் அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு பெரிதாகலின், குறுகவென்றார். தறித்தாலன்னவெனற்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகாவஃறிணைப்பெயராகலின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் நோக்கும்வழி, அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருள்விரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்." என முதற்சொல்லை மாற்றி ஔவையாராற் புகழ்ச்சி செயப்பட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—௯.	நூலின்திருநாமங்கள்—௯.
திருவள்ளுவர்.	திருக்குறள்.
நாயனார்.	முப்பானூல்.
தேவர்.	உத்தரவேதம்.
முதற்பாவலர்.	தெய்வநூல்.
தெய்வப்புலவர்.	திருவள்ளுவர்.
நான்முகனார்.	பொய்யாமொழி.
மாதானுபங்கி.	வாயுறைவாழ்த்து.
செந்நாப்போதார்.	தமிழ்மறை.
பெருநாவலர்.	பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறளகராதி.